

Giới thiệu Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert

Người tin tưởng trên cái thế giới này có quý không ?

Nếu như người nhất định muốn hỏi, ta nhất định sẽ nói cho người biết, có, ta chính là, TMD(con mẹ nó) quý xui xẻo . . .

Tùy tiện đi nhà vệ sinh liền có thể gặp được quý, may mắn tâm lý năng lực chịu đựng Đại . . .

Thật vất vả tìm được một công việc tốt, nhưng vẫn là khổ bức lúc không giờ công phu . . .

Rất cực tham dự một đại sự món, lại còn không có tên của ta . . .

Thật vất vả chuyển chính thức, TMB (con mẹ nó) Dương Gian cư nhiên không có ta chuyện . . .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp quý::

Chương 1:

Long Giang thành phố là thế kỷ 21 Hoa Hạ nhất phồn vinh thành thị một trong .

Phạm là ở trong thành phố này mặt ở đám người đều là vô cùng bận rộn, hơn nữa nhất định có coi như người, đương nhiên phạm là cũng đều là có ngoại lệ .

Ở Long Giang thành phố trừ danh Rose Garden bên trong tiểu khu . . . bãi đậu xe phía dưới một cái kho hàng nhỏ trung ở một cái sọt nam .

Hắn gọi Vương Vi Phạm, là một đứa cô nhi, năm nay hai mươi ba tuổi, kiến trúc học tốt nghiệp sinh viên, thân cao một mét thất, không tính là rất cao, trên mặt một tầng râu mép, giống là bao nhiêu thiên cũng không có thổi qua giống nhau, ngồi trước máy vi tính mặt, hút thuốc, móc chân, có phải hay không còn truyền đến một trận âm cười, xu thế phải nhiều hèn mọn thì có nhiều hèn mọn .

Đồng thời còn là độc thân cầu một cái, sau khi tốt nghiệp đại học ở nơi này bính đa trong xã hội chung quanh vấp phải trắc trở, liên tục bị cự tuyệt một trăm lần sau đó, rốt cục nản lòng thoái chí, ở chỗ này tăng hầm ngầm tô một ra thuê phòng, ở bằng hữu nơi đó mượn tới năm nghìn đồng tiền, giúp người khác làm trò chơi đại luyện, ngày kế, ngoại trừ một ít phí dụng sau đó, còn dư lại mấy mươi đồng tiền, tuy là thu nhập không cao, nhưng là có thể miễn cưỡng giải quyết ẩm no .

Gian phòng không lớn, chỉ có hai 10m², rác rưởi, quần áo và đồ dùng hàng ngày nói nhập làm một, đưa tới phòng này đã không thể dùng loạn để hình dung, bởi vì như vậy sẽ vũ nhục cái kia chữ loạn .

Hút thuốc xong, thở dài một hơi, buông con chuột, đứng dậy, nhìn trên tay đồng hồ điện tử, đã mười một giờ .

Hắn dự định tắm rửa, sau đó ngủ một giấc, ba ngày sau, hắn lại một tràng đồng học tụ hội, dự định mấy ngày nay vui đầu gian khổ làm ra, kiếm chút tiền, đổi lại áo liền quần, cũng hảo khiến mình xem như một người .

Tuy là Vương Vi Phạm bình thường rất thô bỉ, nhưng hắn vẫn là một cái sinh hoạt phi thường có quy luật người .

Mỗi ngày kiên trì ngủ bốn giờ thấy, rút ra lương hộp 2 khối rưỡi một bao Hồng Mai yên, chỉ ăn ba bát phao diện .

Tuy là gian nhà không đánh, thế nhưng có ít nhất một cái độc lập WC .

Tắm đối với Vương Vi Phạm mà nói là một cái vô cùng đơn giản sự tình, là tiết kiệm thủy, hắn chỉ là tùy tiện xông cái lạnh mà thôi .

Ngay hắn xuyên nửa đoạn một bộ thời điểm, một cái quý dị hình ảnh đột nhiên xuất hiện .

Khi hắn vậy có hơi nước trên gương, dĩ nhiên xuất hiện một hàng chữ "Ta chết thật tốt thăm a "

Vương Vi Phạm sợ đến kém chút không có tè ra quần, lòng nói TMB (con mẹ nó) vật gì vậy, chẳng lẽ đụng quý ?

Nghĩ tới đây, hắn là càng nghĩ càng sợ, thế nhưng là nhất cuối cùng Trung Hoa văn hóa, hắn vẫn kiên trì run rẩy đem "Phải" đổi thành " "

"Công tử, người xem ta đẹp không ?" Nhất đạo dằng dặc thanh âm truyền vào lỗ tai của hắn, phảng phất mang theo Ma Tính một dạng, thanh thúy mà

sắc sở .

Vương Vĩ Phàm nghe thanh âm này xoay người, nhìn thấy một người mặc Thanh Triều là thị nữ quần áo cung nữ, đứng ở nơi đó .

Đôi mắt sáng hàm răng, tinh xảo mũi khéo léo đẹp đẽ,

Mắt to như nước trong veo phảng phất hội phóng điện một dạng, có lời có lờm vốc người, mặc dù người mặc béo mập y phục, nhưng vẫn mơ hồ hèn hèn nhìn ra được thiếu nữ mỹ lực .

Vương Vĩ Phàm là một cái hơn hai mươi năm thâm niên Xử Nam, hơn nữa bình thường hút thuốc chơi game, đã từng tâm chí sớm đã không có định lực, lập tức đã bị nàng kia câu thần .

Vương Vĩ Phàm nhãn thần trực câu câu gắt đầu .

Nàng kia cười khê, tiếng cười như chuông bạc lần lượt xao động trong lòng của hắn , khiến cho hắn không khỏi một trận tâm thần nhộn nhạo .

Nữ tử buồn cười không nói, kéo Vương Vĩ Phàm tay tựa như phòng khách đi tới .

Mà Vương Vĩ Phàm giống như là ném Hồn nhất, cũng không phản kháng, cứ như vậy bị hắn dẫn đi ra ngoài .

"Công tử, ta tới giúp ngươi bóp nắn bả vai đi." Đang khi nói chuyện, liền đem Vương Vĩ Phàm đề lên giường , khiến cho hắn nằm ở chỗ này, tùy ý cô gái này đâm bóp cho hắn vai .

Vương Vĩ Phàm rất nhanh thì về mặt say mê hưởng thụ đứng lên, đồng thời lòng nói: " Con mẹ nó, Lão Tử độc thân 23 năm, rốt cục có một nữ nhân cho lão tử yêu thương nhưng nhớ ."

Cảm thụ được ti mỉ tay nhỏ bé từng điểm từng điểm hoa ở sau lưng của mình thượng, toàn thân không khỏi thư thái một hồi .

Trong lúc bất chợt, Vương Vĩ Phàm lập tức da đầu chợt nổi lên, toàn thân không nhịn được cứng ngắc .

Bởi vì hắn chứng kiến bản thân trong gương một bức tranh mặt .

Bản thân về mặt say mê nằm ở chỗ này, mà phía sau còn lại là một cái gần một nửa bên đầu nữ nhân đang dùng một đôi Khô Lâu nhất thủ cho mình xoa bóp .

Từ đâu tới cái gương ?

Vương Vĩ Phàm có một phi thường thói quen xấu, đó chính là thích ngồi ở trên giường cạo râu, mà trên giường thường thường bày đặt một cái cái gương nhỏ, thuận tiện bản thân cạo râu .

"A!" Vương Vĩ Phàm tại chỗ liền kêu, thanh âm kia quả thực thâm thột cùng, gào khóc thảm thiết, kinh thiên địa khiếp quỷ thần, nhất định chính là cực kỳ tàn ác .

Nhắc tới một tiếng nói đem vốn là trống trải bãi đỗ xe lập tức vang lên hết mấy chiếc xe cảnh báo .

Duy nhất kỳ quái chính là ở trong bãi đỗ xe một chiếc cực cung X 6 đột nhiên dừng lại, chỗ tài xế ngồi tài xế cơ hồ là trong nháy mắt liền chạy xuống, chạy thật nhanh, hơn nữa nhìn xu thế tựa hồ là có mục đích tính.

"Ngươi . . . Ngươi . . . Rốt cuộc là cái thứ gì ?" Vương Vĩ Phàm trốn ở chân giường, một bộ hoảng sợ xu thế, toàn thân run rẩy chỉ vào nàng kia hô lớn .

Nàng kia mỉm cười, đồng thời che khuất mặt mình, nói: "Công tử, ngươi tại sao như vậy đây, mau tới đây để cho ta vì ngươi xoa xoa vai đi."

Thanh âm kia từ êm tai biến thành trống trải, giống như là phim kinh dị bên trong nữ quỷ theo như lời nói một dạng, nghe lệnh người không nhịn được đánh run một cái .

Nhìn chậm rãi đi tới nữ tử, Vương Vĩ Phàm sắp khóc, từ nhỏ đến lớn đầu đã biết loại này trận thế . Âm thanh run rẩy nói: "Ngươi . . . Đừng . . . Ngươi không nên . . . Đừng tới đây!"

"Công tử, để cho ta tới vì ngươi xoa xoa vai đi." Nàng kia phảng phất không có nghe được lời của hắn một dạng, thẳng tắp đi tới .

Vương Vĩ Phàm nhìn cách càng ngày càng gần nữ quỷ, trong lòng khóc nói: "Ngày hôm nay xem như là xong đời, sợ rằng, ngày mai bản thân sẽ thượng tin tức sáng sớm đầu đề, 'Rose Garden trong lòng đất thương khổ sọi Nam Thần bí mật Từ Vong bí ẩn' " nghĩ tới đây, cái này Vương Vĩ Phàm thực sự khóc: "Tê đại đàn, gấu gao còn muốn trước đầu đề ."

Hắn phảng phất nhận mệnh một nửa nhắm mắt lại, Tĩnh Tĩnh cùng đợi Từ Vong, không phải hắn không muốn chạy, mà là hắn cảm giác mình căn bản cũng không có thể cử động, bản thân sợ tới cực điểm, thân thể cư nhiên sản sinh chết lặng .

Ngay Vương Vĩ Phàm cảm giác mình nhanh muốn thời điểm từ vong, trong lúc bất chợt, nghe được 1 tiếng cửa nổ .

"Phanh."

Vĩ đại mà thanh âm chói tai chấn đắc Vương Vĩ Phàm lỗ tai ong ong nổ.

Đồng thời Vương Vĩ Phàm nghi ngờ trong lòng: "Chuyện gì xảy ra? Lễ nào người nữ kia quý xem bản thân quá tuần tú không nhẫn tâm xuống tay cho đi? Còn là bởi vì mình quá lợi hại mà bị sợ chạy?" Bất quá rất nhanh hắn liền phủ định mình hai cái này ý tưởng.

Bởi vì hắn chứng kiến một nữ nhân đứng ở cửa của mình cửa, cùng nữ quý thẳng tắp đối lập cái này.

Nữ nhân kia tóc dài thiên trung phân, mặt trái xoan, đeo kính mát, một thân da trắng y, bó sát người da trắng khố, bạch giày bó, thân cao tới 1m7, hiện ra hết Nữ Vương phong phạm.

"Ngọa tào, lại tới một người."

Lúc này Vương Vĩ Phàm sớm đã không có nửa chút khí lực, mặc dù là sợ đến.

Chỉ thấy nữ nhân kia hướng về phía nữ quý nói ra: "Nghịch chương, sau khi chết không đi đâu thai lại phải ở chỗ này hại nhân."

Người nữ kia quý tiểu, cười phi thường bừa bãi, đồng thời bộ dáng của nàng cư nhiên bắt đầu trở nên phá lệ khủng bố.

Máu dầm dề nửa cái đầu cười phi thường dữ tợn, tuy là vền vền như vậy, nhưng là lại chân chân thật thật phát sinh ở Vương Vĩ Phàm trước người của, nhìn Vương Vĩ Phàm không khỏi trong dạ dày một trận cuộn cuộn.

"Nhận lấy cái chết!" Nữ tử nói xong cấp tốc móc ra một sợi giấy đỏ, hướng về phía nữ quý phát đi, nguyên bản êm ái giấy đỏ ở trên tay nàng giống như là một cánh liễu một dạng trở nên vô cùng có nhu tính, quơ múa phá lệ thuận lợi.

Người nữ kia quý phát sinh một tiếng hừ lạnh, trong tay phát sinh nhất đạo âm khí, cư nhiên nỗ lực công kích nàng kia.

Tiểu nuôi là âm khí vẫn chưa đối với nàng kia sản sinh ảnh hưởng gì, ngược lại hai tay của mình cư nhiên bị nữ nhân kia dùng giấy đỏ lập tức liền cho buộc lại.

Nữ tử đứng lý không tha người, lần thứ hai rất nhanh xuất kích, thân ảnh một cái trước nhảy rất nhanh đem nữ quý buộc chặt lại, động tác gọn gàng, không chút nào ướt át bẩn thỉu.

Nhìn Vương Vĩ Phàm không khỏi tán thán 1 tiếng: Hảo công phu.

Giấy đỏ không biết là tài liệu gì chế thành, cư nhiên thực sự phi thường thần kỳ đã đem nữ quý cho quán chặt lấy, hơn nữa người nữ kia quý cư nhiên không còn cách nào xin nhờ.

giấy đỏ tựa hồ đối với nữ quý có thương hại, nữ quý vừa giãy giụa một bên phát sinh thê lương kêu to.

Đồng thời trên người tán phát ra trận trận khói đen.

Vương Vĩ Phàm lăng lăng xem nổi hai người bọn họ, nghe kêu thê lương thảm thiết, da đầu không khỏi tê dại một hồi.

Quá lớn hẹn một phút, người nữ kia quý sẽ không đang giãy giụa, thân ảnh trở nên tiếp cận trong suốt.

Tiếp đó, nữ nhân kia ở trong túi xuất ra một cái bình nhỏ, tựa như phiên bản thu nhỏ thủy tinh chai nước ngọt.

Trong miệng không biết niệm 1 tiếng dạng gì chú ngữ.

Người nữ kia quý cấp tốc thu nhỏ lại, sau đó hóa thành một luồng khói xanh bay vào trong bình.

Vương Vĩ Phàm không thể tin được trước mắt thực sự, dùng sức xoa xoa kính mắt, một bộ bất khả tư nghị xu thế nhìn nữ nhân kia.

Nữ nhân kia nhìn Vương Vĩ Phàm, nghi ngờ khẽ đi một tiếng, nói: "Trời sinh Âm Nhân?"

Vương Vĩ Phàm đương nhiên không rõ đây là chuyện gì xảy ra, đã nói đạo "Ngươi nói cái gì?"

Nữ nhân kia lắc đầu, nói: "Gần nhất có người nào đi tìm ngươi không có?"

Vương Vĩ Phàm nghe được mạc danh kỳ diệu, nhưng vẫn là trả lời, gật đầu, hắn cũng không muốn cùng cái này có thể đem quý giết chết mảnh nữ khó khăn.

Nữ nhân kia gật đầu, nói: "Ừ, cứ như vậy đi, ngày mai sẽ có người tìm ngươi tới, ngươi tốt nhất không nên khắp nơi đi loạn, chuyện này thế nhưng liên quan đến đến tương lai của ngươi."

Sau đó . . . Nữ nhân kia đã đi, phi thường hào hiệp .

Vương Vĩ Phàm toàn thân sớm đã bị mồ hôi xối, tùy tiện ở trên giường cầm một bộ y phục, sát một dạng mồ hôi, châm lửa một điều thuốc, hung hăng hút .

Một điều thuốc rút ra xong sau, rốt cục xem như là bình tĩnh trở lại .

"Hô ." Bỗng nhiên chợt thở ra một hơi .

Đứng lên, đi đóng cửa lại .

Khi hán đi tới cửa thời điểm, sờ một cái môn, trong lúc đó cửa kia thẳng tắp ngã xuống .

"Đụng" một tiếng vang thật lớn, môn triệt để rơi, áp lực cực lớn đem trên mặt đất bụi bặm vỗ khắp nơi đều là .

Vương Vĩ Phàm vừa nhìn tựa đương trường ốc cái thảo, lòng nói cô nàng kia cũng quá bỗng nhiên, hán đây mụ không khoa học .

Bất quá rất nhanh cũng liền thoải mái, trả lại hán mụ có cái gì không khoa học, ngày hôm nay ngay cả quỷ đều thấy, hơn nữa còn là bị một cái nữ nhân thần bí cứu được, mẹ kiếp , thực sự là một sự mỉa mai .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Phóng khách::

Ở trên ghế sa lon tọa nửa ngày, Vương Vĩ Phàm mới hoãn quá khí lai, một thời buồn ngủ kéo tới, lại ngủ mất . Thẳng đến giữa trưa ngày thứ hai, Vương Vĩ Phàm mới tỉnh lại .

Chuyện phát sinh ngày hôm qua lại một lần nữa chiếu vào não hải, Vương Vĩ Phàm nhớ lại này sợ hãi hình ảnh, ngẩn ngơ cảm giác mình là đang nằm mơ . Nhưng ngẩng đầu một cái, phiến bị phách té xuống đất môn nói cho hán biết, tất cả đều là thật, hán thực sự gặp quỷ .

Hán lại nghĩ tới ngày hôm qua người nữ nhân thần bí kia tự nhủ mấy ngày nay sẽ có người tới tìm, không nên tùy tiện đi ra ngoài . Hán chăm chú suy tính một chút người đàn bà kia vũ lực giá trị, lại nhìn phiến bị đá rơi môn, rất không có tiền đồ quyết định nghe năng .

Mẹ kiếp , làm sao như thế không có tiền đồ ? Sợ một cái cô nàng . Vương Vĩ Phàm ở trong lòng hận hận mắng, thế nhưng một thanh âm khác lại vang lên: Tiền đồ tính là gì ? Có mạng trọng yếu sao? Bà lão kia môn nhi đem ác quỷ đều thu, thu hán còn không dễ như trở bàn tay ?

Nghĩ, Vương Vĩ Phàm lại ngồi vào trước máy vi tính .

Bất quá . . . Cô kia ngày hôm qua còn nói cái gì ? Nói hán trời sinh Âm Nhân ? Còn nói cửa này tử vận mệnh của hán ? Có ý tứ . . . Vương Vĩ Phàm vừa lái máy tính tâm lý một bên không dừng được đoán mò .

Ngày này lại đang đại luyện trong trò chơi đi qua, chạng vạng, Vương Vĩ Phàm nghĩ cô đó nói người ngày hôm nay ước đoán không biết tìm hán đến, liền định ra đi mua một ít nhĩ ăn . Ngày hôm qua chịu kinh hãi, ngày hôm nay nên bồi bổ .

Nhưng hán vừa đi đến cửa cửa, đang định mang ra phiến rút xuống môn thời điểm, ngoài cửa thì có hai âm thanh vang lên .

"Là nơi này sao ?" Một cái nam nhân trẻ tuổi thanh âm .

"Đúng, chính là chỗ này . Cái kia môn hư ." Một cái khác liền là ngày hôm qua người đàn bà kia thanh âm .

Vương Vĩ Phàm bước chân dừng lại .

Cửa bị gõ .

Vương Vĩ Phàm một bên bàn môn một bên tâm lý mắng: Đập cái gì đập ? Ngươi không phải biết cửa này hôm qua đã bị đá xuống tới sao? !

Cửa mở, bên ngoài đứng một nam một nữ, nữ đang là ngày hôm qua cái kia mặc đồ trắng áo da nữ tử . Nàng ngày hôm nay nhưng thật ra không có mặc thân da trắng y, nhưng vô luận y phục, liền gương mặt đó, liền vẫn như cũ là Nữ Vương phong phạm mười phần . Khác một người nam là cái nam tử trẻ tuổi, cùng Vương Vĩ Phàm niên linh tương đương, diện mạo vô cùng thanh tú, mặc đồ Tây có vẻ có chút chính thức .

Vương Vĩ Phàm nhìn hai người sững sờ nửa ngày, mới nói: "Lại là ngươi ? , vào đi."

Hai người cũng liền tiến đến .

Vương Vĩ Phàm trong phòng loạn muốn chết, lại trải qua tới hôm qua một trận lăn qua lăn lại, đã sớm không phải đặt chân, hai người kia về mặt chề đi vào . Vương Vĩ Phàm lẩm bẩm: Ngại loạn các ngươi đừng đến a . Bị nữ nhân kia đập liếc mắt phía sau rút cục cảm miệng .

Ba người ngồi vào trên ghế sa lon, người nam nhân kia mở miệng trước, bất quá, hẳn là đối với nữ nhân kia nói: "Hắn chính là trời sinh Âm Nhân nhân?"

Nữ nhân nói: "Đúng, là hắn .

"

Vương Vĩ Phàm nhìn hai người, trong lòng nói: Hai người các ngươi trả thế nào trò chuyện ? Thì không thể trước giới thiệu một chút mình là người nào ?

Đang nghĩ ngợi, cô đó lại làm như biết đọc tâm thuật một dạng lườm hắn một cái, lạnh lùng nói: "Ta gọi Tô cạn ức, vị này chính là Lâm Phong ."

Không đợi Vương Vĩ Phàm nói cái gì, cái kia gọi Lâm Phong nam nhân mở miệng trước: "Ngươi tên là Vương Vĩ Phàm?"

Vương Vĩ Phàm gật đầu, nghĩ thầm hắn làm sao mà biết được ?

Lâm Phong lại nói tiếp: "Vương Vĩ Phàm, ngươi biết ngươi trời sinh có một con Âm Nhân?"

Vương Vĩ Phàm lắc đầu, oán thán đạo: Tê đại dân Âm Nhân là thứ quỷ gì ? Lão Tử đều chưa nghe nói qua!

Lâm Phong nghe không được hắn oán thán, nhưng vẫn là giải thích cho hắn Âm Nhân là cái gì: "Âm Nhân chính là lão bách tính tục xưng Âm Dương Nhân, chính là bằng vào mắt thường có thể chứng kiến quỷ . Ngươi liền có một con con mắt như vậy, sợ dĩ ngày hôm qua ngươi mới có thể thấy tên nữ quỷ đó ."

Vương Vĩ Phàm bưng tỉnh đại ngộ, nói: "Là như thế này ? Ngọa tào, nguyên lai đều là bởi vì này đôi nhãn Lão Tử hôm qua mới bị sợ gần chết a ."

Tô cạn ức lúc này lạnh lùng xen vào nói: "Hừ, nếu như không có này đôi nhãn, ngươi thì không phải là chết khiếp, ngươi đã sớm chết ."

Vương Vĩ Phàm không có từ địa run run một cái, ngoài miệng còn tuyệt không phục địa phản bác: "Có ngươi nói dọa người như vậy ? đại đa số người chưa từng Âm Nhân, không còn sớm đều chết ?" Tô cạn ức không để ý đến hắn nữa .

Lâm Phong nói tiếp: "Tuy là ngày hôm qua này đôi Âm Nhân để cho ngươi sợ đến quá, thế nhưng cũng đích xác cứu ngươi mệnh . Hơn nữa hiện tại, này đôi Âm Nhân có thể cho ngươi đạt được một phần công việc tốt ."

"Cát, còn cứu mạng của ta . . . Ngươi nói cái gì ? Công việc tốt ? Cái gì tốt công tác ? !" Ngay từ đầu Vương Vĩ Phàm còn cười nhạt, sau khi phản ứng hắn thật hưng phấn, công việc tốt ? ! Này đôi nhãn có thể cho hắn một công việc tốt cũng không uổng hắn ngày hôm qua bị sợ gần chết .

Lâm Phong xem Tô cạn ức liếc mắt, cười đến vô cùng quỷ dị, hắn nói: "Phần công tác này là quỷ kém . Tựa như cạn ức đêm qua làm chuyện như vậy giống nhau ."

Vương Vĩ Phàm vừa nghe hoảng hốt, tại chỗ chính là ồ một cái cái rãnh, liên tục chối từ: "Không không không, ta đây có thể làm không . Mỗi ngày cùng quỷ giao tiếp . . . Ta vẫn không thể hù chết à? !"

Lâm Phong phảng phất dự liệu được hắn sẽ cự tuyệt, lập tức xuất ra kim tiền mê hoặc: "Phần công tác này tiền lương hậu đãi, công tác cũng không phiền hà, thời gian ở không nhiều, trả lại cho ngươi phối phương xứng xa, ngươi xác định không muốn làm?"

Vương Vĩ Phàm nghe được tiền lương ưu việt công tác không lúc mệt mỏi đã có chút động tâm, đợi được Lâm Phong nói vẫn xứng phương xứng xa thời điểm hắn liền không chịu nổi: "Trả lại cho nhà ngang xứng xa ? Thật có chuyện tốt như vậy?"

Lâm Phong biết hắn động tâm, bật người xuất ra một phần hiệp ước đến nói với hắn: "Ngươi muốn thì nguyện ý, lập tức có thể ký hợp đồng ."

Vương Vĩ Phàm đưa qua hợp đồng đến nhìn một chút, phát hiện quả nhiên như Lâm Phong nói giống nhau, lập tức không chịu nổi mê hoặc ký hợp đồng, chỉ là . . . Vì sao hợp đồng này là lúc không giờ công phu ?

Lâm Phong giải thích nói: "Ký hợp đồng, chính là Địa Phủ tạm thời làm việc . Mặc dù là tạm thời làm việc, nhưng đích thật là xứng xa nhà ngang." Xem xe của mình phòng, Vương Vĩ Phàm thầm nghĩ bản thân gặp may mắn, đừng với chuyện tốt như vậy .

Tò cạn ức nói cho hần biết, ngay từ đầu công tác thời điểm, sẽ có một công nhân viên kỳ cựu dẫn hần, trợ giúp hần dạy hần làm sao bắt quỷ, thế nhưng ba lần nhiệm vụ sau đó, hần sẽ độc lập hành động .

Dẫn hần công nhân viên kỳ cựu gọi Trương Kinh . Nói là công nhân viên kỳ cựu, nhưng trên thực tế hần cũng không lão, chừng ba mươi tuổi niên kỉ, đáng đáp rất phổ thông, thuộc về lẫn vào trong đám người sẽ không tìm được cái chủng loại kia .

Vừa thấy mặt, Trương Kinh liền lên hạ quan sát một cái Vương Vĩ Phàm, Vương Vĩ Phàm cảm thấy hần cặp mắt kia vô cùng quý dị, tựa hồ có thể đem người xem thấu, bị hần hơi đánh giá cảm thấy toàn thân đều khó chịu .

Sau đó cái kia Trương Kinh mở miệng: "Người cũng có Âm Nhân ?"

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ác mộng::

Wương Vĩ Phàm đáp trả: "Ừ, ngài cũng là ?" Đối với cái này cái bắt quỷ lão tiền bối, Vương Vĩ Phàm vẫn là căn cứ một loại tôn kính thái độ, bản thân ngay từ đầu cái gì cũng sẽ không, toàn dựa vào hần đến giúp đỡ, lời nói khó nghe con mẹ nó mạng của mình đều bóp ở trong tay của hần .

Trương Kinh quan sát đủ, lúc này mới lên tiếng hỏi: "Biết người công việc của hôm nay là cái gì không ?"

Wương Vĩ Phàm đáp: "Biết, bắt quỷ a ."

Trương Kinh đối với đáp án này không hài lòng lắm, hần nói: "Ngày hôm nay phải đi là Hà Quang Đại Hạ, bên trong có một con ác quỷ ở hại nhân, đã có người chết thảm, chúng ta hôm nay chính là muốn đi thu con này quỷ . Người lần đầu tiên bắt quỷ, chuẩn bị sẵn sàng sao?"

Wương Vĩ Phàm tâm nghĩ, bắt quỷ còn cần gì chuẩn bị ? Nhưng hần lại không dám nói thẳng, Vì vậy hần đã nói: "Chuẩn bị sẵn sàng!"

Trương Kinh nhìn hần một mạch nhíu, hỏi "Người liền chuẩn bị thành như vậy ? Con mẹ nó người liền xuyên trứ đại khổ xái đi bắt quỷ ?"

Wương Vĩ Phàm lúc này mới cúi đầu nhìn trang phục của mình, tâm lý còn nói thầm: Tróc cái quỷ còn đặc đã phần trang phục ? Lại không phải đi dự tiệc . Nhưng tưởng quy tượng, hần hay là tìm ra đến một thân đáng đáp giống như y phục thay .

Wương Vĩ Phàm lần đầu tiên bắt quỷ địa điểm là Hà Quang Đại Hạ, là thành phố cao nhất một cái nhà cao ốc, vào ở rất nhiều công ty . Xảy ra chuyện là Tầng 14, tầng kia có một Internet Khoa Kỹ Công Ty . Đây IT tinh anh môn thường thường tầng cao căn tiền độ, thường thường ở công ty qua đêm, mấy ngày hôm trước, đã có người gặp chuyện không may . Người nọ chết tại chính mình văn phòng cửa phòng ngân, hai cái tay còn gắt gao níu lại cửa phòng ngân bản . Nguyên nhân cái chết không rõ, phảng phất là khiến ác quỷ trong nháy mắt hút khô tinh khí . Đã nhiều ngày trong công ty lòng người bàng hoàng, công ty cao tầng không có biện pháp mới mời tới bắt quỷ sư tới bắt quỷ .

Hôm nay chạng vạng, Vương Vĩ Phàm cùng Trương Kinh đi tới Hà Quang Đại Hạ, một người tuổi còn trẻ viên chức tiếp đãi bọn hần .

Đoàn người đi tới Tầng 14 . Mới vừa vào cửa, Vương Vĩ Phàm đã cảm thấy quỷ khí âm trầm địa, gió lạnh quay đầu Kabuto não địa đập tới, thổi hần run một cái . Quay đầu nhìn Trương Kinh, hần là như vậy về mặt cảnh giác, hiển nhiên là phát hiện cái gì không đúng .

Cái kia viên chức giao phó xong chìa khoá các thứ, cũng cấp tốc đi, hiển nhiên cũng là sợ tiếp tục đợi tiếp sẽ thấy ma . Vương Vĩ Phàm cảm thấy buồn cười, nghĩ thầm có gì phải sợ ? Nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy Âm U tốt cùng, đáy lòng cũng âm thầm sinh ra một chút sợ hãi .

Trương Kinh cũng không có lập tức hành động, mà là chung quanh quan sát một chút liền mang theo Vương Vĩ Phàm đi ra ngoài ăn cơm chiều đi . Ăn xong cơm tối, Trương Kinh cho Vương Vĩ Phàm một quyển giấy đỏ cùng một cái bình . Vương Vĩ Phàm đối với giấy đỏ tuyệt không xa lạ, bởi vì ngày đó Tô cạn ức cứu hần thời điểm dùng đúng là thứ này . Hần thật tò mò nữ nhân kia làm sao đem mềm mại giấy đỏ có thể dùng lợi hại như vậy . Bất quá bây giờ xem ra, cái này cũng đem là vũ khí của hần ?

Tê đại đàn, dùng một bả giấy đỏ, cùng nữ nhân tựa như . Vương Vĩ Phàm âm thầm nhỏ nước bọt . Trương Kinh lại nói cho hần biết: "Chớ xem thường đồ chơi này,

Thật lợi hại quý bị nó trói chặt cũng phải đi nửa cái mạng . Sau đó dùng cái này nửa bình nhỏ, cái quý gì đều có thể thu vào đi ." Vương Vĩ Phàm nửa ngờ nửa tin, nhận lấy thanh kia giấy đồ .

Hai người trở lại Hà Quang Đại Hạ Tầng 14, tìm một thoải mái sofa ngồi xuống đến .

Wang Vĩ Phàm có chút khẩn trương, nhìn chung quanh, Trương Kinh thế nhưng bình tĩnh, lấy điện thoại cầm tay ra chơi khởi trò chơi .

Sắc trời dần dần ngảm hạ đi, không khí trong phòng cũng dần dần quý dị . Trương Kinh để điện thoại di động xuống, đi tới người chết khung làm việc (cubical) ngồi xuống . Vương Vĩ Phàm có chút đảm chiến, cùng đi theo qua . Thời gian từng giây từng phút trôi qua . Đảo mắt đã qua mười giờ, vẫn là không có ác quỷ hiện thân, Vương Vĩ Phàm cảm thấy có điểm khôn, nhưng lại không dám ngủ, chỉ có thể gắng gượng không cho mí mắt rũ xuống .

Lại qua một giờ, mười một giờ thời điểm, Vương Vĩ Phàm cảm thấy vậy được không được, trên dưới mí mắt không dùng được đánh lộn, rốt cục không nhịn được bắm lấy thủ lĩnh ghé vào ở trên bàn buồn ngủ đứng lên .

Chờ hẩn mơ mơ màng màng mở mắt ra thời điểm, vừa nhìn trên bàn đồng hồ báo thức đang ngón tay đến mười hai giờ, hẩn nghĩ thế nào chuyện gì cũng không có ? Duỗi người một cái dự định đứng lên, vừa quay đầu lại phát hiện ngồi ở bên cạnh Trương Kinh không gặp .

Một trận âm phong thổi qua, Vương Vĩ Phàm đã khởi chiến tranh lạnh . Hẩn nhìn chung quanh một cái, khăn trương kêu Trương kinh tên, có thể Trương Kinh như trước chẳng biết đi đâu .

Wang Vĩ Phàm cảm thấy phía sau đôi nhìn hẩn chăm chăm, một thời lưng lạnh cả người, muốn quay đầu nhìn, lại cảm thấy cổ cứng ngắc chuyển bất động thủ lĩnh . Một hồi nữa, hẩn cảm thấy có cái gì đang đến gần hẩn, đột nhiên trên cổ mát lạnh, Vương Vĩ Phàm theo bản năng trốn một chút, xoay người lại, buổi trưa thấy rõ người phía sau, không! Là sau lưng quý!

Đó là một nữ nhân, vô cùng xấu xí, nửa gương mặt trên có một tảng lớn bớt, có vẻ phá lệ dữ tợn .

Wang Vĩ Phàm sợ đến gào phải một tiếng kêu đi ra .

Chương 03:: Hà Quang trong cao ốc bí mật

Wang Vĩ Phàm cảm giác mình thực sự là điểm bồi đến mức tận cùng, trước khi đi nhà vệ sinh thiếu chút nữa bị quý quần lên, hiện tại mới vừa nhận được nhiệm vụ thứ nhất đã bị công nhân viên kỳ cựu ném ở cái này quý khí âm trầm địa phương, nhưng lại thực sự gặp gỡ quý ? !

Nữ nhân kia, không đứng, là nữ quý, nàng liền đứng tại chỗ bất động, tự tiểu phi tiểu nhìn Vương Vĩ Phàm, biểu tình vô cùng quý bí . Vương Vĩ Phàm dọa hồng, tay chân đều cứng đờ, càng không cần phải nói là dùng trong tay giấy đồ .

Ngay Vương Vĩ phạm tâm trong mắng Trương Kinh quá không đáng tin cậy, lần đầu tiên đem hẩn bỏ ở nơi này một người ứng phó nữ quý thời điểm, nữ quý đột nhiên bắt đầu hướng hẩn đi tới . Nhưng này lại không giống như là lại đi, càng giống như là ở phiêu, từng điểm một phiêu hướng Vương Vĩ Phàm . Vương Vĩ Phàm lui lại mấy bước, phía sau lưng để ở cách gian tám ngăn thượng . Nữ quý từng bước tới gần, tay khô héo một chút đưa về phía Vương Vĩ Phàm cổ của . khó có được ở cái này tối hậu quan đầu, Vương Vĩ Phàm còn đang suy nghĩ: Cái này nữ quý tay trưởng thành như vậy, quả thực không thể để cho lấy ra, phải gọi móng vuốt .

Thế nhưng một giây kế tiếp, nữ quý tay liền cầm ở Vương Vĩ Phàm trên cổ của .

"A! . . ." 1 tiếng kêu thê lương thảm thiết . Vương Vĩ Phàm từ trong mộng tỉnh lại, đang ở hẩn còn mê man nổi không biết mình đến tốt cùng còn còn sống không vậy thời điểm, Trương Kinh ché thanh âm liên vang lên: "Gặp ác mộng ? Không có hủ chết chứ ?"

Sau đó lại cùng nhất đạo vui vẻ giọng nữ, nàng nói: "Kinh ca ca, hẩn không có chuyện gì chứ ? Người xác định ngày hôm nay bắt quý đúng là hẩn ? Làm Mộng đều có thể bị quý hủ chết, hẩn làm sao bắt quý à?"

Nghe được cái này vui vẻ thanh âm, Vương Vĩ Phàm lập tức liền từ trong mờ mịt giật mình tỉnh giấc . Chuyển một cái thủ lĩnh, liền phát hiện ngoại trừ Trương Kinh ở ngoài còn có một cái một thân trắng nõn nà thiếu nữ . Dáng dấp còn xinh đẹp quá . Vương Vĩ phạm tâm trong âm thầm nói rằng .

Thiếu nữ thấy Vương Vĩ Phàm chung quy nhìn nàng, liền đưa tay phải ra đến nói với nàng: "Nhĩ Hào ~ ta gọi ninh Nguyệt hương ."

Wang Vĩ Phàm ngây người hai giây, nhanh lên đưa tay ra cầm ninh Nguyệt hương tay: "Xin chào, ta là Vương Vĩ Phàm ." Vương Vĩ Phàm vừa mới gặp ác mộng . Ra một thân hẩn, trên tay cũng nhon nhót. Cầm trong nháy mắt, ninh Nguyệt hương lạng lẽ một chút nhú mày, sau đó che giấu đi qua, chỉ là mau sớm rút tay lại .

Wang Vĩ phạm tâm nói: Xem ra vừa mới phát sinh đều nằm mộng, thực sự là hủ chết người .

Trương Kinh lại nghiêm túc nói: "Nhà này trong lâu có một con lệ quý, âm khí đặc biệt trọng, sở dĩ người mới có thể gặp ác mộng ." Hẩn dùng một cái, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, "Đúng, người nói một chút vừa mới mộng cái gì, nói không chừng có thể có ám gì ."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Nữ Quý::

Vương Vi Phàm đem mình làm Mộng căn kể nói một lần . Trương kinh biểu tình càng nghe càng ngưng trọng . Vương Vi Phàm nói, Trương Kinh cũng không để ý đến hắn, chỉ là một người đang suy tư sự tình . Vương Vi Phàm vô sự có thể làm, không thể làm gì khác hơn là đi lên lên quan sát Ninh Nguyệt Hương .

Ninh Nguyệt Hương là cô gái đẹp, không hề nghi ngờ . Đương nhiên, mấy ngày hôm trước lâu hấn chính là cái kia Tô Thiên Úc cũng là cô gái đẹp, nhưng phong cách của các nàng rồi lại khác biệt rất lớn, Tô Thiên Úc một bộ da Y Nữ Vương phong phạm mười phần, mà Ninh Nguyệt Hương cũng là khá ái kiều. Nàng có một con dí dỏm tóc quăn, là thuận tiện mà trát thành đuôi ngựa, chớp chớp mắt to, Đào Hoa nhất sắc mặt, có vẻ phá lệ tịnh lệ .

Đang tại bầu không khí một mảnh trầm tĩnh thời điểm, Ninh Nguyệt Hương sắc mặt đột biến, giờ nón tay chỉ Vương Vi Phàm thân phía sau . Chỉ thấy phương Bắc trên tường lộ ra một nữ nhân thù lĩnh đến, giống như là Vương Vi Phàm trong mộng thấy tên nữ quý đó. Vương Vi Phàm sợ đến một cái nghiêng người, trốn được Trương Kinh phía sau . Như vậy nhanh chóng né tránh khiến Trương Kinh nhìn không được có chút đau đầu, bất quá Vương Vi Phàm vẫn tính là người đàn ông, chưa đem lạng tại chỗ Ninh Nguyệt Hương cũng kéo qua đến .

Vương Vi Phàm tâm nghĩ, tiểu nha đầu này mới vừa rồi còn cười nhạo ta, hiện tại lúc này bản thân trước dọa sợ, ước đoán cũng là lần đầu tiên chứ ?

Ninh Nguyệt Hương cũng đích xác là lần đầu tiên tới bắt quý, nàng ban đầu là theo chân Tô Thiên Úc, nhưng Tô Thiên Úc từ trước đến nay độc lai độc vãng, Vì vậy chê nàng trách trách vu vu quá vương bận, liền một cước đá trở về cho Lâm Phong, vừa vặn Vương Vi Phàm gia nhập vào, Lâm Phong cảm thấy ước đoán Vương Vi Phàm sẽ thích có một người hầu, để Trương Kinh mang đến . Trương Kinh chê nàng phiền phức, không muốn mang nàng đến, lại không nghĩ rằng tiểu cô nương bản thân len lén chạy tới, nửa đêm mười hai giờ mới gọi điện thoại, Trương Kinh lúc này mới xuống phía dưới tiếp nàng .

Người đàn bà kia thù lĩnh từng điểm từng điểm lộ ra đến, sau đó là nửa người trên . Thân thể của hắn phảng phất là bị vật gì vậy đồ bê-tông quá, dính đầy xi măng . Rốt cục, nàng hoàn toàn từ trong tường đi ra .

Trương kinh tay tại trong tay áo nắm chặt, Ninh Nguyệt Hương cũng rất nhanh Vương Vi Phàm góc áo, Vương Vi Phàm cảm thấy lúc này bản thân phi thường có nam tử hán xu thế, dần dần đánh bạo đem nàng ngăn ở phía sau, hấn lại từ bại lộ ở Nữ Quý phạm vi công kích bên trong .

Nữ Quý nhìn ra Trương Kinh là một tay già đời, khó đối phó, Vì vậy ngược lại muốn công kích Vương Vi Phàm, nàng tay khô héo thượng móng tay thật dài hóa thành lưỡi dao sắc bén thẳng tắp đánh úp về phía Vương Vi Phàm . Trương Kinh một bả ngăn Nữ Quý, một tay ngăn quán ở trên cổ tay giấy đỏ, cấp tốc quán lên Nữ Quý tay . Nữ Quý hét thảm một tiếng, muốn rút người ra rồi khỏi lại bị chặt chẽ níu lại . Trương Kinh thấy Vương Vi Phàm ngây tại chỗ, tức giận rống to hơn: "Người ngăn người tại đó làm cái gì ?"

Lời còn chưa dứt, Nữ Quý đã đem tóc dài vung, tóc dài giống là có mắt con người giống nhau hướng Trương Kinh đánh tới, đảo mắt đã đem hấn nguyên cái đầu cái bọc ở trong đầu tóc . Vương Vi Phàm bị Trương Kinh vừa hô, đột nhiên ý thức được trong tay mình cũng có vũ khí . Hấn mau nhanh đem giấy đỏ ngăn, xông lên cuốn lấy Nữ Quý tay kia .

Trương Kinh giấy giũa thanh âm từ tóc dài trong truyền tới,

Nhưng thanh âm xuyên thấu qua thật dày tóc dài không nghe rõ, Vương Vi Phàm nghe nửa ngày nghe không hiểu, nhưng thật ra Ninh Nguyệt Hương nghe hiểu, xông Trương kinh đại kêu: "Kinh ca ca để cho người cuốn lấy tóc của nàng!"

Vương Vi Phàm bình tĩnh đại ngộ, một buông tay ra, một tay kia chợt vừa kéo, đem giấy đỏ gắng gượng rút ra, giấy đỏ hung hăng xẹt qua, hầu như đem Nữ Quý tay cắt bỏ, Nữ Quý thê lương hét thảm một tiếng, buông ra Trương Kinh, tóc dài đuổi một cái quán về Vương Vi Phàm cổ của . Vương Vi Phàm xem đứng thời cơ, giấy đỏ một quyền đem tóc của nàng toàn bộ cuốn lấy . Sau đó hai người hiệp lực, đem Nữ Quý bao quanh cuốn lấy . Nữ Quý kêu thảm được thu vào trong bình .

Nữ Quý bị bắt sau đó, ba người mới thở phào một cái . Trương Kinh giờ tay lên sờ sờ cổ của mình, mặt trên có Nữ Quý tóc dài lặc ra Từ vết .

"Lần này còn cần đa tạ người cứu ta ." Trương Kinh đối với Vương Vi Phàm nói . Vương Vi Phàm nhìn Ninh Nguyệt Hương biểu tình tự tiểu phi tiểu, có chút lúng túng sờ cổ một cái, nói: "Không không không, vẫn là nhờ có ngài a ."

Ninh Nguyệt Hương nhìn Trương Kinh trên cổ vết dây, cảm khái nói: "Cô gái này bướng bỉnh đáng yêu phát cùng móng tay làm sao dài như vậy à?"

Trương Kinh đi ra cách gian, đi hướng này mặt Nữ Quý bò ra tường . Hấn nhẹ nhàng đập đập này mặt tường, nói: "Người chết phía sau nếu như oán khí quá nặng, tóc của nàng cùng móng tay sẽ còn tiếp tục sinh trưởng, đồng thời từ từ hóa thành lệ quý . Con này quý đoán chừng là từ nơi này sanh ra .

Nhìn bộ dáng của nàng, đoán chừng là bị người giết chết sau đó là xử lý thi thể liền đem nàng thể ở trong tường, nàng ở trong tường oán khí quá nặng, tóc cùng móng tay liên tục sinh trưởng cho đến hóa thành lệ quý."

Hắn quay đầu trở lại đến, nhìn Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương hỏi: "Còn nhớ rõ hai năm trước Hà Quang trong cao ốc thất tung án kiện sao? Lúc đó tìm không được thi thể, tra hỏi lâu cũng sẽ không. Hiện tại xem ra, ước đoán chính là cái này nữ nhân."

Wang Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương nhìn không được lú lờ, ba người bọn họ lại nhìn kia bức tường, rốt cục lui ra ngoài.

Đến lớn hạ bên ngoài, sắc trời đã không rõ, ba người ở dưới lầu Trương kinh trong xe ngồi xuống, Vương Vĩ Phàm mới nhớ hỏi thân phận của Ninh Nguyệt Hương.

"Nàng là?" Vương Vĩ Phàm hỏi Trương Kinh.

Trương Kinh rất là uể oải, không thêm để ý hắn, nhưng thật ra Ninh Nguyệt Hương cười híp mắt nói với hắn: "Ta là mặt trên phái tới làm trợ thủ của người oh ~"

Trương Kinh cảm thấy đau đầu, đối với Vương Vĩ Phàm nói: "Người lái xe." Ngược lại lại cau mày nói: "Cái gì trợ thủ, rõ ràng là làm thủ hạ của hắn." Vương Vĩ Phàm cùng Trương Kinh đổi vị trí một dạng, Ninh Nguyệt Hương bị Trương kinh nói khi có phải hay không, ngậm miệng không nói, dọc theo đường đi đều an tĩnh lại.

Về đến nhà sau đó, Vương Vĩ Phàm mới phát giác được mệt đến ngất ngư, cơ hồ là ngã đầu đi nằm ngủ, cũng không có rửa mặt, để nguyên quần áo ngủ thẳng giữa trưa ngày thứ hai.

Sau khi tỉnh lại Trương Kinh gọi điện thoại đến nói cho hắn biết, lúc này đây nhiệm vụ tiền thưởng đã đánh tới hắn trên thẻ. Vương Vĩ Phàm hồi ức một cái chuyện xảy ra tối hôm qua, làm theo một cái hỗn loạn mạch suy nghĩ, bỗng nhiên có chút nghĩ mà sợ. Hắn đơn giản thu thập một chút bản thân, ngâm nước một gói mì ăn liền ăn sau đó, dự định ra đi điều tra một chút đã biết lần liều sống liều chết tiền thưởng có thể có bao nhiêu.

Tìm một nhà gần đây công hành ATM cơ cắm thẻ tra một cái, Vương Vĩ Phàm trong nháy mắt cảm thấy bị hạnh phúc choáng váng đầu óc, trên thẻ cư nhiên... Cư nhiên nhiều hai vạn khối. Một đêm này tiền lương có thể có hai vạn khối?

"Hắn đây mục cũng quá nhiều chút chứ?" Vương Vĩ Phàm nhìn trên thẻ chữ số tự lẩm bầm.

Cao như vậy lương, còn có mỹ nữ làm bạn, Vương Vĩ Phàm phía trước do dự cùng nghĩ mà sợ toàn bộ quên mất, chỉ còn lại có một lòng một ý muốn làm công việc hạng này.

Wang Vĩ Phàm kiểm nhiều tiền, liền định tìm một cơ hội lấy le một chút. Bỗng nhiên hắn liền nhớ lại đến lập tức phải đồng học tụ hội, trước hắn chưa từng có đã tham gia đồng học tụ hội, bởi vì cảm thấy dập đầu sầm, không nghĩ ra đi mất mặt. Nhưng bây giờ bất đồng, hắn có tiền. Hắn quyết định cao điệu tham gia đồng học tụ hội, còn muốn ăn mặc thể thể diện mặt địa, làm cho này cao trung đồng học nhìn, hắn Vương Vĩ Phàm không phải là một kinh sợ đàn.

Nghĩ, hắn cầm thẻ đi hạng sang mua sắm sân rộng, mua mặc đồ Tây, lại đi làm cái kiểu tóc, sau khi về nhà cạo này khuôn mặt hồ tra. Đánh như vậy phần một cái, nhưng thật ra còn tượng mô tượng dạng, so với trước kia đẹp đến không biết chạy đi đâu. Là có vẻ càng có mặt mũi, hắn còn cố ý mượn bản thân thủ trưởng, cũng chính là Lâm Phong xe.

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Âm khí triển thân mối tình đầu bạn gái::

Ngày thứ hai, đang là bạn học tụ hội, Vương Vĩ Phàm nhận được thông tri là buổi trưa mười một giờ ở Cảnh Xuyên Đại Tù Điểm 306 thất tụ hội, Vương Vĩ Phàm mặc vào ngày hôm qua mua tây trang, hảo hảo chỉnh lý vừa lộn tóc, mở ra Lâm Phong xe chuẩn bị đi Cảnh Xuyên Đại Tù Điểm.

Cảnh Xuyên Đại Tù Điểm bên trong, trung học đệ nhị cấp trưởng lớp Trình Suất đứng ở đại sảnh trong nghênh tiếp các học sinh. Vừa thấy được Vương Vĩ Phàm, Trình Suất tiến lên ôm một cái hắn, nói: "Ai nha, vĩ Phàm, người thế nhưng đến." Vương Vĩ Phàm vừa cùng hắn hàn huyên, một bên nói thâm trong lòng đạo: Không phải còn dự định không cho ta biết kia mà?

Trình Suất hỏi: "Nghe nói người gần nhất, phát đạt rồi?"

Vương Vĩ Phàm cười nhạt, lòng nói: Quả nhiên là biết ta có tiền mới nhiệt tình như vậy. Thực sự là lòng người nguội lạnh, chỉ có lợi ích. Thế nhưng trên mặt hắn vẫn là bài trừ một phần một trăm phần chân thành biểu tình mà nói: "Cũng không toán phát đạt, chính là tìm công tác còn có thể, xem như là có cố định thu nhập."

Mấy người kia gương mặt không tin, dường như đang nói người xem một chút người cái này nhất thân hành đầu, còn có bên ngoài chiếc xe kia. Cũng chỉ là tìm công việc tốt còn có thể lái BMW?

Một đường hàn huyền, một đám người đi hướng 306.

Đồng học bắt đầu tụ họp, mọi người bắt đầu uống rượu, rượu quá ba tuần mà bắt đầu rồi rãnh trò chuyện. Ngồi ở Vương Vĩ Phàm bên cạnh một cái gầy gò nam nhân đã từng là Vương Vĩ Phàm ngồi cùng bàn, gọi Trương Thuận, biệt hiệu hàng da một dạng, hai người trung học đệ nhị cấp thời điểm chơi được cũng không tệ lắm. Uống uống rượu, hàng da một dạng lên lên lại gần nói: "Ai, Vĩ Phàm, người xem cô kia sao? Người còn nhớ rõ nàng là ai chăng?"

Hàng da một dạng là chỉ một cái ăn mặc rất là tinh xảo nữ nhân, nóng một đầu hồ đào sắc đại ba lẳng quyền, quần áo nón nầy vừa nhìn liền giá cả xa xỉ, hiển nhiên là người nhà có tiền. Gương mặt đó, nhìn cũng thật đẹp mắt, chính là trang điểm da mặt quá nồng, một thời Vương Vĩ Phàm cũng nhớ không nổi đến nàng là người nào.

"Nhìn quen mắt," Vương Vĩ Phàm gật đầu nói, nhưng hắn lại nói tiếp "Bất quá cái này một chốc nghĩ không ra là ai."

Hàng da một dạng vẻ mặt "Ta cũng biết người nghĩ không ra" biểu tình, thần thần bí bí địa hướng hắn nói: "Người quên rồi? Người và nhân gia cao trung ai nói qua một trận đây."

Vương Vĩ Phàm bừng tỉnh đại ngộ: "Ồ ~ là tuần Giai Ny? Nàng trước đây không có xinh đẹp như vậy a."

Hàng da một dạng nói: "Nữ nhân Đại mười tám biến! Mấy năm này biến trắng, cũng thay đổi đẹp. Hơn nữa nhân gia hiện tại cái danh, gọi tuần nghĩ nghiên. Nàng mới vừa đính hôn, nghe nói đối tượng là một người giàu có, có thể có tiền. Người xem nàng mặc đeo, người nào không phải hàng hiệu?"

Vương Vĩ Phàm cảm thấy cách ứng địa hoảng, trước đây hắn và tuần Giai Ny đàm thời điểm, tuần Giai Ny còn là một đen đúa gầy gò cô gái nhỏ, không đẹp, còn luôn luôn nhút nhát, sau lại bọn họ không có nói một chút đi, tốt nghiệp trung học liền mất đi liên hệ. Không nghĩ tới, thực sự là nữ nhân Đại mười tám biến, cái tiểu nha đầu này cư nhiên trưởng thành hiện tại cái này mỹ nhân đáng đáp, còn bằng thượng người giàu có. Vương Vĩ Phàm tâm trong rất cảm giác khó chịu.

Vương Vĩ Phàm bung lên trên bàn một chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Rượu tới uống chưa đủ đô, tất cả mọi người loạn ghé, bắt đầu lẫn nhau nói chuyện phiếm, hồi ức trước đây. Hàng da một dạng lôi kéo Vương Vĩ Phàm đi tuần nghĩ nghiên nơi đó ôn chuyện. Tuần nghĩ nghiên nhưng thật ra không ngăn ngại chút nào ban đầu một đoạn kia thanh sấp yêu đương, vui vẻ cùng Vương Vĩ Phàm tự khởi cũ. Vương Vĩ Phàm tâm nghĩ, ta một đại nam nhân cầm được thì cũng buông được, đều là của người khác nữ nhân, mình còn nhớ cái gì?

Thế nhưng mới vừa trò chuyện một hồi, Vương Vĩ Phàm đã cảm thấy có cái gì không đúng. Hắn cảm thấy tuần nghĩ nghiên có chút không đúng lắm, trên người nàng tựa hồ có một cổ âm khí quấn vòng quanh, xem như vậy nhưng thật ra quỷ triền thân. Vương Vĩ Phàm biết, bị quỷ triền thân Hội Âm khí nhập thể, thời gian dài rất dễ dàng bệnh nặng, nếu như thể chất yếu kém, vì vậy bỏ mạng cũng không phải là không thể. Vương Vĩ Phàm âm thầm quyết định phải giúp nàng, tuy là bọn họ đã không có gì quan hệ.

Từ đồng học tụ sẽ sau khi trở về, Vương Vĩ Phàm tìm được Trương Kinh, nói cho hắn biết tuần nghĩ nghiên tình huống.

Trương Kinh nghe biểu tình nghiêm túc nói: "Một dạng quỷ không quán quít, quán quít quỷ nhất định là oán khí rất nặng. Việc cấp bách, là tìm đến cái này âm khí khởi nguồn, mới có thể tìm được con quỷ kia."

Hai người thương lượng chỉ quyết định phân công nhau tìm kiếm âm khí đầu nguồn. Ninh Nguyệt Hương bị Vương Vĩ Phàm mang theo trên người, bắt quá theo nàng từng nói, nàng vẫn cảm thấy ở Trương Kinh bên người tương đối an toàn, thế nhưng Trương Kinh nói cái gì cũng không để cho nàng theo, nhưng thật ra Vương Vĩ Phàm rất vui lòng mang theo nàng, Ninh Nguyệt Hương vì có thể không bị bỏ lại, không thể làm gì khác hơn là theo Vương Vĩ Phàm đi.

Vương Vĩ Phàm quyết định theo dõi tuần nghĩ nghiên, tra rõ tuần nghĩ nghiên trên người âm khí khởi nguồn.

Ngày thứ hai buổi chiều, Ninh Nguyệt Hương gọi điện thoại nói cho Vương Vĩ Phàm nàng ở mùa xuân mua sắm sân rộng phát hiện tuần nghĩ nghiên, nàng đang cùng nàng vị hôn phu mua quần áo. Vương Vĩ Phàm biết mau nhanh lái xe chạy đi mùa xuân mua sắm sân rộng. Mùa xuân mua sắm sân rộng là một cái hạng sang tiêu phí nơi, nếu như không phải vì theo dõi tuần nghĩ nghiên, giống hắn loại này người thường ước đoán cả đời cũng sẽ không vào đến nơi đây mặt tới một lần.

Mua sắm bên trong quảng trường, Vương Vĩ Phàm tìm được Ninh Nguyệt Hương. Còn chưa mở miệng hỏi nàng, nàng cũng đã tiêu tâm dục dục kéo Vương Vĩ Phàm theo một đôi nam nữ đi.

Vậy đối với nam nữ chính là tuần nghỉ nghiên cùng vị hôn phu của nàng . Tuần nghỉ nghiên xuyên toa ở các trong quầy chuyên doanh thử y phục, mà người nam nhân kia, tựa hồ cũng chỉ là cho nàng trả tiền tới .

Vương Vĩ Phàm nhìn người nam nhân kia, dáng dấp cũng không dễ nhìn, niên cấp thoát nhìn cũng không nhỏ, có hơn 40 tuổi, tuần nghỉ nghiên làm sao lại nhìn về phía hắn đây? Vương Vĩ Phàm cảm thấy bất khả tư nghị, cau mày quang xem bọn hắn . Ninh Nguyệt Hương lại như là nhìn ra Vương Vĩ Phàm nghi hoặc, nói: "Ai . . . Nếu là có người đàn ông có thể mặt không đỏ sặc cho ta cà thẻ dài thọ mua quần áo nói, ta cũng sẽ yêu hắn!"

Vương Vĩ Phàm thấp giọng phun một hơi, tức giận nói: "Tê đại đàn, đều là chút chủ trương tôn thờ đồng tiền!"

Ninh Nguyệt Hương lại cũng không thêm đề ý, hỏi nàng: "Người rút cuộc nhìn ra được gì không à?" Lời này nhắc nhở Vương Vĩ Phàm, hắn cái này mới phản ứng được hắn là đến tra âm khí nguồn cũng không phải tới ăn người ta rồi rãnh giẫm .

Nghĩ tới đây, Vương Vĩ Phàm mới hồi tâm nghĩ, tử quan sát kỹ hai người . Tuần nghỉ nghiên quanh thân lượn lờ âm khí đủ phát trọng, nhưng là trên thân nam nhân rất sạch sẽ, không biết là nam nhân dương khí trọng quý không dám phụ hay là thế nào .

Vương Vĩ Phàm cuối cùng truy tung hai người trở về nhà của bọn họ .

Nam nhân gia là một cái nhà rất lớn biệt thự, bên trong vườn loại rất nhiều cao lớn cây cối, có vẻ trong biệt thự quý khí âm trầm . Bất quá biệt thự này cũng đích xác là quý khí âm trầm . Vương Vĩ Phàm đi qua hắn một đôi Âm Nhãn, tình huống chứng kiến biệt thự bốn phía còn quần đen nhánh quý khí, quả nhiên như Trương Kinh từng nói, bên trong biệt thự tất có ẩn tình .

Vương Vĩ Phàm biết bằng năng lực của mình chế phục không cái này lệ quỷ, giống như Ninh Nguyệt Hương chạy về nhà, đồng thời gọi điện thoại báo cho biết Trương Kinh, tra được âm khí khởi nguồn . Trương Kinh nghe được tin tức cho sướng tốc độ chạy tới Vương Vĩ Phàm trong nhà .

Vương Vĩ Phàm đối với Trương Kinh nói: "Người nam nhân kia gia trong phòng dường như rất có Càn Khôn, cả ngôi biệt thự đều quý khí âm trầm, hết lần này tới lần khác còn loại rất nhiều Dương Thụ, càng là nuôi âm khí thật là tốt vật . Hơn nữa quý gia khí khác thường, hình như là rất xa xưa oán khí tích góp từng tí một đứng lên, ước đoán không phải một cái dễ đối phó quỷ ."

Trương Kinh gật đầu, nhìn Vương Vĩ Phàm phách trở về ảnh chụp, trong hình là nhà chính thể đồ .

Dân gian có đồn đãi cameras có thể thu tới rất nhiều người mắt thường chỗ khó lấy vật nhìn, mà trên thực tế, cameras đích xác có thể nhiếp quý, bất quá cũng không phải tất cả mọi người có thể ở trong hình chứng kiến quý, chỉ có đặc định người đang hoàn cảnh đặc định ảnh hưởng sóng điện não dưới tình huống mới sẽ thấy trong hình Quý Hồn . Nhưng Vương Vĩ Phàm cùng Trương kinh đô là trời sinh Âm Nhãn người, bọn họ tùy thời đều có thể chứng kiến trong hình quý quái .

Tám kia nhà ảnh chụp là ban ngày vỗ, nhưng là từ trong hình thoát nhìn quả thực một mảnh mây đen lượn quanh, loáng thoáng thấy không rõ lắm, thậm chí ở mảnh này rừng cây dương một dạng trung, phảng phất vẫn có thể chứng kiến đen kịt một màu Quý Ảnh .

"Tòa nhà này quả nhiên khác thường ." Trương Kinh nhìn kỹ một lúc sau kết luận . Hắn chỉ vào trong hình đen thui lù Quý Ảnh, đối với Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương nói: "Chính là chỗ này đông tây, ban ngày âm khí cũng không giảm mây may, không biết là bao nhiêu năm lệ quỷ ."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 6: Thi trạch::

Vừa nói, Vương Vĩ Phàm càng thêm lo lắng tuần nghỉ nghiên tính mệnh, vội hỏi Trương Kinh: "Chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ mới có thể giúp tuần nghỉ nghiên loại trừ trên người quý đầu ? Quý này ước đoán đã quần lên nàng ."

Trương Kinh lại nói: "Không nóng nảy, quý này hết sức lợi hại, chúng ta phải đầy đủ hiểu một chút mới có thể hành động ."

Sau trong một ngày, bọn họ điều tra nam nhân tình huống . Nam nhân kia gọi Hồ Bản, là Hồ Thị xí nghiệp Đại BOSS, Hồ Thị xí nghiệp liên quan đến công tác bán lẻ, ăn uống nghiệp, nghề giải trí các loại khối, có thể tính là trong thành lớn nhất xí nghiệp . Tuần nghỉ nghiên có thể leo tới như vậy một cây đại thụ cũng thực sự là rất khó được . Tuần nghỉ nghiên là Hồ Bản đệ tử thâm thâm tử, ở cùng với Hồ Bản trước khi, tuần nghỉ nghiên có một người bạn trai gọi Tần Hạo, là trong đại học nói, hắn rất yêu tuần nghỉ nghiên, thế nhưng tuần nghỉ nghiên là cùng với Hồ Bản, sүй cái kia Tần Hạo . Sau lại Tần Hạo

đi Hồ Bản trong biệt thự đây đưa tuần nghỉ nghiên nhiều lần, sau lại rốt cục hết hy vọng, có người nói về với ông bà .

Điều tra rõ nam nhân tình huống phía sau, việc cấp bách liền là như thế nào thuyết phục Hồ Bản để cho bọn họ đi bắt quỷ . Một dạng giống là như vậy phú nhân đều là vô cùng mê tín, nhưng cùng lúc, bọn họ lại hết sức đa nghi, không dễ dàng tin phục bọn họ những thứ này thuật sĩ, nếu như bọn họ tùy tiện đi trước tất nhiên không thể để cho hấn tin phục .

Vương Vĩ Phàm nghĩ tới biện pháp là thông qua tuần nghỉ nghiên khiến Hồ Bản đồng ý, dù sao Vương Vĩ Phàm cùng tuần nghỉ nghiên nhận thức, hơn nữa các nữ nhân dễ dàng hơn tin tưởng cái này . Trương Kinh cảm thấy được không, để Vương Vĩ Phàm đi liên hệ tuần nghỉ nghiên . Tuần nghỉ nghiên điện thoại của còn là bạn học tụ hội ngày đó hàng đa một dạng cho hấn hỏi tới . Đây tới, nghe điện thoại cũng Hồ Bản .

Hồ Bản nói tuần nghỉ nghiên ngày đó đồng học tụ sẽ sau khi trở về liền bệnh, cũng không phải đạo là bệnh gì nguyên nhân, chính là vẫn nóng rần lên nói mê sảng . Vương Vĩ Phàm cùng Trương Kinh hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới cư nhiên sẽ là như vậy . Thế nhưng nghĩ lại như vậy đang cái có thật hay đi nói nhìn nằng một chút, thuận tiện kiểm tra tình huống trong biệt thự, Vì vậy liền nói mình ngày mai đi nhìn tuần nghỉ nghiên .

Cúp điện thoại sau đó Trương Kinh hỏi hấn: "Tuần nghỉ nghiên bệnh ?"

Vương Vĩ Phàm gật đầu nói: "ừ, tra không ra nguyên nhân bệnh . Nhất định là âm khí vào cơ thể tạo thành ."

Ninh Nguyệt Hương đi dạo, tản bộ một dạng nói: "Ngày đó nhìn nàng không có việc gì nhi, đoán chừng là quỷ kia nhận thấy được có người phát hiện nó, gia tăng động tác ." Vương Vĩ Phàm cùng Trương Kinh biểu thị đồng ý . Ba người thương lượng một chút ngày mai chiến thuật, buổi tối, bọn họ liên ai về nhà này rất tinh dưỡng, chuẩn bị ngày mai ác chiến .

Vương Vĩ Phàm ngủ thẳng giữa trưa ngày thứ hai, thế nhưng thời gian ước định là buổi chiều, hấn từ trên giường đứng lên dự định ngâm nước cái phao điện ắn . Nhưng khi hấn thu thập xong sau đó, đột nhiên cảm giác được mình cũng kiểm tiền, hà tất mỗi ngày ắn phao điện ? Vì vậy quyết định đi ra ngoài tìm một phạm điểm ắn bữa ngon .

Lúc ắn cơm vừa vận dụng với Tô Thiển Ưc cũng đang dùng cơm, khó có được Tô Thiển Ưc không có đối với hấn mở mặt lạnh, hai người liền ắn chung bữa cơm . Sau khi ắn cơm xong Ninh Nguyệt Hương vừa lúc gọi điện thoại tới đến,

Nói hai người bọn họ ngay Vương Vĩ Phàm trong nhà chờ hấn . Cúp điện thoại, ngẩng đầu đối diện thượng Tô Thiển Ưc biểu tình tự tiểu phi tiểu .

"Cái kia gọi Ninh Nguyệt Hương tiểu cô nương ?"

Vương Vĩ Phàm về mặt kinh ngạc hỏi: "Người biết ?"

Tô Thiển Ưc gật đầu, ngầm lại vẫn là không có nói cho hấn biết đó là nàng không muốn mới đoán đi, lại để cho Lâm Phong kín đáo đưa cho hấn .

Hai giờ chiều, ba người đến Hồ Bản biệt thự . Quân gia tiếp đãi bọn hấn, xe đình ở bên ngoài, bọn họ đi tới vào vườn . Trải qua mảnh nhỏ rừng cây dương thời điểm, Ninh Nguyệt Hương không có từ địa run lên . Quân gia cách nhìn, cười nói với nàng: "Mảnh này rừng cây dương ở chỗ này có thể có hơn mấy chục năm đây, biệt thự xây thời điểm thì có, mùa hè đặc biệt hóng mát, lúc này tiểu thư mặc nhiều như vậy ở chỗ này liền ít nhiều có chút lo lắng lạnh ."

Đi vào bên trong biệt thự phía sau, Vương Vĩ Phàm mới cảm khái: Đây mới là kẻ có tiền . Xem xem người ta nhà này, xây có nhiều thương thức . Vương Vĩ Phàm vội vàng ước ao người ta gia như thế nào, Trương Kinh lại nhạy cảm phát hiện biệt thự vấn đề .

Có Thi Khí .

Tuần nghỉ nghiên ngày hôm nay tựa hồ thanh tĩnh một chút nhi, Vương Vĩ Phàm bọn họ đi vào thời điểm nàng còn có thể cùng hấn nói mấy câu . Phiếm vài câu sau đó, Hồ Bản nói khiến tuần nghỉ nghiên nghi ngại nhiều một chút đi, liền mang theo Vương Vĩ Phàm bọn họ đi ra ngoài .

Ở trong phòng khách, Hồ Bản chiêu đãi bọn họ uống trà . Mặt đối diện ngồi xuống, Hồ Bản có vẻ rất thất vọng: "Ai . . . Mới vừa đình hôn không bao lâu, cái này bệnh . Đại Bệnh Viện đều đi quá, chính là không tra được là bệnh gì, buồn chết ."

Vương Vĩ Phàm cùng hấn hàn huyên hai câu, Ninh Nguyệt Hương cũng hợp thời thoải mái vài câu, nhưng thật ra Trương Kinh vẫn trầm mặc . Hồ Bản cũng nhìn ra Trương Kinh không thích hợp, liền hỏi hấn: "Trương Tiên Sinh cái này là thế nào ?"

Trương Kinh ngẩng đầu lên, nhìn Hồ Bản nói: "Phụ nhân của ngài đây không phải là bệnh, đây là bị quỷ quán lên ."

Hồ Bản hiển nhiên là dọa cho giật mình, lấy lại tinh thần lập lại khoát tay lia lia nói: "Điều này sao có thể chứ ? Không có khả năng, không có khả năng ."

Nhưng Trương Kinh kiên trì là quỷ quán lên tuần nghỉ nghiên, hấn hỏi Hồ Bản: "Nếu như không phải quỷ triền thân, như thế nào lại tra không ra nguyên nhân bệnh đến ? Ngài ở chỗ lâu như vậy, sẽ không có nhận thấy được tòa nhà này âm khí rất nặng sao?"

Hồ Bản bị hấn nói xong có chút tức giận: "Mảnh này địa thế nhưng phong thủy đại sư chọn, tuyệt đối Phong Thủy Bảo Địa! Hơn nữa, nhà của ta ở chỗ cũng không phải một năm nửa năm, có quỷ chúng ta còn có thể vẫn ở đi ?"

Tuy là ngoài miệng nói không tin, nhưng Hồ Bản cảm thấy giống Trương Kinh người như vậy nếu như không phải mười phần phiến tử thì nhất định là có chút người có bản lĩnh, vẫn phải là khách khí một chút, sợ dĩ hấn cũng không có trực tiếp đưa bọn họ đánh ra đi, nhưng cuối cùng bọn họ cũng không thể

thuyết phục Hồ Bân để cho bọn họ bắt quý .

Ba người sau khi rời đi, thương lượng một chút quyết định đêm đi Hồ gia biệt thự, hy vọng có thể lộ ra một ít gì đến .

Tối hôm đó, ba người ở Hồ gia biệt thự cách đó không xa tập hợp, mang vũ khí tốt lặng lẽ lên vào Hồ gia biệt thự . Lại nói tiếp còn phải dựa vào Ninh Nguyệt Hương cao siêu cạy khóa kỹ xảo, hơn nữa Hồ gia biệt thự cũng không có ở nơi cửa chính lắp đặt hệ thống an ninh, ba người thuận lợi vào Hồ gia biệt thự .

Vào biệt thự, bọn họ đầu tiên đi đó là mảnh nhỏ quý dị rừng cây dương . Rừng cây dương âm khí trọng, cũng có thể dự trữ nuôi dưỡng âm khí .

Là không kinh động người trong biệt thự, bọn họ chỉ đánh một con cũng không tính sáng quá tay giật, rừng cây dương trong một mảnh hôn ám . Âm phong bắt đầu chỉ là phơ phất địa thổi, sau lại cũng dần dần lớn, cuốn đầy đất lá cây bay lượn . Ba người chú ý dưới bàn chân, từng bước một hướng rừng cây ở chỗ sâu trong đi tới .

Dương Thụ lá cây bị gió thổi vang xào xạt, bên tai tựa hồ có tiếng quý khóc, vừa tựa hồ có thê lương tiếng mèo kêu .

Đang đi tới, đột nhiên trước mắt một đạo hắc ảnh hiện lên, Ninh Nguyệt Hương kém chút kinh hô thành tiếng, bên cạnh Trương Kinh vội vàng một tay bịt miệng của nàng . Vương Vĩ Phàm cầm đèn pin đuổi theo đạo hắc ảnh kia đi qua, Trương Kinh cũng đi theo . Ninh Nguyệt Hương thấy hai người bọn họ đều chạy, sợ yếu mệnh, chạy đi đã nghĩ theo sau . Nhưng không nghĩ dưới chân có vật gì sảy nàng, nàng lập tức xô ngã xuống đất .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tàn Hạo::

Trương Kinh quay đầu nhìn lại, phát hiện Ninh Nguyệt Hương rơi không nhẹ, bật người dừng lại quay trở lại kiểm tra Ninh Nguyệt Hương thế nào . Mà Vương Vĩ Phàm thì tiếp tục cùng thượng bóng đen, nhưng đuổi tới thủ lĩnh, lại phát hiện bóng đen kia chính là một con mèo mun mà thôi, thất vọng hơn hẳn cũng chuyển mà trở lại Ninh Nguyệt Hương hai bên trái phải .

Hai người đỡ Ninh Nguyệt Hương làm, cho nàng phui một cái đất trên người . Vương Vĩ Phàm cười nàng: "Thật là đàn, trả thế nào ngã đây?"

Ninh Nguyệt Hương ủy khuất nói: "Ta nghĩ truy các người tới nỗi, liền cho sảy ." Nói liền muốn đứng lên, tiếp nhận mới đứng ở một dạng liền lại té ngã . Hai người mới vừa muốn chế nhạo nàng, lại chứng kiến Ninh Nguyệt Hương biểu tình không thích hợp .

"Có, có cái tay! Có cái tay cầm lấy ta!" Nàng nhin không được tiêm gọi ra, thanh âm the thé thật tốt giống cất thủy tinh giống nhau, đó là một loại biến điệu thanh âm, hiển nhiên là dọa hống .

Trương Kinh nghe vậy nhìn về phía mắt cá chân nàng, quả nhiên có một con thủ cầm lấy nàng . Vương Vĩ Phàm đưa tay giật chiếu hướng nơi đó, liền thấy một con tái nhợt kiết nắm chặt ở Ninh Nguyệt Hương chân mắt cá, tay kia đã có chút hư thối, được không không có huyết sắc . Vậy hiển nhiên là một con tay của thi thể, đã bị hoàng thổ vùi lấp một lúc lâu .

Theo nhìn xuống đi, một đã bắt đầu thối rữa thi thể mờ hồ từ lá khô phần dưới lộ ra đến .

Wương Vĩ Phàm sợ đến phía sau lùi một bước . Trương Kinh lại bình tĩnh đại ngộ: "Quả nhiên có thứ này!"

Wương Vĩ Phàm run rẩy hỏi hắn: "Vật gì vậy?"

Trương Kinh nói: "Ngôi biệt thự này là một tòa thi trạch, chính là nhà trong lòng đất chôn xác thể, mà thi thể này lại hóa thành lệ quý, xây nhà một dạng sau đó cái này Thi Khí sẽ tràn ngập ở tòa nhà chu vi, lệ quý cũng ở nơi này một dạng Thi Khí trung sinh tồn ."

"Cái gì ? Kia... Kia Hồ Bân tại sao lại ở chỗ này xây biệt thự ?" Vương Vĩ Phàm kinh ngạc hỏi .

Trương Kinh trầm tư một chút nói: "Lẽ ra như vậy Thi Khí gió bình thường thủy tiên sinh đều có thể phát hiện, nói như vậy là có người muốn hại hắn . Đây cũng không trọng yếu, quan trọng là ... Nếu như chỉ là có lệ quý cũng liền thôi, thế nhưng tình huống hiện tại là, loại này thi trong nhà lại có người chết, hơn nữa chết không nhắm mắt, bị chôn ở trong sân, lệ quý thi thể đã sớm hư thối, nhưng nàng lại có thể thao túng này là mới thi thể, lợi dụng hắn hại

nhân . Cổ thi thể này, ở nơi này ." Hấn vừa nói chuyện, lại đột nhiên vãi ra giấy đỏ, sinh sôi cắt đứt cầm Ninh Nguyệt Hương mắt cá chân thủ . Cổ thi thể kia thể lương kêu đứng lên, Trương Kinh hét lớn một tiếng chạy mau, kéo Ninh Nguyệt Hương đến liền hướng bên ngoài rừng cây chạy . Vương Vĩ Phàm cũng theo ra bên ngoài chạy, cổ thi thể kia cũng liền lao đảo theo chạy đến .

Một trận này âm ỉ lại thét chói tai, rốt cục dẫn tới người trong biệt thự đi ra .

"Các người là ai ?" Quân gia đầu tiên chỉ vào Vương Vĩ Phàm ba người rống to hơn, nhưng khi hấn chứng kiến thối rữa thi thể đứng ở ba người bọn hấn đối diện thời điểm, trực tiếp sợ ngất đi .

Ba người chạy ra rừng cây dương đứng ở,

Cổ thi thể kia cũng đứng lại . Ở trong sân ánh đèn yếu ớt hạ, bọn họ rốt cục thấy rõ thi thể kia khuôn mặt . Đó là một nam nhân trẻ tuổi thi thể, tuổi tác lớn để cùng Vương Vĩ Phàm không sai biệt lắm, người cao bình thường, hơi gầy . Thân thể hấn đã hư thối, y phục lam lũ nổi, đã nhìn không ra nguyên lai là màu gì . Quần áo phã động trong lộ ra bên trong trắng bệch nhục thân . Ninh Nguyệt Hương đã bắt đầu ác tâm nôn khan, nhưng buổi tối không có ăn vật gì vậy lại phun không ra .

Trương Kinh trong tay chấp nhất giấy đỏ, khăn trương nhìn bộ kia nam thi, hấn nói: "Ác quỷ ở trong thi thể, người phải nghĩ biện pháp đem nàng bức ra ."

Wương Vĩ Phàm cũng chậm rãi từ trong túi rút ra quyển giấy đỏ đến, nhưng động tác của hấn còn không có làm xong, nam kia thi đã phát động công kích . Hấn đầu tiên là đánh úp về phía Trương Kinh, không gây tay nào ra đòn muốn bóp Trương Kinh cổ của, nhưng Trương Kinh nắm giấy đỏ, lập tức bao lại thân thể của hấn . Nam thi giằng giằng, ngược lại hướng Vương Vĩ Phàm qua đây, giấy dựa trung hấn tránh thoát Trương kinh giấy đỏ, một tay lấy Trương Kinh quét ra đi, Trương Kinh đánh vào Ninh Nguyệt Hương trên người, hai người song song té trên mặt đất .

Biệt thự chủ nhân rốt cục bị giật mình tỉnh giấc, đứng ở cửa sổ vừa nhìn bên ngoài, cho là có cường đạo xông vào, nhanh lên khoác lên y phục chạy xuống lầu . Nói đến kỳ quái, vẫn mơ mơ màng màng Chu Tư Nghiên đột nhiên tỉnh táo lại, nàng nhìn quanh một cái, theo Hồ Bản đi ra ngoài .

Trong viện, Trương Kinh bị ném ra, đứng lên chậm bắt quá đứng lên, nam kia thi thấy thể an tâm hướng Vương Vĩ Phàm nhào qua . Vương Vĩ Phàm chột trùn xuống thân thể, đem nam thi cuống đi qua, nam thi bởi quán tính đập ra đi thật là xa, còn không đợi xoay người lại, đã bị đuổi tới Vương Vĩ Phàm cuốn lấy cái cổ .

Nam thi phát sinh một trận thể lương kêu thảm thiết, cổ của hấn một chút bị ghim đoạn . Đột nhiên một đạo hắc ảnh hiện lên, nam thi ngã rầm trên mặt đất .

Wương Vĩ Phàm một cái nhào này dùng tới toàn bộ khí lực, cái này nhìn ngã xuống đất nam thi, lo lắng nói không ra lời .

Bên kia Trương Kinh rốt cục hoàn quá khí lại, xông Vương Vĩ Phàm nói: " ác quỷ chạy ."

Hồ Bản nhìn một màn này sợ đến sững sốt, sau đó, hấn bị phía sau Chu Tư Nghiên bi thống tiếng khóc giựt mình tỉnh lại: "Tàn Hạo!" Chu Tư Nghiên cư nhiên nhắm phía Vương Vĩ Phàm bên chân nam thi, Vương Vĩ Phàm nhìn một màn này sững sờ .

Trương Kinh kéo Ninh Nguyệt Hương đến, ý bảo nàng đi trấn an Chu Tư Nghiên . Mà hấn thì hướng Hồ Bản đi tới .

Không bao lâu, năm người đều ngồi ở biệt thự trong phòng khách . Chu Tư Nghiên còn đang khóc nức nở, Hồ Bản phục hồi tinh thần lại sau đó thần tình càng lúc càng ngưng trọng . Trương Kinh nhìn Chu Tư Nghiên như có điều suy nghĩ, Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương nhưng thật ra tựa hồ mình bạch điếm cái gì .

Sắp xếp cẩn thận té xỉu quân gia, Hồ Bản lạnh lùng hỏi Chu Tư Nghiên: "Người có phải hay không nên nói một câu rốt cuộc là chuyện gì xảy ra không ?"

Chu Tư Nghiên vừa khóc một hồi, ở Ninh Nguyệt Hương dưới sự trấn an, mới run rẩy địa mở miệng nói: "Đó là ta bạn trai cũ, Tàn Hạo ."

Nguyên lai Tàn Hạo cũng không phải là cái gì về nhà . Hấn nguyên bản đang cùng Chu Tư Nghiên tình yêu cuồng nhiệt trung, nhưng đột nhiên có một ngày, Chu Tư Nghiên muốn cùng hấn chia tay, Tàn Hạo không chịu, Chu Tư Nghiên lại lúc đó mất đi liên hệ . Một tháng sau, chột nghe nói hấn đặt lên người giàu có Hồ Bản . Tàn Hạo không tin hấn khả ái nghĩ nghiến sẽ là loại này bằng người giàu có hám làm giàu nữ nhân, đã nghĩ tìm nàng đi hỏi một chút rõ ràng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra .

Hấn tìm được nghĩ nghiến ngay Hồ Bản trong biệt thự, Vì vậy thừa dịp Hồ Bản không lúc ở nhà ba lần bốn lượt chạy tới dây dưa, Chu Tư Nghiên làm mặt lạnh đến khiến hấn đi, hấn còn không chịu buông tha một lần một lần tìm đến . Một lần cuối cùng đến, Tàn Hạo uy hiếp Chu Tư Nghiên nói muốn đi tìm Hồ Bản nào, Chu Tư Nghiên rốt cục nào, hung hăng đẩy hấn một cái . Nàng chỉ là muốn đẩy ra Tàn Hạo, nhưng không nghĩ Tàn Hạo rút lui hai bước bị bàn trà sẩy, lập tức thủ lĩnh đập vào bàn trà một góc thượng, đụng cái đầu rơi máu chảy, chết . Chu Tư Nghiên thấy Tàn Hạo chết, dọa hỏng, quỹ trên mặt đất khóc nửa ngày mới nhớ phải xử lý thi thể . Nàng đem Tàn Hạo kéo dài tới trong viện chôn ở rừng cây dương trong, lại lau sạch trong phòng trên mặt đất cùng trên bàn uống trà vết máu, còn tỉ mỉ giả tạo Tàn Hạo hủy lão gia biểu hiện giả dối .

Nói càng về sau, Chu Tư Nghiên nhin không được vừa khóc: "Ta không muốn giết hấn, ta không muốn giết hấn . Ta chính là đẩy hấn một cái, hấn làm sao lại chết đây? Làm sao lại chết đây?"

Hồ Bản không nghĩ tới bản thân kiêu tiêu vị hôn thê cư nhiên giết qua người, hay là đang nhà mình trong viện giết người, một thời kinh ngạc nói không ra lời .

Trương Kinh lại nói: "Tần Hạo chết không nhắm mắt, thi thể bị biệt thự dưới đất ác quỷ khống chế, mới bắt đầu hại người. Bởi vì Tần Hạo đối với người có cực lớn chấp niệm, Vì vậy ác quỷ liền thường xuyên quán ở bên cạnh người. Người lẽ nào không cảm thấy, từ Tần Hạo sau khi chết, thân thể của người dần phát suy yếu sao?"

Chu Tư Nghiên che mặt khóc rống lên.

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Kết thúc::

Hồ Bản đang ở chăm chú suy nghĩ xử lý như thế nào Chu Tư Nghiên thời điểm, Trương Kinh chợt phát hiện không đúng. Về này vừa mới tản đi âm khí một lần nữa lại nhớ tới trong biệt thự. Hắn đang muốn nhắc nhở mọi người cẩn thận thời điểm, lại chứng kiến Chu Tư Nghiên thần tình đột biến. Hắn ý thức được không được, cái kia ác quỷ lại bỏ xung Chu Tư Nghiên.

Chu Tư Nghiên mặt âm trầm đứng dậy, lạc hướng cách nàng gần đây Hồ Bản. Hồ Bản vẫn còn đang suy tư báo cảnh sát vấn đề, cũng không có phát hiện Chu Tư Nghiên dị thường, Vương Vi Phàm nhắc nhở hắn: "Cẩn thận, Chu Tư Nghiên bị phụ thân!"

Hồ Bản cái này mới phản ứng được ngẩng đầu, còn không có đợi động đã bị Chu Tư Nghiên bóp thượng cái cổ. Chu Tư Nghiên ngồi bên cạnh Ninh Nguyệt Hương thấy thế vội vã từ phía sau lưng kéo Chu Tư Nghiên. Chu Tư Nghiên quay đầu xông Ninh Nguyệt Hương phát sinh gầm rú, biểu tình dữ tợn. Sau đó trong biệt thự đèn quang lóe lên, bầu không khí càng thêm Âm U. Cửa sổ cũng chẳng biết lúc nào bị mở ra, bốn phía âm phong nổi lên bốn phía, thổi trúng rèm cửa sổ bay múa, phát sinh từng đợt vài vốc tê liệt thanh âm. Một đạo hắc ảnh từ mở lớn trong cửa sổ chui vào, đuổi theo Hồ Bản phải đi.

Trương Kinh thấy sắc mặt thoáng chốc thì trở nên, hắn kêu to: "Cẩn thận bóng đen kia, đó là Thi Khí!"

Nhưng mà Thi Khí thẳng tắp đánh vào Chu Tư Nghiên trong cơ thể. Chu Tư Nghiên phát sinh 1 tiếng nhọn tiếng kêu thảm thiết, con mắt trong nháy mắt biến thành đỏ như máu. Vương Vi Phàm thấy thế vội tới Ninh Nguyệt Hương hai bên trái phải, đem nàng kéo ra phía sau. Hồ Bản lúc này đã bị Nữ Quỷ bóp sập tất thở, Vương Vi Phàm ngăn giây đồ liền đeo vào Chu Tư Nghiên trên cổ của, Trương Kinh thấy thế cũng qua đây, từ bên hông rút ra một bả ngăn ngàn Đào Mộc dao găm đến, một mạch cắm thẳng vào Chu Tư Nghiên trong cơ thể, bóng đen trong nháy mắt thoát ra đến, hóa thành mơ hồ hình người. Chu Tư Nghiên trước ngực cắm Đào Mộc dao găm, thẳng tắp ngã vào Hồ Bản trong lòng.

Mà một bên, Vương Vi Phàm cùng Trương Kinh một trước một sau đem ác quỷ ngăn cản ở bên trong phòng. Trương Kinh từ trong túi móc ra một xấp giấy vàng Phù, ném cho một bên Ninh Nguyệt Hương, nói với nàng: "Đi đem trong phòng tất cả cửa sổ cùng trên cửa dán lên cái này Phù." Dứt lời giống như Vương Vi Phàm cùng uống ác quỷ quán đầu.

ác quỷ thấy kia Phù phảng phát rất là sợ, quay đầu đã nghĩ đi công kích cầm lá bùa Ninh Nguyệt Hương, nhưng mà Vương Vi Phàm cùng Trương Kinh đưa nàng dây dưa ở trong phòng khách trốn không thể rời bỏ. Cái này ác quỷ hiển nhiên là hết sức lợi hại, Vương Vi Phàm cùng Trương Kinh vũ động giây đồ chính là quán không được nàng, hảo ở tại bọn hắn cũng chỉ là muốn vây khốn hắn, hảo cho Ninh Nguyệt Hương thời gian đi thiếp lá bùa.

Trong nháy mắt một cửa sổ đều dán lên lá bùa, ác quỷ dường như đã bị rất lớn thương tổn, giùng giàng muốn xông lên lầu hai đi, Trương Kinh một bên ngăn lại ác quỷ, một bên nói với Ninh Nguyệt Hương: "Lầu hai cũng thiếp, một cánh cửa sổ cũng không có thể hạ xuống."

Ác quỷ toàn tâm đều ở đây hướng lầu hai bỏ chạy, Vương Vi Phàm nhân cơ hội từ phía sau đưa nàng bao lại, giây đồ quấn vài vòng, dùng sức lôi kéo lại kéo một vô ích, ác quỷ ngược lại đem Vương Vi Phàm hung hăng lược ngã xuống đất, Trương Kinh thấy thế lui lại mấy bước, vẫn như cũ là che ở nơi cửa thang lầu.

Trên lầu hai, Ninh Nguyệt Hương ai cần phòng địa thiếp lá bùa, Âm gió thổi lợi hại, cơ hồ đem rèm cửa sổ xé nát, nhưng dán lên phù trong nháy mắt, cửa sổ tuy nhiên cũng trong nháy mắt đóng, gió cũng vào không được.

Rất cực, lầu hai gian phòng cũng mau muốn đều bị dán lên, cũng chỉ thiếu kém Chu Tư Nghiên phòng ngủ cánh cửa kia cửa sổ.

Dưới lầu, Trương Kinh cũng bị ác quỷ đụng vào trên mặt đất, ác quỷ cấp tốc xông lên lầu hai, nàng đường băng một cái phòng, bị trên cửa sổ lá bùa tổn thương một lần, đợi nàng rút cực đường băng Chu Tư Nghiên ngoa thất, hướng về cửa sổ phóng đi trong nháy mắt, Ninh Nguyệt Hương đem cuối cùng một trang giấy Phù vỗ tới trên cửa sổ. Cửa sổ Đại Bể, ác quỷ kêu thảm hóa thành không có.

Trương Kinh cùng đi lên lầu, vừa vặn thấy như vậy một màn, hắt thở một hơi dài nhẹ nhõm, lệch một cái thân thể dựa ở trên khung cửa. Ninh Nguyệt Hương cũng ngã nhào trên đất, phảng phất là dùng hết khí lực, đứng không dậy nổi.

Quá một lúc lâu, hai người bọn họ mới đứng lên, đi xuống lầu. Xuống lầu, nhìn thẳng thấy Vương Vĩ Phạm ôm Chu Tư Nghiên kêu lên: "Nghĩ nghĩ? Nghĩ nghĩ người tình lại đi!"

Trương Kinh mặt nhăn hạ mi, đi qua kéo hắn: "Chớ kêu, nàng chết."

Wang Vĩ Phạm bất khả tư nghị ngẩng đầu nhìn về phía hắn: "Ác quỷ không phải đi ra ngoài sao?"

"Ám khí vào cơ thể còn khả năng cứu trở về, nhưng Thi Khí vào cơ thể liền chắc chắn phải chết. Hơn nữa, nàng sát nhân, coi như không chết cũng trốn không ra luật pháp chế tài." Trương Kinh vừa nói, một bên đi ra ngoài.

Hồ Bân còn không có từ Chu Tư Nghiên giết người và Chu Tư Nghiên đã chết trong tin tức phục hồi tinh thần lại, trên cổ hắn còn có Chu Tư Nghiên bóp đi ra từ vết, ngược lại ở trên ghế sa lon thờ hồn hèn.

Trong biệt thự âm phong đình, tinh muốn chết, màu vàng óng dùng Chu Sa viết liền lá bùa kẻ sát ở trên cửa sổ, như là dính ở phía trên một dạng, khỏi tế tế mặt nhăn.

Wang Vĩ Phạm hào tâm đi tới nói với Hồ Bân: "Tòa nhà này dưới đất ác quỷ tuy là đã ngoại trừ, nhưng dù sao cũng là tọa thị trách, là sự nghiệp của người, người chính là chuyển sang nơi khác đi." Dứt lời, cùng Ninh Nguyệt Hương đuổi theo Trương Kinh đi.

Wang Vĩ Phạm lúc về đến nhà đã là ánh bình minh, thiên đang nhất Hắc, Vương Vĩ Phạm muốn cùng với chính mình mới tình đầu lại là một người mang tội giết người, hơn nữa cuối cùng còn chết, tâm lý rất cảm giác khó chịu, nhìn đen nhánh gia, vẫn là cảm khái một chút.

Nhiệm vụ lần này khá phí sức lực, Vương Vĩ Phạm chống hừng hực lạnh, đánh ngã xuống giường, hút thuốc liền mơ màng ngủ.

Cũng không biết ngủ bao lâu, cuối cùng Vương Vĩ Phạm là bị Tô Thiên Úc một thông điện thoại đánh thức.

Nguyên lai hắn lại ngủ một ngày một đêm, mà trong thời gian này, Ninh Nguyệt Hương bệnh. Y viện liên lạc không được người khác, chỉ ở Ninh Nguyệt Hương trong điện thoại di động tìm được một cái có chuẩn bị chủ điện thoại của, chính là Tô Thiên Úc dãy số. Mà Tô Thiên Úc người thứ nhất liền nhớ lại Ninh Nguyệt Hương bây giờ chính chủ, Vương Vĩ Phạm.

Wang Vĩ Phạm trong lòng nghĩ: Con bé này ngay cả một ghi chú đều lừa dối phải cho ta thêm? Thật muốn mặc kệ nàng. Thế nhưng tương quy tương chi phải nhận mệnh địa đi nhìn Ninh Nguyệt Hương.

Đến y viện lúc, Tô Thiên Úc đang hầu ở Ninh Nguyệt Hương bên giường, nhìn thấy Vương Vĩ Phạm đi sau đó, trêu ghẹo hắn nói: "Các người đây là đụng với cái gì ác quỷ? Ninh Nguyệt Hương có thể một thành như vậy?"

Wang Vĩ Phạm nhìn nàng sững sờ, hỏi "Một thành như vậy?"

Tô Thiên Úc gật đầu, nghiêm túc nói: "Chuẩn xác mà nói là một nhọc quá độ... Đụng với kỳ kinh nguyệt." Tô Thiên Úc một trận, mới nói ra là trọng yếu hơn nửa câu sau, Vương Vĩ Phạm tại chỗ ồ một cái cái rãnh, tâm lý chửi má nó, cư nhiên bị tiểu nương môn nhi đùa giỡn?

Bất quá Vương Vĩ Phạm ở trong lòng nói thầm trai hiền không cùng nữ nhân đấu, trai hiền không cùng nữ nhân đấu.

Ninh Nguyệt Hương ở hai ngày tự ra viện. Trong hai ngày này, Vương Vĩ Phạm lại thu được nhiệm vụ lần này tiền thưởng, lại là to lớn một khoản tiền, Vương Vĩ Phạm muốn: Công việc này tuy là nguy hiểm, nhưng là xác thực kiếm tiền a. Không vào hàng cạp làm sao bắt được cạp con, muốn tiền phải lấy mạng Bác a.

Đồng thời, xí nghiệp gia Hồ Bân vị hôn thê chết bệnh tin tức cũng truyền tới, Vương Vĩ Phạm bao nhiêu có một chút phiền muộn. Lại qua là tốt rồi, lại nghe đồn Hồ Bân dự định đem biệt thự dỡ bỏ, chuyển sang nơi khác mua đất đai. Mọi người đều nói Hồ Bân đối với Chu Tư Nghiên dùng tình sâu vô cùng, sợ xúc cảnh sinh tình. Nhưng chỉ có mấy người bọn hắn biết, Hồ Bân vì sao đổi lại tòa nhà. Lại qua không có vài ngày, biệt thự tháo dỡ thời điểm đào ra một nam thi, chính là Tần Hạo thi thể, điều tra phía dưới liền tra ra là Chu Tư Nghiên giết.

Sự tình đều kết bó buộc, Vương Vĩ Phạm ngồi trước máy vi tính xoát nổi tâm văn cảm giác thân mình phế đại khí lực chưa từng lộ cái mặt.

Bất quá ngẫm lại cũng liền thoải mái, muốn là mình mặt mày rạn rờ, sợ rằng bản thân liền có một chút phiền toái không cần thiết.

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com.

Chương 9: Nhiệm vụ mới::

Sự tình coi như là kết thúc mỹ mãn, Vương Vi Phàm không ở cho người khác làm trò chơi đại luyện. Đồng thời còn ở cái tiểu khu này cao vô cùng pha tô một cái phòng ở, nơi đây đều là khu nhà giàu, tiền thuê nhà đất đương nhiên là không cách nào tránh khỏi, một tháng một vạn, gia cụ đầy đủ hết, giò xách vào ở, hơn nữa còn là ba phòng ngủ một phòng khách.

Thu thập xong tất cả sau đó, Vương Vi Phàm thoải mái tọa ở trên ghế sa lon, rút ra một cây thuốc lá thơm, lòng nói có tiền sinh hoạt chính là tốt.

Đương nhiên, Vương Vi Phàm hẳn không phải một cái đem tiền coi trọng lắm người, không có tiền, hẳn cho người khác làm đại luyện, có thể sống sống có thể, có tiền, hẳn liền nhất định sẽ xuất ra tiền đến hưởng thụ, bởi vì hẳn vẫn luôn minh bạch, tiền tài chẳng qua là một ít vật ngoài thân mà thôi.

"Đồng đồng đồng" một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Wương Vi phàm tâm trung không tự chủ được liên tưởng đến, lần này sợ rằng lại có nhiệm vụ.

Đứng lên, đem cửa phòng mở ra, quả nhiên, đứng ở cửa Trương Kinh cùng Ninh Nguyệt Hương, cùng với Tô Thiên Úc.

Ba người đi vào phòng sau đó, Tô Thiên Úc đường kính tọa ở trên ghế sa lon, tìm một tư thế thoải mái ngồi xuống.

Mà Trương Kinh đánh giá chung quanh một phen sau đó, tán dương: "Không sai, tiểu tử, người rất có phẩm vị chứ sao." Nói chứng kiến trên bàn trà bày đặt một gói trung hoa yên, trực tiếp cho mình đến một cây, hô lớn: "Ngọa tào, còn rút ra thuốc lá thơm, có tiền người cứ như vậy tùy hứng, thật sự rất sao?"

Wương Vi Phàm khinh bỉ xem Trương Kinh liếc mắt, nói: "Người nhãn quang xem người rất chính xác chứ sao."

". ." Trương Kinh một trận xấu hổ, tuy là mấy người này tiếp xúc thời gian cũng không lâu, thế nhưng coi như là quá mệnh chi giao, cho nên nói chuyện cũng không có cái gì đúng mực.

Tô Thiên Úc cho mình tiếp một chén nước, nói ra: "Đừng làm rộn, lần này chúng ta lại có nhiệm vụ mới."

Wương Vi Phàm cùng Trương Kinh không ở nào, an tĩnh lại, nhìn Tô Thiên Úc vẻ mặt bộ dáng nghiêm túc, Vương Vi phàm tâm trung không khỏi có chút ngạc nhiên, mặc dù mình cùng Tô Thiên Úc tiếp xúc thời gian còn không có vượt lên trước nửa tháng, thế nhưng năng ở Vương Vi Phàm trong lòng ấn tượng nhưng vẫn đều đang thay đổi.

Lần đầu tiên nhìn thấy Tô Thiên Úc thời điểm, mang đến cho hắn một cảm giác chính là Nữ Vương phong phạm mười phần, phi thường bá đạo, sau lại đang mở trung, nàng bình thường vẫn tính là tương đối ôn nhu, ở Ninh Nguyệt Hương nằm viện trong lúc có thể nhìn ra được, mặc dù nàng phi thường ghét bỏ Ninh Nguyệt Hương cản trở, nhưng vẫn là hết sức quan tâm, mà bây giờ, Vương Vi Phàm cảm giác trong lòng chính là, chỉ cần Tô Thiên Úc vừa xuất hiện, sẽ có nhiệm vụ, hơn nữa còn là cái loại này không tốt lắm hoàn thành nhiệm vụ.

Đối với lần này, hắn là như vậy bội cảm bất đắc dĩ, tuy là kiểu quá mức nguy hiểm, nhưng là của hắn tiền lương lại cao vô cùng, mình bây giờ mới làm hai cái ra mà thôi, cũng đã có ngũ vạn nguyên gọi ngân hàng, đây chính là hắn đã từng không chút suy nghĩ qua, sở dĩ mỗi lần thấy đạo Tô Thiên Úc thời điểm, tim của hắn giống như là thiếu nữ lần đầu cùng mình Nam Thần đơn độc ở chung với nhau thời điểm giống nhau,

Trong lòng vừa khẩn trương, lại hưng phấn, có một tia e ngại, lại có vẻ mong đợi. . .

"Lần này là nhiệm vụ gì?" Vương Vi Phàm rút ra một điều thuốc, nói rằng.

Vẫn trong góc chơi con rối Ninh Nguyệt Hương đột nhiên nói ra: "Về nhiệm vụ, hay là ta mà nói đi."

Tô Thiên Úc cho Ninh Nguyệt Hương một cái ánh mắt tán thưởng, là ý nói coi như người có mắt thấy.

Ninh Nguyệt Hương bĩu môi, không cho là đúng, nói ra: "Về nhiệm vụ, thật tại bốn thị vùng ngoại thành công viên cây cối um tùm, hiện nay đã bị cảnh sát khống chế. . ."

Công viên cây cối um tùm mặc dù là lấy công viên đặt tên, thế nhưng bên trong lại đầy đủ Đại, chiếm diện tích chỉ ít có mười km, là địa phương một chỗ trú danh du ngoạn nơi sản, nguyên nhân bên trong có hơn mười trồng cây mọc mà xuất danh, có thể nói là từng mùa đều có đặc điểm của nó.

Bất quá tháng gần nhất luôn luôn truyền ra bên trong sự kiện quỷ nhất, ban đầu không người nào để ý đến, cho tới sau này, bên trong phát sinh án mạng, lúc này mới truyền ra, bởi vì nguyên nhân cái chết không rõ, sở dĩ lệnh rất nhiều đến đây du lịch người lòng người bàng hoàng, hiện nay đã bị cảnh sát khống chế, ban đầu cảnh sát cũng chỉ cho là là một hồi án mạng mà thôi, không có quá nhiều để ý tới, chỉ là đơn giản phái mấy cảnh sát trước đi xử lý,

kết quả đi mấy cảnh sát ở buổi tối cư nhiên bị người trong bắt tri bắt giác cho giết chết, hơn nữa tham quan trong lều video sau đó, cao tầng môn hoảng sợ phát hiện một cái kính khủng sự kiện .

Đó chính là những cảnh sát kia vốn là nghỉ ngơi, có người đang ngủ, còn có mấy người ở lái nhai bình thường, nguyên bản hết thấy đều chỉ là bình thường, thế nhưng đến nửa đêm, trong lúc bắt chợt phía ngoài lều nổi lên gió to, nhắc tới cũng kỳ quái, tháng năm thiên rất ít xuất hiện gió to, hơn nữa, nơi này là rừng rậm chu vi đều là cây cối, bình thường mà nói căn bản là không có cách hình thành gió to, sau đó chuyện kể tiếp liền vượt quá chuyện lẽ thường .

Những cảnh sát kia đứng lên nhìn, còn chưa kịp xoay người, từng cái một trong lúc bắt chợt lẳng không treo lên, giống như là bị người bóp cái cổ sanh sanh xóc lên đến, không đến một phút, tất cả mọi người Từ Vong, thậm chí ngay cả một cái tín hiệu cầu cứu cũng không kịp tuyên bố .

Sự tình sau khi phát sinh, công viên cây cối um tùm bị cảnh sát cường chế tính phong tỏa, hơn nữa chuyện này bị liệt vào cao tầng cơ mật .

Ninh Nguyệt Hương sau khi nói xong, Vương Vĩ Phàm cau mày một cái, nói ra: "Người là nói bọn họ là cũng trong lúc đó bị giết chết ?"

Tô Thiên Úc gật đầu, nói: " Không sai, đoạn video kia chúng ta xem qua, tất cả mọi người có một đôi thông linh nhãn, có thể chứng kiến Quỷ Vật, nhưng là chúng ta lại cũng không có phát hiện nơi đó mặt có quỷ ."

Trương Kinh hưng hăng rút ra một hơi yên, tiếp lời: "Không sai, thông thường loại tình huống này chỉ có hai cái khả năng , thứ nhất, đó chính là bên ngoài có người sớm thiết kế xong cơ quan, lợi dụng dây thép đem tất cả mọi người đầu toàn bộ cuốn lấy, sau đó giết chết, bất quá trên cổ của bọn họ mặt cũng không có phát hiện vết dây, sở dĩ khả năng này bị bài trừ .

Thứ hai, khả năng này hầu như có thể đánh nhíp, vậy chính là có cao cấp hơn Quỷ Vật xuất hiện, hơn nữa tu luyện đầu năm tương đối dài, hiểu được làm sao che giấu mình, sở bằng vào chúng ta mới nhìn không thấy bọn họ ."

Vương Vĩ Phàm ý thức được sự nghiêm trọng của chuyện này, nói ra: "Các người nói, có hay không một loại khả năng, đó chính là ở trong video, mắt của chúng ta bởi vì sóng điện quấy nhiễu nguyên nhân, chúng ta mới không còn cách nào chứng kiến quỷ kia vật ?"

"Không bài trừ loại khả năng này ." Trương Kinh nói rằng .

Vương Vĩ Phàm tiếp tục hỏi "Lúc nào hành động ?" Nói xong, tất cả mọi người nhìn về phía Tô Thiên Úc, giống như là Tô Thiên Úc là đội trưởng.

Tô Thiên Úc nói ra: "Mặt trên đã cùng cảnh sát bắt được liên lạc, tùy thời đợi mệnh, đoán chừng là tối hôm nay có khả năng khá lớn ." Nói xong, còn xuất ra một cái bình đưa cho Vương Vĩ Phàm .

Cái chai không lớn giống như là dầu son móng tay cái chai một kích cỡ tương đương .

Vương Vĩ Phàm cầm lấy cái chai nhìn, nói: "Đây là cái gì ?"

"Bãi Độ Bình ."

"Đó là vật gì ?" Vương Vĩ Phàm tiếp tục hỏi.

Ninh Nguyệt Hương giống như là chuyên môn cho bọn hắn làm giải thích giống nhau, tiếp tục nói: "Hai lần trước thu quỷ dùng gì đó chính là cái này, đem quỷ thu nhập sau đó, giao cho công ty đổi lấy mới cái chai, cái bình này cũng sẽ bị công ty trực tiếp đưa vào Âm Phủ, ý tứ nói đúng là chuyên môn đưa đồ linh hồn cái chai ."

Thì ra là thế, Vương Vĩ Phàm cầm lấy cái chai bỏ vào túi bên trong, tiếp tục Tô Thiên Úc lại lấy ra một vật đưa cho Vương Vĩ Phàm , khiến cho Vương Vĩ Phàm đều kinh ngạc đến ngây người .

Chỉ thấy Tô Thiên Úc chậm rãi xuất ra một cái điện thoại di động hộp, mặt trên cư nhiên viết iphone 6s .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Ở chung::

Vương Vĩ Phạm kích động hơn bắt lại Tô Thiển Úc tay, kích động nói: "Cạn ỨC, đây là người chuyên môn mua cho ta sao? Không được, lễ vật này quá quý trọng, ta không thể tiếp thu."

Bắt quá sự tình thường thường không bằng người nguyện.

Bên cạnh Ninh Nguyệt Hương một bà cầm điện thoại di động lên, nói rằng "Người không thể tiếp thu liền đưa cho ta được, ta tới công ty đều một tháng, ngay cả một kỳ nghỉ đều không đã cho ta."

Một lời nói toạc ra một sự thật, Vương Vĩ Phạm lúng túng nhìn mấy người, khi ánh mắt tiếp xúc được Tô Thiển Úc ánh mắt lạnh như băng lúc, rất thức thời đưa tay dặt ra, ngưng ngừng cười cười, sau đó sẽ Trương Kinh ánh mắt khinh bỉ hạ ở Ninh Nguyệt Hương trong tay đưa điện thoại di động đoạt lấy.

Hắng giọng, che giấu xấu hổ, nói rằng "Chỉ đùa một chút, nếu là tổ chức phát ra đương nhiên nghĩa bất dung từ thủ hạ." Nói xong, nhanh đem trong túi Nokia 1100 lấy ra, đưa điện thoại di động thẻ bỏ vào trong di động mới mặt, yêu thích không buông tay vuốt vuốt.

Phòng trong trầm mặc nửa phút, Tô Thiển Úc đột nhiên đứng lên, nói ra: "Ta còn có việc đi trước, cụ thể hành động thời gian các loại điện thoại thông tri, còn như..." Nói nàng xem xem Ninh Nguyệt Hương.

Ninh Nguyệt Hương rất không cho là đúng, nói: "Còn như ta ở nơi này được, ta cũng lười cùng các người khắp nơi đi, hơn nữa nơi đây cũng tốt vô cùng."

"Ừ, được, liền quyết định như vậy." Trương Kinh ở một bên phụ họa nói.

Thân là chủ nhà Vương Vĩ Phạm tại chỗ liền không vui, kháng nghị nói: "A lô! Đây! Đây! Thật giống như ta mới là chủ nhân nơi này đi, làm quyết định gì có phải hay không muốn nói cùng 1 tiếng?"

Trương Kinh vừa nghe, xoay người hướng về phía Vương Vĩ Phạm hèn mọn cười, ôm Vương Vĩ Phạm vai hướng một bên đi tới.

Nhỏ giọng nói ra: "Người làm cái gì, có một thanh thuần mỹ nữ cùng người ở chung thật tốt a, người cũng không suy nghĩ một chút người trước đây, phòng ngầm dưới đất một người lu đoạn thời gian kia, nhiều cô khổ linh đình, hiện tại đang chủ động đến một mỹ nữ rửa cho người y nấu cơm, nhiều hạnh phúc." Nói ở còn chỉ chỉ Ninh Nguyệt Hương, nói: "Đây không phải là then chốt, mấu chốt là bây giờ nữ hài tử, nhất là loại này, thân thể mềm dễ đẩy ngã, hiểu hay không, quý trọng a! Tao niên."

Tô Thiển Úc tựa hồ các loại không nhận được, đôi mi thanh tú hơi nhíu, bất mãn hướng về phía Trương Kinh hô: "Người còn có đi hay không, không đi đừng chậm trễ thời gian của ta."

Trương Kinh vừa nghe, bật người trở lại: "Đến, đi một chút đi." Sau đó... Hai người liền cũng không quay đầu lại đi.

Chỉ để lại không trung xóc xếch Vương Vĩ Phạm cùng về mặt vô tội Ninh Nguyệt Hương.

Vương Vĩ Phạm nhìn vô tội Ninh Nguyệt Hương, giấu lại, toán, muốn là thật cùng Trương Kinh nói vậy, bản thân vẫn tính là nhận được tiện nghi, ngược lại lớn như vậy phòng ở tự mình một người ở cũng dùng không lớn như vậy gian phòng.

Vì vậy liền hướng về phía Ninh Nguyệt Hương nói: "Nguyệt Hương, cái này, người không có cần mang tới hành lý sao?"

Ninh Nguyệt Hương thanh thuần gò má của mỉm cười,

Giống như là một đứa bé giống nhau, nói "Có a, liền ở phía dưới bên trong xe, đông tây có điểm trọng, ta một người lộng không được, vĩ Phạm ca Ca,, người giúp ta lấy tới có được hay không."

Vương Vĩ Phạm dù nói thế nào cũng là một người nam nhân, đối với nữ nhân yêu cầu, nhất là mỹ nữ yêu cầu thực sự không quay về cự tuyệt, lập tức phi thường không câu chấp liền cho đáp ứng.

Đi tới lâu sau đó, Vương Vĩ Phạm một trận cảm thán, lòng nói những thứ này công nhân viên kỳ cựu môn đãi ngộ còn thực là không tồi, tùy tiện tiện tới một người đều có mình xứng xa, xem ra chính mình phải thêm chặt nỗ lực, tranh thủ khiến công ty sớm ngày hợp với một chiếc xe, như vậy mình cũng có đầy đủ mặt mũi.

"Thế nào, xe của ta coi như không tệ đi." Đứng ở một chiếc màu đỏ Chevrolet ô tô trước mặt, Ninh Nguyệt Hương có chút nhỏ đắc ý nói.

Vương Vĩ Phạm gật đầu, hoàn toàn chính xác, chiếc xe này tuy là chỉ có giá trị mấy trăm ngàn, thế nhưng an toàn tính có thể còn coi là không tệ, hơn nữa lái tương đối nhẹ liền, nhất là đối với nữ nhân tài xế mà nói.

Chỉ là Vương Vĩ Phạm không biết là, kỳ thực chiếc xe này là Ninh Nguyệt Hương bản thân xuất tiền túi mua, căn bản không phải công ty cho xứng xa.

Khi Vương Vĩ Phạm mở cửa xe trong nháy mắt đó, Vương Vĩ Phạm đầu kinh ngạc đến ngây người, một chiếc không lớn trong xe nhỏ cư nhiên trang bị đầy đủ đông tây, chăn, y phục, vật dụng hàng ngày... Văn văn.

"Nhiều đồ như vậy đều là của người sao?" Vương Vĩ Phạm im lặng chỉ vào bên trong xe nói với Ninh Nguyệt Hương.

Ninh Nguyệt Hương gạt đầu, Vương Vĩ Phàm không thể làm gì khác hơn là nghiêng đồng tây đi lên lầu .

Một chuyến lại một chuyến, ước chừng dùng thời gian nửa tiếng, lúc này mới đem mấy thứ toàn bộ mang tới bên trong phòng, nhất là sau cùng này mao nhung búp bê, có chừng hơn một trăm cân trọng lượng, hơn nữa số lượng khổng lồ .

Mặc dù có chút mệt, cũng may với toàn bộ giải quyết, còn dư lại chỉ cần chính cô ta thu thập là được rồi.

Buổi tối, chín giờ, sau bữa cơm chiều, hai người ở phòng khách một bên xem ti vi, vừa nói chuyện .

Một tràng chuông điện thoại di động vang lên, Vương Vĩ Phàm lấy điện thoại di động ra nhìn, là Tô Thiển Úc gọi điện thoại tới .

Nhận điện thoại, Tô Thiển Úc ở điện thoại một đầu khác biểu thị, mười giờ bắt đầu hành động, ở công viên cây cối um tùm cửa sẽ cùng, để cho bọn họ nói trước chuẩn bị một chút .

Cúp điện thoại, Vương Vĩ Phàm đem sự tình cùng Ninh Nguyệt Hương nói một lần, sau đó Vương Vĩ Phàm rút ra một điều thuốc sau đó, giống như Ninh Nguyệt Hương đi xuống lầu, lái xe bắt đầu tường công viên cây cối um tùm tụ hợp .

Tuy là Ninh Nguyệt Hương là một nữ hài tử, bất quá kỹ thuật điều khiển vẫn là tương đối thông thạo, không tới nửa giờ, thì đến công viên cây cối um tùm cửa . Hơn nữa trải qua quá một buổi chiều thời gian, Vương Vĩ Phàm cũng hiểu được, Ninh Nguyệt Hương năm nay hai mươi một tuổi, cũng giống như mình là một cái 9x hậu, cô nhi, không chỉ có như vậy, cái công ty này đại đa số công nhân bao quát thượng tầng đều là cô nhi, về phần tại sao, Ninh Nguyệt Hương biểu thị bản thân cũng không biết .

Chu vi đen kịt một màu, vốn chính là đầu hạ, khí trời không tính là trời nóng, đến tối, thậm chí có chút lạnh, chu vi đều là cây cối, nhỏ bé gió thổi lá cây một trận hoa lạp lạp loạn hưởng .

Vương Vĩ Phàm nhìn Ninh Nguyệt Hương, nói: "Nơi đây không có bất kỳ ai, hơn nữa theo chúng ta một cái xe ."

Ninh Nguyệt Hương vẻ mặt cười đều nhìn Vương Vĩ Phàm, nói: "Làm sao, người có phải hay không cảm giác phải làm những gì à?"

"Ngạch!" Vương Vĩ Phàm nghe lời nói này trong nháy mắt một trận huyết dịch sôi trào, kém chút không có đem nắm lấy, lại nhìn chung quanh một chút, lúc này Nguyệt Hắc Phong Cao, đưa tay không thấy được năm ngón, hơn nữa phương viên mấy cây số bên trong có người khác hay không, nếu là không phát sinh chút chuyện gì, thật đúng là có lỗi với này cái khí trời .

"Ha hã, người đừng nói gờn, coi như muốn phát sinh cái gì, cũng phải ở nhà mặt nha ." Vương Vĩ Phàm một trận cười lão lĩnh nói, nói đùa, hiện tại là lúc nào ? Đây chính là đi ra bắt quỷ, nếu như bị Tô Thiển Úc biết, mượn nữ nhân vũ lực giá trị, còn không trực tiếp đem bản thân cho làm chết ?

Ninh Nguyệt Hương tướng mạo tuy là vô cùng thanh thuần, thể nhưng dù sao cũng thành niên, chuyện gì đều biết, thể nhưng cái loại này trong xương bướng bỉnh vẫn chưa có hoàn toàn rút đi, lập tức đưa ngón tay ra hướng về phía Vương Vĩ Phàm mặt của thọc một chút, nói: "Vĩ Phàm ca Ca,, người thật đúng là hèn mọn, nếu như còn như vậy, nhân gia khả năng liền không để ý tới người u ."

"Sùng sục ." Vương Vĩ Phàm hung hăng nuốt một bãi nước miếng, nhanh lên điểm một điều thuốc, áp an ủi, thời khắc thể này có thể muôn ngàn lần không thể phạm sai lầm a, hơn nữa hai người cũng không phải tình lữ .

Đúng lúc này, phía ngoài cửa sổ xe đột nhiên 'Đông đông đông' bị gõ .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Tự xưng bản tăng đạo sĩ::

Vương Vĩ Phàm công trong lúc bất chợt tới lần này cho dọa cho giật mình, tay run một cái, yên trực tiếp liền cho rớt tại trên quần, thêm vừa vặn ở nam nhân dành riêng bộ vị .

"Ồ ." Vương Vĩ Phàm nắm lên yên, hung hăng phui một cái, ngay sau đó, biểu tình kia, nhất định chính là chưa xót thoải mái .

Ninh Nguyệt Hương lại tựa như tử đã thành thói quen như vậy bầu không khí, đừng xem nàng bình thường là gan thật nhỏ, loại không khí này hạ, đột nhiên có người đập cửa sổ, thật đúng là không dọa được nàng, quay cửa xe xuống, hướng về phía người bên ngoài nói ra: "Kính ca ca, các người người tới vào lúc nào ?"

Ngoài xe, Trương Kinh về mặt thô bỉ cười nói: "Hắc hắc, chúng ta đã sớm đến, bắt quá gấp các người nửa ngày cũng không có nhúc nhích, cái này mới tới, rất sợ hư chuyện tốt của các người ."

Vương Vĩ Phàm một bên phách liếc khỏi bụi, vừa hướng Trương Kinh bắt mắt lầm bầm: "Thô bỉ gia hóa, người cho rằng tất cả mọi người giống như người, tệ đại đàn, Lão Tử kém chút không cho người hù chết ."

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến Tô Thiên Úc thanh âm: "Nhanh lên một chút, đi quá muộn cảnh sát bên kia không tốt lắm ăn nói ."

Mấy người vội vàng chuẩn bị xuống xe .

Đến một mảnh Liễu Thụ Lâm sau đó, nơi đó đã mười mấy cảnh sát ở nơi đó chờ, nhìn từng cái vóc người cao tới, thẳng tắp hông của bản cảnh sát, Vương Vĩ Phàm phải cảm thán một cái quốc gia đối với chuyện này coi trọng, bọn họ là cảnh sát, nhất định là sẽ không tin tưởng quý quai, chỉ là chuyện này thật sự là quá quý dĩ, cái này mới không được đã hợp tác với bọn họ .

"Vô Lượng Thiên Tôn, cục trưởng, mấy người kia còn không có tới sao ?" Một thanh âm ở trên xe cảnh sát truyền tới .

Cái này nhưng Tô Thiên Úc không khỏi cau mày một cái tóc .

Tôn có tài là một cái hơn 40 tuổi cảnh sát trung niên, trải qua nhiều năm dốc sức làm, rốt cục ngồi trên cục trưởng cái chỗ ngồi này, tuy là một ít việc nhỏ không đủ để khiến hắn tự thân xuất mã, nhưng là chuyện này lập tức chết nhiều như vậy cảnh sát, là ngăn chặn mọi người miệng, hắn cũng không khỏi không tới nơi này, hắn tựa hồ biết Tô Thiên Úc đám người địa vị, nguyên bản hút thuốc chính hắn nhìn thấy Tô Thiên Úc sau đó, vội vàng đem yên mát, sau đó trước mặt đi tới .

Mỉm cười hướng về phía Tô Thiên Úc đám người ta nắm tay, nói ra: "Các người tới, thực sự là quá tốt, vì thế ta còn thỉnh đến một vị đạo trưởng đến cùng các người cộng đồng chiến đấu, ta cho các người dẫn tiến xuống."

Dứt lời, mấy người ở Tôn cục dưới sự hướng dẫn đi tới một xe cảnh sát trước mặt cửa, hướng về phía bên trong xe cảnh sát nói ra: "Trương đạo trưởng, ta mời mấy người đến, người xem có phải hay không muốn bắt đầu công tác ?"

Bên trong một cái mạn điều tư lý thanh âm, nói ra: "Ừ được, nếu đến liền nhanh lên động thủ đi, trở lại ta còn muốn cùng bạn trên mạng đi chơi vài ván Cross Fire đây."

". . ." Vương Vĩ Phàm nghe lời này một cái tại chỗ chính là ốc một cái cái rãnh a, đây rốt cuộc là cái gì đạo trưởng ? Còn em gái người chơi game ? Một hồi quý xuất hiện TAD người thứ nhất liền bóp chết người .

Đồng dạng, còn lại mấy người cũng đều rồi rít không nói gì .

Chỉ thấy người nọ thân người mặc đạo bào màu vàng, trong tay cầm một cái Bát Quái Kính, phía sau lưng công một cây đao mộc kiếm, hết sức trẻ tuổi mặt mũi mang theo một tia ngạo mạn thần tình đi tới, sau khi đi ra sửa sang một chút đạo bào, làm một cái đạo gia thủ thế: "Vô Lượng Thiên Tôn, bản tăng . . . Không Bản Đạo Đạo Hào "Thần Hư Tử"."

". . ."

Mọi người càng là không nói gì, mà Tôn cục vào giờ phút này tâm đều có chút hối hận đem hàng này mời đi ra, cho tới bây giờ chưa thấy qua đánh Đạo Hào đạo sĩ tự xưng bản tăng.

"Làm sao tuổi trẻ ? Không có vấn đề chứ ?" Tô Thiên Úc mang theo một tia chất vấn hướng về phía Tôn cục nói rằng .

Thốt ra lời này xuất khẩu, còn không có đợi đến Tôn cục phải nói, cái này người trẻ tuổi đạo sĩ liền không vui, cũng bất chấp gì khác người trong ánh mắt lộ vẻ kỳ quái, cười hắc hắc: "Hắc hắc, ta nói mỹ nữ, người lúc đó chẳng phải rất trẻ sao ? Mọi người đều là thanh niên nhân, cũng dễ làm sự tình, các loại đến lúc đó tróc hết quý, mọi người chúng ta còn có thể kết giao bằng hữu, sớm dĩ hợp tác trước khi, không nên như thế nghi vấn đồng bọn của mình ."

"Ta chưa từng có nghi vấn quá đồng bọn của ta ." Tô Thiên Úc nói xong trực tiếp xoay người rời đi .

"Người . . ." Tuổi trẻ đạo trưởng tức giận giậm chân một cái, cũng nên hạ không lời nào để nói .

Cùng Tôn cục đơn giản hiểu rõ một phen tình huống sau đó, biết được sự tình là ở đêm qua phát sinh, ngay phía tây cách đó không xa .

Vương Vĩ Phàm nghe càng đối với công ty thật lòng bội phục, phải biết rằng lúc này mới phát sinh không lâu sau, buổi chiều Tô Thiên Úc tìm được bản thân, có thể nghĩ công ty này hiệu suất làm việc cao bao nhiêu .

Mấy người lẫn nhau giới thiệu một phen, biết được người đạo trưởng kia tên là Trương Vũ, năm nay hai mươi hai tuổi, vốn có Tôn cục là không tính dùng hắn, thế nhưng tuy biết người kia hết lần này tới lần khác ở cái nghề này lẫn vào tạm được, mà một ít địa vị lớn đạo trưởng không nghĩ ra mặt, cuối cùng

bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống chữa bệnh, đem người kia kéo cho đủ số, nếu như sự tình làm thỏa đáng, để lại hân, nếu như sự tình làm hư hại, trực tiếp đem hân cho tạm giam, cáo hân lừa gạt . . .

Tô Thiên Úc có mấy người tốt làm việc, cự tuyệt Tôn cục tiến nhập, một mặt là nàng không biết Quý Vật cường đại như thế nào, đến lúc đó sợ là vô hạ cổ cấp hân, nếu như hân xảy ra chuyện gì bản thân mặc dù sẽ không có quá phiền toái lớn, thế nhưng phiền phức còn luôn luôn có . Về phương diện khác nguyên nhân rất đơn giản, hân không thích có một người vô dụng theo quấy rối .

Đi không đến 500m, Vương Vĩ Phàm liền phát hiện một cái mộ phần, chu vi còn rất nhiều hoa vây quanh .

Đêm khuya tối thui trung gió nhẹ từ từ, thổi trúng cành liễu bay tán loạn, một cái vượt trội mộ phần có vẻ phá lệ quý dị .

"Ồ ." Vương Vĩ Phàm chỉ vào mộ phần nói rằng .

Tuổi trẻ đạo trưởng Trương Vũ chung quanh nhìn, nghi ngờ nói: "Ồ nơi nào ? Ta tại sao không có thấy ?"

Ninh Nguyệt Hương bữu môi, hướng về phía Trương Vũ giải thích: "Chúng ta bốn người người là trời sinh Âm Nhân, ở buổi tối nhìn đích sự vật muốn rõ ràng một ít, người không có Âm Nhân đương nhiên nhìn không thấy ."

Trương Vũ gạt đầu, lúc này lòng bàn tay của hân đã có chút đỏ mồ hôi, không biết là bởi vì quá nóng hay là thế nào .

Đúng lúc này, vẫn luôn không nói gì Trương Kinh đột nhiên đứng lại, điểm một điều thuốc sau đó, sau đó đột nhiên ngồi xổm xuống như là nắm vật gì vậy, hung hăng luân gian đứng lên lập tức đập xuống đất .

Chỉ nghe 1 tiếng quỷ kêu sau đó, cái gì đều nhìn không thấy .

"Mọi người chú ý, cái này quỷ am hiểu ẩn dấu ." Trương Kinh phòng bị nhìn bốn phía nói rằng .

Nguyên lai vừa rồi con quỷ kia tay cứ nhiên dưới đất nắm Trương kinh chân, nguyên bản làm bạn đến hân, kết quả chẳng những không có đem Trương Kinh sấy, còn bị Trương Kinh hung hăng nắm .

Quý mặc dù là Linh Hồn Thể, nhưng có Âm Nhân nhân hầu như Thông Linh, đều có thể dụng chạm lấy Quý Vật, sở dĩ cái kia thiên tài sẽ bị Trương Kinh bắt lại .

"Ngọa tào! Tình huống gì ?" Trương Vũ lông mày nhướn lên, trực tiếp bạo nổ một câu chửi bậy .

Tô Thiên Úc nhìn chung quanh một chút, lần này không biết ở đột nhiên xuất ra một cây roi thật dài, trên mặt đất rút ra vài cái, hướng về phía Trương Vũ nói ra: "Người trời sinh Thiên Nhân sẽ nhìn không thấy Quý Vật ?"

Wang Vĩ Phàm đám người vừa nghe đến Thiên Nhân, đều rói rít nhìn về phía Trương Vũ .

"Các người xem ta làm gì ?"

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: gia quý::

Có trời sinh Thiên Nhân nhân một dạng lại sẽ gọi là Tiên Thiên Đạo Thể, người như thế dương khí xuất kỳ thịnh vượng, nhất quỷ quái căn bản là không có cách tới gần, chớ đừng nói chỉ là phụ thân .

Dân gian trong truyền thuyết có Âm Dương Nhân có thể gặp được quý, nhưng thật ra là không chính xác, trên thế giới chỉ có Âm Nhân cùng Thiên Nhân, mà Âm Dương Nhân là không tồn tại .

Giống Vương Vĩ Phàm đám người chính là Âm Nhân, Âm Nhân lại được xưng là Thông Linh thể, truyền thuyết có thể trực tiếp tiếp xúc quý quái, cũng là dễ dàng nhất trêu chọc quý quái, buổi tối đi đường đêm có thể dụng quý .

Mà Trương Vũ ngày như vậy này, là trời sinh là tu đạo mà thành. Trong một vạn người mà hầu như tìm không được một cái, dương khí xuất kỳ thịnh vượng. Ngoại trừ Thông Linh thể nhân chỉ có có Thiên Nhân người mới có thể không mượn bất kỳ đồ biểu diễn gì là có thể nhìn thấy Quỷ Vật.

"Cẩn thận một chút." Trương Kinh nhắc nhở mọi người.

Vương Vĩ Phạm mặc dù đã làm hai lần nhiệm vụ, thế nhưng đến giờ này khắc này như trước không tự chủ được khản trương.

Gió nhẹ như trước từ từ.

"Ồ ồ..." Một trận gào khóc thảm thiết, tương tự hơn mấy chục người đang khóc lớn một dạng, vô cùng thê thảm, khiến cho người tê cả da đầu.

Đột nhiên, Tô Thiển Ưc động, trong tay trường tiên Quỷ Vật, bùm bùm, tựa như quét vào thực vật giống nhau.

"A...!" 1 tiếng tiếng rít chói tai khác mọi người cảm giác một trận màng tai lần xuyên. Một cái tóc tai bù xù quỷ nam bóng đen lóe lên, hướng về phía phương trời bỗng nhiên.

"Nguyệt Hương đuổi kịp, truy, những người còn lại tại chỗ bất động." Tô Thiển Ưc ra lệnh, nói xong liền đuổi theo.

Mặc dù hai người đều là nữ tử, tuy nhiên cũng đừng mạnh không gì sánh được, nhất định chính là nữ tử trong nam tử hán...

Trương Kinh bất đắc dĩ nhún vai một cái nói rằng "Còn có người nào yên cho ta đến cây."

Vương Vĩ Phạm nhìn thấy Quỷ Vật đã chạy trốn cũng không có trước khi khản trương như vậy, Vì vậy xuất ra yên, phân đứng lên.

Ngay điểm hết yên thời điểm, đột nhiên dị biến phát sinh, một trận âm khí cuốn tới, khiến cho người nhìn không được đánh run một cái, chỉ thấy một cái toàn thân huyết nhục thân ảnh mờ hồ đột nhiên xuất hiện ở Trương Kinh trước mặt của, vươn một tay thẳng đến Trương Kinh đầu.

Thế nhưng Trương Kinh vốn chính là Thông Linh thể thân thể có thể trực tiếp tiếp xúc được Quỷ Vật.

"Vù vù" một trận chưởng phong phát ra tiếng vang.

Trương Vũ vừa mới dứt yên lập tức vút trên mặt đất, hô lớn: "Không xong, đây là một cái lệ quỷ."

Tuy là Trương Vũ là một người đạo sĩ, cuối cùng là quá mức tuổi trẻ, hơn nữa đạo hạnh cũng không cao, bị trước mắt lệ quỷ quả thực dọa cho giật mình.

Trương Kinh cùng Nữ Quỷ càng nhiều càng dùng, trong khoảng thời gian ngắn cư nhiên khó phân vật nhỏ.

Vương Vĩ Phạm thấy đến lúc này tràng cảnh, dần dần tỉnh táo lại, thật sâu hít một hơi thuốc lá, cấp tốc móc ra trước đó sớm đã chuẩn bị xong giấy đỏ, chuẩn bị đánh lên người nữ kia quỷ.

"Haaa..." Vương Vĩ Phạm 1 tiếng quát lớn, hô lớn: "Yêu quái, chạy đi đâu."

Trong tay giấy đỏ như một đầu dài đáng đáp cảnh liễu một dạng có tính dai,

Tốc độ rất mạnh không gì sánh được, giống như là một con rắn một dạng trên không trung không ngừng mà vắn vẹo thân thể đồng thời về phía trước chui vào.

"Hô" nhất đạo âm khí kéo tới, âm khí đánh vào trên giấy đỏ mặt trong nháy mắt đem trên giấy đỏ dương khí đánh tan.

Bị đánh tan dương khí giấy đỏ giống như là một cái héo rũ thảo một dạng, trở nên mềm nhũn, tựa hồ lập tức từ cành cây biến thành thông thường hồng tuyến.

Vương Vĩ Phạm tròn mắt hốc mồm nhìn trong tay mình giấy đỏ, tại chỗ chính là ốc một cái cái rãnh a, lòng nói cái này không khoa học.

Người nữ kia quỷ dần dần có chút không địch lại, mà Trương Kinh lại càng chiến càng hăng, không biết dùng biện pháp gì, trong tay đột nhiên đột nhiên xuất hiện một đạo hỏa diễm, muốn Nữ Quỷ kéo tới.

Nữ Quỷ đoán nghĩ không ra Trương Kinh lại còn có loại thủ đoạn này, trong lúc nhất thời một cái thương xúc không kịp trong nháy mắt bị ngọn lửa bắn trúng.

"Thử thử" một trận hỏa diễm thiêu hủy tiếng vang cùng Nữ Quỷ tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Vén vén chính là chỗ này một chút mà thôi, Nữ Quỷ thân ảnh thuận tiện nhặt không ít, đã bị thương Nữ Quỷ không dám ở cùng Trương Kinh dây dưa, Vì vậy xoay người rời đi.

Trương Kinh thân là một cái bất quỷ cao thủ, nơi nào sẽ tùy ý hấn thoát đi đi, Vì vậy ở Nữ Quỷ xoay người chạy trốn một khắc kia cũng ngay sau đó một

cái đi giới đuổi theo .

Vương Vĩ phạm tâm trung không còn gì để nói, em gái người! Cái này gọi là một cái gì sự tình a, mình đoàn đội tổng cộng liền bốn người, đến bây giờ chỉ còn lại có mình và một cái tự xưng Thần Hư Từ gà mờ đạo sĩ, đồ chơi này nếu tới một cái lợi hại Quý Vật, cái tên kia nếu như chạy, lấy chính mình chẳng phải là liền ợ ra rắm ?

Đang nghĩ ngợi, ở Vương Vĩ Phạm đối diện đâm đầu đi tới hai cái tiểu cô nương .

Tiểu cô nương thân mặc cả người trắng sắc váy liền áo, chải dí dỏm bím tóc, tuổi chừng mười một mười hai tuổi, cười phi thường Xán Lạn, tựa hồ là song bào thai, bởi vì bọn họ hai cái dáng dấp thật sự là phân biệt không được ai là tỷ tỷ, ai là muội muội, tay nắm, mọi chính tề bước chân từng bước một đi tới .

Vương Vĩ Phạm quả thực không dám tin vào hai mắt của mình, tề đại đàn, cái này rốt cuộc là bao nhiêu cái quý ? Có thể hay không duy nhất đi ra ? Thảo .

"Làm sao bây giờ ?" Vương Vĩ Phạm hướng về phía bên người Thần Hư Từ đại sư nói rằng .

Trương Vũ sắc mặt hơi trắng bệch, cái trán mạo hiểm đỏ mồ hôi, vươn tay có chút chiến nguy nguy sát một bà mồ hôi lạnh trên trán, có chút khản trương nói ra: "Ha ha, có thể làm sao, đánh nàng ."

Vương Vĩ Phạm vừa nghe kém chút nhìn không được đi qua làm chết cái này B, hấn đương nhiên biết muốn đánh, chỉ là hỏi lại hấn phải thế nào giải quyết hai cái này tiểu quý, nhìn phía trước Đại quý lợi hại như vậy, nghĩ đến nỗi lưỡng tên tiểu quý đạo hạnh cũng chắc chắn sẽ không quá kém .

Bất đắc dĩ lần thứ hai đem dương khí dẫn dắt đến trên giấy đỏ , khiến cho giấy đỏ trở nên có tính dai, không có cách nào ai bảo hấn vừa mới tiếp xúc chuyển đi này, chỉ biết một chiều này đây.

Hai cái tiểu cô nương hướng về phía Vương Vĩ Phạm hai người bọn họ chào hỏi một tiếng, vui vẻ nói ra: "Thúc thúc, người đoán hai chúng ta ai là tỷ tỷ, ai là muội muội ?"

Vương Vĩ Phạm mắng to nói: "Mẹ trứng, đoán em gái người a ." Sau đó luân khởi giấy đỏ hung hăng quất tới .

Ngay sau đó một màn quý dị xuất hiện, giấy đỏ rút ra ở một người trong đó nữ hài trên cổ của mặt, cô gái kia cũng không có thu được dương khí thương tổn, thế nhưng đầu lại cô lỗ lỗ lẫn xuống đến , khiến cho một cô gái nhìn mình tỷ muội thủ lĩnh rơi, năng cũng 'Bướng bỉnh ' theo ngã xuống .

Hai cái đầu người ở Vương Vĩ Phạm cùng Trương Vũ ánh mắt khiếp sợ hạ cư nhiên lẫn nhau nhìn nhau cười rộ lên, giống như Ngân Linh nhất tiếng cười ở trong tai của bọn hấn có vẻ phá lệ Âm U khủng bố , khiến cho người tề cả da đầu .

Hai tiểu hài tử đầu người trên mặt đất từ từ di động tới, sau đó ở lưỡng cổ thân thể trong lúc đó xuyên tới xuyên lui, bay tới bay lui, cuối cùng lại rơi ở trên đầu, mang theo nụ cười sáng lạn nói: "Thúc thúc, các người đoán một chút nữa chúng ta ai là tỷ tỷ, ai là muội muội . . ."

Trương Vũ sợ đến hai chân run lập cập, hô lớn: "Hỗn đàn, hai cái này tiểu quý đạo hạnh cư nhiên so với kia Đại quý còn lợi hại hơn, kỳ lạ ."

Vương Vĩ Phạm cũng là gấp đầu đầy mồ hôi, hai lần trước gặp phải hai cái thông thường quý đều kém chút không có đem mình làm cho chết, lần này vừa đưa ra hai cái lợi hại tiểu quý, trong lúc nhất thời cư nhiên loạn chú ý, còn chưa bắt đầu đánh, khí thế cũng đã bị áp đảo .

"Chuyện gì xảy ra ?"

Trương Vũ nuốt một bãi nước miếng, nói ra: "Bởi tiểu hài tử linh hồn tương đối thuần túy, sau khi chết càng thêm tiếp cận âm khí, sở dĩ tu luyện làm ít công to, ta phỏng đoán bọn họ rất có thể là 1 cộc thâm án diệt môn, nếu không... Tuyệt đối sẽ không sản sinh đánh như vậy oán khí ."

"Thúc thúc, các người tới sai sai mà, sai sai chúng ta ai là tỷ tỷ, ai là muội muội!"

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13: Chán ghét quý tử muội::

"Cút mẹ mày đi, Lão Tử cũng không tin thu thập không hai người các ngươi tiểu quý, ngươi là tỷ tỷ ngươi là muội muội." Trương Vũ hét lớn, sau đó rút ra sau lưng kiếm gỗ đào trườn lên hiện phù chú sẽ giống lưỡng tên tiểu quý đâm tới.

"Hắc hắc hắc!" lưỡng tên tiểu quý đột nhiên một trận quý dị tiếng cười, nhãn thần trực câu câu nhìn Trương Vũ, khiến cho nguyên bản đã ám sát đi qua Đào Mộc đem đám sanh sanh ngừng.

Bởi vì bọn họ hai người chứng kiến một bức kinh khủng hình ảnh, nguyên bản hai cái khả ái không rãnh tiểu bằng hữu nữ nhân nhưng trực tiếp biến đáng đáp.

Tóc tai bù xù khắp khuôn mặt là tiên huyết, tròng mắt đã có một cái ngã xuống phía sau còn liên tiếp một đầu dài trường mạch máu treo động trên mặt, nguyên bản không lớn mũi đã vận vẹo không gì sánh được ác tâm, ở bên ngoài trên khóe miệng còn có một ít bùn đất, thân thể càng là nhũn nhũn bản thủ bất kham, phẳng phất một cái chết đã lâu nhân ở hư thối thời khắc từ trong mộ bò ra ngoài giống nhau, trên người lại còn treo một ít giò bọ, ở trên người không ngừng mà phân giải nổi hủ thực.

Trời ạ, đây hết thảy thật sự là quá ác tâm!

Vương Vĩ Phàm phát thệ, bản thân sống cái này hơn hai mươi năm qua chưa từng có nhật được loại này chán ghét hình ảnh, dù cho đây chỉ là một chút bọn họ sau khi chết ảnh tượng, cũng không thể nào tiếp thu được, may mắn buổi tối ăn không nhiều lắm, nói cách khác, thật vẫn liền cho nhô ra, mặc dù như thế, Vương Vĩ Phàm cũng là một trận buồn nôn.

Mà Trương Vũ càng là sợ nói không ra lời, trong lúc nhất thời giờ kiếm gỗ đào, đánh cũng không được, không đánh cũng không được, xấu hổ không gì sánh được.

hai cái tiểu cô nương u nói ra: "Không ~ đối với u ~ các ngươi ~ đoán sai ~ liền phải tiếp nhận nghiêm phạt. . ."

Trống rỗng thanh âm ở Liễu trong rừng cây hình thành một cái lập thể thanh âm, không ngừng mà hồi tường, không khỏi sợ nổi da gà.

Đột nhiên, trong đó tỷ tỷ đầu người đột nhiên cùng thân thể chia lìa, phân đến không trung cấp tốc thành lớn, phun đầy nùng huyết há to miệng tựa hồ muốn ăn một miếng hạ Trương Vũ.

Vương Vĩ Phàm mặc dù chỉ là một cái sợi, nói như thế nào cũng là a, đến thời khắc mấu chốt cũng không thể quên nhớ sứ mạng của mình, hắn chỉ biết đem dương khí vận dụng đến trên giấy đỏ mặt, sau đó lợi dụng giấy đỏ đến chế phục Quý Vật, lập tức nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, rất mạnh xuất kích, lập tức giấy đỏ như một cái roi da một dạng hung hăng quét vào quý kia tỷ tỷ trên mặt, động tác sạch sẽ lưu loát, không mang theo chút nào ướt át bản thủ.

Quý kia tỷ tỷ đầu người bị đau cấp tốc lui lại một phen, thế nhưng rất nhanh thì cùng thân thể nối liền cùng một chỗ, cùng lúc đó đây đối với quý tử muội cư nhiên đồng thời tiến hành công kích.

Trương Vũ hướng về phía Vương Vĩ Phàm đầu đi qua một cái ánh mắt cảm kích, sau đó rất nhanh chuẩn bị tiến công.

Hai người một người một cái.

Trong nháy mắt, trong nháy mắt, Liễu Thụ Lâm bên trong âm phong đại tác phẩm, khiến cho nguyên bản bầu trời tăm tối lúc này ngay cả một vì sao đều nhìn không thấy, bởi vì ở trên đỉnh đầu bọn họ mặt ngưng tụ toàn bộ đều là âm khí.

Vương Vĩ Phàm cùng Trương Vũ đều không hện mà cùng nhin không được đánh run một cái,

Lạnh quá.

Nhiệt độ của nơi này chỉ ít giảm xuống thập độ chi phối.

Quý tử muội đột nhiên làm khó dễ, hầu như chính là trong nháy mắt liền tới đến bên cạnh bọn họ.

Vương Vĩ Phàm cấp tốc luân khởi giấy đỏ không ngừng xuất kích, cùng quý tử tỷ tỷ sở đánh ra âm khí không ngừng va chạm.

Mà Trương Vũ còn lại là cấp tốc nằm trên mặt đất chậm rãi tránh thoát lần này.

Viễn phương, 500m ra ngoài Tôn cục, đang cầm một cái nhìn ban đêm ống nhòm quan sát nơi đây, trùng hợp xem muốn nhìn bản thân mời tới cái này "Thần Hư Tử" đại sư rốt cuộc có đáng tin cậy hay không, nhưng không ngờ cái này vừa nhìn nhãn thần liền trực tiếp đánh vào Nữ Quý trên mặt của.

Kinh khủng kia hình ảnh lệnh Tôn cục một trận chưa xót thoải mái, tại chỗ chính là ốc một cái cái rãnh a, nếu không phải là ước đoán bản thân thân phận của cục trưởng đã sớm không không chế được đem ống nhòm cho đập sau đó chạy trốn.

Ngay cả mới vừa rồi cùng Tôn cục đoạt ống dòm vài cái cán bộ kỳ cựu chứng kiến Tôn cục cử động, không khỏi âm thầm may mắn may mắn mới vừa rồi không có chứng kiến, nếu không... Còn thật không biết mình sẽ thấy cái gì ngoạn ý.

"Ngẫu mua cát! Quá thống khổ . . . Ngao" Trương Vũ bên kia phát sinh không giống người tiếng kêu thảm thiết .

Lúc đó dường lo, đem phương xa Tôn cục kém chút sợ đến không có tề ra quần, nhanh lên điểm một điều thuốc hung hăng rút ra một hơi, vỗ vỗ bản thân yếu ớt trái tim nhỏ .

Còn như Vương Vĩ Phàm, bản đến đạo hạnh của chính mình cũng không bằng quý này tỷ tỷ, liền mới vừa rồi bị Trương Vũ một giọng kia xuống phía dưới trực tiếp cho gọi Phân Thân, nguyên bản ở hạ phong Vương Vĩ Phàm, trong nháy mắt bị quý tỷ tỷ có liên tục bại lui .

"! @# . . . &* ¥ " Vương Vĩ Phàm tâm trung một trận trời chủ a, hận không thể xông lên quát chết cái này tiện B .

Chỉ thấy Trương Vũ bên kia cầm một cây gậy mắt kiếm gỗ đào không ngừng chạy trốn, trên người một thân nghiêm túc nói bảo toàn bộ bị quý muội muội xé thành vãi, không chỉ có như vậy, nhất là hạ thân quần của hắn cư nhiên đều bị quý muội muội cho cỡi, không biết quý kia muội muội là muốn cường gian hắn vẫn phải thế nào, góc nhìn cả người lên đường bào rách rưới thanh niên hạ thân lửa lò điều này toái hoa Đại quần cụt ở trong rừng cây không ngừng cuộn cuộn, phải nhiều gọi cảm có bao nhiêu gọi cảm, phải nhiều phong tao thì có nhiều phong tao a .

Nổi tiếng nhất Trương Vũ thật sự là một mối không chạy nổi, sợ ý một chút cho một viên gạch thủ lĩnh cho sẵn, trực tiếp ngắt xù, ngắt xù trước khi, Trương Vũ nhìn không được mắt to: "Thảo em rề người từ đâu tới gạch a . . ."

Vương Vĩ Phàm chứng kiến Trương Vũ tình huống sau đó tại chỗ kém chút chưa cho tự sát, hiện tại địch nhiều ta ít, hơn nữa đối phương sức chiến đấu cộng lại đều nhanh muốn một vạn, mà mình mới mẻ nó một nghìn sức chiến đấu, thế thì còn đánh như thế nào, còn không cho bị quý này tỷ muội cho đùa chơi chết ?

Hoặc có lẽ là cái kia quý muội muội có chuyên môn hấp thụ nam nhân tinh khí ham ? Nếu không.. Trương Vũ quần là thế nào không có ? Nghĩ tới đây, Vương Vĩ Phàm thật vẫn có một loại muốn khóc xung động, bất quá ở trong đầu của hắn cũng không ngừng đang an ủi mình, lãnh tĩnh, nhất định phải lãnh tĩnh, nếu không.. Liền thực sự không đùa . . .

Chạy, đây là Vương Vĩ Phàm tâm trung duy nhất một cái ý nghĩ, hiện tại Trương Vũ cái này cái hổ bức đạo trường ngắt, chỉ có thể đi cầu cứu Trương Kinh bọn họ, Vì vậy liền chạy Trương Kinh phương hướng của bọn hắn đuổi theo .

Một đường cuộn cuộn, đồng thời trong miệng không ngừng hô to: "Trương Kinh . . . Nguyệt Hương . . . Cạn ức . . ." Hốt hoảng thanh âm ở trong rừng cây không ngừng bồi hồi, chu vi trống rỗng, phảng phất không có gì cả đã tới người giống nhau .

"Thúc thúc không chạy đi mà, lại bồi chúng ta chơi một hồi . . ." Quý phía sau tỷ muội giữ lại nói .

Vương Vĩ Phàm nghe phía sau giữ lại, cùng với kinh khủng kia . . . Không, xác thực là chán ghét quý bọn tỷ muội 'Hàm tình mạch mạch' nhãn thần tự muốn đem bản thân bức cho điên nơi nào còn dám ... nữa nơi đây nhiều lưu lại một hồi .

Bất quá chạy một vòng mấy lúc sau, Vương Vĩ Phàm cư nhiên trở về về chỗ cũ, cây trong rừng là dễ dàng nhất làm người ta mê thất phương hướng địa phương, chỉ là bởi vì Vương Vĩ Phàm chứng kiến cái này còn trên mặt đất ngắt Trương Vũ, thế mới biết bản thân cư nhiên không có đi ra ngoài .

Bất quá người này a, ở trong nghịch cảnh luôn luôn có thể phát huy ra lớn nhất tiềm lực, Vì vậy Vương Vĩ Phàm lại chạy hơn một giờ .

. . .

Cuối cùng, hắn rốt cục bắt đắc dĩ tin tưởng, bản thân quả nhiên là tại chỗ xoay quanh .

"Chẳng lẽ là trong truyền thuyết 'Quý đa tòng'?" Vương Vĩ Phàm không ngừng suy đoán .

Bất quá bây giờ hắn cũng không đoái hoài tới những thứ này, nhìn ở phía sau chậm rãi đi theo hắn quý tỷ muội sau đó, hắn mới ý thức tới, bản thân cư nhiên bị hai cái này tiểu quý cho đùa giỡn .

Đem mình làm cái gì ? Tiểu động vật ? Hoặc là món đồ chơi ?

Một cổ cảm giác nhục nhã, trong nháy mắt xông lên đầu .

Tức giận Vương Vĩ Phàm lần thứ hai luân khởi giây đỏ, cùng quý tỷ muội âm khí qua mấy chiêu .

Nhất đạo bị giây đỏ suy yếu âm khí vừa chạy thiên, liền trực tiếp đánh vào Trương Vũ trên người .

Trương Vũ bỗng nhiên tỉnh táo lại, lập tức ngồi xuống, đánh run một cái nói ra: "Ai nha, lạnh quá a . . ."

Ồ cái cái rãnh! Vương Vĩ Phàm tâm nói mình đều mẻ nó không nói gì, cái này tính là gì ? Nằm cũng trúng thương sao?

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Tuyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Khảo hạch kết thúc::

Vương Vĩ Phàm hướng về phía Trương Vũ hô lớn "Thận Hư đại sư người không chết đi?"

Trương Vũ nghe lời này một cái tại chỗ chính là ốc một cái Tào, mắng to "Con mẹ nó người còn có thể hay không thể thật dễ nói chuyện, đệ nhất ta không phải 'Thận Hư' ta gọi 'Thần Hư Tử' thứ hai, con mẹ nó người thấy qua chết người nói chuyện?"

"con mẹ nó còn không mau tới đây giúp một tay?"

Trương Vũ nhìn nhân trước mặt trắng cảnh tại chỗ kém chút không có hù chết.

Đứng dậy hướng về phía quý tử muội một bả móc ra hơn mấy chục Trùng phù chú, một bả rải ra đồng thời hô lớn: "Đi chết đi."

Ở Vương Vĩ Phàm ánh mắt khiếp sợ hạ những phù chú đó toàn bộ hoa lệ . . . Bị quý tử muội xé nát.

"Ngọa tào . . ." Trương Vũ tại chỗ kém chút chưa cho ngất đi.

Vương Vĩ Phàm đã sớm một thành chó, khi hắn chứng kiến Trương Vũ rải ra phù chú không có hiệu quả sau đó, sắc mặt biến lại biến, hắn cho rằng đây đối với quý tử muội thật sự là quá lợi hại, cho nên mới phải không có hiệu quả, cái nào nghĩ đến kế tiếp một câu nói Vương Vĩ Phàm tức thiếu chút nữa không có ở đập chết cái này B.

"Mắng cách vách, Đào Bảo quả nhiên vẫn là trước sau như một địa không đáng tin cậy a . . ."

". . ." Vương Vĩ Phàm không còn gì để nói a, cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua vị đạo sĩ kia mua phù chú trở lại trên taobao mua, người này nhất định chính là một đám loại đàn độn trong cực phẩm không có hai nhân tuyển a.

Vương Vĩ Phàm la lớn: "Tiếp tục." Sau đó một bả ném ra một cái có thể gây đỏ, hướng về phía Trương Vũ nói ra: "Đem dương khí dẫn tới trên giấy đỏ mặt, sau đó đối với Quý Vật tiến hành công kích, người phụ trách đã thương bọn họ, ta tới phụ trách thu phục."

Trương Vũ một bả tiếp nhận giấy đỏ, nói ra: "Thứ này thật có thể dùng để thu phục Quý Vật?"

Vương Vĩ Phàm phi thường nghiêm túc gật đầu, nói: "Không sai, trước mắt mới chỉ, ta cũng chỉ biết cái này một loại phương pháp."

Lời còn chưa nói hết, ngay Trương Vũ mới vừa muốn có hành động thời điểm, đột nhiên, một cái bóng đen hiện lên, trong tay một cái trường tiên trực tiếp quyền tịch đến vậy đối với quý tử muội bên người.

Mà tiêu thất nửa giờ Ninh Nguyệt Hương cũng xuất hiện, hướng về phía Vương Vĩ Phàm khoát khoát tay, mang theo một tia nghịch ngợm nói: "Vĩ Phàm ca Ca., ta lại giao cho người nhất chiêu, ngày hôm nay nhiệm vụ sau khi hoàn thành, chúng ta khả năng sẽ xa nhau, mọi người ở hợp tác khả năng liền không dễ dàng."

Nói xong, Ninh Nguyệt Hương không biết ở nơi nào xuất ra một cái màu đen dài thể, sau đó hướng về đã bị Tô Thiên Úc đồng phục Nữ Quý đi tới, đem vật cầm trong tay vật thể nhét vào Nữ Quý trong miệng.

Vương Vĩ Phàm nhìn kỹ nửa ngày, cũng không có thể thấy rõ rốt cuộc là thứ gì. Mặc dù Thông Linh thể năng đủ ở buổi tối chứng kiến một ít gì đó, thế nhưng chung quy ánh mắt không bằng ban ngày tốt.

Chỉ thấy này một đôi quý tử muội phảng phất bị đánh thuốc sát trùng Tiểu Cường một dạng, toàn thân không ngừng co quắp, đồng thời trên người không ngừng phóng xuất hắc sắc vật thể, Vương Vĩ Phàm suy đoán, đó phải là trong truyền thuyết thực chất âm khí, chỉ là hắn nghĩ không ra đây đối với thoát nhìn niên linh không có quý tử muội lại có cao như vậy đạo hạnh.

Chỉ chớp lát, vậy đối với quý tử muội đạo hạnh tan hết, chỉ để lại hai bóng người tiếp cận trong suốt linh hồn, nhân thần có chút mê mang nhìn chu vi.

Ninh Nguyệt Hương nhẹ nhàng nói ra: "Ra đi, đi đầu thai, một lần nữa đối đãi . . ." Đồng thời đem vật cầm trong tay Bãi Độ Bình lấy ra, lưỡng đạo linh hồn trong nháy mắt bị hấp thu đi vào, cùng lúc, chung quanh trắng cảnh đại biến, nguyên bản âm ức bầu trời bắt đầu dần dần trở nên tinh lãng, nhiệt độ chung quanh cũng xem là bay lên.

Sau một tiếng . . .

Nào đó quán rượu phòng ăn cao cấp trung . . .

Tồn cục người mặc thường phục, hướng về phía Tô Thiển Úc đám người là thiên ân vạn tạ a, đồng thời cũng đào ra trong mộ thi thể , khiến cho bọn họ không có nghĩ tới là, trong mộ thi thể lại là một cái xã hội đen lão đại thi thể .

Còn một tháng trước bọn họ ở cảnh sát dưới sự giám thị vô ảnh vô tung tiêu thất, nguyên lai là bị cừu gia cho sát toàn gia .

Đồng thời, lại đi ra địa trong nháy mắt, Trương Vũ liền hướng về phía Tôn cục không ngừng mà bắt đầu cưa bom số một , cái gì một người đại chiến toàn gia quý, cái gì quý kia thiếu chút nữa thì trở thành Quý Vương, may mắn hần cơ linh, nếu không phải là cuối cùng một cái Bát Quái liên hoàn chương sớm đã bị quý giết chết . . .

Thối trùng vậy một cái Kinh Thiên Địa, Khiếp Quý Thần, quả thực đem mình nói thành Thiên Thần hạ phạm, thần tiên tái thế, nếu không phải là Vương Vĩ Phàm cuối cùng ngăn hần, hần thiếu chút nữa thì đem mình nói thành là Diêm con trai của vương gia biểu đệ cháu ngoại tam đại Cô Lưu đại tỷ tư nhân sinh nhi tử nuôi con nuôi tới hải tử thần cừu cừu . . .

Ba ngày sau . . .

Buổi sáng, Vương Vĩ Phàm ở trong chăn trung mơ màng tỉnh lại, ý ở trên giường, điểm một điếu thuốc, thật sâu hít một hơi .

Xem điện thoại di động lên nêu lên, nhiệm vụ lần này tiền thưởng đã cho vay, bởi độ khó khăn, sở dĩ cho hai phần tiền thưởng, có chừng năm chục ngàn khối .

Đây là một cái rất khen buổi sáng, tuy là lỗi kéo rèm cửa sổ, thế nhưng chỉ dựa vào một bó ở trong khe hở xuyên thấu qua dương quang có thể nhìn ra được, ánh mặt trời chiếu ứng với ở trên ly nước, bị nước bên trong trong nháy mắt phân giải, phân giải thành một cái bảy màu vòng sáng .

"Đông đông đông!" Một tràng tiếng gõ cửa .

"Vĩ Phàm ca Ca,, rời giường sao?" Bên ngoài Ninh Nguyệt Hương thanh âm ở bên ngoài vang lên .

Vương Vĩ Phàm đem yên đập tắt, nói ra: "Tĩnh, ta lập tức đi ra ngoài ." Nói mà bắt đầu mặc quần áo .

Nam nhân rửa mặt chung quy là phi thường cấp tốc, vèn vẹn năm phút đồng hồ, Vương Vĩ Phàm liền đem rửa mặt, đánh răng, chải đầu các loại tất cả mọi chuyện toàn bộ hoàn thành .

Đơn giản ăn một ít gì đó, liền theo Ninh Nguyệt Hương đi tới một ngôi biệt thự trước mặt .

"Đây là địa phương nào ?" Vương Vĩ Phàm kinh ngạc nhìn chỗ ngồi này biệt thự sang trọng nói .

Ninh Nguyệt Hương cười hắc hắc: "Nơi này là Tô tỷ tỷ gia, đây chính là công ty cho xứng phòng ở oh, như thế nào đây? Ước ao chứ ?"

Vương Vĩ Phàm cười không nói, ở Ninh Nguyệt Hương dưới sự hướng dẫn, đi thẳng tới phòng họp .

Bên trong phòng họp đã có người đang đợi .

Đẩy cửa tiến vào sau đó, cư nhiên là của mình cúi đầu thủ trưởng, Lâm Phong cùng Trương Kinh cùng với Tô Thiển Úc .

Mấy người đều không nói gì, chỉ là nhìn Vương Vĩ Phàm .

Vương Vĩ Phàm có chút lúng túng nói: "Ha ha, tất cả mọi người ở à?"

Mấy người gật đầu, Lâm Phong nói ra: "Thanh niên nhân, hoan nghênh người đang là thông qua khảo hạch, còn như có muốn tiếp tục hay không hiệp ước, người có suy nghĩ hay không hảo ?"

Loại này trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói khiến Vương Vĩ Phàm trong lúc nhất thời lại có chút không thích ứng .

Vương Vĩ Phàm ngẫm lại, suy nghĩ nhiều lần tổng hợp lại trước kia chỗ tốt cùng chỗ hỏng sau đó, lại ngẫm lại mấy ngày này vài cái từng trải, Vĩ vậy liền gật đầu, nói ra: "Ta hiệp ước sau đó, sẽ có hay không có đãi ngộ rất cao ?"

Lâm Phong vỗ vỗ tay, nói: "Ha ha, ta liền thích loại người như người có can đảm nói ra điều kiện trẻ tuổi người, ai, hiện tại giống như người vậy tham tiền tiền đã khó tìm ." Nói xong lại còn lộ ra một bộ phiền muộn xu thế, biểu tình kia thật giống như làm một tham tiền tiền có bao nhiêu tự hào.

Vương Vĩ Phàm không còn gì để nói sau đó, nói ra: "Hay là trước nghe một chút đãi ngộ đi."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Hiệp ước::

Lâm Phong gật đầu, hướng về phía Tô Thiên Úc trước khi nói ra: "Mọi người cũng không cần làm như vậy ngồi, kỳ thực không có nghiêm túc như vậy, cặn ứ giúp ta đến lý cà phê có được hay không."

Tô Thiên Úc gật đầu, xoay người đi ra ngoài.

Lâm Phong nói tiếp: "Đãi ngộ trước khi liên từng kẻ cho người, hơn nữa ta như trước có thể bảo đảm, hợp đồng là không có vấn đề, lần này ký hợp đồng sau đó, không phải nhiều năm giới hạn, vẫn là hoàn thành trên hợp đồng mặt tờ danh sách, sau đó mới có thể tạm rời cương vị công tác, hơn nữa, chỉ cần người ký hợp đồng sau đó, đợi được người sau khi chết, xuống phía dưới người có thể chính là một cái nhân viên công vụ, không cần giống như những người khác đi tiếp thu Thẩm Phán, sau đó ở Chuyển Thế Luân Hồi."

Vương Vĩ Phàm gật đầu, nói: "những thứ khác đây?"

Lâm Phong cười cười, nói: "Những thứ khác? Người có vấn đề gì người liên trực tiếp hỏi đi."

Vương Vĩ Phàm suy nghĩ hồi lâu, hẳn thật sự là thật không ngờ cái gì những vấn đề khác, dù sao ban đầu đều là không có bất cứ vấn đề gì, cuối cùng hỏi "Nếu như nhiệm vụ thất bại, có thể hay không bị trừng phạt?"

"Đương nhiên biết, nếu như một cái tờ đơn tiền thưởng là hai vạn, nhiệm vụ sau khi thất bại, trực tiếp ở ngân hàng của người trong thẻ khấu trừ năm chục ngàn nguyên, phạt tiền là 2.5 lần, nếu như liên tục ba lần thất bại, như vậy dành cho khai trừ."

"Được rồi, ta hiện tại còn có một cái vấn đề, đó chính là chúng ta công ty lại có bao nhiêu người? Tại sao phải thành lập cái công ty này?" Vương Vĩ Phàm hỏi ra mấy ngày nay tới giờ nghĩ vẫn.

Lâm Phong tựa hồ đã sớm vừa nghĩ đến hẳn muốn hỏi gì, lập tức buông tay một cái nói: "Còn như công ty chúng ta rốt cuộc có bao nhiêu người ta không biết, chỉ ít cái thành phố này có ba đội ngũ, từng đội ngũ là bốn người, nói cách khác mười hai người, ta chỉ là quản sự của nơi này, những thành thị khác tài nguyên ta không có quyền biết được."

Sau đó Lâm Phong đưa cho Vương Vĩ Phàm một điều thuốc, mình cũng châm lửa một điều thuốc, nói: "Công ty chúng ta trực tiếp một phần của Âm Gian Luân Hồi thành, từ lúc nghìn năm trước đây cũng đã tồn tại, sứ mạng của chúng ta chính là đem Dương Gian lưu động quỷ bắt được, sau đó đi qua Bãi Độ Bình, mau trở về Âm Phủ, về phần bọn hắn làm sao Thẩm Phán, chúng ta liên không được biết, hơn nữa chúng ta không có quyền lợi trực tiếp đem quỷ gạt bỏ, nói cách khác Dương Gian có Dương Gian pháp luật, chúng ta Âm Phủ cũng là có chúng ta trật."

Vương Vĩ Phàm cuối cùng là hiểu rõ công việc của mình, trầm mặc hút thuốc, nói: "Dương Gian không phải còn có nhiều như vậy đạo sĩ sao? Trực tiếp thông báo tuyển dụng bọn họ không phải?"

Lâm Phong nghe đến đó sau đó, có chút khinh thường cười cười, nói: "Đương nhiên không được, công ty chúng ta cùng đạo sĩ có thể thị từ đối đầu, chúng ta thành lập chính là cùng đạo gia cùng nhau khởi nguyên, chỉ bất quá chúng ta trước đây không gọi công ty, mà gọi là quỷ sai, trong lịch sử hay là Hắc Bạch Vô Thường, kỳ thực liên là chúng ta những người này mà thôi, đạo sĩ này tuy là có thể bắt quỷ, nhưng là bọn hắn lại trực tiếp đem Quỷ Sát chết, có thể nói là coi rẻ Âm Phủ pháp luật,

Bọn họ đi tới phần dưới sau đó, chỉ có thể luân hồi thành súc sinh, cái này người nên biết kết quả của bọn hắn đi, hơn nữa, công ty chúng ta cùng bọn họ Đạo Giáo đối lập cũng không phải vài ngày, bọn họ cũng biết chúng ta quá cái công ty, sở dĩ hai người trong lúc đó thường thường phát sinh va chạm, bắt quá mỗi một lần đều là chúng ta thắng, không vì những thứ khác, chỉ là bởi vì chúng ta có thể trực tiếp thu lấy sống linh hồn của con người."

Vương Vĩ Phàm vừa nghe, tại chỗ chính là ta một cái thảo a, như thế hùng hổ? Lập tức kém chút không có ôm lấy Lâm Phong bấp đầu nói: "Lão đại, nhanh dạy một chút ta làm sao thu lấy sống linh hồn của con người đi, ta muốn học."

Cuối cùng vẫn là không chế, Vương Vĩ Phàm cuối cùng đáp lại, ký hiệp ước.

Ký hiệp ước sau đó, Vương Vĩ Phàm hiểu được, bản thân chỉ phải hoàn thành một trăm ra sau đó, có thể cùng công ty giải trừ hiệp ước, đương nhiên, cũng có thể tuyển chọn hiệp ước, hiệp ước sau đó, hẳn liên có thể trở thành một cái khu vực quản sự, liên giống như Lâm Phong, chỗ tốt lớn nhất chính là, có thể được ba trăm năm sinh mệnh, đừng xem Lâm Phong tuổi trẻ, thế nhưng hẳn cũng đã có hơn chín mươi tuổi, trên lý thuyết mà nói, hẳn đã so với có chút lão nhân niên linh còn muốn lớn hơn.

Đồng thời Vương Vĩ Phàm còn được một cái tu luyện pháp quyết.

Khi Vương Vĩ Phàm đạt được cái này pháp quyết tu luyện sau đó, kích động kém chút chưa cho khóc, còn tưởng rằng là muốn trong tiểu thuyết Võ Công Bí Tích đây, kết quả mở ra xem, tại chỗ kém chút thực sự cho khóc, bên trong lại còn thực sự là Võ Công Bí Tích, hơn nữa đều là một chút bất quỹ phương pháp, hướng cái gì câu hồn chuông gì gì đó, bên trong Vương Vĩ Phàm chứng kiến một cái ngưu bức nhất chính là diệt oán khẩu quyết, mặc dù chỉ là khẩu quyết, nhưng có thể đi qua ngôn ngữ đến tiêu trừ Quỷ Vật trên người oán khí, bị tiêu trừ oán khí Quỷ Vật, hầu như có thể nói là cùng một người bình thường không sai biệt lắm, không có mê vọng, đến lúc đó có thể trực tiếp tiễn bọn họ xuống Địa ngục .

Thoạt nhìn thật đầy một quyển sách, cư nhiên chỉ có gần gần ba trang, cùng hai cái kỹ năng .

Điều này Lâm Phong giải thích, chỉ cần đem trước mặt kỹ năng toàn bộ học được sau đó, trong sách liền tự động có thể phiên động phía dưới nội dung .

Vương Vĩ Phàm nhìn quyển sách này chính thể, bề ngoài cư nhiên viết « Anderson truyện cổ tích », nhất định chính là khiếm tốn xa hoa có nội hàm .

Đồng thời Vương Vĩ Phàm còn được một cái tin, vậy chính là mình phân tổ, Ninh Nguyệt Hương trở thành đội trưởng, tổng cộng bốn người, hai người khác cũng là mới tới .

Buổi trưa hai điểm, Ninh Nguyệt Hương cùng Vương Vĩ Phàm ở trạm xe lửa nghênh tiếp đến mặt khác hai cái thành viên .

Là nam tính, phân biệt gọi: Lưu Toàn thông cùng Dương Vĩ .

Đồng thời Lâm Phong còn cực kỳ hào phóng cho Vương Vĩ Phàm phân phối một chiếc xe, đồng thời biểu thị hân sau này sẽ là tài xế, đi làm nhiệm vụ mặc kệ đâu, hân đều muốn lái xe .

Bắt đầu Vương Vĩ Phàm còn có chút mâu thuẫn, bất quá Lâm Phong nói thẳng mỗi tháng cho nhiều hân ba chục ngàn đồng tiền, hơn nữa xa tùy tiện dùng, bất luận cái gì xe phí dụng, công ty đều cho chi trả, Vương Vĩ Phàm cũng sẽ không ở phản đối .

Khi Vương Vĩ Phàm tọa khi ở trên xe, trực tiếp đối với Lâm Phong tổ tông mười tám đời lần lượt ân cần thăm hỏi một lần .

Bởi vì Vương Vĩ Phàm phải chuyển xe lại là một cái ngũ Cũ ầu Hồng Quang, mặc dù là một xe thương vụ, nhưng là cùng bánh mì hầu như không có gì khác nhau, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là xe này lại còn là một cái hàng đã xài rồi, hơn nữa bề ngoài không thể nói là phá, bởi vì như vậy sẽ vũ nhục cái này chữ phá .

Toàn bộ thân xe giống như là mới vừa ở báo hồng trong sản đi ra giống nhau .

Không nói nhảm, trực tiếp đem lái xe đến Khí Tu hán, một trận đại tu, vẫn tu ba ngày, Khí Tu hán mới cho Vương Vĩ Phàm gọi điện thoại tới, nói sửa xong, tổng cộng tốn hao hơn hai vạn khối .

Vương Vĩ Phàm cầm chi trả thời điểm, Lâm Phong chứng kiến hóa đơn sau đó, đau lòng nước mắt tất cả xuống .

Thời gian chỉ chớp mắt, một tuần đi qua, công ty vẫn luôn không có ban phát nhiệm vụ, thật sự là có chút buồn chán .

Ngày hôm nay Vương Vĩ Phàm lái xe sau khi trở về, đang muốn lên lầu, đột nhiên chứng kiến một bóng người quen thuộc .

Vì vậy liền đi lên, khi người kia lúc xoay người, Vương Vĩ Phàm khi trà chính là ắc một cái cái rãnh, hàng này không là người khác, chính là trước đó vài ngày kém chút không đem ngưu bức thổi phá 'Thần Hư Tử' đại sư, Trương Vũ . . .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Lôi Kích Mộc::

"Đây không phải là Thận Hư một dạng sao? Người làm sao ở nơi này à?" Vương Vĩ Phàm hướng về phía Trương Vũ đánh một cái bất chuyển .

Trương Vũ nhìn thấy Vương Vĩ Phàm sau đó, cũng lộ ra biểu tình kỳ quái, nói: "Nhà của ta thì ở lại đây, người làm sao cũng ở đây ?"

Vương Vĩ Phàm vừa nghe, cười: "Xảo, ta cũng ở chỗ, ngay lầu tám, số 302."

Trương Vũ cũng cười, một tiếng cảm thán: "Ài, thế giới này thật đúng là Tiểu, ta sẽ ngụ ở nhà người dưới lầu." Bỗng nhiên dừng lại, nói tiếp: "Kỳ thực nói chuyện cũng tốt, ta sao sau đó có thể hướng về phía trước lần giống nhau, tiếp tục hợp tác, sau đó chúng ta quân anh tụ hội, ta xem còn có cái kia quý dám đến trên chọc chúng ta." Sau đó biểu tình kia còn thần thái phần chấn.

Vương Vĩ Phàm sau khi nghe xong, lòng nói người xong rồi đi, chỉ người như vậy, nhìn thấy quý bỏ chạy, cũng liền dám ở chỗ này nói phét bực.

Nói hai người tới lầu bảy, Trương Vũ không nên kéo lấy Vương Vĩ Phàm tiến đến ngồi một chút.

Sau khi đi vào, bên trong tu vô cùng đơn giản, bên trong phòng có một Đại ngăn tủ, bên ngoài là cửa kiếng, bên trong để một ít bất quý dùng đạo cụ gì gì đó.

Trải qua Trương Vũ giới thiệu, Vương Vĩ Phàm biết được, cái phòng này nhưng thật ra là sự phụ hẩn lưu cho hẩn, bản thân trước kia là một đứa cô nhi, phụ mẫu đều mất, tuy nói lão gia còn có người, nhưng là mình toàn gia ra đến nhiều năm như vậy, lão gia nhân ở nghèo, đối với hẩn hầu như cũng không giúp được gì, sau lại cũng chính là năm ngoái, gặp phải sự phụ hẩn, sự phụ hẩn giao cho hẩn một ít nói thuật, sau đó cũng đi, chỉ để lại... này đông tây, khiến chính hẩn nghiên cứu.

Hai người càng trò chuyện càng đầu cơ, nhất là thân thể không sai biệt lắm, trên thế giới này mặc dù có rất nhiều cô nhi, nhưng là có thể ở một cái trong thành phố quen biết cơ hội cũng nhỏ bé như vậy, huống chi thực sự ở lầu trên lầu dưới đây.

Sắc trời, dần dần Hắc, Trương Vũ muốn một ít bán bên ngoài, hai người sau khi com nước xong, Vương Vĩ Phàm đã đi, không có cách nào ai bảo hẩn trong nhà mình còn có một cái Ninh Nguyệt Hương đây, nếu như trở lại muộn, Ninh Nguyệt Hương gọi điện thoại tới sau đó, nhất định sẽ làm cho Trương Vũ hiểu lầm, mặc dù nói mình một cái các đại lão gia không sợ cái gì, thế nhưng Ninh Nguyệt Hương lại bất đồng a, hiện tại có là đội trưởng của mình, hơn nữa, nàng lại là một nữ hải tặc, những thứ này tác dụng phụ đối với nàng mà nói tóm lại là không tốt.

"Người trở về." Đi vào cửa, Ninh Nguyệt Hương hướng về phía Vương Vĩ Phàm chào hỏi một tiếng.

Vương Vĩ Phàm tùy tiện trở về một câu, an vị ở trên ghế sa lon, suy tính một sự tình.

Vừa rồi ở lúc ăn cơm, Vương Vĩ Phàm triệt để hiểu rõ Trương Vũ, người kia nhìn bề ngoài cùng người bình thường giống nhau, trên thực tế lại là phi thường hai mặt, nhưng từ một điểm cũng có thể thấy được, nói thí dụ như người gặp qua cái tên kia mua bất quý đạo cụ lên trên Đào Bảo lưới?

Vương Vĩ Phàm suy nghĩ đến gần nhất không có sống muốn làm, sợ dĩ hẩn dự định hướng Trương Vũ giống nhau, mua một ít bất quý đạo cụ, mặc dù mình học biết một chút bất quý phương pháp,

Thế nhưng hẩn thực lực bây giờ yếu nhược, vạn nhất nếu là ở gặp phải một người giống lần trước một dạng quý tỷ muội, không biết mình có còn hay không như vậy gặp may mắn, không vì những thứ khác, chỉ là lấy phòng ngừa vạn nhất.

Vì vậy liền hướng về phía Ninh Nguyệt Hương nói ra: "Nguyệt Hương."

Ninh Nguyệt Hương quay đầu, ôm đại oa oa, nói: "Làm sao?"

Vương Vĩ Phàm điểm một điều thuốc, nói ra: "Cái kia, người biết nơi đó có bán bất quý đạo cụ?"

Ninh Nguyệt Hương không hề nghĩ ngợi đã nói: "Có a, ta cho người một cái danh thiếp, đi sau đó, nói thẳng ra Trương kinh tên, hẩn chỉ bán cho người, hoặc có lẽ là ta cùng người đi cũng có thể a."

Vương Vĩ Phàm vừa nghe, cái này thật đúng là là dễ tìm, xem đến người của công ty cũng không toàn bộ đều là máy móc, chỉ ít còn biết vận dụng đạo cụ.

Hút thuốc xong, nói ra: "Ha hả, không cần, tự ta đi có thể, kỳ thực cũng không có gì, ta chỉ là vì làm tiếp nhiệm vụ thời điểm, miễn cho bị quý có chân tay luống cuống là được rồi."

Ngày thứ hai...

Bên ngoài mưa rơi lác đác, bây giờ là tháng sáu thiên, trời mưa cũng không phải rất lạnh, Vương Vĩ Phàm vừa ra khỏi cửa liền thấy Trương Vũ.

"Đại ca, ta đang muốn cho người gõ cửa đây, người ngày hôm qua không phải nói muốn mua một ít nói cụ sao, không bằng ta dẫn người đi đi, cam đoan là thứ thiệt." Trương Vũ khai môn kiến sơn nói rằng.

Vương Vĩ Phàm mỉm cười nói: "Ha hả, không cần, ta bản thân đi thôi, cái kia, Trương Vũ a, trên taobao rất nhiều người đều là phỉn tử, sau đó cũng không cần ở phía trên kia mua."

Trương Vũ vừa nghe, liền cho cấp bách, nói: "Người yên tâm, đại ca, lần này tuyệt đối không đi trên taobao mua, ta đã hấp thụ kinh nghiệm lần trước."

Vương Vĩ Phàm thật sự là không muốn thương tổn Trương Vũ yếu ớt tâm linh, nói: "Ta đã có đường, vừa vặn ta không đến nên mua một ít gì dạng đạo cụ, không bằng người cùng đi với ta đi, cũng tốt giúp ta tay cầm quan."

Trương Vũ có chút mất mát gật đầu, nói: "Được rồi."

Sau đó, hai người lái xe, đi tới Ninh Nguyệt Hương nói địa phương.

Cái này kỳ thực chính là một nhà tiệm đồ cổ, bên trong lão bản là một cái hơn 40 tuổi trung niên nhân.

Trung niên nam nhân chứng kiến đi tới Vương Vĩ Phàm vừa cười vừa nói: "Ha ha, làm tiểu huynh đệ muốn điểm cái gì nhỉ?"

Không đợi đến Vương Vĩ Phàm nói, Trương Vũ trực tiếp nói: "Chúng ta là đến mua bất quý đạo cụ."

Nhưng chưa từng nghĩ, lão bản trực tiếp lắc đầu, nói: "Vậy các ngươi hẳn là đi đại sư phụ nơi đó mua, ta chỗ này bán đều là đồ cổ, nơi đó có vài thứ kia."

Wương Vĩ Phàm cũng không vòng vèo một dạng, trực tiếp hướng về phía lão bản nói mình là Trương Kinh giới thiệu tới.

Lão bản vừa nghe, cũng thay đổi phía trước thái độ, nói: "Nguyên lai là huynh đệ mình, đến, mời vào bên trong." Sau đó hướng về phía trong tiệm một người trẻ tuổi nói: "Tiểu Lưu, người nhìn một chút tiệm."

Sau đó hai người ở lão bản dưới sự hướng dẫn, đi tới tầng hầm ngầm.

Một lần đi vừa trò chuyện: "Trương Kinh người kia thường xuyên đến nơi đây, bất quá bây giờ cảnh sát quản được quá nghiêm, sợ dĩ phải cẩn thận a."

Wương Vĩ Phàm vội vàng nói: "Không sao, không quan hệ."

"Ta gọi Lý tuyệt trần, cùng Trương Kinh là lão bằng hữu, tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào." Lão bản tự giới thiệu.

Wương Vĩ Phàm hướng về phía Lý tuyệt trần đáp lại nói: "Ta gọi Vương Vĩ Phàm, là Trương kinh đồng sự." Sau đó chỉ vào Trương Vũ nói: "Hắn gọi Trương Vũ, là một gã đạo sĩ."

Lý tuyệt trần gật đầu, tán thưởng 1 tiếng: "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a."

Đi tới trong lòng đất thương khổ, nơi đây không là rất lớn, thế nhưng đạo cụ cũng cái gì cần có đều có, hướng cái gì kiếm gỗ đào, lá bùa, đạo bào vân vân.

Lý tuyệt trần cũng nhiệt tình, nhất nhất là Vương Vĩ Phàm làm một phen giới thiệu, giữa lúc Vương Vĩ Phàm không muốn biết mua cái gì thời điểm, chỉ nghe Trương Vũ 'Dĩ' 1 tiếng.

Wương Vĩ Phàm đi tới sau đó, lại phát hiện Trương Vũ cư nhiên đang nhìn một cái đen nhánh kiếm gỗ đào.

Trương Vũ chỉ vào thanh kiếm gỗ đào, hướng về phía Lý tuyệt trần nói ra: "Lão bản, người làm sao như thế không có thương thức, làm sao đem một bả Thiêu Hóa Côn cho mờ ở chỗ này."

Lý tuyệt trần tại chỗ chính là ốc một cái cái rãnh, dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn Trương Vũ, bất quá dù sao hai người là Trương Kinh giới thiệu tới, cũng không tiện chối từ, Vì vậy kiên trì nói ra: "Tiểu huynh đệ người thật đúng là hải hước, đây là một bả có Lôi Kích Mộc chế luyện kiếm gỗ đào, hay là Lôi Kích Mộc kỳ thực chính là bị Thiên Lôi đập tới sau đó mà bắt từ cây cối mà làm thành, tài liệu phi thường khó có được, bởi Thiên Lôi bên trong đựng số lớn chính khí, cho nên đối với Quỷ Vật thương tổn vô cùng cao, coi như một cái không biết bất luận cái gì Đạo Thuật nhân cầm nó, nhất Quỷ Vật cũng sẽ không tùy tiện xông lên, bởi vậy có thể thấy được thanh kiếm này uy lực, nếu như một người đạo sĩ cầm nó, càng là như hổ thêm cánh."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Bị quỷ triền thân tiểu nam hài::

Trương Vũ đem thanh kiếm kia lấy xuống, cầm ở trên tay vui vẻ, nói ra: "Ngọa tào, cái này bằng gỗ thật đúng là Trầm a, không biết là cây táo ta chứ?"

"Không đúng, đây không phải là cây táo mọc, cây táo mọc mật độ tuy là cũng rất cao, thế nhưng bị sét đánh qua phía sau một dạng đều sẽ chết, bởi vì cái loại này cây cối quá mức yếu đuối, đây là một bả Ô Mộc, mật độ phải xa xa cao hơn cây táo mọc, hơn nữa Ô Mộc coi như không bị sét đánh, cũng sẽ tàn mạt ra nhàn nhạt dương khí, thế nào, lưỡng vị tiểu huynh đệ có hứng thú hay không?" Lý tuyết trần giới thiệu.

Vương Vĩ Phàm nghe sau đó, quả thực động tâm, bởi vì ... này đông tây nhất định chính là một cái lợi khí, một người võ công cao tới đâu cũng sợ dao bầu, lẫn vào cho dù tốt, một cục gạch gạt ngã, bởi vậy có thể thấy được một đem tầm quan trọng của vũ khí.

Sau đó, Vương Vĩ Phàm lại nhìn những thứ đồ khác, chuyển một vòng lớn, cũng không có cái gì muốn mua, mấy thứ này không phải Đạo Thuật dùng chính là dùng để Trấn Trạch, giống hần người như thế sử dụng đông tây, cơ hồ là ít lại càng ít, cuối cùng có mua vài cái Hắc Lư Đề Tử, bởi vì lần trước Ninh Nguyệt Hương chế phục quý tử muội đông tây chính là cái này, chẳng qua là lúc đó ở đêm tối, không nhìn ra mà thôi.

Vương Vĩ Phàm tay cầm Lôi Kích Mộc hướng về phía Lý tuyết trần nói ra: "Lý đại ca, cái này đồ bao nhiêu tiền?"

Lý tuyết trần cười hắc hắc, nói ra: "Bởi vì các ngươi là Trương Kinh tiểu tử kia giới thiệu tới, sỡ dĩ cho các ngươi nội bộ giá cả, cho hai vạn của ta khỏi có thể, nếu là người ngoài mà nói, ít nhất phải hán tám vạn khối."

Trương Vũ ở một bên vừa nghe tại chỗ chính là ốc một cái cái rãnh a, hướng về phía Lý tuyết trần nhỏ nước bọt đạo: "Lão ca, ngươi có được hay không a, liên cái này phẩm tương ngươi lại muốn hai vạn khối, ngươi tại sao không đi đoạt à?"

Lý tuyết trần cũng không có tức giận, mà là kiên nhẫn giải thích: "Thanh kiếm này ta ta cũng không gạt nổi nhĩ vị, đây là ta ở một cái chết đi lão đạo sĩ đồ đệ trong tay lấy được, giá thu mua chính là một vạn tám, hơn nữa loại này kiếm trên thị trường, chỉ ít có thể bán được sáu bảy chục ngàn, ngươi có thể suy tính một chút."

Vương Vĩ Phàm ngẫm lại, gật đầu nói: "Được rồi, ta muốn."

"Sảng khoái."

Sau nửa giờ, Vương Vĩ Phàm chỉ mua ba món đồ, Lôi Kích Mộc, Hắc Lư Đề Tử cùng Thanh Tâm Phù.

Lôi Kích Mộc còn chưa dùng qua, không biết rõ làm sao dạng, còn như Hắc Lư Đề Tử, lần trước đã từng gặp qua uy lực của hần, sỡ dĩ căn bản không thể nghi ngờ, Thanh Tâm Phù có người nói dán tại trên ngực có thể đề phòng ngựa quỷ đả tường, cũng không biết là thiệt hay giả, dù sao thì mua, tổng cộng tốn hao hai mươi lăm ngàn khối.

Còn như Trương Vũ, hần mua một cây họa bút, có người nói cái này cây họa bút có thể đề cao vẽ bùa xác xuất thành công, cùng với một ít Chu Sa cùng bùa vàng còn có một chút máu chó mực.

Không biết rõ làm sao, khi Lý tuyết trần giới thiệu ngư nhân lệ thời điểm, Trương Vũ kính mắt liền lạng, phải biết rằng, hai người bọn họ có thể cũng là có thể trực tiếp chứng kiến quý, căn bản không cần những thứ này đạo cụ, sỡ dĩ a,

Thứ này hầu như coi như là không có chỗ nào xài.

Thế nhưng Trương Vũ trả lời là, chờ lần sau cho bọn hần đi bắt quỷ thời điểm, trực tiếp cho cổ chủ mở Thiên Nhân, sau đó khiến cổ chủ nhìn mình bắt quỷ lúc tiêu sái tư thế oai hùng.

Bất quá lời này lại làm cho Vương Vĩ Phàm trực tiếp không nói gì, khinh bỉ Trương Vũ giống nhau, lòng nói: Còn tiêu sái tư thế oai hùng, đừng đến lúc đó bị người ta quý hao tổn tốc đánh chết ngươi.

Chung quanh đi một vòng, ở trong thương trường mua một ít sinh hoạt vật dụng hàng ngày, hai người ngồi vào trên xe sau đó, Trương Vũ điện thoại của nghĩ, chỉ nghe được Trương Vũ ân ân vài tiếng, lại nói một ít gì, sau đó liền cúp điện thoại.

Trương Vũ hướng về phía Vương Vĩ Phàm nói ra: "Đại ca, ta đây tới một người sống, có muốn cùng đi hay không làm? Cuối cùng tiền thuê hai người chúng ta một người phân nửa."

Vương Vĩ Phàm ngẫm lại, lòng nói: Hàng này không biết lại cái hồ ta đi, Vì vậy nói ra: "Là làm gì?"

"Là ta một cái biểu ca cho ta gọi điện thoại tới, hần nói nhà hàng xóm một đứa bé sinh bệnh, cả ngày nói năng bậy bạ loạn ngữ, người nhà dẫn hần chung quanh xem bệnh, cuối cùng đều nói hải tử này phải bệnh tâm thần, nhưng là bọn họ lại chẩn đoán qua hải tử thần kinh, không có bất cứ vấn đề gì." Trương Vũ nói rằng.

Vương Vĩ Phàm sau khi nghe xong, hầu như liền có thể xác định, hải tử này nhất định là bị quỷ cuốn lấy, nếu không... Người bình thường nói, hần là sớm đã bị chẩn đoán được vấn đề đến.

Phản chính tự mình nhàn rồi cũng là nhàn rồi, đi xem cũng không có gì, ngược lại nhiều tăng một ít mình từng trải, Vì vậy Vương Vĩ Phàm quyết định đi.

Đi tới một nhà y viện, Trương Vũ biểu ca đã tại cửa thượng đẳng nổi, nhìn thấy hai người, vội vàng nhiệt tình chào hỏi.

Đồng thời còn đối với Vương Vĩ Phàm làm một cái tự giới thiệu.

Khi Vương Vĩ Phàm tiến nhập phòng bệnh thời điểm, liếc mắt liền thấy một người đàn ông quý .

"Quả nhiên có ma!" Vương Vĩ Phàm nhỏ giọng thì thầm .

Vương Vĩ Phàm nhìn quý liếc mắt sau đó, liền không nhìn hấn nữa, mà là yên lặng bắt đầu chú ý tới cái phòng bệnh này, bởi phòng bệnh chỉ là phòng bệnh bình thường, sở dĩ nơi này là nhiều người một cái gian nhà, mà phòng này, cũng chỉ có cái này tiểu nam hài cùng một cái bà cố nội .

Làm trò nhiều người như vậy làm sao hạ thủ đây? Cái này coi như trở thành một nan đề .

Trước không nói nơi này bác sĩ, nếu như mình động thủ tróc quỷ, như vậy đối diện bà cố nội nhất định là nhìn không thấy quỷ, rất có thể bị mình cử động này dọa cho hư, không thể vạ lây vô tội .

Lúc này, thằng bé trai mũ mũ ở bên ngoài đi tới, mặt mang nghi ngờ hướng về phía biểu ca nói ra: "Tiểu Lưu nha, hai cái này là người mời tới sao?"

Không đợi biểu ca nói, Trương Vũ liền mở miệng trước, nói ra: "Đúng vậy a di, người khỏe, ta gọi Trương Vũ, Trương Vũ Trương Trương Vũ Vũ, Đạo Hào tên là 'Thần Hư Tử' hai bên trái phải vị này chính là sư đệ của ta, người tiền biệt hiệu Vương Bán Tiên." Nói xong còn chỉ chỉ Vương Vĩ Phàm . Vương Vĩ Phàm tâm trung âm thầm đứng hàng bụng, bất quá vẫn là phối hợp nói ra: "Nhĩ Hào a di, chúng ta có thể trước hiểu rõ một chút tình huống sao?"

Thằng bé trai mũ mũ mặc dù có chút không quá tin tưởng cái này hai người trẻ tuổi, là hài tử, vẫn là đem nguyên do câu chuyện nhất ngữ nhất thập nói một bên .

Nguyên lai là cái này tiểu nam hài trước đây cùng đồng học buổi tối đi một lần mộ địa, sau khi trở về mà bắt đầu sốt cao không ngừng, hơn nữa mua cửa nói bậy .

Vương Vĩ Phàm ngẫm lại, cái này nhất định là tiểu nam hài quấy rối bọn họ, nếu không... Những quỷ này vật một dạng là sẽ không dễ dàng trêu chọc người khác .

Hiện tại không tốt lắm hạ thủ, sở dĩ, mấy người không thể làm gì khác hơn là các loại đến tối mới hạ thủ .

...

Mười hai giờ tiếng chuông gõ, Vương Vĩ Phàm xác định nơi đây tạm thời sẽ không có người đến, với là đối thằng bé trai mũ mũ nói ra: "A di, người đi ra ngoài trước đi, một hồi động thủ, người ở nơi này, ta không có phương tiện hành động ."

"Chuyện này..." Thằng bé trai mũ mũ mặt mang khổ sở nhìn biểu ca, ý là hỏi thăm một chút biểu ca ý tứ .

Biểu ca vẫn tương đối suy nghĩ đại cục, với là đối a di nói: "Không có việc gì, đây là ta biểu đệ, ta trước đây không phải là cùng người đã nói sao, hấn rất lợi hại, sở dĩ người cứ yên tâm đi, chúng ta chỉ cần phải ở bên ngoài chờ một lát, nếu như thuận lợi, ngày mai hài tử có thể xuất viện ."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 18: Có phục hay không::

Nhìn thấy thằng bé trai mũ mũ vẫn là có chút không yên lòng, Vương Vĩ Phàm đi tới a di bên người, nhỏ giọng nói: "A di, bây giờ không phải là đùa giỡn thời điểm, cái này quý mặc dù không là đặc biệt lợi hại, thế nhưng nhất tiểu hài một dạng thân thể tố chất có thể mạnh bao nhiêu, hướng chỉ hài tử đã tổn thương nguyên khí nặng nề, người cái kia hữu khí vô lực xu thế, ước đoán lần qua lần lại không vài ngày, nếu như người tin được ta, chỉ cần qua đêm nay, hài tử nhất định có thể đủ từ từ khôi phục ."

Nghe nói như thế, a di nước mắt lập tức ngã xuống, cúi đầu, bắt đầu nhỏ giọng khóc thút thít .

Biểu ca mang theo a di đi ra ngoài .

Mà đối diện giường bệnh bà cố nội cũng ngủ, còn như Trương Vũ, cái này B sớm liền ngủ mất, làm sao kêu đều kêu không tỉnh .

Vương Vĩ Phàm thờ dài một hơi, lắc đầu, xem ra việc này còn chỉ có thể dựa vào bản thân .

Vì vậy Vương Vĩ Phàm xuất ra Lôi Kích Mộc, hướng về phía nam kia quỳ nói: "Ha, người tại sao muốn hại nhân ?"

Nam kia quỳ bản bắt đầu ở lúc ban ngày cho tới bây giờ, đều là không nhúc nhích, lúc này nghe được Vương Vĩ Phàm nói, nam kia quỳ rốt cục xoay người, hướng về phía Vương Vĩ Phàm u nói ra: "Người hai vai Dương Hóa không có diệt, lại có thể xem tới được ta ?"

Vương Vĩ Phàm gật đầu, nói ra: "Trời sinh Âm Nhân, có thể gặp quý rất bình thường, ta là Âm Phủ chuyên môn trừ nã Du Hồn Dã Quỷ, nếu như người bằng lòng trái lại phối hợp, xuống phía dưới, có lẽ sẽ khoan hồng xử lý ."

Quý kia cười, không cười hoàn hảo, không có đáng sợ như vậy, nụ cười này, nhất định chính là nghiêng nước nghiêng thành a, miệng rộng, quả thực có thể bỏ vào ngay ngắn một cái con gà, quả mẹ nó dọa người .

"Ta tại sao muốn hại nhân, người muốn hỏi một chút tiểu tử này, tại sao muốn quấy rối ta thanh tịnh ."

"Đánh như thế nào nhiều ?" Vương Vĩ Phàm hỏi.

Nam kia quỳ rơi vào hồi ức, có chút ai oán nói ra: "Ta vốn có thực sự phần mộ của ta trung hoà còn lại một ít quý cùng nhau chơi mặt chược, thế nhưng ai biết đánh đánh bên ngoài sẽ một đám tiểu hài tử, vốn có cũng không có cái gì, ta cũng không muốn để ý tới để ý đến bọn họ, thế nhưng người nào dự đoán được, tiểu tử này cư nhiên ở ta phía trên mộ bia hoa một cái Ô Quý, phải biết rằng Lão Tử sinh tiền cũng là người, cũng là có mặt, đây quả thực là đối với vũ nhục ta, quý cũng có tôn nghiêm không vắng."

Vương Vĩ Phàm nghe, quả nhiên, lời này vô cùng có lý a, hầu như tìm không được phản bác lý do, thế nhưng lấy Vương Vĩ Phàm tâm tính, làm sao có thể mất thấy một người lớn sống sờ sờ ở trước mắt của mình bị người hại chết đây, Vì vậy nói ra: "Thế nhưng hán còn chỉ là một hài tử, người cứ như vậy hại chết hán, đến Âm Phủ, chỉ sợ người cũng sẽ không dễ chịu, như vậy đi, khiến hán cho người nói lời xin lỗi, thiêu thêm một điểm giấy, như thế nào đây?"

Ai biết cái này vừa nói, quý kia trả lại cho cấp bách, mắng to: "Thối lắm . Nếu như ở người trên mặt Họa một cái Vương Bát thử xem, người có hay không quát chết hán, đến bây giờ này đồng hành đều còn ở chỗ cười ta,

Hơn nữa, hoá vàng mã có thể có tác dụng chó gì, ta căn bản là không thu được, ngày hôm nay, tiểu tử này nhất định phải chết . Lão Tử đều mẹ nó chết, còn muốn bị uất khí ."

"Ai cho người chịu uất khí ."

"Con mẹ nó người cút ngay . . ." Nói xong cũng muốn đi thổi tắt tiểu nam hài đỉnh đầu Dương Hóa .

Vương Vĩ Phàm tại chỗ chính là ốc một cái cái rãnh a, quả mẹ nó kiêu ngạo, chưa thấy bản quý sai ở đây sao? Quá mẹ nó không nề mặt mũi .

Vương Vĩ Phàm thấy hán sát ý đã quyết, cũng làm mặt lạnh đến: "Nói như vậy, đó chính là không có thương lượng ?"

"Con mẹ nó người có bệnh a, loạn chỗ mồm vào, tại sao muốn thương lượng với người ? Ta không biết muốn con nhỏ chết bầm này chết, còn muốn cả nhà của hán cùng chết ."

Không hài lòng hơn nữa câu, Vương Vĩ Phàm trực tiếp xốc lên Lôi Kích Mộc kiếm, về phía trước hán bước ra ba bước, đâm về phía trước một cái .

Tuy là Vương Vĩ Phàm không biết võ công, thế nhưng chớ quên hán trước kia là đang làm gì, chuyên nghiệp trò chơi đại luyện, trò chơi thượng không thiếu nhất đúng là kiếm pháp chiêu thức, mặc dù sẽ không quá mức phức tạp, thế nhưng đơn giản vẫn là không có vấn đề, món này nhìn như chậm, kì thực nhanh, cái tên kia cũng không phải là cái gì luyện gia tử, chờ hán phản ứng lại thời điểm, mũi kiếm đã đến ngực của hán, nhưng hán mặt mang chẳng đáng, tựa hồ cảm thấy cái này đốt cháy Mộc Kiếm đối với hán cấu thành không uy hiếp gì, Vì vậy phun ra một hơi âm khí, trước mặt hướng Vương Vĩ Phàm thổi tới .

Có thể mới vừa phun ra phân nửa, đã bị Lôi Kích Mộc đâm thủng lồng ngực, ngay sau đó, Lôi Kích Mộc dụng phải địa phương, tựa như hơi nước nửa rất nhanh bốc hơi lên, đại lượng Hắc Vụ tiêu tán, hán cũng phát ra tiếng kêu thảm âm thanh, phi thường thể lương, cấp tốc bay về phía sau đi, ý đồ chạy trốn, thế nhưng Vương Vĩ Phàm lại có thể khiến hán thực hiện được, nhất là là lần đầu tiên đối mặt yếu ớt như vậy một cái Quý Vật, hơn nữa trong tay mình lại có một cường đại Thần Khí, nhất định chính là thừa dịp người bệnh đòi mạng người .

Không nói hai lời, trực tiếp đuổi theo, quét ngang, chặt nghiêng, chém dọc, các loại kiếm chiêu ừn ừn, đưa hán có chỉ có thể chặt vật né tránh .

"Có phục hay không?" Vương Vĩ Phàm một bên công kích, một bên Đại quát hỏi .

Linh hồn hán âm đạm, đã thu bị thương nặng, nàng cũng biết Vương Vĩ Phàm lợi hại, căn vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ngay Vương Vĩ Phàm chuẩn bị nói chuyện với hán một chút thời điểm, chỉ nghe thấy đối diện tấm kia giường bệnh bà cố nội bỗng nhiên từ trên giường bệnh đứng lên, si si sách sách đi xuống trên giường kêu gọi khí: "Hộ sĩ, hộ sĩ mau tới a, nơi này có một bệnh tâm thần, một bên mù khoa tay múa chân Mộc Kiếm, một bên hỏi ta có phục hay không ."

Ngọa tào! Vương Vĩ Phàm tại chỗ mộng bức, vừa rồi thời điểm chiến đấu, bởi góc độ vấn đề, Vương Vĩ Phàm quả thực mặt ngó về phía bà cố nội, cũng để cho hắn nghĩ lắm Vương Vĩ Phàm hỏi lại nàng có phục hay không.

Hộ sĩ vừa nghe, có bệnh tâm thần ở y viện đe dọa lão nhân, cái này còn phải? Vì vậy đều lấy tốc độ ánh sáng vọt vào, dùng Sur Hồng Công hô: "Bỏ vũ khí xuống."

Wang Vĩ Phàm muốn giải thích, ngay phân thân một cái thời điểm, quý gia vật cư nhiên nhân cơ hội xuyên tường chạy trốn.

"Nói người đó, mau đưa phá Mộc Kiếm buồng, " hai gã hộ sĩ hai tay chống nạnh, đứng ở cửa quát lên.

"Hộ sĩ tỷ tỷ ời chào, đây là một cái hiệu làm." Vương Vĩ Phàm vội vàng giải thích.

Bà cố nội chiến chiến nguy nguy dùng tay chỉ Vương Vĩ Phàm, cùng hộ sĩ cáo trạng: "Hắn chính là người bị bệnh thần kinh, hù chết ta Lão Thái Bà."

"Bà cố nội ninh hiểu lắm, thực sự là như vậy, vừa rồi hại hải tử gặp ác mộng, dọa cho tỉnh, ta là vì cho hắn thêm can đảm một chút một dạng, hổng hấn ngủ, người xem, hắn cũng vừa mới vừa ngủ đi, ta vừa rồi câu kia 'Có phục hay không' chỉ là đơn thuần dỗ con a." Vương Vĩ Phàm tùy tiện xả một hơi hạo đản.

Thấy bọn họ lộ ra một phe ánh mắt, Vương Vĩ Phàm tiếp tục nói: "Có lỗi với nãi nãi, mới vừa rồi là ta không đúng, ta nói xin lỗi ngài."

Hai gã thấy Vương Vĩ Phàm lễ độ như vậy mạo, không giống bệnh tâm thần, Vì vậy khuyên bảo: "Nãi nãi, ngài khả năng thực sự hiểu lắm, không bằng liền tha thứ hắn đi."

Nãi nãi xem Vương Vĩ Phàm hai kiện, suy nghĩ vài lần, một hơi phủ quyết: "Không được, ta muốn đổi lại phòng bệnh."

"Không được a, nãi nãi, còn lại phòng bệnh đều bán, liền cái này không còn có giường ngủ, chúng ta là chiếu cố ngài, mới vẫn không có khiến những bệnh nhân khác vào ở."

Nãi nãi khổ sở nhìn hắn nói ra: "Vậy được rồi, liền tha thứ hắn một lần tốt."

.....

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Anderson cổ tích::

Hộ sĩ vừa mới sau khi đi, cậu con trai mụ mụ cùng biểu ca đi tới, hướng về phía Vương Vĩ Phàm hỏi "Như thế nào đây?"

Wang Vĩ Phàm lắc đầu, nói: "Không biết, vật kia bị ta đã thương đào tẩu."

Thằng bé trai mụ mụ nghe được Quý Vật cũng không có bị đánh chết, chỉ là đào tẩu, tức thì liền khẩn trương, hỏi "Đạo trưởng, cái kia quý có thể hay không còn sẽ trở về à?"

Wang Vĩ Phàm lắc đầu, nói: "Không biết, bất quá ứng với nên không thể nhanh như vậy sẽ trở lại, như vậy đi, các người đi ra bên ngoài các loại một đêm, ta trong phòng, ta nghĩ nếu là hắn trở lại, ngày hôm nay nhất định sẽ gọi giúp đỡ tới."

Biểu ca gạt đầu biểu thị tán thành, sau đó lôi kéo cậu con trai mụ mụ liền đi ra ngoài, đồng thời còn thỉnh thoảng an ủi.

Wang Vĩ Phàm lúc này cũng là trận trận ủ rũ đột kích, từ bản thân không làm trò chơi đại luyện sau đó, mà bắt đầu cuộc sống của người bình thường, giấc ngủ cũng mỗi ngày vượt lên trước bảy giờ, không giống như trước nữa giống nhau như vậy không quy luật đã thành thói quen sự tình, đôi nữa, thì không phải là tốt như vậy đâu, hắn vẫn luôn đang cảnh cáo bản thân, muôn ngàn lần không thể ngủ, nếu không.. Rất dễ dàng cũng sẽ bị một sẽ quay lại báo thù quý cho đùa chơi chết.

Lấy điện thoại cầm tay ra, nhìn thời gian một chút, bây giờ là nửa đêm hai giờ rưỡi, trong một ngày, âm khí nhất thời điểm thịnh vượng.

"Vù vù ~" một trận gió lạnh kéo tới, nguyên bản mở ra đèn gian nhà, ngọn đèn cứ nhiên phát sinh 'Gers ~ Gers ~' vài tiếng sau đó, liền toàn bộ tiêu diệt.

Ngọa tào, tình huống gì? Vương Vĩ Phàm trong nháy mắt buồn ngủ hoàn toàn không có, cái này là thế nào? Lễ nào giống trong phim ảnh giống nhau các loại một diệt, lập tức ra tới một người đánh BOSS? Cái này không khoa học.

Quả nhiên, cửa sổ phát sinh rầm một tiếng, một trận âm phong kéo tới, trên cửa sổ nhiều hai bóng người.

Căn cứ Vương Vĩ Phàm đặc biệt con mắt có thể nhìn ra được, là vừa mới cái kia quỷ nam, bắt quả còn mang theo một cái khác quỷ nam.

"Lão đại, vừa rồi chính là hần muốn làm chết ta." Vừa mới cái kia quỷ nam hung tợn chờ Vương Vĩ Phàm nói rằng, như vậy giống như là Vương Vĩ Phàm giết chết ba hần giống nhau.

Quỷ kia lão đại gật đầu, hướng về phía Vương Vĩ Phàm nói: "Này, tiểu tử, ngươi tại sao muốn ngăn cản tiểu đệ của ta báo thù?"

Wương Vĩ Phàm lắc đầu, nói: "Người quý thù đồ, các ngươi làm như vậy đã là xúc phạm Âm Phủ pháp luật, còn không theo ta trở về đi tiếp thu Thẩm Phán, dám can đảm lần thứ hai tiếp tục lỗ mãng."

Quý Lão Đại bèn bị cười: "Chỉ ngươi? Ngươi thật giống như là một người đi, ngươi nếu có thể vào Địa Ngục, ta con mẹ nó là có thể lên Thiên Đường."

"Khăng khăng một mực!" Vương Vĩ Phàm sắc mặt lạnh lẽo, quơ Lôi Kích Mộc kiếm nhất kiện đã đâm đi.

Quý này lão đại tựa hồ sớm có phòng bị, chắc là quý kia lão nhị nói cho hần biết thanh kiếm này uy lực, vì vậy dễ như trở bàn tay hướng về sau Nhất Phi, trống rỗng đứng trên không trung, nhìn không có động tác Vương Vĩ Phàm một trận hèn mọn.

Như vậy giống như là đang nói: ! Ngươi biết bay hả?

Wương Vĩ Phàm vừa nhìn liền thảo,

Không mang theo người khi dễ như vậy, khi dễ Lão Tử không biết bay, mẹ kiếp, Lão Tử thế nhưng có tuyệt chiêu.

Vì vậy bàn tay to một vòng, bắt đầu yên lặng vận dụng câu hồn chương khẩu quyết, chỉ thấy Vương Vĩ Phàm bàn tay bắt đầu từ từ ngưng tụ ra từng đạo hắc khí, tiếp tục quý kia lão đại giống như là bị một khối nam châm hấp thụ cục sắt giống nhau, chậm rãi hướng bên này kiểm tra đến.

"Ăn ta một kiếm." Vương Vĩ Phàm nhìn thấy Quý Lão tiến nhanh vào công kích của hần phạm vi, vội vàng đâm ra một kiếm.

"A ~" hét thảm một tiếng. . .

Quý Lão hai nhìn thấy Quý Lão Đại thụ thương, vội vàng chạy lên thì phải giúp vội vàng, tuy là quý lão đại đạo hạnh không thấp, lại nhất thời gian cứ nhiên trung tiểu tử này quý kẻ, vì vậy hai quý Liên Minh tự ra hiện tại.

Wương Vĩ Phàm Bản Sơ chính là một cái không biết võ công tiểu tử, ở hơn nữa bị hai cái Quý Vật đồng thời đánh, trong lúc nhất thời cứ nhiên bị đánh liên tục bại lui, vũ khí trong tay căn bản phát huy không tác dụng.

"Ầm!" 1 tiếng, Vương Vĩ Phàm bị hai cái quý một cước nhấn tới trong góc đi.

Wương Vĩ Phàm không khỏi hét thảm một tiếng, muốn nắm lên rơi xuống kiếm gỗ đào, rồi lại bị Quý Lão hai một cước đá mở.

"Đừng." Một quyển sách manga đột nhiên rơi ra đến, trên đó viết « Anderson truyện cổ tích », Vương Vĩ Phàm vừa nhìn, cái này cũng không thể ném, đây chính là tương lai bảo mệnh dùng.

Muốn nhặt lên, thế nhưng hai cái quý nhất định chính là giẫm lên mặt mũi, cứ nhiên hướng về phía Vương Vĩ Phàm một trận từ triển lạn đá, căn bản không cho hần hoàn thủ cơ hội.

Wương Vĩ Phàm cảm giác toàn thân nguyên lai càng chết lặng, nghĩ tại cái gì cũng không muốn, thậm chí tìm một vật, hướng về phía sau lưng hai cái quý ném đi, chậm một chút.

Rốt cục, Vương Vĩ Phàm bắt được quyển sách kia, bản năng hướng về phía sau ném một cái, vốn có đã không ở ôm quá lớn còn sống hy vọng hần, đột nhiên nghe phía sau hét thảm một tiếng.

Trong lúc đó hai cái quý bị quyển kia Anderson cổ tích có bay ra thật xa, Vương Vĩ Phàm đầu tiên là một trận mục trừng khẩu ngốc, tiếp tục rất nhanh thì phản ánh qua đây, trong lòng ám thảo, quyển sách này cứ nhiên bản thân liền là một cái bảo bối.

Vì vậy dốc hết khí lực toàn thân, cầm quyển sách này lên mà bắt đầu hướng về phía hai cái Quý Vật ném qua đi.

Hai cái quý vừa mới bị thư chi là đánh một chút mà thôi, toàn thân liền âm đạm không ít, có thể nghĩ đây là một cái lợi hại dường nào vũ khí.

"Ha ha, mẹ kiếp, lợi hại như vậy một vũ khí, Lâm Phong con mẹ nó ngươi làm sao không sớm một chút nói cho ta biết chứ." Vương Vĩ Phàm có chút

thất thố cười lớn .

hai cái quý đã bị thương nặng, đầu còn dầm cùng Vương Vĩ Phàm ngạnh kháng, lập tức sẽ mặc tường đi, hướng về phía bà cố nội giường lập tức tiêu thất thân ảnh .

"Thảo Nê Mã, đừng chạy, xem Lão Từ không đánh chết ngươi ." Vương Vĩ Phàm kêu to một tiếng .

Vì vậy . . . Đối diện bà cố nội lần thứ hai chiến chiến nguy nguy vô vang còi báo động, hô to: "Hộ sĩ, mau tới a hộ sĩ, tiểu tử này lại phát bệnh . . ."

Vương Vĩ Phàm vừa nghe tại chỗ chính là ta một cái thảo a, đây hết thấy phát sinh còn chưa đủ để ba giây đồng hồ, Vương Vĩ Phàm tâm trung khẩn trương, lần này nhất định không thể để cho bọn họ chạy trốn, nói cách khác vô cùng hậu hoạn a, trước không nói bản thân, đã nói đứa bé trai này, nhất định sẽ bị hại chết, coi như đem đến từ mình bắt tử, cũng nhất định sẽ tâm lý khó an .

Vì vậy cầm lấy Lôi Kích Mộc kiếm, hướng về phía ở ngủ trên giường gất gao Trương Vũ cái bụng hung hăng đánh đánh tiếp .

"Ngẫu, thảo . . ." Trương Vũ trong nháy mắt liền cho ngời xuống, một bộ táo bón bộ dạng .

"Đừng ngủ, mau đuổi theo, nếu không không kịp ." Vương Vĩ Phàm bỏ lại một câu nói Chi Hậu Tự tông cửa xông ra .

Ở biểu ca cùng cậu bé mụ mụ về mặt về mặt mê mang hạ tiêu thất ở trong hành lang .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đoàn đội xuất chiến::

"Hỗn đản, đi nơi nào ?" Vương Vĩ Phàm tay cầm Lôi Kích Mộc kiếm, tìm kiếm khắp nơi, chỉ là thế nhưng, trên đường cái ngoại trừ một ít cực kì thừa thớt xe taxi ở ngoài, liền một cái Quý Ảnh cũng không có .

Lúc này Trương Vũ cũng chạy tới, về mặt khổ bức đối với Vương Vĩ Phàm nói: "Đại ca, ngươi làm gì a, ngươi làm sao không nói trước gọi ta là, đột nhiên như vậy cho ta đến như vậy một cái, quá thống khổ ."

"Câm miệng!" Vương Vĩ Phàm một tiếng nói quát tăng tăng không ngớt Trương Vũ .

Chung quanh nhìn, lòng nói không xong, lấy điện thoại cầm tay ra tìm được Ninh Nguyệt Hương số điện thoại: "Này, Nguyệt Hương, ngươi có có nhà không ?"

"Ồ, trẻ như thế ngươi làm sao vẫn chưa về nhà, ta còn đang chờ ngươi ." Điện thoại một đầu khác truyền đến Ninh Nguyệt Hương thanh âm .

Nhìn Trương Vũ biểu tình kỳ quái, Vương Vĩ Phàm tại chỗ chính là ốc một cái cái rãnh a, lời này có ý tứ ? Có phải hay không cũng quá tồi ?

Nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, nói ra: "Nguyệt Hương, là như vậy, còn nhớ hay không phải lần trước theo chúng ta hợp tác với nhau "Thần Hư Từ " . Hai chúng ta bây giờ đang ở cùng nhau, gặp phải một ít rắc rối, ngươi nhanh lên qua đây, lần này vô cùng khẩn cấp, ta sợ ứng phó không được ."

Ninh Nguyệt Hương vừa nghe, lập tức trả lời: "Được, cho ta vị trí của ngươi, ta đến ngay ."

Cúp điện thoại, Vương Vĩ Phàm hướng về phía Trương Vũ nói ra: "Đi, lập tức trở về Y Viện ."

Y Viện, thằng bé trai mụ mụ cùng biểu ca nhìn thấy Vương Vĩ Phàm cùng Trương Vũ lại trở về, thằng bé trai mụ mụ lập tức nghênh đón, nói ra: "Như thế nào đây? Đạo trưởng ."

Vương Vĩ Phàm có chút lo nghĩ, bất quá ngại vì không muốn để cho thằng bé trai mụ mụ có chút khủng hoảng, Vì vậy an ủi: "Ha hả, không cần sợ, lần này chỉ là một có chuyện xảy ra, cái kia quý đã thụ thương, trong khoảng thời gian ngắn sợ rằng cũng chưa về, chúng ta chờ ở đây, quý này nếu như ở trong một tuần lễ vẫn chưa về mà nói, thì không có sao ."

Nghe nói như thế, thằng bé trai mũm mĩm lúc này mới thở phào, chỉ là một cuối tuần, ngao quá một tuần là tốt rồi .

Không thể không nói, Ninh Nguyệt Hương hiệu suất làm việc vẫn là vô cùng cao, không đến là mười phút, liền hấp tấp cảm thấy Y Viện, tìm được Vương Vĩ Phàm .

Đồng thời phía sau còn theo lưỡng thanh niên .

Vương Vĩ Phàm nghi ngờ hướng về phía Ninh Nguyệt Hương nói ra: "Nguyệt Hương, hai vị này là ?"

Ninh Nguyệt Hương không trả lời, mà là đem Vương Vĩ Phàm kêu đi sang một bên, nói: "Chuyện gì xảy ra ?"

Vương Vĩ Phàm đem sự tình hôm nay nhất ngữ nhất thập hướng về phía Ninh Nguyệt Hương nói một lần,

Ninh Nguyệt Hương chỉ là gật đầu, suy đoán nói: "Không có việc gì, quý gia đạo hạnh cũng không cao, hơn nữa như vậy quý đều hết sức mang thù, đêm nay khẳng định còn sẽ có hành động, chỉ phải đề phòng nói một điểm là được rồi."

Vương Vĩ Phàm gật đầu: "Hai vị này là . . ."

Ninh Nguyệt Hương lúc này mới xoay người, chỉ vào Vương Vĩ Phàm hướng về phía sau lưng lưỡng thanh niên nói ra: "Đây là Vương Vĩ Phàm, năm nay hai mươi ba tuổi, mọi người là cùng một cái tiểu tổ, giống như các người, thuộc về thành viên mới ." Sau đó đang đối với Vương Vĩ Phàm chỉ vào một người thanh niên khác nói: "Đây là Lưu Toàn thông, năm nay hai mươi ba tuổi, Hà Bắc người, một vị khác là Dương Vĩ, năm nay hai mươi sáu tuổi, người Đông Bắc, còn như những thứ khác ta sẽ không giới thiệu, có thời gian mọi người lẫn nhau hiểu một chút đi."

Mấy người ô vương gật đầu .

Nửa đêm, Y Viện luôn luôn yên tĩnh, nguyên bản tọa ở trên hành lang trên ghế ngủ Trương Vũ, đột nhiên quát to một tiếng .

Vương Vĩ Phàm lập tức chạy tới, nói ra: "Chuyện gì xảy ra ?"

Trương Vũ che miệng ừm khua nói: "Ta vừa mới đang ngủ, đột nhiên bị một cái tát cho rút ra ."

"Nên!" Vương Vĩ Phàm không hề nghĩ ngợi thì sẽ một câu, lòng nói cái này B cũng là lâu không bị ăn đòn, rõ ràng là hấn kế tiếp sống, bản thân bất quá là theo qua đây giúp một tay, kết quả hiện tại lại đảo ngược, việc này thành mình, hấn nhưng thật ra không có việc gì, lại còn có thời gian rồi ngủ, thậm chí nơi đây, Vương Vĩ Phàm bỗng nhiên cảm giác có một loại bị cái hồ cảm giác .

Vì vậy Trương Vũ liền bị kích, bị Vương Vĩ Phàm kéo lấy đứng lên, Vương Vĩ Phàm biểu thị, nếu như quá đang buồn ngủ nói, trong này mấy người cùng nhau quần ẩu hấn .

Đối mặt Vương Vĩ Phàm dưới dâm uy, Trương Vũ phải thỏa hiệp, có chút ử rử cúi đầu nói ra: "Được rồi, nghe lời người ."

Bộ dáng như vậy, Vương Vĩ Phàm cũng là không còn gì để nói, tâm lý mượn buồn bực, người kia rốt cuộc có bản lĩnh gì ? Trước không nói ở trong mắt chính mình là không đúng tí nào, như vậy hai, thế nào sẽ trả hồn ngoại trừ một ít danh tiếng đến, nhất định chính là cực kỳ mâu thuẫn .

Hai giờ, đã là rạng sáng bốn giờ, hai cái quý cũng vẫn luôn chưa có trở về, xem ra tạm thời chắc là không trở lại .

Trương Vũ tìm được biểu ca, đem tình huống nói rõ sau đó, mấy người liền đều tự đi .

Mùa hè, buổi tối luôn luôn ngắn ngủi, hiện tại thiên đã bắt đầu xuất hiện mờ lung .

Khi Vương Vĩ Phàm khi về đến nhà, đã sáng choang .

Một đêm không ngủ hấn, đã sớm vậy được không được, nằm ở trên giường, đi nằm ngủ sớm .

Mãi cho đến buổi chiều, lúc này mới mơ màng tỉnh lại .

Rút ra một điều thuốc, ngẫm lại chuyện tối ngày hôm qua, Vương Vĩ Phàm cảm giác trở nên đau đầu, ngày hôm qua nếu không phải mình thủ chậm, sợ rằng hai cái quý sớm đã bị thủ phục, hiện tại cũng không cần phiền toái như vậy.

Như thế rất tốt, không có quý bắt được, bản thân còn rước lấy phiền phức, trước không nói bản thân có thể hay không bị quý đột nhiên đánh lên, đã nói tiểu nam hài, lúc nào cũng có thể sẽ bị Quý Sát chết, mình bây giờ cứ nhiên nằm ở bị động trong, ngẫm lại, trong lúc bất chợt có loại muốn bóp chết Trương Vũ xung động .

Vương Vĩ Phàm quyết định, sau lần này, sau đó nói cái gì cũng không có thể đang tìm Trương Vũ, đi cùng với hấn, bản thân vĩnh viễn là bị cái hồ một cái .

"Lão Vương, hôm nay là không phải còn phải đi bệnh viện ?" Tọa ở trong phòng khách, Lưu Toàn thông hướng về phía Vương Vĩ Phàm nói rằng .

Vương Vĩ Phàm gật đầu, nói: "Đúng vậy, cũng không thể khiến quý kia trốn, cái này là chức trách của chúng ta ."

Đón gần ăn một chút vật, lại ngủ một hồi, một tận tới đêm khuya, Vương Vĩ Phàm lúc này mới bắt chuyện mấy người cùng đi Y Viện, bắt quá nhưng không có kêu lên Trương Vũ, bởi vì ... này gia hòa thật sự là quá bầy cha .

Y Viện, tiểu nam hài nằm trên giường bệnh, sắc mặt trắng bệch, không có có một tia huyết sắc, xem như vậy, giống như muốn ngao bắt quá hôm nay buổi tối một dạng, nhìn Vương Vĩ Phàm một trận tiếc hận, hảo hảo mà một đứa bé, bị quỷ triền thân cư nhiên làm thành cái dạng này .

Còn như đối diện cái kia bà cô nội, có người nói bị bệnh tâm thần đe dọa, không chịu nổi, buổi sáng tự ra viện . . .

Lại là một buổi trưa đêm, mấy người đánh thắng bài tới đang hải thời điểm, một trận âm phong lần thứ hai kéo tới .

"Đến!" Vương Vĩ Phàm buông trong tay xuống bài nói rằng .

Quả nhiên, lúc này đây lập tức đến nhiều cái thân ảnh, có chừng tám người .

Trong đó dẫn đầu bắt ngờ chính là ngày hôm qua cái kia Quỷ Lão Đại .

Quỷ Lão đại biểu tình phách lối nói: "Hừ, tiểu tử, ngày hôm qua bị ngươi có thăm như vậy, ngày hôm nay ta nhất định phải để cho ngươi biết bông hoa vì cái gì mà hồng như vậy . . ."

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Trương Vũ sư thúc::

"Chừi thê một tiếng !" Vương Vĩ Phàm cả kinh, đang chuẩn bị đứng lên, lần này kém chút mới ngã xuống đất .

Biết đối phương sẽ trở về, bọn họ cũng sớm đã kịp chuẩn bị, thế nhưng không nghĩ tới nhân gia kéo đến tận tám người . . . Không đúng, tám quỷ, mà cạnh mình . . . Vương Vĩ Phàm quay đầu nhìn, không khỏi thầm mắng 1 tiếng .

Ninh Nguyệt Hương, Lưu Toàn thông, Dương Vĩ, Trương Vũ hơn nữa chính hấn, tổng cộng liền năm người, đánh nhau cơ bản cũng là một chọi hai cục diện .

Quỷ Lão Đại thấy Vương Vĩ Phàm biểu tình một lần, khinh thường cười nói: "Làm sao, biết sợ ?"

Nghe lời này một cái Vương Vĩ Phàm nhất thời mặc kệ, cả giận nói: "Sợ cái rắm, ngày hôm qua bị ta đánh cho thăm như vậy, cho rằng tìm mấy người trợ giúp liền Ngươi ?"

Vừa nói, trong bàn tay từ từ ngưng tụ lại từng đạo hắc khí, chính là câu hồn chuông . Quỷ kia lão đại vừa thấy hắc khí kia, vô ý thức liền lui về phía sau hai bước, khiến còn lại quỷ che ở trước mặt của hấn .

Bị Quỷ Lão Đại tìm đến mấy cái này quỷ đều chưa từng gặp Vương Vĩ Phàm câu hồn chuông, một thời không tra phía dưới đều bị hấp vừa vặn, hướng hấn thối qua đến .

Vương Vĩ Phàm một tay thi triển câu hồn chuông, tay kia đang cầm Lôi Kích Mộc làm thành Mộc Kiếm chuẩn bị công kích, kết quả là nhìn thấy đồng thời có ba con quỷ đều Triều cùng với chính mình thối qua đến, không khỏi thầm mắng 1 tiếng, đang muốn lấy lại câu hồn chuông, chỉ thấy Ninh Nguyệt Hương kiêu quát một tiếng liền xông lên .

Có Ninh Nguyệt Hương dẫn đầu xuất thủ, Lưu Toàn thông cùng Dương Vĩ cũng trong nháy mắt phản ứng kịp, xông lên ngăn lại còn lại mấy con quỷ .

Khoan hãy nói, lưỡng đại hấn đi phía trước vừa đứng, một bộ tới một người giết một người tư thế, trực tiếp đem đối diện mấy con quỷ hù dọa, ngoại trừ Ninh Nguyệt Hương ngăn lại con quỷ kia, còn có bị Vương Vĩ Phàm câu hồn chuông câu tới được một con ở ngoài, ngay cả quỷ lão đại đều sửng sốt .

Hai người này là Ninh Nguyệt Hương mang tới, Vương Vĩ Phàm căn bản không biết đề tế, vừa nhìn giá thế này cho rằng thật lợi hại, cũng không có đi quản bọn hấn, câu hồn chuông một phen, tay kia đem Mộc Kiếm liền đâm ra đi, trực tiếp cho con quỷ kia mang đến đối xuyên, con quỷ kia thân hình nhất thời âm đạm vài phần .

Bên kia Quỷ Lão Đại khòe miệng giật một cái, vội vàng khiến con quỷ kia trở về, bản thân nhưng không có đi theo Vương Vĩ Phàm đụng nhau, ngược lại

nhằm phía Ninh Nguyệt Hương .

Ninh Nguyệt Hương vốn là đối phó một con quỷ, Quỷ Lão đại nhất gia nhập vào chiến đoàn, tình thế bất ngờ đảo ngược lại, bị đối phương làm cho từng bước rút lui .

Vương Vĩ Phàm vốn có ở truy cùng với chính mình đã thương con quỷ kia, thấy Ninh Nguyệt Hương có chút chống đỡ không được, lập tức bỏ lại con quỷ kia mặc kệ, liền xông lên .

Hai đầu hai, Quỷ Lão Đại ngày hôm qua lại bị Vương Vĩ Phàm đánh cho thảm như vậy, đã sớm không tức giận thế, bị Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương đuổi theo khắp nơi trốn tránh .

"Mẹ dân, nhanh đi ra cho ta, không phải mới vừa khiếu khiếu khiến ta biết Hoa nhi vì sao hồng như vậy sao? Hiện tại làm sao không có can đảm ?" Vương Vĩ Phàm đánh cho hưng khởi, nghĩ ngày hôm nay nhất định phải đem con này Quỷ Lão Đại cho lấy đi,

Đang nắm một sơ hở muốn thu rơi quỷ lão đại thời điểm, chỉ nghe thấy Ninh Nguyệt Hương 1 tiếng đau kêu, vô ý thức quay đầu nhìn lại, kết quả cái này vừa nhìn, mới vừa lời nói hùng hồn nhất thời liền bị nuốt vào đi .

Ngoại trừ Quỷ Lão Đại ở ngoài, tổng cộng sáu con quỷ hai hai phân biệt đuổi theo Ninh Nguyệt Hương, Dương Vĩ, Lưu Toàn thông ba người, trước khi bị hấn trọng thương một con kia còn lại là một hồi quấy rầy cái này, một hồi quấy rầy cái kia, ba người bọn hấn chỉ còn lại có chạy thực mạng phần .

Cái này đkm tình huống gì ?

Vừa mới còn mạnh như vậy khí thế, trong nháy mắt liền bị người ta tan rã ?

Như thế vừa mất thần, nhất thời bị Quỷ Lão Đại bắt được cơ hội, trên móng vuốt mạo hiểm từng đạo hắc khí hướng Vương Vĩ Phàm cổ của bắt tới, cảm thụ được khí tức lạnh như băng, Vương Vĩ Phàm vô ý thức rục rục cổ lại, quỷ lão đại móng vuốt trực tiếp xoa cổ của hấn nắm tới, lưu lại mấy đạo hiện lên hắc khí vết máu .

"Mẹ dân ." Vương Vĩ Phàm thầm mắng 1 tiếng, vội vàng lui về phía sau đi, cùng Ninh Nguyệt Hương mấy người hội hợp lại cùng nhau, quay đầu hỏi Dương Vĩ cùng Lưu Toàn thông: "Chuyện gì xảy ra ? Chỉ chớp mắt liền bị người ta đã khoa ?"

Lưu Toàn thông sắc mặt một suy sụp: "Miễn bàn, quỷ này thực sự lợi hại, đánh một cái tạm được, đánh hai cái căn bản gánh không được a, huống còn một cái ở bên cạnh bổ đao ."

Còn cho là bọn họ bản lĩnh bao lớn đây.

Vương Vĩ Phàm một bên tránh né công kích, vừa nghĩ .

Tuy là chưa từng gặp hai người bản lĩnh, nhưng có thể đối phó một cái muốn tới cùng hấn cũng không kém, để cho bọn họ đối phó hai cái cũng quả thực miễn cưỡng một điểm .

Chỉ bất quá suy nghĩ một chút hấn liền phát hiện vấn đề, ba đối với năm, tính thế nào cũng không phải một tá hai a .

Vừa quay đầu, hấn mắt nhìn mấy người bên cạnh, không khỏi một mạch chửi má nó: "Trương Vũ đến nơi đâu ?"

Trước khi là hấn ra tay trước, áp căn bản không hề chú ý Trương Vũ hướng đi của .

Ninh Nguyệt Hương lắc đầu, vừa rồi Vương Vĩ Phàm xuất thủ phía sau, nòng ngay sau đó tụt ra thủ, cũng không có thấy .

Bên kia Dương Vĩ ngăn cản một con quỷ công kích, bót thời giờ nói ra: "Ta chỉ nhìn thấy hấn đi đường vòng phía sau đi, còn tưởng rằng hấn muốn làm phía sau tập kích, thế nhưng đợi được chúng ta chống đỡ không được, hấn đều chưa từng xuất hiện, sở bằng vào chúng ta cũng không biết ."

"Con mẹ nó, tiểu tử kia không biết chạy chứ ?"

Vừa mắng, Vương Vĩ Phàm xuất ra quyền kia « Anderson truyện cổ tích », bay thẳng đến quỷ trong đồng ném qua .

"Àm!"

Kèm theo cổ sự thư rơi xuống đất, mấy con bị đập phải quỷ nhất thời âm đạm vài phần, thân hình cũng là một trận, nhưng là cũng chỉ là đình dừng một cái, ngay sau đó lại một lần nữa xông lên .

Vương Vĩ Phàm cảm sét đánh kiểng, đang muốn liều mạng thụ thương trước thu thập hết một con quỷ, phía sau đột nhiên lãnh khí đại mạo, không kịp quay đầu, trực tiếp chập vật hướng trên mặt đất lộn một vòng, đứng lên liền thấy Quỷ Lão Đại gần trong gang tấc móng vuốt .

"Hừ, thật ra khiến người tránh thoát đi ."

Quỷ Lão Đại lạnh rên một tiếng, lại một lần nữa xuất thủ .

Cùng lúc đó, mặt khác mấy con quỷ cũng vây lại, đem mấy người bọn hán bao bọc vây quanh .

Mắt thấy liền rơi vào khốn cảnh, liền nghe phía ngoài truyền đến 1 tiếng hò hét: "Các huynh đệ chống đỡ, ta tới."

Một tiếng này nhất thời hấp dẫn mấy con quỷ chú ý lực, Vương Vĩ Phàm bót thời giờ ra bên ngoài vừa kéo, Trương Vũ đang ưu tai du tai đi tới, không khỏi mắng: "Người con mẹ nó đến nơi đâu ? Thấy tình hình không xong liền bản thân chạy đúng không ?"

"Sao có thể a ." Trương Vũ cười hắc hắc, hướng phía sau một ngón tay: "Ta đây không phải là viện binh đi không ?"

Theo thanh âm của hán hạ xuống, một cái thon gầy bóng người xuất hiện ở cửa, người nọ vừa xuất hiện, bày quỹ đều là sững sờ, trực tiếp mặc kệ Vương Vĩ Phàm bọn họ, tránh qua một bên như lâm đại địch.

Thấy tình hình này, Vương Vĩ Phàm cũng biết tới là cao nhân, nếu không... Những quỷ này không biết loại phản ứng này, đối với cao khí tức của người, quỷ có thể sánh bằng người hẳn cảm nhiều.

Trương Vũ chậm rãi đi tới bên cạnh bọn họ, cười nói: "Được, chờ xem kịch vui đi."

"Người kia là ai ?" Vương Vĩ Phàm hỏi.

"Thầy ta Thúc ."

Bên này Trương Vũ vừa mới nói xong, hán Sư Thúc liền cười lạnh một tiếng, hướng về phía mấy con quỷ đưa tay chop một cái: "Tiểu Tiểu Quỷ Vật cũng dám ở nhân gian dương oai ."

Lời còn chưa dứt, từng đạo hắc khí từ Quỷ Lão Đại các loại quỷ trên người nhô ra, Vương Vĩ Phàm có Âm Dương Nhân, nhìn ra được những hắc khí này không phải oán khí, mà là thuần chánh âm khí .

Âm khí là quỷ bản mệnh, một ngày âm khí tiêu hao quá nhiều quỷ cũng liền đến hồn phi phách tán thời điểm .

Chỉ thấy Trương Vũ Sư Thúc ngũ chi một nắm chặt, mấy con quỷ ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh, nhất thời biến mất .

"Hồn phi phách tán!"

Vương Vĩ Phàm nhìn một màn này, sắc mặt trở nên trầm trọng, mỗi chữ mỗi câu nói rằng .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Xung đột::

Thật đơn giản một tay, đã đem Bát Quỷ trong nháy mắt giết chết, Vương Vĩ Phàm đám người tự nhận không có bản sự này, nhưng sắc mặt vẫn không khỏi khó xem, không phải là bởi vì nhiệm vụ mục tiêu bị người đoạt, mà là bởi vì cái này Bát Quỷ hồn phi phách tán .

"Này, còn không mau cảm ơn ta một phát, nếu không phải là ta đem ta Sư Thúc gọi tới, các người hiện tại nhưng là không còn pháp đứng nói chuyện với ta ." Trương Vũ đi tới, một tay khoát lên Vương Vĩ Phàm trên vai, hì hì cười nói .

Vương Vĩ Phàm lúc này sắc mặt hết sức khó coi, nghe được Trương Vũ nói, sắc mặt âm trầm nhìn hán, nhãn thần băng lãnh: "Các người đạo sĩ chính là như vậy làm việc ?"

Cái này mấy con quỷ mặc kệ sinh tiền làm qua cái gì ác, sau khi chết như thế nào làm xằng làm bậy, cũng là muốn đã bị Âm Phủ pháp luật chế tài, Vương Vĩ Phàm kỳ người làm, chính là muốn đưa bọn họ tóm lại, đưa đến Âm Phủ tiến hành chế tài, thế nhưng Trương Vũ sư thúc dĩ nhiên trực tiếp đưa chúng nó tiêu diệt .

Thấy Vương Vĩ Phàm sắc mặt khó coi, Trương Vũ nao nao, chân mày cũng nhíu lên đến: "Này, tốt xấu cứu các người một mạng, không cảm ơn ta một phát cũng liền thôi, người nói như vậy là có ý gì ?"

"Có ý tứ lẽ nào người nghe không rõ?" Ninh Nguyệt Hương từ phía sau đi tới, làm tổ trưởng xuất hiện loại tình huống này nàng không có khả năng ngồi yên không lý đến: "Cái này mấy con quỷ vô luận như thế nào đi nữa làm ác, cũng không phải bị đánh hồn phi phách tán, chúng nó phải bị dạng gì nghiêm phạt, hẳn là từ Âm Phủ phán quyết, các người có tư cách gì làm như thế?"

Nghe Ninh Nguyệt Hương mà nói, Trương Vũ đương nhiên nói ra: "Quý Vật quý phá, vốn là hẳn là kết quả như vậy, các người như thế che chở những quỷ này, chớ không phải là cùng bọn họ có giao dịch gì hay sao?"

"Người nói cái gì?" Dương Vĩ tròn trừng mắt, vén tay áo lên đã nghĩ đánh Trương Vũ, lại bị Vương Vĩ Phàm kéo lại.

Bọn họ tuy là nhiều người, nhưng Trương Vũ sư thúc thực lực bày ở nơi đó, hành động thiếu suy nghĩ cuối cùng thua thiệt nhất định là bọn họ, hơn nữa Trương Vũ nói lời cũng không thể toán sai, hẳn cái này nhân loại chính là tương đối hai, nói không trái qua suy nghĩ, bản tâm bất phôi.

Lúc này Trương Vũ sư thúc cũng đi tới, nhân nhạ liếc Vương Vĩ Phàm bọn họ vài lần, xong Trương Vũ nói ra: "Nơi này Quý Vật giải quyết, ta cũng nên đi."

Lần này thái độ, căn bản không có đem Vương Vĩ phạm kỷ người để vào mắt.

Nếu như là bình thường, bọn họ cũng sẽ không tính toán cái gì, dù sao người ta thật là cao nhân, coi thường người là bởi vì người không có bị nhân gia coi tư cách, nhưng lúc này lại không được.

"Chờ một chút." Ninh Nguyệt Hương lên tiếng hô, tiếp tục đã bị Vương Vĩ Phàm kéo một bữa, bất mãn nói: "Người làm gì thế?"

Wang Vĩ Phàm liếc mắt nhìn Ninh Nguyệt Hương, ý bảo nàng đứng ở bản thân phía sau đi, tuy là nàng là đội trưởng của mình, nhưng chung quy là một phụ nữ, xuất đầu lộ diện sự tình này hay là muốn nam nhân đến.

Đi về phía trước hai bước, đứng ở Trương Vũ sư thúc trước mặt, lễ phép hỏi "Xin hỏi tiên bối tôn tính đại danh?"

Tiên Lễ Hậu Bình,

Wang Vĩ Phàm minh bạch đạo lý này, vừa lên đến liền biểu hiện ra bất mãn của mình, sự thái phát triển sẽ rất khó khống chế.

Trương Vũ sư thúc nhân nhạ nhìn Vương Vĩ Phàm liếc mắt, không nhẹ không nặng nói ra: "Bản Đạo Thái Hư Từ."

Wang Vĩ Phàm vừa nghe tại chỗ chính là ồ một cái cái rãnh a, Sư Diệt gọi Thận Hư, Sư Thúc gọi Thái Hư, cũng là không có ngu, chỉ là không biết sư phụ hẳn có phải hay không gọi rất hư.

"Thái Hư Từ tiên bối, cái này mấy con quỷ vốn có là mục tiêu của chúng ta, ngài liền ra tay như thế giết chết, có phải hay không nên cho chúng ta một câu trả lời thỏa đáng?" Vương Vĩ Phàm giọng của rất khách khí, nói lại không có chút nào khách khí, nói chuyện đồng thời ánh mắt của hắn nhìn thẳng Thái Hư Từ, một bộ đúng mực thái độ.

Nghe nói như thế, Thái Hư Từ không khỏi giễu cợt: "Giao cho? Giết chết Quý Vật chính là chúng ta Đạo môn chức trách, không cần hướng mấy tên tiểu bối các người giao cho?"

Nói bóng gió, bọn họ nói môn sự tình không tới phiên Vương Vĩ phạm kỷ người nhúng tay.

"Tiên bối sẽ sai ý, chúng ta mong muốn giao cho không phải cái này giao cho." Vương Vĩ Phàm nhìn như sắc mặt bình tĩnh, trên thực tế lòng bàn tay đã đầy mồ hôi, hẳn trước đây bất quá là một nghèo sụi, hiện tại tuy là học mấy thủ bất quỷ thuật pháp, nhưng thật sự đối đầu cao nhân thời điểm vẫn là miễn không khăn trương.

Đừng nói là hắn, phía sau hắn Ninh Nguyệt Hương ba người cũng giống như vậy, tuy là trong đầu cho rằng làm như vậy không đúng, nhưng đối mặt như vậy cấp cho thuận tay là có thể giết chết Quý Vật cao nhân, không có tại chỗ hù được xui lờ đã không sai.

Thái Hư Từ con mắt híp lại, nhìn Vương Vĩ Phàm hỏi "Ồ? Đó là ý gì?"

Giọng nói như trước hời hợt, nhưng Vương Vĩ Phàm đã cảm giác được trong đó bất mãn, nuốt nước miếng, lúc này mới có chút khó khăn mở miệng: "Dương Gian có Dương Gian pháp luật, Âm Phủ có Âm Phủ pháp luật, cái này mấy con quỷ tuy là như trước dùng Dương Gian, nhưng bọn hắn dù sao đã thuộc về Âm Phủ, bất kể là hồn phi phách tán vẫn là lên núi đao xuống chảo dầu, cũng không nên từ tiên bối xuất thủ nghiêm phạt, mà là giao cho Âm Phủ, từ Dương Gian tiến hành chế tài mới đúng."

"Ý của người là ta làm sai?" Thái Hư Từ khoe môi vi kiêu, nhân thần cũng dị thường băng lãnh, trên người trường bào không gió mà bay, phảng phất là bị trên người hắn tản mát ra khí thế sở gọi lên.

Wang Vĩ Phàm hơi lui lại hai bước, một con ẩm áp tay nhỏ bé để ở áo lót của hắn, chốc lát ẩm áp khiến hắn đột nhiên dừng bước, thẳng người bản nhìn Thái Hư Từ mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Những quỷ này vật làm bằng làm bằng, tiên bối xuất thủ trừng trị là hẳn là, nhưng hồn phi phách tán... Cũng quá mức nghiêm trọng."

Tiếng nói vừa dứt, Vương Vĩ Phàm cũng cảm giác được Thái Hư Từ trong ánh mắt băng lãnh dường như muốn đưa hắn đóng lại một dạng, đứng tại chỗ

hầu như không còn cách nào nhúc nhích .

Vẫn không nói gì Trương Vũ biết tiếp tục như vậy nữa liền không còn cách nào xong việc, lập tức quay đầu nhìn về phía mình Sư Thúc: "Sư Thúc, nơi đây giao cho ta . . ."

Nói chỉ nói phân nửa, đã bị Thái Hư Tử ánh mắt lạnh như băng cắt đứt .

"Các ngươi rất có dũng khí, nhưng dũng khí của các ngươi lại dùng sai chỗ ." Thái Hư Tử nhìn Vương Vĩ Phàm, lại liếc nhìn phía sau hắn ba người: "Quý Vật tuy thuộc Âm Phủ, cũng ở Dương Gian làm ác, nhiễu loạn Dương Gian trật tự, nếu chúng nó ở Dương Gian, vậy dĩ nhiên là phải do chúng ta Dương Gian nhân lai tài quyết ."

"Tiền bối . . ."

"Làm sao, các ngươi cho là ta nói đúng không ?"

Thái Hư Tử mắt lạnh tương hướng, giọng nói cũng càng phát ra âm trầm: "Bọn ngươi thân là người sống, lại làm Âm Phủ tội, bức này hành vi chính là cùng Quý Vật thông đồng làm bậy, ta không có xuất thủ trừng phạt các ngươi cũng liền thôi, các ngươi nếu còn dám nói khiêu khích ?"

Những lời này nghe mấy người tức giận không ngờ .

Cái gì gọi là cùng Quý Vật thông đồng làm bậy ? Bọn họ bắt quả là đem các loại làm xằng làm bậy quý tóm lại, đưa đến Âm Phủ dựa theo Âm Phủ pháp luật tiến hành trừng phạt, cái này kêu là thông đồng làm bậy ?

Mấy người trung trước hết thiếu kiên nhẫn chính là Dương Vĩ, vừa rồi hắn liền muốn động thủ giáo huấn Trương Vũ, chẳng qua là bị Vương Vĩ Phàm kéo, cũng không có động thủ, bây giờ nghe Thái Hư Tử nói như vậy, lửa giận bốc thành bụi hạ hắn đã sớm quên người trước mắt này là một tay là có thể giết chết Quý Vật cao nhân, đẩy ra ngăn cản ở phía trước chính mình Vương Vĩ Phàm, hướng về phía Thái Hư Tử cả giận nói: "Ngươi lão đầu nh này giằng hay không lý do, rõ ràng là ngươi làm sai, còn muốn nói xấu chúng ta ."

Ở Dương Vĩ đẩy ra Vương Vĩ Phàm thời điểm, Vương Vĩ Phàm cũng biết không hay, vốn muốn ngăn cản Dương Vĩ, nhưng hai người thân hình chênh lệch nhiều lắm, Dương Vĩ lại là bộ đội đặc chủng xuất thân, hắn căn bản đều ngăn không được, Dương Vĩ cũng đã đẩy hắn ra đem lời nói ra .

Chỉ là trong nháy mắt, Vương Vĩ Phàm cũng cảm giác được nhiệt độ chung quanh đầu hàng .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Vung tay Dương Vĩ::

Chương 23:

"Tiền bối, ta mời ngươi là tiền bối, không muốn cùng ngươi làm quá nhiều tính toán, thế nhưng ngài ngày hôm nay làm thật sự là quá tuyệt, ngài thực sự không nên khiến những quý hồn này Phi Phách tán, thế nhưng đều đến lúc này, ngài còn không thừa nhận sai lầm của mình ." Vương Vĩ Phàm tức giận nói đến .

"Ngươi cái này mao đầu tiểu tử, Bản Đạo có tội gì, cái này Hằng Yêu Phục Ma vốn chính là chúng ta người tu đạo suốt đời truy cầu, chỉ bằng mấy người các ngươi cũng muốn ngăn trở Bản Đạo không được ." Thái Hư Tử nghe được Vương Vĩ Phàm đối với mình chỉ trích, mắt lạnh đánh trả .

"Tiếng vọng, ngươi tuy là người tu đạo, nhưng cũng có thể kiềm giữ Phổ Độ chúng sinh chi tâm ." Vương Vĩ Phàm tiếp tục đánh trả đến .

"Phổ Độ chúng sinh, ngươi chính là cùng những hòa thượng kia đi nói đi, ở chỗ này của ta, đúng chính là đúng, sai chính là sai, đối với nên có thưởng cho, sai nên đã bị nghiêm phạt ." Thái Hư Tử nói tiếp mình một bộ kia lý luận .

"Đạo trường, đều đến lúc này, ngài vẫn là linh chơi rất linh . Ngài khiến những quý này Mị hồn phi phách tán, lẽ nào chính là các ngươi người tu đạo hắn có sao? Ngay cả một lần sửa đổi cơ hội cũng không cho bọn họ ." Vương Vĩ Phàm xem Thái Hư Tử một điểm ăn năn bộ dạng cũng không có, tiếp tục khuyên lơn Thái Hư Tử .

"Ha ha, thiên địa lớn như vậy, nếu như đều phải coi trọng cho bọn hắn một cơ hội, vậy thế giới này còn không lộn xộn, cái gì đều muốn chúng ta người tu đạo làm gì chứ?" Thái Hư Tử tiếp tục ngạo mạn nói đến.

"Đạo sĩ thú, người thực sự là khinh người quá đáng, người căn bản cũng không xứng đáng làm người tu đạo, một điểm độ nhóm người tâm cũng không có, vĩnh viễn sống ở quan niệm của mình bên trong, đơn giản là linh chơi mất linh. Chúng ta mời người một phần người liền cảm giác mình lợi hại, nhất định chính là không coi ai ra gì, ngày hôm nay vua ta vĩ Phạm sẽ gặp gỡ người." Dương Vĩ nói liền hướng Thái Hư Tử tiến lên.

"Hanh... Lấy trứng chọi đá, quả thực không biết mình có bao nhiêu cân lượng. Ta không có độ nhóm người tâm, nếu như không phải chúng ta người tu đạo, những quý này Mị còn sẽ không cho các người xuất hiện càng nhiều hơn thương vong. Bản Đạo ngày hôm nay liền dạy dỗ người một chút, khiến người biết cái gì gọi là Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên." Thái Hư Tử nói liền đón nhận Dương Vĩ chiêu thức.

Thái Hư Tử dù sao cũng là người tu hành, đạo hạnh cao thâm. Thái Hư Tử chỉ là dùng chính là mấy chiêu đơn giản Đạo Thuật đã đem Vương Vĩ Phạm chế trụ. Không có vài cái, Dương Vĩ liền bại hạ trận.

"Đạo sĩ thú, không nghĩ tới người còn thật sự có tài, nhưng là hôm nay ta Dương Vĩ còn liền thật không phục người. Tiếp chiêu." Dương Vĩ tuy là vừa rồi bại bởi Thái Hư Tử, thế nhưng thân là linh đặc biệt hãn, làm sao có thể dễ dàng như vậy liền thua trận, quân nhân khí huyết nói cho hắn biết, thà rằng chết trận sa trường, cũng không thể khi một cái đào binh.

"Ai, các người đừng đánh, mọi người đều là chính nghĩa chi sĩ, hà tất bởi vì chút chuyện nhỏ này mà đoạt hòa khí đây." Vương Vĩ Phạm ở một bên khuyên bảo đến, hãn nhìn ra, Thái Hư Tử là có nhất định đạo hạnh người, Dương Vĩ cây bản liền không phải là đối thủ của hắn.

"Hanh... Cùng người như thế, đàm chính nghĩa chi sĩ nhất định chính là vũ nhục chính nghĩa chi sĩ mấy chữ này." Dương Vĩ một bên tiếp tục Thái Hư Tử chiêu số, một bên đáp trả Vương Vĩ Phạm mà nói.

"Người cái này mao đầu tiểu tử, quả thực cũng không biết trời cao đất rộng, thực sự là không đến tường Nam bắt hồi đầu, ngày hôm nay Bản Đạo để người kiến thức một chút bản đạo lợi hại, để cho người cái này nhân loại sau đó lại cuồng vọng như vậy. Ngày hôm nay để người thật dài giáo huấn." Thái Hư Tử nói liền hướng Dương Vĩ công kích đi qua.

"Hừ, đạo sĩ thú, có cái gì cao chiêu hãy mau sử xuất ra đi, để cho ta cũng kiến thức một chút, người người đạo sĩ thú này rốt cuộc có bao nhiêu khả năng của." Dương Vĩ ở ngoài miệng cũng không phục thua đạo.

"Sur Thúc, mọi người đều là người mình hà tất bởi vì chút chuyện nhỏ này, tổn thương hòa khí đây, ngại thủ hạ lưu tình a, cũng không cần cùng bọn tiểu bối một dạng tính toán chứ, Sur Thúc thủ hạ lưu tình a..." Trương Vũ cũng không muốn bởi vì chuyện này khiến sur thúc của mình cùng Dương Vĩ bọn họ xích mích, đồng thời cũng là sợ Sur Thúc hạ thủ quá nặng sẽ nhờ đó tổn thương Dương Vĩ, dù sao mọi người bình thường đều là cúi đầu không gặp ngẩng đầu thấy.

"Ta hảo Sur Diệt, người chính là giang hồ từng trải quá cạn, người như thế người không giáo huấn hắn một cái, sau đó hắn cũng ăn thiệt thòi, bị ta dạy dỗ một chút, dù sao cũng hơn hắn sau đó lại bên ngoài thua thiệt tốt, người suy nghĩ một chút một là bị ta đánh một trận bị chút bị thương ngoài da, một là ở bên ngoài bị thương nặng hoặc mất đi tính mệnh, người cảm thấy hai cái này thực khinh thực trọng a." Thái Hư Tử xem mình Sur Diệt Trương Vũ cũng cùng bản thân cầu tình, liền nói lời an ủi, lấy tên đẹp là là Dương Vĩ tốt. Thế nhưng trên thực tế đây, rõ ràng chính là vì ra một hơi vừa rồi tiểu tử này đối với mình vô lễ tội.

"Sur Thúc, nhưng xin người hạ thủ lưu tình a." Trương Vũ xem bản thân Sur Thúc nói như vậy, mình cũng không có cách nào, dù sao người trước mặt là sur thúc của mình, mình cũng không thể dĩ hạ phạm thượng... Điều này làm cho Trương Vũ thể khó xử...

"Ta nhỏ vào, đạo sĩ thú, tiết tự phần liền tiết tự phần thôi, hà tất nói tốt như vậy chứ. Ta không thích nhất chính là loại này hư tình giả ý người." Dương Vĩ người nghe Thái Hư Tử những thứ này giả tạo ngôn ngữ, đều hận không thể đưa hắn đánh ngã xuống đất, thế nhưng đúng là song phương thực lực sai biệt quá cách xa, đừng nói Dương Vĩ đánh tới Thái Hư Tử thụ thương, ngay tại lúc này bản thân đụng tới Thái Hư Tử một cái đều lao lực.

Những người khác cũng chỉ có thể kiên ba ba dòm, dù sao loại chuyện này bọn họ cũng không chen được thủ, bọn họ nhìn ra, chính là bọn họ vài cái toàn bộ cánh trên cùng Thái Hư Tử đánh nhau, bản thân cũng chưa hẳn là Thái Hư Tử đối thủ, hiện tại chỉ có thể cầu khẩn Dương Vĩ không nên xảy ra chuyện gì. Hy vọng cái kia Thái Hư Tử thực sự như hắn từng nói, sẽ không làm thương tổn Dương Vĩ.

"Há, phải, người cái này vô tri tiểu nhị, hiện tại để người biết một chút về bản đạo chân chính lợi hại." Nói Thái Hư Tử mà bắt đầu niệm động nổi trong miệng khẩu quyết, muốn dùng thuật pháp, đem Dương Vĩ khống chế được.

"Cho ta khôn." Thái Hư Tử nhớ kỹ một đoạn khẩu quyết đã đem Dương Vĩ gát gao vây ở một tầng lỗ ống kính trong.

"Người người đạo sĩ thú này, đem ta buông ra." Dương Vĩ xem mình bị vây khôn, lập tức mở miệng mắng.

"Sur Thúc, mong rằng ngài nể tình ta đưa hắn thả đi, không nên tổn thương người vô tội a, mong rằng xin ngài tha cho hắn vô lễ số một đi." Trương Vũ thấy Dương Vĩ đã bị mình Sur Thúc Thái Hư Tử khống chế được, không thể làm gì khác hơn là tiến lên cầu tình đến.

"Được rồi, Sur Diệt, ta hiện thiên thì nhìn ở trên của người mặt mũi, đem điều này dốt nát Tiểu mà thả, nếu như tái phạm lần nữa, ta sẽ không dễ dàng như thế đâu." Nói xong, Thái Hư Tử sẽ thu hồi khống chế được Dương Vĩ vòng sáng, đứng dậy rời đi.

"Dương Vĩ người như thế nào đây?" Mọi người thấy thấy Dương Vĩ ràng buộc bị thủ tiêu, vội vàng tiến lên hỏi đến.

"Còn chết không" Dương Vĩ cùng mọi người nói đùa .

"Hừ, ngày hôm nay cột người còn chưa đủ sao . Chúng ta đi thôi ." Nói Vương Vĩ Phàm cùng Dương Vĩ đã đi .

"Làm sao bây giờ, đều là của ta sai, ta muốn cho bọn hắn xin lỗi đi ." Trương Vũ nhìn mọi người bởi vì chuyện này tan rã trong không vui đã cảm thấy chuyện này cùng mình cũng có quan hệ, muốn cho mọi người nói áy náy .

"Không cần, người chính là thu hồi áy náy của người đi ." Lưu Toàn thông cự tuyệt đến .

Trương Vũ thấy Lưu Toàn Thông cự tuyệt mình, cảm giác vô cùng hổ thẹn .

P/s : móa , Toàn Thông

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Thư đạt đến mua sắm::

Chương 24:

Mấy người cứ như vậy tan rã trong không vui, Vương Vĩ Phàm cùng Lưu Toàn thông đỡ Dương Vĩ ly khai phòng bệnh, đầu tiên là mang theo hắn đi kiểm tra một chút, biết được không có gì đáng ngại sau đó mới yên lòng .

Trương Vũ nói Thái Hư Từ một ngón kia thước gỗ chụp được đến, không chết cũng muốn đánh ra phân nửa hồn phách, hắn cũng không giống là đáng về nói láo, bây giờ nhìn Dương Vĩ cũng không có si ngốc, chỉ là cái trán sưng đỏ một chốc tiêu tan không đi xuống, xem ra Thái Hư Từ cũng là thủ hạ lưu tình, nhưng chuyện này cũng không hề có thể nghênh đón mấy người hảo cảm .

"Dù sao ta là người sống mà không phải Quỷ Vật, thật muốn biến thành như vậy chỉ sợ hắn cũng không tiện xong việc ." Vừa mới bị Thái Hư Từ thu thập một phen, Dương Vĩ lại không cảm thấy thế nào, còn là một bộ đại đại liệt liệt xu thế .

Trở lại công ty, Lâm Phong chứng kiến Dương Vĩ cái trán sưng đỏ, không khỏi giật mình một cái, hỏi "Chuyện gì xảy ra ?"

Ninh Nguyệt Hương đem chuyện đã xảy ra nói một lần, nghe được Lâm Phong nhíu chặt mày lên: "Cái gì Thái Hư Từ, người này từ đâu nhi nhô ra ?"

Vương Vĩ Phàm đang nghĩ ngợi lúc này đây xem như là lãng phí thời giờ, cũng cảm giác được mấy người ánh mắt, nghi ngờ nói: "Các người đều xem ta cần gì phải ?"

"Chỉ người cùng Trương Vũ quen biết, lẽ nào người còn không rõ ràng lắm ?"

"Ta rõ ràng cái rắm ." Vương Vĩ Phàm khoe miệng giật một cái: "Ta căn bản liền không có nghe hắn nói qua hắn còn có cái gì Sư Thúc, ta làm sao biết người này từ đâu tới ."

Thấy mấy người đều không rõ ràng lắm Thái Hư Từ lại lịch, Lâm Phong khẽ lắc đầu: "Toán, sau đó đừng tới hơn nữa . Lúc này đây các người làm được không sai, chúng ta đều là cùng Địa Phủ ký kết hợp đồng, mặc dù là tạm thời làm việc, nhưng coi như là nhân viên công vụ, đem quỹ năm giao cho Âm Phủ tới xử lý cũng là công tác nước chảy . Thái Hư Từ trực tiếp khiến mấy con quỷ hồn phi phách tán là của hắn sự tình, không quan hệ với các người, bất quá sau đó đừng phải nữa không nên khinh địch với hắn nổi lên va chạm ."

Cuối cùng những lời này rõ ràng cho thấy ở nói với Dương Vĩ, trong vài người mặt là hắn nhất xung động, nếu không phải là hắn vọt thẳng đi tới, Thái Hư Từ ỷ vào tiền bối thân phận của cao nhân, không thể nào biết trực tiếp đối với mấy người bọn họ động thủ .

Dương Vĩ bĩu môi, cũng không nói thêm gì .

Nghe Lâm Phong mà nói Vương Vĩ Phàm ba người cũng đều là lắc đầu, Thái Hư Từ lý niệm rõ ràng cùng bọn họ bất đồng, sau đó đừng tới không biết nổi lên va chạm mới là lạ, nhưng cái này lời lại không thể ngăn trở Lâm Phong nói ra .

Nói xong chuyện này, Lâm Phong đổi đề tài, đem một phần văn kiện ném tới trước mặt bọn họ: "Thư đạt đến trung tâm thương mại có ác quỷ thường lui tới, đã liên tục hại mấy người tính mệnh, các người đi mức độ tra một chút, nếu như phát hiện ác quỷ cần phải trừ cảm về."

Gật đầu, mấy người sẽ đi ra ngoài, Lâm Phong ở phía sau nói bổ sung: "Chuyện này cảnh sát đã tham gia, các người tận lực không nên cùng cảnh sát phát sinh xung đột, nếu không... Sẽ có rất nhiều phiền toái không cần thiết."

Ra công ty, một tổ người hướng chiếc kia tân trang ngũ Cú ấu Hồng Quang đi tới,

Ninh Nguyệt Hương chú ý tới Vương Vĩ Phàm không hăng hái lắm, hỏi "Vĩ Phàm ca Ca,, người không sao chứ?"

Wang Vĩ Phàm sầm mi khổ kiểm nhìn nàng, nói một câu để cho nàng hận không thể sứt hán hai cái bàn tay mà nói: "Quên hỏi Trương Vũ muốn phân nửa tiền thuê."

Lúc này còn nghĩ tiền thuê sự tình, Ninh Nguyệt Hương tức giận lườm hán một cái, giậm chân một cái xoay người xa, không để ý đến hán nữa.

Thở dài, Vương Vĩ Phàm theo lên xe.

Tuy nói công ty đãi ngộ coi như không tệ, nhưng gần nhất chi tiêu Đại muốn chết, hán vốn cũng không phải là kẻ có tiền, không kiếm chút khoản thu nhập thêm sao được.

Wang Vĩ Phàm lái xe hướng thư đạt đến trung tâm thương mại chạy đi, Ninh Nguyệt Hương mở ra túi văn kiện liếc mắt nhìn, thuận tay đưa tới Vương Vĩ Phàm trước mặt: "Dạ, người cơ hội kiểm tiền đến."

Vừa lái xe, một bên bớt thời giờ liếc mắt nhìn, nhất thời Vương Vĩ Phàm trên chân chữ số kinh sợ.

"Hai... Hai trăm ngàn?"

Nhiệm vụ chung quy tiền thưởng là hai trăm ngàn, bốn người bọn họ chia đều xuống tới mỗi người đều có năm chục ngàn khối, đối với cho tới bây giờ đều chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy Vương Vĩ Phàm mà nói, năm chục ngàn khối hiển nhiên không phải một con số nhỏ.

Ngồi phía sau Lưu Toàn thông cùng Dương Vĩ cũng là khiếp sợ một bữa, hai người nhìn nhau liếc mắt, Dương Vĩ trực tiếp nhúng tay đoạt lấy túi văn kiện, nhìn trên đó viết năm linh, trong ánh mắt ứa ra quang.

"Được, gặp các người như vậy, chớ quên hoàn thành nhiệm vụ mới có thể bắt được cái này hai trăm ngàn tiền thưởng, không làm được phải tiếp nhận 2.5 lần phạt tiền." Ninh Nguyệt Hương cho mấy người bắt chấu nước lạnh.

Ngũ vạn nguyên 2.5 lần chính là một trăm hai chục ngàn ngũ, Vương Vĩ Phàm cau mày tính toán một chút, nhất thời khóe miệng giật một cái. Một trăm hai chục ngàn ngũ, đây nếu là thất bại, phải làm bao nhiêu hồi nhiệm vụ mới có thể đem phạt tiền kiếm về.

Đang khi nói chuyện, đã đến thư đạt đến trung tâm thương mại, mấy người xuống xe, nhìn lớn như vậy chiến trận nửa ngày chưa có lấy lại tinh thần đến.

Toàn bộ thư đạt đến trung tâm thương mại đã bị cảnh sát hoàn toàn phong tỏa, Vương Vĩ Phàm thô sơ giản lược địa đếm một hạ, nơi này cảnh sát ít nhất phải có trên trăm cái, so với tình cờ gặp Trương Vũ một lần kia chiến trận còn muốn lớn hơn.

Bất quá cũng khó trách, thư đạt đến trung tâm thương mại xem như là Long Giang thành phố Dấu hiệu tính một trong kiến trúc, liên tục phát sinh án mạng đương nhiên sẽ khiến cảnh sát coi trọng, nếu không phải phong tỏa nơi đây mới là thật kỳ quái, nhưng cứ như vậy liên cho mấy người tạo thành quấy nhiễu.

"Làm sao bây giờ?"

Ninh Nguyệt Hương ba người trực tiếp nhìn về phía Vương Vĩ Phàm, Vương Vĩ Phàm khóe miệng giật một cái, (www.uukanshu.com) thầm nghĩ: Ta cũng không phải đội trưởng, các người đều nhìn ta xong rồi à? Mặc dù là nghĩ như vậy, nhưng nhân gia đều đang đợi nổi hán, hán cũng chỉ đành cầm chủ ý.

"Chờ xem, một hồi tìm cơ hội chạy vào đi." Vừa nói, hán trực tiếp chui trở về trong xe, đốt một điếu thuốc, ưu tai du tai hút.

Ninh Nguyệt Hương bắt đầu đi mắt nhìn Vương Vĩ Phàm, mang theo Lưu Toàn thông, Dương Vĩ hai người bay thẳng đến trung tâm thương mại đi tới, nhưng còn không có tới gần tuyến phong tỏa đã bị ngăn lại.

Một tên cảnh sát đối với cửa bọn hán khoát khoát tay, giọng nói rất là không nhịn được: "Nơi đây đã bị phong tỏa, muốn mua đồ đi những địa phương khác đi."

Từ sáng sớm bắt đầu, hán đã đánh đuổi không biết bao nhiêu tới nơi này mua sắm người, cũng khó trách sẽ có chút bất mãn.

"Vị sĩ quan cảnh sát này, chúng ta không là tới mua vật, là tới bắt quỷ." Ninh Nguyệt Hương nhìn cảnh sát chăm chú nói rằng.

"Bắt quỷ?" Tên cảnh sát kia xuy cười một tiếng, nói ra: "Nơi đây phát sinh án mạng không sai, nhưng cùng quý không có quan hệ gì. Ta gặp các người

không là tới mua vật, mà là đến xem nào nhiệt chứ ? Đi nhanh lên đi, nếu không... Ta sẽ lấy cản trở phá án tội danh bắt các người ."

Ninh Nguyệt Hương thở dài, đang chuẩn bị mang theo hai người trở về trên xe chờ, liền nghe được trung tâm thương mại bên trong đại lâu đột nhiên truyền ra một trận tiếng rít chói tai âm thanh, kèm theo tiếng thét chói tai vang lên là tiếng súng .

Tên cảnh sát kia biến sắc, cũng không kịp Ninh Nguyệt Hương bọn họ, xoay người liền hướng đại lâu bên kia chạy đi, lưu lại Ninh Nguyệt Hương ba người đứng ngẩn người tại chỗ .

"Còn lo lắng cản gì phải, nhanh lên thừa dịp loạn vọt vào ."

Bên tai vang lên Vương Vĩ Phàm thanh âm dồn dập, Ninh Nguyệt Hương ba người nhất thời phục hồi tinh thần lại, đi theo Vương Vĩ Phàm thân phía sau liền hướng trung tâm thương mại đại lâu tiến lên .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Oán Quỷ::

Bên trong đại lâu đột nhiên truyền ra nữ nhân tiếng thét chói tai cùng tiếng súng, tựa như cùng trong nước lạnh để vào một khối nóng bỏng tảng đá, nhất thời vỡ tổ, ở bên ngoài chấp hành phong tỏa cảnh sát vô ý thức xuất ra thương hướng bên trong phóng đi, tuy là rất nhanh có người phản ứng kịp ngăn cản, nhưng đã có cảnh sát vọt vào, mà Vương Vĩ Phàm mấy người cũng thừa cơ hội này chui vào .

Mới mới vừa tiến vào đại lâu, một cỗ khí tức âm lãnh liền đập vào mặt, mấy người đều là dẫm chân xuống .

Ninh Nguyệt Hương ngẩng đầu lên trên nhìn, ánh mắt tựa hồ xuyên thấu trần nhà tốc hành ác quỷ chỗ ở tầng trệt, sắc mặt dày đặc nói ra: "Mọi người cẩn thận một chút, mới mới vừa vào đến thì có nồng như vậy nặng âm khí, cái này ác quỷ thực lực nhất định không tầm thường ."

Mấy người lưng tựa lưng tiểu tâm dục dục hướng bộ hành thang máy đi tới .

Bộ hành thang máy cũng sớm đã ngừng vận chuyển, bọn họ không thể làm gì khác hơn là từng bước leo lên, mới mới vừa tiến vào lầu hai, Lưu Toàn thông liền chỉ một cái phương hướng hô: "Các người xem ."

Vương Vĩ Phàm ở mặt sau cùng, nghe được Lưu Toàn thông tiếng la, vội vàng chạy hai bước, theo Lưu Toàn thông ngón tay phương hướng nhìn sang, chỉ liếc mắt nhìn, liền không nhận được lạnh run .

Cách bọn họ không xa là một cái triển lãm bán hàng quầy hàng, lóe ra màu sắc rực rỡ tia sáng chiếu bài thoát nhìn cực kỳ vui mừng, nhưng lúc này trên quầy một mảnh kia đỏ thẫm vết máu lại làm cho cái này vui mừng trở nên cực kỳ quý dị .

Dưới quầy mặt, ba tên cảnh sát đã ngã trong vũng máu, gay mũi mũi máu tươi khiến Vương Vĩ Phàm cực kỳ không khỏe . Hắn cũng đã nắm vài lần quỷ, nhưng lại cho tới bây giờ chưa thấy qua máu tanh trắng diện .

Bốn người trung duy nhất coi như bình thường chính là Dương Vĩ, hắn làm qua bộ đội đặc chủng, đã biết không ít thảm liệt trắng diện, cái này cùng hắn đi vắng kiến thức so với căn bản là một bữa ăn sáng .

Dương Vĩ ho khan hai tiếng, đề thăng những người khác chú ý chu vi, bản thân hướng ba tên cảnh sát thi thể đi tới .

ba tên cảnh sát nửa người trên đều bị quầy hàng ngăn trở, đến gần Dương Vĩ mới nhìn đến tình huống cụ thể, nhưng mà cái này vừa nhìn đừng lo, sau một khắc hắn liền không nhận được lui về phía sau rút lui mấy bước, nuốt nước miếng nằng: "Thật con mẹ nó thảm ."

Người hiếu kỳ, nghe Dương Vĩ nói như vậy, Vương Vĩ Phàm ba người nhất thời sinh ra muốn đi lên xem một chút ý niệm trong đầu, bất quá lại bị Dương Vĩ ngăn lại: "Nếu như các người không muốn ói nói, cũng không cần nhìn . . . Con bà nó nửa người trên đều được thịt băm, đòi ta cũng chưa từng thấy thảm như vậy trắng diện ."

Vốn là khuyến nhân, lại không nên đem thảm trạng nói ra, cái này không phải cố ý kẻ đáng ghét sao? Ninh Nguyệt Hương lườm hắn một cái, đi tới một bên nôn ra một trận .

Lưu Toàn thông cũng đã làm nồn 1 tiếng, che miệng đi tới, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Người không kẻ đáng ghét sẽ chết đúng hay không?"

"Mặc dù sẽ không chết, nhưng sẽ đến mức hoảng a, liền một mình ta bị ác tâm đến, ta đương nhiên tâm lý không thăng bằng." Dương Vĩ cười hắc hắc, đột nhiên chứng kiến Vương Vĩ Phàm bắt vì sở động bộ dạng,

Trong lòng không khỏi rất là tán thán, nghe được hắn nói như vậy đều thờ ơ, đây mới thật sự là cao nhân a.

Trên thực tế cũng hắn suy nghĩ nhiều, Vương Vĩ Phàm căn bản liền không nghe được hắn nói cái gì, sự chú ý của hắn tất cả ba người kia chết đi cảnh sát trên người.

Quay đầu, hắn nghi ngờ nhìn còn lại ba người: "Lẽ nào các người không có cảm thấy kỳ quái? Chúng ta tới thời điểm cảnh sát cũng chỉ là mới phong tỏa nơi đây không lâu sau, hơn nữa chúng ta là vào trước khi tới mới nghe được tiếng súng, nhưng là bọn họ ba người Quý Hồn đây?"

Vừa nói như thế, những người khác nhất thời phản ứng kịp.

Từ tiến nhập đại lâu bắt đầu, bọn họ còn không thấy một cái quỷ, từ từ liệu đến xem cái kia ác quỷ chắc là ở lầu ba, thế nhưng cái này ba người cảnh sát Quý Hồn đây? Bọn họ từ ở lầu hai, cũng không thể Quý Hồn chạy đến lầu ba đi thôi?

Còn đang nghi hoặc, Ninh Nguyệt Hương đột nhiên biến sắc, vội vội vàng vàng hô: "Vĩ Phàm ca Ca,, cẩn thận."

Không cần nàng nhắc nhở, Vương Vĩ Phàm đã cảm giác được sau lưng âm khí, không kịp xoay người, trực tiếp rút ra Lôi Kích Mộc làm thành Mộc Kiếm, trở tay nhất chuyển liền hướng nòng phía sau đã đâm đi.

Bằng vào cảm ứng được âm khí nồng nặc trình độ, hơn nữa Ninh Nguyệt Hương nhắc nhở, Vương Vĩ Phàm rất xác định mình có thể đâm trúng đánh lên hắn Quý Hồn, nhưng không nghĩ tới lần này cũng ám sát cái vô ích.

Xoay người sang chỗ khác, Vương Vĩ Phàm liền thấy một chỉ mặc đồng phục cảnh sát quỷ đứng ở sau lưng hắn, nhãn thần khi thì mờ mờ khi thì hung ác, nhưng cũng chỉ là đứng ở nơi đó, cũng không có động thủ với hắn.

Chuyện gì xảy ra?

Wang Vĩ Phàm trong lúc nhất thời có chút không rõ đứng lên.

"Chắc là lý trí của bọn hắn vẫn chưa có hoàn toàn mất đi."

Ninh Nguyệt Hương nhắc nhở một câu, Vương Vĩ Phàm nhất thời hiểu được.

Ba người này mặc danh kỳ diệu chết ở chỗ này, vốn là có chút oán khí, nhưng những thứ này oán khí tịnh không đủ để để cho bọn họ hóa thành lệ quỷ, nhìn thấy người sống sẽ hại Kỳ Tinh mệnh, cho nên mới phải xuất hiện loại tình huống này.

Nhưng cái này sống chung hòa bình trạng diện cũng không có duy trì liên tục bao lâu, con quỷ kia trong ánh mắt mờ mờ càng ngày càng ít, dần dần hoàn toàn chuyển biến thành tàn nhẫn khát máu, quát to một tiếng liền hướng về phía Vương Vĩ Phàm xông lên.

Vốn đang dự định hỏi một chút tình huống, kết quả quỷ này liền trực tiếp không khống chế được, Vương Vĩ Phàm bất đắc dĩ giơ lên sét đánh kiếm ngăn trở đánh tới công kích, lại thật không ngờ quỷ này khí lực cực đại, sét đánh kiếm mang theo tay hắn trực tiếp đánh vào trên lồng ngực của hắn, dưới chân một trận bất ổn, liền tục lui về phía sau hết mấy bước mới đứng vững thân hình.

Ninh Nguyệt Hương ba người đang chuẩn bị quá tới cứu viện, đột nhiên lại có hai quỷ lao tới, vừa thấy được bọn họ liền hướng hắn môn nhào lên.

Sợ bọn họ không cẩn thận chịu thiệt, Vương Vĩ Phàm vội vàng nhắc nhở: "Cẩn thận một chút, bọn họ chịu đến nơi đây âm khí ảnh hưởng, đã không giống với thông thường Quý Hồn."

Không kịp đáp lại, Ninh Nguyệt Hương đã chống lại một con quỷ, Lưu Toàn quy tắc chung là cùng Dương Vĩ cùng nhau đối phó mặt khác một con quỷ.

Bốn đôi ba, bọn họ hơi chiếm ưu thế, chỉ cần Lưu Toàn thông cùng Dương Vĩ động tác nhanh một chút, cái này ba con quỷ rất nhanh thì có thể giải quyết, nhưng vào lúc này trên lầu đột nhiên lần thứ hai truyền ra nữ nhân tiếng hét chói tai, đồng thời còn kèm theo một trận thanh âm đánh nhau.

"Chuyện gì xảy ra?" Vương Vĩ Phàm đem quỷ bức lui, bốt thời giờ dò hỏi.

Trước hắn cũng không có cùng Ninh Nguyệt Hương bọn họ cùng nhau qua đây, sở dĩ có chút tình huống cũng không rõ ràng lắm.

Dương Vĩ ồm ồm nói ra: "Ta trước khi chứng kiến hai cái thân ảnh có chút quen thuộc, hình như là Trương Vũ cùng sư thúc của hắn Thái Hư Từ."

Ngoa tào!

Người con mẹ nó bị người dạy dỗ một trận, nhìn thấy cứu nhân lại vẫn có thể nhận được không động thủ, trước người cùng Thái Hư Từ xung đột thời điểm sức mạnh đây?

Vương Vĩ Phàm không khỏi trầm mắng .

Nếu như bị Trương Vũ cùng Thái Hư Từ giành trước, lúc này đây nhiệm vụ liền coi như bọn họ thất bại, đến lúc đó đừng nói tiền thưởng, không để cho bọn họ giao phạt tiền cũng đã là mở một mặt lưới .

Kỳ thực điều này cũng tại không được Dương Vĩ, Trương Vũ cùng Thái Hư Từ là bị cảnh sát mời tới, lúc đó một đám cảnh sát vây của bọn hắn, Dương Vĩ căn bản không có thấy rõ ràng, chỉ là cảm giác có điểm giống a.

"Dương Vĩ, người đi qua đối phó cái này, ta đi lên trước ."

Hồ một tiếng, Vương Vĩ Phàm trực tiếp cùng con quỷ kia kéo dài khoảng cách, quay đầu liền hướng lầu ba phóng đi .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Đoạt thức ăn::

Bước vào lầu ba, Vương Vĩ Phàm liền thấy con kia ác quỷ .

Đỏ thắm như máu trên y phục còn quần nòng nặc hắc khí, tắc dài móng tay phản xạ ra lấm lấm hàn quang, phát tay nhấc chân trong lúc đó vạch ra từng đạo uyển thực chất yếu âm khí .

Ác quỷ trước sau phân biệt đứng một người, chính là Trương Vũ cùng sư thúc của hắn Thái Hư Từ .

Lúc này Thái Hư Từ đang nắm bắt hiện đạo phù hướng ác quỷ mi tâm thiếp đi, ác quỷ phảng phất nhận thấy được nguy hiểm một dạng, vội vàng lui về phía sau triệt, kết quả mới vừa lui hai bước, sau lưng nàng Trương Vũ cầm trong tay Thái Hư Từ nửa đoạn thước gỗ, chiếu ác quỷ lưng liền vỗ xuống .

"Đừng!"

Dường như vỗ tới thực vật một dạng, nhất thanh muện hưởng phát ra ngoài, con kia ác quỷ kêu thảm một tiếng, lại đi trước thối đi, vừa đúng lúc này Thái Hư Từ cũng đến trước mặt, ngón tay hướng ác quỷ mi tâm một điểm, đạo phù nhất thời dán tại mi tâm của nàng thượng, ngay sau đó Thái Hư Từ cùng Trương Vũ hai người lui về phía sau đi, lui ra ngoài sau mấy bước, Thái Hư Từ tay bấm đạo ấn, Trương cửa phun ra một chữ: "Bạo nổ!"

"Àm!"

Tầm kia lên tiếng trả lời nổ lên, ác quỷ nhất thời bị tạc bay ra ngoài .

Chỉ là mấy hơi thở võ thuật, ác quỷ thân hình liền âm đạm vài phần, Vương Vĩ Phàm vừa nhìn, biết chờ đợi thêm nữa cái này ác quỷ đã bị Thái Hư Từ cùng Trương Vũ khiến cho hồn phi phách tán, đến lúc đó nhiệm vụ khẳng định thất bại .

Từ trong túi móc ra Bãi Độ Bình, Vương Vĩ Phàm liền chuẩn bị xông ra đem ác quỷ lấy đi .

"Tê đại, lần trước đem mục tiêu của chúng ta đánh cho hồn phi phách tán, lúc này đây cần phải từ trong tay các người giành lại đến không được ." Hùng hùng hổ hổ từ cửa thang lầu đi ra, Vương Vĩ Phàm tiểu tâm dục dục hướng bên kia sờ soạn .

Động tác của hắn rất nhẹ, còn vừa tiếp tục chú ý vật che dấu thân hình của mình, sợ đúng là bị Trương Vũ cùng Thái Hư Từ phát hiện, kết quả mới vừa đi ra đi không xa, còn không chờ bị Trương Vũ bọn họ phát hiện, cũng đã bị mấy con tiểu quỷ cuốn lấy .

Cái này mấy con quỷ có qua nổi chân, có thiếu cái cánh tay, có đem đầu nói ở trên tay, có thẳng thấn đầu trực tiếp thiếu một nửa .

Vốn có cái này mấy con quỷ là ở quan vọng Trương Vũ bọn họ bên kia chiến đấu, do dự mà có muốn hay không tiến lên bang ác quỷ một tay, mà Vương Vĩ Phàm cũng không tìm đường chết thì không phải chết địa đi tới vị trí của bọn họ .

"Ha, bên kia hai cái khó đối phó, không nghĩ tới còn có chủ động đưa tới cửa ." Thiếu nửa cái đầu quỷ nhìn Vương Vĩ Phàm, còn sót lại một con mắt

trong toát ra vui sướng quang mang .

Ngọa tào, ý của ngươi là bọn họ khó đối phó, ta liền dễ đối phó ?

Vương Vĩ Phàm kém chút tại chỗ bão nổi, quá coi thường ngươi, đem sét đánh kiếm chăm chú nắm ở trong tay .

Tuy là ngoài miệng không thừa nhận, nhưng thật muốn đồng thời đối phó cái này mấy con tiểu quỷ, vẫn còn có chút khó khăn .

Mấy con quỷ bên trong thoát nhìn duy nhất bình thường một chút tiểu cô nương nhìn Vương Vĩ Phàm nháy nháy mắt, thoát nhìn về vô hại hiền lành, lời nói ra lại làm cho Vương Vĩ Phàm nhìn không được rút lui mấy bước .

"Đại ca ca, ngươi thoát nhìn ăn thật ngon bộ dạng, khiến nhu nhu ăn ngươi có được hay không ?"

Ăn thật ngon ngươi sẽ ăn ? Ta là người sống cũng không phải thức ăn!

Một bên nhỏ nước bọt nổi, Vương Vĩ Phàm trên tay lại không có buông lỏng chút nào, cổ tay nhất chuyển, Mộc Kiếm từ thấp tới cao, tà tà địa hướng bé gái Quỷ Hồn vạch qua .

"A —— "

Tiểu cô nương một tiếng thét chói tai, thân thể bị Mộc Kiếm vạch qua bộ phận dường như bị xé nứt một dạng, xuất hiện nhất đạo rõ ràng hắc sắc vết tích, giống như là vết thương một dạng, sưng mù màu đen từ trên đầu vết chạm rải tràn ra .

"Lại dám đánh tổn thương nhu nhu, ngươi đi chết đi!"

Trong tiếng thét chói tai, tiểu cô nương hướng Vương Vĩ Phàm nhào lên, cùng lúc đó, mặt khác mấy con quỷ cũng nhào lên .

Đồng thời đối mặt nhiều như vậy chỉ quỷ, mặc dù những quỷ này không có năng lực gì, Vương Vĩ Phàm trong lúc nhất thời cũng có chút đáp ứng không xuê, mà bên kia, chiến đấu đã tại từ từ chuẩn bị kết thúc .

Thái Hư Tử cùng ác quỷ càng đấu tương xứng, nhưng có Trương Vũ ở một bên phối hợp tác chiến, ác quỷ từ từ chống đỡ không được .

Vương Vĩ Phàm bớt thời giờ nhìn liếc mắt, chỉ thấy ác quỷ thân hình càng lúc càng mờ nhạt, vòn quanh ở trên người sưng mù màu đen đã sắp tiêu tan hoàn toàn tiêu thất .

Những hắc khí này đều là ác quỷ âm khí biến thành, một ngày hoàn toàn tiêu thất, ác quỷ cũng liền đến hồn phi phách tán tình trạng .

Mất thấy ác quỷ dần dần chống đỡ hết nổi đứng lên, Vương Vĩ Phàm càng phát ra sốt ruột, nhưng mấy cái này tiểu quỷ tuy là năng lực không lớn, nhưng có chút quỷ quái, vừa mới đã thương một cái chuẩn bị thu lúc đi, một cái khác lại nhào lên, đang phải giải quyết cái này, một cái khác lại nhào lên, quả thực giống như là đang tiến hành xa luân chiến .

Một kiếm bức lui mấy con tiểu quỷ, Vương Vĩ Phàm liên tục lui về phía sau vài chục bước, một tay cầm Mộc Kiếm, tay kia thì triển ra câu hồn chuông, hướng về phía trong đó một cái nhỏ quỷ xa xa một trảo, từng đạo hắc khí từ trong bàn tay mọc lên, con kia tiểu quỷ nhất thời bị dẫn dắt qua đây, còn lại mấy con quỷ muốn cứu viện, nhưng nhưng căn bản không kịp .

Vương Vĩ Phàm cười lạnh một tiếng, huy kiếm liền chém tới, đồng thời câu hồn chuông vừa thu lại, xuất ra Bối Độ Bình sẽ đem con này tiểu quỷ thu vào đi, mà đúng vào lúc này nắm Bối Độ Bình cánh tay của mất lạnh, tay run một cái đã đem Bối Độ Bình hất ra .

"Ngọa tào, xong chưa!"

Nhìn căn bản thân cánh tay con kia tiểu quỷ, Vương Vĩ Phàm xác thực chán nản, nhìn không được sẽ đem con này tiểu quỷ đánh cho hồn phi phách tán, vào đúng lúc này, Ninh Nguyệt Hương đám người xông lên, vừa thấy Vương Vĩ Phàm bị mấy con tiểu quỷ dây dưa, không nói hai lời liền gia nhập vào chiến đoàn .

"Vĩ Phàm ca Ca,, như thế nào đây?" Vừa lên đến liền mau tới đây giúp một tay, Ninh Nguyệt Hương căn bản không thời gian xem Thái Hư Tử bên kia chiến đấu, bang Vương Vĩ Phàm giảm bớt áp lực, lúc này mới hỏi .

Nhắc tới cái này, Vương Vĩ Phàm sắc mặt nhất thời lạnh xuống, hẳn cũng một lúc lâu không có chú ý bên kia chiến đấu, hiện tại đang đánh nhau âm thanh đều nhỏ rất nhiều, lẽ nào ác quỷ đã bị thu phục ?

Nghĩ tới đây, hắc vội vàng xông Lưu Toàn thông cùng Dương Vĩ hô: "Hai người các ngươi tha trụ bọn họ, ta và Nguyệt Hương đi qua nhìn một chút ."

Tuy là muốn thu roi cái này mấy con tiểu quỷ không quá dễ dàng, nhưng tha trụ bọn họ còn không khó, Vương Vĩ Phàm một người đều có thể làm được, Lưu Toàn thông cùng Dương Vĩ Tự Nhiên cũng có thể .

Đem mấy con tiểu quỷ giao cho bọn họ đối phó, Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương vội vàng chạy tới bên kia kiểm tra tình huống, kết quả cái này vừa nhìn kém chút không có bật cười .

Chiến đấu thật là lúc sắp đến gần hồi cuối, nhưng cùng bọn họ nghĩ bất đồng, lúc này Trương Vũ buồn bã ỉu xìu địa thàng ở một bên, chứng kiến bọn họ đi tới cũng chỉ là liếc mắt nhìn, liền một cái chữ cũng không có nói, mà Thái Hư Tử thì so với Trương Vũ còn muốn chặt vật, trên người đạo phục đã sớm rách rưới, hầu như đều phải thành vãi .

Nghĩ đến chắc là ác quỷ biết rõ đánh không lại cũng trốn không thoát, đơn giản trực tiếp liều mạng .

Bất quá như vậy cũng tốt, lúc này ác quỷ trên người âm khí đã tiêu tán không sai biệt lắm, chính là thu phục thời cơ tốt nhất .

Cho Ninh Nguyệt Hương nháy mắt, Vương Vĩ Phàm một tay chụp lấy Kabuto, nắm bắt trước khi bị hất ra cái kia Bãi Độ Bình, ưu tai du tai hướng ác quỷ đi tới .

Ninh Nguyệt Hương chạy mau hai bước, trước ở Vương Vĩ Phàm trước khi tiến lên, đem trên cổ tay quán quít lấy giấy đỏ ngăn, một bên hướng về phía Thái Hư Tử hô: "Thái Hư Tử tiền bối, ta tới giúp ngài ."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cướp giết thành công::

? Trong tay giấy đỏ bắn ra, đánh vào ác quỷ trên người rung động đùng đùng, Ninh Nguyệt Hương theo sát giấy đỏ tới, từ Thái Hư Tử cùng ác quỷ trung gian đi qua, ngăn trở Thái Hư Tử đánh về phía ác quỷ nhất chiêu .

Ngành sinh sinh ngừng công kích, Thái Hư Tử khí huyết một trận rung chuyển, nhìn về phía Ninh Nguyệt Hương ánh mắt của tràn đầy phần nộ: "Cút ngay, Bản Đạo không cần các người hỗ trợ ."

Vừa nói, tránh khai Ninh Nguyệt Hương, lại một lần nữa hướng ác quỷ công tới .

Ninh Nguyệt Hương đẹp đẽ địa le lưỡi, một bộ đầy cõi lòng đáng về áy náy nói ra: "Xin lỗi a, tiền bối, ta không phải cố ý ."

Vừa nói xin lỗi, một bên hướng hai bên trái phải mau tránh ra .

Giấy đỏ còn quán quanh ở ác quỷ trên người, lúc này ác quỷ sớm đã bị Thái Hư Tử đánh cho không biết bao nhiêu âm khí, muốn tránh thoát cái này giấy đỏ đều có chút trắc trở, theo Ninh Nguyệt Hương hướng hai bên trái phải tránh đi, ác quỷ cũng nhất thời bị giấy đỏ kéo một cái, hướng phương hướng của nàng thối qua đi, mà Thái Hư Tử công kích lại một lần nữa rơi vào chỗ trống .

Nếu như nói lần đầu tiên thật sự của nàng không phải cố ý nói, lúc này đây cũng đã sớm làm đủ dự định, ác quỷ hiện tại đáng về đạo đức như thế, căn bản không chống cự nổi Thái Hư Tử công kích, lại bị đánh lên hai cái, ước đoán sẽ hồn phi phách tán .

Lúc này Vương Vĩ Phàm cũng đến bên này, trên tay Bãi Độ Bình hướng không trung ném một cái, hướng về phía ác quỷ đẹp trai địa gõ ngón tay, khoe miệng mang theo tiểu ý nhẹ phun ra một chữ: "Thu!"

Hai người phối hợp không thể nói rõ đa mặc kệ, nhưng thời cơ cũng nắm chắc vừa vặn, Vương Vĩ Phàm "Thu" chữ vừa vặn ra khỏi miệng, Ninh Nguyệt Hương bên kia đã đem giấy đỏ thu hồi lại .

Ác quỷ nhất thời bị Bãi Độ Bình hút lại, từ từ hướng Bãi Độ Bình thối qua đến .

Ngay Vương Vĩ Phàm tràn đầy tự tin nhìn ác quỷ gần được thu vào Bãi Độ Bình trung thời điểm, hai bên trái phải đột nhiên bay tới một vật, trực tiếp đem Bãi Độ Bình đụng bay ra ngoài .

Đánh bay Bãi Độ Bình không đặc biệt, chính là Thái Hư Tử nửa đoạn thước gỗ .

"Ngọa tào!"

Bất chấp tránh ra khỏi ác quỷ, Vương Vĩ Phàm vội vàng chạy tới nhặt lên Bãi Độ Bình, cẩn thận kiểm tra một phen, chứng kiến hoàn hảo không chút tổn hại sau đó mới yên lòng .

"Vẫn còn may không phải là Dương Gian gì đó, nếu không... Sợ rằng lần này phải phách cái hi toái ."

Đem Bãi Độ Bình thu, Vương Vĩ Phàm tròn mắt nhìn về phía Thái Hư Từ, lại phát hiện Thái Hư Từ căn bản không có chú ý bên này .

Ném ra thước gỗ sau đó, Thái Hư Từ liền không còn quan tâm Vương Vĩ Phàm, nhúng tay tìm tòi, hiện đạo phù liền ra hiện tại ở trên tay hắn, niệm một câu chú ngữ, Thái Hư Từ tuơng đạo Phù quăng về phía ác quỷ, đạo phù kia dường như tên ròi cung một dạng, nhanh chóng bắn về phía ác quỷ .

Thấy đạo phù kéo tới, ác quỷ một trận sợ hãi, vội vàng hướng một bên né tránh, nhưng đạo phù lại như là mọc ra mắt vậy nhìn chăm chăm nàg không thả, mắt thấy sẽ bị đạo phù bắn trúng, ác quỷ chợt quay đầu nhìn về phía Ninh Nguyệt Hương, ánh mắt lạnh như băng kia tràn ngập quyết tuyệt .

"Nguyệt Hương cẩn thận ."

Vừa nhìn ác quỷ cái dạng này, Vương Vĩ Phàm liền đoán được nàg phải liều mạng dự định, mặc kệ ác quỷ hiện tại ở chỗ nào suy yếu, trước khi có thể là có thể cùng Thái Hư Từ có tương xứng, nếu quả thật muốn nhằm vào Ninh Nguyệt Hương động thủ, sợ rằng Ninh Nguyệt Hương gặp nhiều thua thiệt .

Nghĩ như thế, Vương Vĩ Phàm đã xông Ninh Nguyệt Hương nhào qua .

Đạt được Vương Vĩ Phàm nhắc nhở, Ninh Nguyệt Hương bứt ra lui nhanh, nhưng tốc độ chung quy không sánh bằng ác quỷ, nhưng tốc độ chung quy không sánh bằng ác quỷ, chỉ chớp mắt ác quỷ cũng đã đến trước gót chân của nàg, lóe hàn mang lợi trào hướng Ninh Nguyệt Hương yét hầu liền nắm tới .

Mắt thấy Ninh Nguyệt Hương sẽ bị lệ quỷ chop trúng, chỉ thấy trên mặt nàg sợ hãi đột nhiên chuyển biến thành yêu kiều tiểu ý, giờ lên tay nhỏ bé một quyền hướng ác quỷ đánh đánh tới .

Tử quyền trên, không biết lúc nào nhiều ba cái đen như mực trường đình .

"Xuy —— "

Vài tiếng nhẹ - vang lên, ác quỷ né tránh không kịp hạ đã bị trường đình đâm trúng, thân hình lần thứ hai rung hoảng nhất hạ, hầu như sẽ tán loạn rơi, mà Thái Hư Từ quăng ra tám kia đạo phù cũng đã đến ác quỷ phía sau, nếu là bị bắn trúng, thiếu không hồn phi phách tán kết cục .

Vừa đúng lúc này, Vương Vĩ Phàm chạy tới Ninh Nguyệt Hương bên người, thừa dịp ác quỷ ngăn ngại thất thần, trong tay Bãi Độ Bình mở ra, không có phòng bị phía dưới, ác quỷ nhất thời được thu vào trong bình .

Ác quỷ bị lấy đi, tám kia đạo phù nhất thời mất đi mục tiêu, trên không trung dừng lại một lát, sau đó hướng về một phương hướng kích bắn đi .

"Àm!"

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó liền nghe được Dương Vĩ thanh âm tức giận: "Ngọa tào, cái ngốc kia × đánh lên Lão Từ!"

Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương liếc nhau, kếm chút bật cười .

Vốn có đạo phù là do Thái Hư Từ khống chế, ghê tởm quỷ bị lấy đi, Thái Hư Từ trong cơn tức giận cũng không có khống Phù tâm tư, đạo phù lúc này mới men theo âm khí thịnh vượng địa phương bay qua, nếu như chu vi không có còn lại Quỷ Hồn, đạo phù Tự Nhiên thì sẽ mất đi hiệu quả, thế nhưng vừa may Lưu Toàn Thông cùng Dương Vĩ bên kia còn đối phó mấy con tiểu quỷ, đạo phù tìm được mục tiêu dĩ nhiên là sẽ bay qua .

Dương Vĩ cùng Lưu Toàn Thông thật vất vả đem một cái nhỏ quỷ đơn độc xa nhau, xuất ra Bãi Độ Bình đang muốn thu lúc đi, đạo phù kia liền đến, áp vào con kia tiểu quỷ cái trán phía sau, trực tiếp liền muốn nổ tung lên, Dương Vĩ khoảng cách gần quá, cây bản không có phản ứng kịp, liền bị nổ tung khí lãg vén cái té ngã, chặt vật không chịu nổi .

Cũng may đạo phù này chỉ là dùng để đối phó Quỷ Vật, nếu không... Sợ rằng thần hồn của hắn cũng phải bị thương .

Đạo phù nổ lên, chu vi mấy con tiểu quỷ toàn bộ chịu ảnh hưởng, trên người âm khí nhất thời tán loạn hơn phân nửa, thừa cơ hội này Lưu Toàn Thông vội vàng đem bọn họ thu sạch đi .

Dương Vĩ mặt đen lại từ vừa đi tới, đang muốn mở miệng mắng to, liền phát hiện bầu không khí có chút không đúng .

Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương đứng ở một chỗ, mặt mang tiểu ý mà nhìn Thái Hư Từ, mà Thái Hư Từ còn lại là âm gương mặt, một đôi ánh mắt lạnh như băng từ trên người Dương Vĩ đảo qua, hắn không khỏi đánh cái rùng mình .

"Ma tủy, rõ ràng là người đánh lên trước đây, Lão Từ mắng hai câu như thế nào ?" Thấp giọng lầm bầm hai câu, Dương Vĩ đi tới Vương Vĩ Phàm thân một bên, hỏi "Như thế nào đây?"

Vương Vĩ Phàm lắc lắc trên tay Bãi Độ Bình, hướng về phía Thái Hư Từ đánh khiêng xuống ba: "Nhìn hắn khí thành như vậy người cũng biết kết quả ."

Dương Vĩ bưng tỉnh đại ngộ .

Nguyên lai Thái Hư Từ sắc mặt khó coi như vậy, không phải là bởi vì bị hấn mắng hai câu, mà là con mồi bị đoạt đi.

Đem ác quỷ thu sau khi đi, bên trong đại lâu âm khí bắt đầu tiêu tán, nhưng lạnh như băng ôn độ nhưng không có hạ, Thái Hư Từ vẫy tay, trước khi dùng để đập bay Bãi Độ Bình thước gỗ bay ngược trở về trong tay của hắn, nhìn Vương Vĩ Phàm ba người lạnh lùng nói: "Các người lá gan không nhỏ, có thể từ ta Thái Hư Từ trong tay cướp giật con mồi còn không có mấy người người."

"Cũng chính là còn có người từ trong tay tiền bối đoạt lấy lạc~?" Ninh Nguyệt Hương không tìm không phải hỏi.

Nghe lời này, Thái Hư Từ sắc mặt của càng thêm khó coi, vài lần đánh giờ tay lên cuối cùng vẫn để xuống, lạnh rên một tiếng đi tới Trương Vũ bên người, một tay mang theo Trương Vũ cổ áo của đưa hắn kéo dậy, không nói một lời đi ra ngoài.

Trương Vũ chỉ tới kịp đối với Vương Vĩ phạm ký người cười cười, đã bị kéo đi.

Đem mấy con tiểu quỷ thu thập xong, Lưu Toàn Thông cũng là đi tới, đứng dịp thấy Trương Vũ cái kia nụ cười bất đắc dĩ, buồn bực nói: "Hắn cái này là thế nào?"

Vương Vĩ Phàm khoe miệng xé ra: "Âm khí vào cơ thể, nếu không có Thiên Nhân che chở, ước đoán liền trực tiếp treo, hiện tại ít nhất cũng phải thủng chừng mấy ngày mới năng động đặng."

;

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Miệng mắm muối::

Lúc này đây nhiệm vụ, tuy là trung gian đụng tới mấy con tiểu quỷ, nhưng đều không có độ khó gì, lợi hại nhất ác quỷ cùng Thái Hư Từ xem như là lưỡng bại câu thương, Vương Vĩ Phàm bọn họ tương đương với tọa thu ngư ông thủ lợi.

"Lần này chúng ta từ Thái Hư Từ trên tay đem quỷ cướp đi, hắn có thể hay không trả thù chúng ta?" Ninh Nguyệt Hương lo lắng nói rằng.

Mặc kệ lần trước đụng tới Trương Vũ, vẫn là lúc này đây trung tâm thương mại sự tình, bên trong đều có cảnh sát thân ảnh, nếu như Thái Hư Từ cố tình chỉ trích, bọn họ chỉ sợ sẽ không sống khá giả.

Vương Vĩ Phàm lắc đầu nói ra: "Cũng sẽ không, Thái Hư Từ dù sao cũng là cao nhân tiền bối, sao được làm khó dễ mấy người chúng ta tiểu bối, huống hồ có Trương Vũ ở bên trong chu toàn, không biết có chuyện gì."

Tuy là nói như vậy, nhưng Vương Vĩ Phàm cũng là có chút bận tâm, Thái Hư Từ lúc gần đi xem bọn họ cái nhìn kia cũng không giống như là không truy cứu bộ dạng.

Dương Vĩ bĩu môi: "Sợ cái gì, tới một người đánh một cái, đến hai cái đánh một đôi."

Một bên Lưu Toàn Thông nghe được Dương Vĩ mà nói, cười hắc hắc: "Vậy tới mười mấy đây?"

"Làm sao có thể đến mười mấy?"

Dương Vĩ giật mình một cái, lời mới vừa nói ra khỏi miệng, chỉ thấy cửa đại lâu hô lập lập tràn vào một đám cảnh sát, vừa tiến đến liền đưa bọn họ bao vây lại. Dương Vĩ há miệng mắt nhìn Lưu Toàn Thông, một lát mới phun ra ba chữ: "Miệng mắm muối."

Mình là không phải miệng mắm muối Lưu Toàn Thông không biết, nhưng trước mắt tình huống này sao vừa phân tích là có thể biết là chuyện gì xảy ra, tức giận trừng Dương Vĩ liếc mắt: "Chỉ người nhà thông minh này làm sao lên làm lính đặc biệt?"

Không quản bọn hắn đầu vô mồm, một tên cảnh sát đã đi tới, nhìn tứ người nói: "Các người khỏe, ta gọi Trần hàm, hình cảnh đội một đại đội đội trưởng, theo báo cáo mấy người các người cản trở phá án, hiện tại mời các người theo chúng ta trở về đi tiếp thu điều tra."

Bất quá loại sự tình này cũng không phải mỗi người cũng có thể tiếp nhận, sở dĩ biết chuyện này toàn bộ sở cảnh sát cũng không có mấy người, mà xem cái này Trần hàm bộ dạng, chắc là biết nội tình.

Vương Vĩ Phàm cau mày một cái, trực tiếp nói: "Trần đội trưởng, vụ án này tình huống cụ thể người rõ ràng ta cũng biết, sở dĩ cũng không cần vòng vo, Thái Hư Tử tiền bối khiến người tìm đến chúng ta phiền phức trước khi, không có nói rõ với người thân phận của chúng ta sao?"

"Thân phận?" Trần hàm ngần ra, trên dưới quan sát Vương Vĩ phạm kỹ nhãn, cười lạnh nói: "Không quản các người là thân phận gì, cản trở phá án chính là phạm tội, các người phải phải cùng chúng ta trở về đi tiếp thu điều tra."

Vừa nói, hắn xông những cảnh sát khác nháy mắt, mười mấy cảnh sát nhất thời đem Vương Vĩ Phàm bốn người vây lại, trước mặt nhất mấy cảnh sát đã lấy cớ ra hướng bọn họ đi tới, xem bộ dáng là muốn mạnh mẽ đem bọn họ mang về.

"Trần đội trưởng, động thủ trước khi ta khuyên người chính là trước hướng Tôn cục trưởng dò nghe tương đối khá." Thấy không có cách nào, Vương Vĩ Phàm không thể làm gì khác hơn là đem Tôn có tài mang ra đến.

Đứng tới Trương Vũ một lần kia hắn và Tôn có tài đánh qua đối mặt, mặc dù nói quá nói mấy câu, nhưng lẫn nhau cũng không tính được thực lực, bắt quả chỉ là khiến hắn đứng ra nói rõ với thuộc hạ một chút tình huống, hắn cũng sẽ không cự tuyệt.

Nghe được đối phương nói nhận thức Tôn cục trưởng, Trần hàm thật là có chút do dự.

Hắn và Thái Hư Tử cũng không quen thuộc, chẳng qua là xem Tôn cục trưởng đối với Thái Hư Tử thập phần cung kính, Thái Hư Tử lên tiếng hắn cũng không dám không nghe, lúc này mới mang theo một đám cảnh sát tìm đến Vương Vĩ Phàm phiền phức của bọn hắn.

Thấy hắn có chút do dự, Vương Vĩ Phàm tiếp tục nói: "Ngược lại chỉ là câu hỏi nói chuyện, lại không phiền phức, người liền hỏi Tôn cục trưởng có biết hay không Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương là được."

Trần hàm tránh Vương Vĩ Phàm một lát, phát tay một cái khiến một người cảnh sát đi tìm Tôn cục trưởng hỏi, không cần thiết chỉ chốc lát tên cảnh sát kia sẽ trở lại, ở Trần hàm bên người thì thầm vài câu, Trần hàm mặt không thay đổi nhìn chăm chăm Vương Vĩ phạm kỹ người nói: "Tôn cục trưởng đã trở về cục, không bằng như vậy, các người trước theo chúng ta trở lại, nếu như Tôn cục trưởng nói các người không có vấn đề, đến lúc đó lại đem các người phóng xuất."

Lời nói này khách khí, nhưng nghe nhân có thể liền tức lên.

Mang về lại phóng xuất? Đây không phải là vô nghĩa sao, không có việc gì ai nguyện ý ngồi chồm hổm cục cảnh sát?

Dương Vĩ lúc đó sẽ không làm, la hét liền muốn động thủ, lúc này Ninh Nguyệt Hương đột nhiên nhìn cửa hô: "Tôn cục trưởng!"

Vừa nghe Tôn cục trưởng đến, một đám cảnh sát tất cả đều quay đầu nhìn về phía cửa, ngay cả trước khi đi tìm Tôn cục trưởng tên cảnh sát kia, cũng là nghi ngờ nhìn sang, còn vừa ở nói thầm: "Tôn cục trưởng không phải trở về sao? Chẳng lẽ lại trở về?"

Thừa dịp đám cảnh sát này dời đi lực chú ý, Ninh Nguyệt Hương lôi kéo Vương Vĩ Phàm tay tựu vãng ngoại bảo, bên kia Dương Vĩ cùng Lưu Toàn Thông cũng là trong nháy mắt phản ánh qua đây, lập tức vọt tới Ninh Nguyệt Hương phía trước, đem vây hắn lại môn cảnh sát đẩy ra.

Bọn họ bên này một có động tác, Trần hàm cũng trong nháy mắt hiểu được bản thân rút lui, tức giận nhìn mấy người hô: "Bắt bọn hắn lại!"

Trong lúc nhất thời bên trong đại lâu hồng.

Bốn người liều mạng từ cảnh sát vòng vây nện đi ra, mới vừa chạy đến cửa lầu, chỉ nghe một tiếng súng vang, ngay sau đó là Trần hàm thanh âm lạnh như băng: "Các người nếu như chạy nữa, ta khả năng liền nổ súng."

Cái này một tiếng súng vang không ngừng khiến Vương Vĩ Phàm bọn họ dừng bước lại, truy của bọn hắn cảnh sát cũng là súng sốt.

Dương Vĩ cười lạnh một tiếng đi ra phía trước, nắm Trần hàm tay đem súng lục để ở mi tâm của mình, trầm giọng nói: "Người có bản lĩnh liền nổ súng, sợ chết Lão Tử sẽ không gọi Dương Vĩ, bắt quả người nhớ kỹ, Lão Tử nếu như chết hóa thành lệ quý, người thứ nhất tìm người thảo mệnh, đến lúc đó xem Thái Hư Tử có thể hay không cứu người."

Ánh mắt lạnh như băng khiến Trần hàm không tự chủ được run run, hắn làm cảnh sát nhiều năm như vậy, mặc dù ở liên hoàn người phạm tội giết người trong mắt đều chưa nhìn thấy qua đáng sợ như vậy nhãn thần, trong lúc nhất thời bắp chân đều có chút như nhũn ra.

"Phé vật."

Xuy cười một tiếng, Dương Vĩ buông ra tay hắn, xoay người đi trở về.

Đoàn người trở lên xe, Vương Vĩ Phàm một bên cho xe chạy, một bên hỏi Dương Vĩ: "Người vừa rồi thực sự không sợ hắn nổ súng?"

"Sợ?" Dương Vĩ lắc đầu, ánh mắt đột nhiên trở nên có chút thâm trầm: "Lúc làm lính đặc biệt ngày nào đó không phải đem đầu treo ở trên thất lưng quần, không chừng ngày nào đó sẽ mất mạng, nếu như sợ chết cũng liền không sống được tới giờ."

Nghe lời này mấy người đều không khỏi trầm mặc xuống.

Mỗi người đều sợ chết, nhưng một số thời khắc càng là sợ chết thì sẽ càng dễ cho mình chỗ ở trong nguy hiểm, đừng nói khi bộ đội đặc chủng, chính là

bọn họ công việc bây giờ, cũng không phải là như vậy sao ?

Không khí trầm mặc trung, Dương Vĩ yếu ớt nói ra: "Quay lại ta định đem khi bộ đội đặc chủng thời điểm sự tình viết sách, tự kêu là « ta khi bộ đội đặc chủng những năm kia », đến lúc đó một người tiền các người một quyển, còn mang ký tên."

Vương Vĩ Phàm ba người mắt lớn trừng mắt nhỏ, đồng thời đối với Dương Vĩ giờ ngón tay giữa lên: "Cút!"

Không thể không nói, Dương Vĩ tuy là dung dễ kích động, nhưng cũng không là cái loại này người không có đầu óc, tựa như Lưu Toàn Thông nói, muốn thực sự không có chỉ số IQ làm sao có thể lên làm bộ đội đặc chủng ?

Ở một mảnh vui cười trong bầu không khí, bốn người lái xe hướng công ty đi tới, nhưng không biết một luồng khí tức nguy hiểm giống như bọn họ lan tràn mà tới.

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Khủng bố đồng dao::

Ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị thượng, Vương Vĩ Phàm duỗi cái thật to vươn người, xoa xoa lên men vai, nói ra: "Ngày này thật là mệt chết."

Đầu tiên là ở Y Viện bận việc nửa ngày, sau đó lại chạy đến trung tâm thương mại bắt quỷ, mặc dù nói xem ở nhiều bắt mấy con tiểu quỷ phản thượng, mỗi người tiền thưởng nhiều hai vạn khối, nhưng một nhọc trên thân thể cũng không có biện pháp bù đắp.

"Vĩ Phàm ca Ca,, có muốn hay không cho người xoa xoa ?" Bên cạnh Ninh Nguyệt Hương hướng về phía Vương Vĩ Phàm ngòn ngọt cười.

Vương Vĩ Phàm khoe miệng giật một cái, vội vàng nói: "Không cần."

Giao hoàn nhiệm vụ lãnh thưởng kim Lưu Toàn Thông cùng Dương Vĩ liền rời đi trước, chỉ còn lại có Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương hai người.

Bọn hắn bây giờ là ở Ninh Nguyệt Hương Chevrolet bên trong, chỉ có hai người bọn họ, hơn nữa Nguyệt Hắc Phong Cao, bầu không khí có vẻ cực kỳ tối, vạn nhất hắn không cảm được thật muốn đem Ninh Nguyệt Hương đẩy ngã làm sao bây giờ ?

Nghĩ đến Ninh Nguyệt Hương nụ cười xấu xa, hắn liền không nhìn được tâm huyết sôi trào.

"Thực sự không cần sao?"

Ninh Nguyệt Hương hướng bên này góp góp, một cỗ hương thơm đập vào mặt, Vương Vĩ Phàm cấp bách vội vàng quay đầu đi: "Không cần, thực sự không cần, ta hiện tại không có chút nào mệt."

"Ai." Ninh Nguyệt Hương đột nhiên thở dài, gục trên tay lái mặt, nghiêng thủ lĩnh nhìn Vương Vĩ Phàm, một bộ thất vọng xu thế: "Nhân gia vốn còn muốn cùng Vĩ Phàm ca Ca, làm điểm cái gì đây."

Mẹ ruột a, người muốn còn như vậy ta thật có thể muốn lãng tính quá độ.

Âm thầm cô hai câu, Vương Vĩ Phàm thuận tay mở ra CD cơ công tắc, chuẩn bị nghe một chút bài hát dỗi đi một cái lực chú ý, nhưng CD cơ sau khi mở ra lại không âm thanh truyền đến, hắn còn tưởng rằng bên trong không có chứa CD, đang muốn mở ra nhìn thời điểm, một cái thanh thúy đồng thanh vang lên đến.

"Đại thổ bệnh, hai thổ nhìn, ba người hỏi đầu mua thuốc, tứ thổ ngao..."

Nghe bài hát này, Vương Vĩ Phàm chính là ngẩn ra.

Đây không phải là đoạn thời gian trước online đặc biệt lưu hành khúc bố đồng dao sao?

Tiếng ca thanh thúy ngọt ngào, Vương Vĩ Phàm lại phăng phát ngửi được một cổ huyết tinh .

Đồng dao vẫn còn tiếp tục: "Ngũ thỏ chết. . ."

Nghe được cái kia chữ chết, Vương Vĩ Phàm không khỏi đánh một cái lạnh run, niền đầu qua nhìn về phía Ninh Nguyệt Hương: "Người trả thế nào nghe loại này bài hát ?"

Ninh Nguyệt Hương xem Vương Vĩ Phàm nửa ngày không nói chuyện, đang muốn hỏi hắn làm sao, liền nghe được hắn hỏi như vậy, không khỏi ngăn người một chút, nghi ngờ nói: "Cái gì loại này bài hát ? Vĩ Phàm ca Ca, người đang nói cái gì mê sáng đây ?"

"Cái gì nói mê sáng, đây không phải là . . ." Vương Vĩ Phàm mới vừa phản bác hai câu, đột nhiên phát hiện thủ đồng dao dĩ nhiên biến mất, phăng phát trước khi nghe được đều là huyền thính.

Cúi đầu mắt nhìn CD cơ, phát hiện CD cơ áp cần bản không hề mở ra .

Đụng quỹ ?

Vương Vĩ Phàm cả kinh, xoay người sẽ từ sau tọa đi lấy sét đánh kiếm,

Trong lúc lơ đãng liếc liếc mắt Ninh Nguyệt Hương, liền phát hiện Ninh Nguyệt Hương dĩ nhiên không gặp!

Ở trên chỗ tài xế ngồi mặt, đang ngồi một cái ôm búp bê vải tiểu cô nương .

Tiểu cô nương thoát nhìn cùng nhất tiểu cô nương không có gì khác biệt, ngoại trừ da thịt càng thêm bạch một điểm, thực sự nhìn không ra quỹ dị địa phương, hai trong suốt Đại nhảy mắt một cái nhảy mắt, nhìn Vương Vĩ Phàm lộ ra vô cùng vẻ mặt vô tội .

Tương phản, trong ngực nàng chính là cái kia búp bê vải cũng cực kỳ quỹ dị .

Búp bê vải mặt trên dính đầy tiền huyết, một đôi hoàn toàn con mắt màu đen để lộ ra ác độc quang mang, hàm trần đầy răng khóe miệng buộc vòng quanh một cái kinh khủng nụ cười .

Đột nhiên bị kinh sợ, Vương Vĩ Phàm lập tức từ chỗ ngồi đứng lên, lại quên là ở trên xe, đầu trực tiếp cùng trần xe mang đến tiếp xúc thân mật .

"Tê —— "

Ôm đầu ngồi xuống, đau đến Vương Vĩ Phàm mắng nhiếc .

Có thể cũng chính là lần này va chạm, khiến hắn triệt để tỉnh táo lại, mặt mày vừa nhấc liền thấy Ninh Nguyệt Hương vẻ mặt kinh ngạc nhìn hắn, khóe miệng hung hăng rút ra vài cái: "Vĩ Phàm ca Ca,, người là muốn thử xem xe này có kết hay không thật sao?"

Vương Vĩ Phàm không để ý Ninh Nguyệt Hương, quay đầu lại nhìn về phía CD cơ .

CD cơ là mở ra trạng thái, nhưng không có thanh âm phát ra ngoài .

Thấy Vương Vĩ Phàm nhìn chằm chằm CD cơ xem, Ninh Nguyệt Hương khoát khoát tay trong MP3, giải thích: "Ta đều là dùng cái này nghe ca nhạc, trên xe không có CD ."

Trên xe không có CD, mở ra CD cơ đương nhiên không có thanh âm, Vương Vĩ Phàm nghi hoặc đương nhiên cũng không ở nơi này, hắn là đang nghi ngờ vừa rồi là chuyện gì xảy ra .

Chỉ là ấn vào CD cơ công tắc mà thôi, làm sao đột nhiên tựa như gặp quỹ tựa như ?

Vương Vĩ Phàm cau mày nhìn về phía Ninh Nguyệt Hương: "Nguyệt Hương, vừa mới người có nghe được đồng dao sao?"

"Cái gì đồng dao ?" Ninh Nguyệt Hương nghi hoặc .

"Chính là thủ . . . Đại thỏ chết. . ."

Mới vừa làm cái thủ lĩnh, Ninh Nguyệt Hương liền tiếp nhận đi: "Hai thỏ nhìn, ba thỏ mua thuốc, tứ thỏ ngao, ngũ thỏ chết, sáu thỏ đánh, thất thỏ đào hầm, tám thỏ chôn, cửu thỏ ngồi dưới đất khóc lên, thập thỏ hỏi nó vì sao khóc, cửu thỏ nói, ngũ thỏ một đi không trở lại đến ."

Cái này thủ khủng bố đồng dao đi qua Ninh Nguyệt Hương ngọt ngào thanh âm hát đi ra, nhất thời không có cái loại này kinh khủng bầu không khí .

Hát xong cái này thủ đồng dao, Ninh Nguyệt Hương hỏi "Cái này thủ đồng dao làm sao ?"

Mặc dù là khủng bố đồng dao, nhưng nếu như không đi ngẫm nghĩ, cũng căn bản sẽ không cảm thấy đâu khủng bố, coi như là ngẫm nghĩ, rất nhiều người cũng không nhìn ra a, vì sao Vĩ Phàm ca Ca, tận lực nhắc tới cái này thủ đồng dao ? Ninh Nguyệt Hương không rõ .

Tựa lưng vào ghế ngồi, Vương Vĩ Phàm điểm điều thuốc, sắc mặt ngưng trọng mà đem chuyện mới vừa rồi nói một lần, Ninh Nguyệt Hương nghe xong chính là sửng sốt, ngay sau đó liền cười rộ lên: "Vĩ Phàm ca Ca, ngươi có phải hay không gặp ác mộng ? Vừa lên xa người liền thăng tại chỗ ngồi thượng ngữ, ta gọi người đều kêu không tỉnh . Hơn nữa muốn là thật đụng tới quỷ, không có khả năng người xem thấy ta nhưng không nhìn thấy chứ ?"

Ninh Nguyệt Hương nói rất có lý, nhưng cái này lại chính là mấu chốt của vấn đề chỗ .

Vương Vĩ Phàm chỉ vào CD cơ hỏi "Nếu như ta ngủ, CD cơ là ai mở ra ?"

Câu nói vừa ra khỏi miệng, Ninh Nguyệt Hương nụ cười cứng ở trên mặt .

Nàng từ trước đến nay đều là đem MP3 nhận được trên xe nghe ca nhạc, chưa từng có dùng qua CD cơ, Vương Vĩ Phàm nếu như vừa lên xa liền ngủ mất, như vậy CD cơ là mở như thế nào ?

Thật chẳng lẽ có quỷ ?

Thế nhưng nếu như là quỷ, vì sao hai người sớm cũng không có nhận thấy được ? Bọn họ hiện tại có thể không phải lần thứ nhất bắt quỷ, đối với quỷ cảm giác lực cũng so với trước kia cường rất nhiều, nếu như là quỷ bọn họ sớm nên phát hiện mới đúng.

"Có phải hay không là Thái Hư Tử ra tay ?" Ác quỷ bị bọn họ lấy đi, Thái Hư Tử khẳng định đặc biệt dùng nóng giận, âm thầm dạy dỗ hắn một chút môn cũng là có khả năng .

Vương Vĩ Phàm khẽ lắc đầu: "Không thể, đạo gia pháp thuật là không thể dùng ở sống trên người, Trương Vũ tên kia mặc dù không khá phổ, nhưng điểm này vẫn là hết sức có nguyên tắc, Thái Hư Tử là sư thúc của hắn, hắn là hiểu thêm điểm này, huống chi chỉ có ta một người tình cờ gặp loại này quỷ dị tình huống, người nhưng không có phát hiện, nếu là hắn thật muốn dạy dỗ chúng ta người có thể đủ chạy trốn sao?"

"Có lẽ là không đành lòng xuống tay với ta ?"

Ninh Nguyệt Hương đẹp dễ địa cười, muốn hóa giải một chút ngưng trọng bầu không khí, nhưng không có đạt được ứng hữu hiệu quả .

Ngoài cửa sổ xe, dưới màn đêm Long Giang thành phố bị ngọn đèn thấp sáng .

Vương Vĩ Phàm nhìn không có một bóng người phổ, tâm lý không khỏi căng thẳng .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Ác mộng::

Chương 30: Đồng dao sát nhân sự kiện

Cuối cùng chuyện gì cũng không có phát sinh, Vương Vĩ Phàm quỷ dị kia từng trải giống như là một hồi chân chính ác mộng, sau khi tỉnh lại liền tan biến không còn dấu tích, ngoại trừ tâm lý vẫn tồn tại như cũ nồng nặc bất an, tựa hồ cũng không có chỗ không ổn .

Trở lại nơi ở, Vương Vĩ Phàm đơn giản sau khi rửa mặt, phải trở về phòng ngủ, ngày này mệt đến ngất ngư, hắn chỉ muốn sớm một chút nghỉ ngơi, Ninh Nguyệt Hương lại như là tinh lực vĩnh viễn dư thừa tiểu hài tử một dạng, không có một chút đáng về mệt mỏi, kéo lấy Vương Vĩ Phàm tọa ở trên ghế salon xem ti vi, một bên xem còn một bên nhỏ nước bọt: "Ngoại trừ nhân vật chính những người còn lại hãy cùng ngu ngốc giống nhau, kịch ti vi này cũng quá giả . . ."

Vương Vĩ Phàm ngồi ở một bên, không ngừng ngủ gật, mạn bất kinh tâm gật đầu đáp lời, mí mắt cũng bắt tri bắt giác đụng nhau, ý thức từ từ trở nên mơ hồ, chẳng mấy chốc sẽ rơi vào trạng thái ngủ say, mà đúng lúc này, một cái thanh thúy đồng âm đột nhiên ở vang lên bên tai: "Đại thổ bệnh, hai thổ nhìn . . ."

Không có âm nhạc nhạc đệm, chỉ là non nót thanh xướng, Vương Vĩ Phàm cũng hoàn toàn không có buồn ngủ, nhất thời tỉnh táo lại .

Lại là này thủ đồng dao!

Bỗng nhiên mờ mắt, Vương Vĩ Phàm lập tức ngơ ngẩn .

Cũ nát rơi xuống tường da, từng cái loang lổ không chịu nổi bàn học, trên bảng đen viết một bài đồng dao: "Đại thổ bệnh, hai thổ nhìn . . ."

Chữ là dùng màu đỏ phấn viết viết, lại như là chưa khô dòng máu một dạng, đang chậm rãi xuống phía dưới chảy xuôi, mà trong cả phòng học cũng tràn đầy gay mũi mùi máu tươi cùng mùi hôi thối .

Đồng dao vẫn còn tiếp tục, mồ hôi lạnh đã chậm rãi đóng đầy cái trán .

Wang Vĩ Phàm ngồi ở một cái bàn học phía sau, thân thể phảng phất bị trời buộc ở một dạng không thể động đậy, hắn đem hết toàn lực chuyển quay đầu, sau đó liền chứng kiến một cô bé ôm quỹ dị búp bê vải đứng ở bên người của hắn .

Búp bê vải như trước dính đầy tiền huyết .

Tiểu cô nương như trước sạch sẽ trắng nõn .

Trong suốt mắt to vô tội nhìn Vương Vĩ Phàm, tựa hồ đang hỏi Vương Vĩ Phàm tại sao lại ở chỗ này .

Wang Vĩ Phàm cũng muốn biết tại sao mình lại ở chỗ này, vấn đề là vừa rồi quay đầu động tác hầu như tiêu hao hết toàn bộ khí lực, hắn hiện tại ngay cả mở miệng nói chuyện đều hết sức khó khăn, thật vất vả mới từ đôi môi gian bài trừ ba chữ: "Người . . . Là . . . Người nào ?"

Người là ai ?

Vấn đề này tựa hồ xúc động tiểu cô nương, nét mặt của nàng rốt cục xuất hiện biến hóa, sạch sẽ Tiểu trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, nghiêng thủ lĩnh phảng phất đang hồi tưởng một dạng, sau một lúc lâu mới chậm rãi nói ra: "Ta gọi là cây ."

Thanh âm của nàng rất sạch sẽ rất êm tai, khiến người ta không nhận được nghĩ vẫn nghe nàng nói .

Wang Vĩ Phàm cảm giác mình tựa hồ đang đầu nghe qua cái thanh âm này một dạng, vừa đúng lúc này thủ đồng dao lại một lần nữa vang lên, hắn đột nhiên giật mình tỉnh giấc —— cái này thủ đồng dao chính là cái này là lá cây tiểu cô nương hát .

Cái này quỹ dị phòng học khiến Vương Vĩ Phàm hoảng loạn,

Hắn sau khi rửa mặt liền định đi ngủ, bên người căn bản không có bày đặt bất luận cái gì có thể sử dụng đạo cụ, muốn phải rời đi nơi này nhất định phải biết rõ ràng nơi này là nơi nào, đến tốt cùng phát sinh qua chuyện gì, mới tốt phán đoán tại sao mình sẽ đi tới nơi này .

Cái này ôm búp bê vải tiểu cô nương, rõ ràng chính là máu chốt trong đó .

Há hốc mồm, đang chuẩn bị lần thứ hai đặt câu hỏi thời điểm, cái trán đột nhiên mát lạnh, ngay sau đó toàn bộ phòng học đột nhiên lay động, cũ nát tường da tróc thủy rất nhanh bóc ra, bàn học một chút trở nên mục bất kham, giống như là đang nhìn một hồi thời gian điện ảnh một dạng, nháy mắt thời gian toàn bộ phòng học cũng đã biến mất .

Wang Vĩ Phàm ngơ ngác nhìn trước mắt nhìn mình chăm chăm Tô Thiên Úc, trong lúc nhất thời chưa có lấy lại tinh thần đến .

"Vĩ Phàm ca Ca,, người không sao chứ ?" Ninh Nguyệt Hương nhào tới, lôi kéo Vương Vĩ Phàm tả khán hữu khán, chứng kiến hắn chỉ là có chút ngây người địa phương khác cũng không lo ngại sau đó, mới vỗ ngực một cái thở phào .

Cái trán tựa hồ có dịch thể chảy xuống, Vương Vĩ Phàm vô ý thức giơ tay lên sờ một cái, lại để xuống liền thấy trên mu bàn tay dính một mảnh chất lỏng màu đỏ, phảng phất huyết dịch một dạng, nhưng không có mùi máu tươi .

"Đây là ?"

"Chu Sa ."

Tô Thiên Úc lạnh lùng liếc hắn một cái, ở ngồi xuống bên cạnh hắn đến, giải thích: "Chu Sa có thể Ích Tà, người vừa mới rơi vào ác mộng, rõ ràng là âm khí vào cơ thể dấu hiệu, chỉ có thể dùng Chu Sa đưa người tỉnh lại ."

"Ác mộng ?"

Wang Vĩ Phàm giật mình một cái, thấy Tô Thiên Úc không có tiếp tục giải thích dự định, quay đầu nhìn về phía Ninh Nguyệt Hương: "Đây là chuyện gì xảy ra ? Ta chẳng qua là khốn ngủ mà thôi, làm sao lại rơi vào ác mộng, còn âm khí vào cơ thể ?"

Âm Nhân có thể xuyên thấu Âm Dương, một dạng quỷ quái âm khí căn bản là không có cách đối với bọn họ tạo thành ảnh hưởng, đồng thời lại có thể để cho bọn họ tiếp xúc được quỷ, cũng chính bởi vì điểm này, công ty mới có thể chỉ tuyên nhận có Âm Nhân người.

Nếu hắn có Âm Nhân, vẫn là trời sanh Âm Nhân, làm sao sẽ kinh dị như vậy sẽ âm khí vào cơ thể, hơn nữa hắn còn không hề phát hiện ?

Ninh Nguyệt Hương ôm một cái gấu bông cuộn mình ở trên ghế sa lon, nghe được Vương Vĩ Phàm hỏi hơi lắc đầu, cũng là gương mặt không giải thích được: "Ta chỉ biết là người thật giống như là ngủ, mí mắt vẫn vẫn phiến động như là ở gặp ác mộng, ta nghĩ đem người đánh thức, thế nhưng người chính là tỉnh không, đúng lúc này sau khi Tô tỷ tỷ sẽ, nói người là âm khí vào cơ thể rơi vào ác mộng, sau đó người đã bị cứu tỉnh."

Ninh Nguyệt Hương từng chữ từng câu vừa nói, Vương Vĩ Phàm chú ý lực nhưng không có ở trên mặt này, hần nhìn Ninh Nguyệt Hương trong lòng ôm gấu bông, tựa hồ nhớ tới cái gì một dạng rơi vào trầm tư.

Thấy Vương Vĩ Phàm nhìn chăm chăm vào bản thân bộ ngực xem, mặc dù có gấu bông cản trở, Ninh Nguyệt Hương vẫn còn có chút mặt đỏ, tiến đến Vương Vĩ Phàm bên tai nhẹ nhàng nói ra: "Vĩ Phàm ca Ca,, Tô tỷ tỷ còn ở nơi này nha."

Nàng cho rằng Vương Vĩ Phàm là đối với nàng có ý kiến gì.

Một câu nói này đem Vương Vĩ Phàm gọi tỉnh lại, hần thu hồi ánh mắt, sắc mặt có chút trầm trọng nói: "Đỉnh đây máu búp bê vải."

"Cái gì đỉnh đây máu búp bê vải?"

Tô Thiên Úc cùng Ninh Nguyệt Hương đều là ngẩn ra, câu này không đầu không đuôi khiến hai người có chút ngẩn ra.

Vương Vĩ Phàm đem Ninh Nguyệt Hương trong ngực gấu bông xả qua đây, đại khái khoa tay múa chân một cái cao thấp: "Ta chỉ nhớ rõ có một đỉnh đây máu búp bê vải, đại khái so với cái này gấu bông muốn ít một chút, búp bê vải mắt là màu đen tuyền, nhìn người có chút sợ run lên, tựa hồ trong ánh mắt kia mặt trần đầy độc ác cùng tàn nhẫn."

"Cái gì búp bê vải, đó chính là ác mộng mà thôi." Ninh Nguyệt Hương từng thanh gấu bông cướp về ôm ở trước ngực. Nàng sau khi tắm xong không có mặc nội y, áo ngủ lại rất khinh bạc, không có gấu bông che bộ ngực hai điểm rất dễ dàng liền hiển hiện ra, trong lúc nhất thời có chút xấu hổ.

Tô Thiên Úc không để ý đến Ninh Nguyệt Hương mà nói, nhìn Vương Vĩ Phàm trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi "Các người trên đường trở về có đụng tới quỷ sao?"

"Không có."

Vương Vĩ Phàm lắc đầu, ánh mắt dần dần ngưng trọng: "Nhưng là xác thực phát sinh chuyện quái dị. Trên đường trở về ta đột nhiên nghe được có người ở hát một bài đồng dao, sau đó liền thấy một cô bé... Ta nghĩ ra rồi, vừa rồi ta mơ mơ màng màng thời điểm, phảng phất đột nhiên đến một gian cũ nát phòng học, cô bé kia liền ôm đỉnh đây máu tươi búp bê vải đứng ở bên cạnh ta, nàng nói... Nàng gọi là cây."

Nghe được cái tên này, Tô Thiên Úc cơ thể hơi một trận.

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Đêm một dạng::

"Diệp Từ?"

Tô Thiên Úc giọng của đột nhiên trở nên dồn dập, một đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Vương Vĩ Phàm hỏi "Thủ Đồng Dao có phải hay không... Đại Thỏ Từ, Nhị Thỏ Từ nhìn..."

Nhẹ nhàng ngậm nga âm thanh ở vang lên bên tai, Vương Vĩ Phàm đột nhiên ngẩn ra.

Thanh âm này...

Trước hần đã cảm thấy nghe được đồng dao thanh âm có chút quen tai, nghe được cô bé kia mở miệng nói chuyện, thanh âm cùng hát đồng dao thanh âm giống nhau y hệt, liền vô ý thức cho rằng là tiểu cô nương hát.

Thế nhưng hần đột nhiên nghĩ đến, hần vừa mới là lần đầu tiên nghe được tiểu cô nương mở miệng nói chuyện, nếu quả như thật là thanh âm của tiểu cô nương, hần làm sao có thể sẽ cảm thấy quen tai?

Bây giờ nghe Tô Thiên Úc ngâm nga cái này Thủ Đồng Dao, mới đột nhiên hiểu được .

Tô Thiên Úc ngâm nga thanh âm, dĩ nhiên cùng mình nghe được Thủ Đồng Dao ngâm nga âm thanh là như vậy tương tự!

"Người . . . Người làm sao sẽ ngâm nga ?" Vương Vĩ Phàm thân thể có chút băng lãnh, vô ý thức lui về phía sau một điểm .

Cái này Thủ Đồng Dao mặc dù đang online truyền lưu rất rộng, nhưng cũng không có ai biết lần điệu, Vương Vĩ Phàm cũng không biết, hẳn là ở sau khi nghe được mới biết, thế nhưng Tô Thiên Úc dĩ nhiên sẽ hát, hơn nữa thanh âm còn như vậy phải tương tự .

Tô Thiên Úc vừa lúc đem cái này Thủ Đồng Dao hát xong, viên mắt không hiểu có chút ướt át, chậm rãi nói ra: "Diệp Tử không phải lá cây diệp, chắc là đêm tối đêm, tên của nàng hẳn gọi là Tô Thiên Dạ ."

"Cái gì ?"

Nghe được cái tên này, Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương đều là ngẩn ra .

Tô Thiên Úc, Tô Thiên Dạ . . . Hai cái danh tự này vừa nghe cũng biết có liên hệ .

"Ta biết công ty vì sao phá sản ta tới bảo vệ người ."

Tô Thiên Úc vui đầu, trong ngày thường nữ hán tử khí thế của hoàn toàn biến mất, khẽ cúi đầu yếu ớt nói ra: "Hai chúng ta là song bào thai, vừa sanh ra đã bị phụ mẫu vứt bỏ, không biết mình cha mẹ của là ai, cũng không biết ai lớn ai nhỏ, ta gọi nàng đêm một dạng, nàng gọi ta là nhọt nhọt ."

"Mặc dù là song bào thai, có thể là hai chúng ta tính cách nhưng cũng không tương đồng, ta khi đó tương đối hoạt bát một ít, nàng còn lại là hướng tên của mình giống nhau, liền Uyển Như đêm tối một dạng an tĩnh, ngoại trừ trời sinh tính cách như vậy bên ngoài, ta nghĩ đại khái cũng là bởi vì nàng có Âm Dương Nhân nguyên nhân ."

Nghe được Âm Dương Nhân, Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương không khỏi kinh hô thành tiếng: "Âm Nhân ?"

"Đúng, Âm Nhân ." Tô Thiên Úc gật đầu, tiếp tục nói: "Kỳ thực ta Âm Dương Nhân cũng không phải trời sanh, mà là đang phát sinh chuyện kia sau đó, mới trong lúc bất chợt có Âm Dương Nhân, hầu hết thời gian ta thậm chí cảm thấy, ban đêm một dạng đem ánh mắt của nàng cho ta ."

"Sự kiện kia là chỉ . . . Tô Thiên Dạ tử vong ?"

Tô Thiên Úc thật thấp âm 1 tiếng, tâm tình bắt đầu thay đổi có chút không ổn định: "Ta nhớ được ngày đó là một cái chạng vạng . . ."

Tiếng nói nhỏ trung,

Vương Vĩ Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương cũng không khỏi đắm chìm vào câu chuyện kia bên trong, phảng phất mình chính là trong chuyện hai cái tiểu cô nương một dạng, trải qua này chuyện bất khả tư nghị .

. . .

Bóng đêm dần dần dày, Tô Thiên Úc lặng lẽ từ trên giường đứng lên, rón ra rón rén đi tới Tô Thiên Dạ trước giường, nhúng tay nhẹ nhàng đẩy đẩy Tô Thiên Dạ: "Đêm một dạng, ta nghĩ đi nhà cầu, người theo ta cùng đi ."

"Ừm."

Có chút mơ hồ âm thanh âm vang lên, Tô Thiên Dạ đứng lên, lôi kéo Tô Thiên Úc tay, cùng nhau hướng WC đi tới .

Trong hành lang ngọn đèn có chút hôn ám, hai người tiếng bước chân của ở vắng vẻ trong hành lang quanh quẩn, "Lộc cộc đất ", có chút khùng bố . Tô Thiên Úc nắm thật chặt Tô Thiên Dạ tay, hướng bên cạnh nàng dựa một chút .

Đột nhiên, một trận thanh âm thật thấp truyền vào lỗ tai của nàng: "Đại thọ bệnh, Nhị Thọ Tử nhìn . . ."

Không biết vì sao, nghe thế Thủ Đồng Dao của nàng sợ trong nháy mắt liền biến mất, theo bản năng theo hanh hát lên, chỉ bất quá vừa mới ngâm nga hai câu, bên tai liền truyền đến Tô Thiên Dạ có chút thanh âm lạnh như băng: "Đừng hát ."

Cho tới nay Tô Thiên Dạ đều rất điềm tĩnh, cùng người giọng nói chuyện cũng có chút lãnh đạm, nhưng chưa từng có đối với Tô Thiên Úc phát giận, sở dĩ bất thành lĩnh nghe thế dạng giọng của, Tô Thiên Úc không khỏi giật mình một cái, lại không có lên tiếng phản bác .

Đi nhà cầu xong trở về, thẳng tại chính mình trên giường nhỏ, Tô Thiên Úc cảm giác Thủ Đồng Dao càng ngày càng rõ ràng, thì dường như có người ở bên tai của mình ngâm nga một dạng, lúc này nàng rốt cục nhận thấy được không thích hợp, đứng lên chạy đến Tô Thiên Úc trên giường nhỏ, thấp giọng hỏi: "Đêm một dạng, người không có nghe sao ?"

"Nghe được cái gì ?"

"Bài hát kia . . ."

Tô Thiên Úc thanh âm có chút căng lên, đó là bởi vì nàng lúc này rất sợ, thân thể nhỏ nhỏ liên tục run .

Trầm mặc một cái, Tô Thiên Dạ nói ra: "Không có, đại khái là người quá mệt mỏi, mới có thể nghe lầm, người ngay trên giường của ta ngủ đi, ta sẽ cùng người ."

Có Tô Thiên Dạ thoải mái, Tô Thiên Úc dần dần an tâm, tuy là vẫn có thể nghe được Thủ Đồng Dao, nhưng không hề sợ hãi như vậy, rất nhanh thì có chút mơ hồ .

Nửa ngủ nửa tỉnh trung, Tô Thiên Úc đột nhiên cảm giác được Tô Thiên Dạ động một cái, tiếp tục liền nghe được một trận tiếng bước chân nhè nhẹ, nàng biết đó là Tô Thiên Dạ thanh âm, nhưng nàng hiện tại đã nghe không được Thủ Đồng Dao, cũng không có quan tâm, xoay người tiếp tục ngủ .

Tựa hồ sợ đánh thức những người khác một dạng, Tô Thiên Dạ tiếng bước chân của rất nhẹ, thậm chí có chút rón ra rón rén .

Sau một lúc lâu, Tô Thiên Dạ tiếng bước chân của dừng lại, sau đó Tô Thiên Úc dường như nghe được nàng đang cùng ai nói chuyện, nhưng lúc đó nàng thực sự quá khốn, cũng không có ngẩng đầu xem một chút, lại một lần nữa ngủ .

Ngày thứ hai, Tô Thiên Dạ thất tung .

...

Cổ sự đến nơi đây liền kết thúc, Ninh Nguyệt Hương cau mày hỏi "Sau đó Tô tỷ tỷ thì có Âm Nhân ?"

"Ừm."

Tựa hồ nói cổ sự, Tô Thiên Úc đích tình tự cũng ổn định rất nhiều: " ngày sau, ta mà bắt đầu chứng kiến rất nhiều áo quần lố lằng người, ta biết đó chính là quý, đồng thời cũng biết ta có Âm Nhân, tuy là ta Âm Nhân là hậu thiên mới có, nhưng theo Lâm Phong nói ta Âm Nhân cũng thuộc về Tiên Thiên Âm Dương Nhân ."

Tiên Thiên Âm Dương Nhân cùng hậu thiên Âm Nhân khác biệt lớn nhất chính là ở phương diện tu luyện mặt càng thêm có ưu thế, đồng thời cũng dễ dàng hơn bị quý quái nhằm vào . Nhưng Tiên Thiên Âm Nhân cũng không phải nhất định vừa sanh ra là có thể chứng kiến quý quái, có ít người Âm Nhân nằm ở nửa Phong Ấn trạng thái, chỉ có gặp phải nào đó tình huống đặc biệt, mới có thể mở ra, tỷ như Vương Vĩ Phạm Âm Nhân là được.

"Vậy quá kỳ quái, đêm một dạng tỷ tỷ có Tiên Thiên Âm Nhân, Tô tỷ tỷ nhưng không có, mà đêm một dạng tỷ tỷ vừa mất tung, Tô tỷ tỷ thì có Âm Nhân, làm sao cảm giác rất giống là có người cố ý vi chi ?" Ninh Nguyệt Hương cau mày phân tích nói: "Hơn nữa vì sao lúc đó chỉ có Tô tỷ tỷ nghe được Thủ Đồng Dao đây?"

"Đêm một dạng vậy cũng nghe được, chỉ là sợ cạm úc mới không có nói ra đi." Vẫn trầm mặc Vương Vĩ Phạm mở miệng nói một câu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Tô Thiên Úc: "Đêm một dạng thực sự cứ như vậy tiêu thất sao?"

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Tryencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Thây khô::

Đối với Tô Thiên Úc mà nói, đêm chết tầm quan trọng không cần nói cũng biết, nàng là Tô Thiên Úc trên thế giới này thân nhân duy nhất, Tô Thiên Úc đương nhiên sẽ không bỏ rơi tìm kiếm, nhưng từ đầu đến cuối không có đêm chết nửa điểm tin tức, giống như là nàng chưa từng có tồn tại qua giống nhau, tất cả vết tích đều biến mất không còn một mảnh .

"Mỗi người đều quên nàng, ngoại trừ ta ." Tô Thiên Úc cúi đầu, trường post lên QQ rủ xuống che khuất mặt mũi của nàng, thấy không rõ là biểu tình gì .

Vương Vĩ Phạm muốn vỗ vỗ sau lưng của nàng tỏ vẻ thoải mái, đưa ra tay cuối cùng cũng dừng tại giữ không trung trung . Không phải sợ tiếp xúc trên thân thể sẽ làm nàng tức giận, mà là bởi vì Tô Thiên Úc những lời này khiến tim của hắn như đã bị trùng điệp một kích .

Bị người quên lãng tư vị so với hần ai cũng hiểu, từ sau khi tốt nghiệp, hần vẫn vùi ở nhỏ hẹp ẩm ướt trong tầng hầm ngầm, ngoại trừ đồng học tụ hội thời điểm sẽ bị người nhớ tới, kéo hần làm nền ở ngoài, thời gian còn lại hần tựa như không tồn tại ở trên cái thế giới này.

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, bầu không khí có chút nặng nề .

Ninh Nguyệt Hương vỗ nhẹ đánh trong ngực gấu bông, nhìn trầm mặc hai người đột nhiên mở miệng hỏi: "Đêm đó một dạng tại sao phải đột nhiên tìm tới vĩ Phạm ca Ca, đây?"

Mặc kệ đêm một dạng là tiêu thất còn lại chính là tử vong, nàng xuất hiện lần nữa mục đích mới là trọng yếu nhất .

"Không biết ." Ninh Nguyệt Hương vấn đề để cho hai người phục hồi tinh thần lại, Tô Thiển Úc lần nữa khôi phục lạnh như băng biểu tình: "Các ngươi là ở nơi nào đựng tới đêm chết ? Ta muốn qua đi nhìn một chút ."

Vương Vĩ Phạm ngay lúc đó lực chú ý đều ở đây Thủ Đồng Dao mặt trên, căn bản không có chú ý đoạn đường, không thể làm gì khác hơn là thả lỏng vai, nghiêng đầu nhìn về phía Ninh Nguyệt Hương . Ninh Nguyệt Hương khuôn mặt nhỏ nhắn vo thành một nắm, khá có chút hơi khó xu thế: "Kỳ quái . . Ta làm sao nghĩ không ra đến ?"

Nghĩ không ra ?

Một câu nói khiến Vương Vĩ Phạm cùng Tô Thiển Úc sắc mặt của lần thứ hai trầm xuống .

Trước khi rơi vào ác mộng sau khi tỉnh lại, Vương Vĩ Phạm chính là vô ý thức quên trong ác mộng đích tình cảnh, nếu như không phải vừa vận thấy Ninh Nguyệt Hương trong ngực gấu bông, hần căn bản cũng sẽ không nhớ tới .

Cách bọn họ về nhà còn chưa phải là thật lâu, Ninh Nguyệt Hương liền quên cái vị trí kia, cái này chỉ có thể nói rõ có một sức mạnh không tên đang khuấy rầy trí nhớ của bọn họ, muốn để cho bọn họ tận lực đi quên .

Tựa như đêm chết đột nhiên tiêu thất giống nhau .

Không phải nàng không có tồn tại quá, mà là sự tồn tại của nàng bị người tận lực quên .

"Được, các ngươi một một ngày đêm, trước đi ngủ đi, ta đi tra một ít tư liệu ." Tô Thiển Úc vừa nói, đứng lên liền đi ra ngoài .

Vương Vĩ Phạm ở sau người hô: "Trước ngươi nói công ty phái ngươi tới bảo vệ ta là chuyện gì xảy ra ?"

"Ta cũng không rõ ràng lắm ." Tô Thiển Úc dẫm chân xuống, cũng không quay đầu lại nói: "Nhiệm vụ thượng chỉ nói ngươi gần nhất sẽ có đại kiếp, khiến phái người tới bảo vệ ngươi, tiền thưởng cao tới 100 vạn . . . Mỗi người tiền thưởng ."

"Ngọa tào!"

Vương Vĩ Phạm trực tiếp từ trên ghế salon nhảy lên: "Một triệu ?"

Nha sống đến lớn như vậy cũng chưa từng thấy nhiều tiền như vậy,

Lại không nghĩ rằng tánh mạng của mình có thể đáng nhiều tiền như vậy.

Đang muốn hỏi lại một số chuyện, Tô Thiển Úc chạy tới ngoài cửa, "Phanh " 1 tiếng đem nghi vấn của hần toàn bộ xem ra .

Ninh Nguyệt Hương đứng lên đến, ở Vương Vĩ Phạm trước mặt lắc lắc ngón tay: "Vĩ Phạm ca Ca,, là mỗi người một triệu nha."

Nghe những lời này Vương Vĩ Phạm kích động nhất thời tiêu thất vô hình .

Mỗi người một triệu, ý vị này phải bảo vệ người của hần không ngừng Tô Thiển Úc một cái, tuy là cao như vậy giá trị con người khiến hần đích xác hưng phấn không thôi, nhưng thay lời khác mà nói tiền thưởng càng cao, bảo hộ hần càng nhiều người, cũng liền càng ý nghĩa hần khả năng gặp phải nguy hiểm lớn hơn nữa .

Dần dần tỉnh táo lại, nói với Ninh Nguyệt Hương 1 tiếng về ngủ, Vương Vĩ Phạm liền trực tiếp đi trở về phòng của mình .

Ninh Nguyệt Hương ngờ ngác nhìn Vương Vĩ Phạm đột nhiên trọng bóng lưng, sau một hồi lâu rốt cuộc minh bạch nguyên nhân trong đó, tâm tình cũng đột nhiên trở nên hồng бет, tắt đi TV ôm gấu bông chuẩn bị đi trở về ngủ, đi vài bước lại đem gấu bông thả lại trên ghế sa lon, đến phòng trong ôm một giường chần đi ra, liếc mắt nhìn Vương Vĩ Phạm ngọa thất, nằm trên ghế sa lon ngủ dậy đến .

Sáng sớm hôm sau, Vương Vĩ Phạm chia vào hai cái Đại vành mắt đen từ ngọa thất đi tới, liền thấy Tô Thiển Úc đã tới, đang cùng Ninh Nguyệt Hương nói chuyện phiếm, hai bên trái phải còn ngồi một người nam nhân, chính là có đoạn thời gian không thấy Trương Kinh .

"Sớm ." Ngáp một cái, Vương Vĩ Phạm đi tới bên ghế sa lon ngồi xuống.

Ninh Nguyệt Hương nhìn Vương Vĩ Phạm vành mắt đen, kiều cười rộ lên: "Vĩ Phạm ca Ca,, một đêm không gặp ngươi làm sao lại biến thành gấu mèo ?

Cái này thực sự thành Quốc Bảo Cấp Bậc. . ."

Một câu nói còn chưa dứt lời, nàng cũng cảm giác được còn lại ba ánh mắt của người đều rơi xuống trên người của mình, ngưng ngưng lui rút cổ hỏi "Các người đều nhìn ta như vậy cần gì phải?"

Lẽ nào người sẽ không phát giác lời của mình đâm trúng ta lẽ điểm?

Lẽ nào người không biết gấu mèo là lâm nguy động vật sao?

Âm thầm nhỏ nước bọt hai câu, Vương Vi Phạm không để ý đến Ninh Nguyệt Hương, nhìn về phía Tô Thiên Úc hỏi "Có phát hiện gì không có?"

Tô Thiên Úc không nói gì, quay đầu nhìn về phía Trương Kinh.

Trương Kinh từ một bên trong túi công văn xuất ra mấy phần hồ sơ đặt ở trên bàn trà, Vương Vi Phạm cảm lấy trong đó một phần, ánh mắt đầu tiên là rơi ở một tờ trong đó trên tấm ảnh.

Trong hình. . . Người, hoặc là xưng là thầy khô thích hợp hơn một ít.

Trong hình thi thể phẳng phất bị lịch làm hơi nước một dạng, da thịt áp sát vào xương trên đầu, tứ chi hoàn toàn vụn vụn, nhưng nhìn không hề giống là bị nào đó ngoại lực mạnh mẽ vụn vụn, ngược lại giống là mình vụn vụn thành cái dạng này, điều này nói rõ người này thời điểm chết đang thừa nhận thống khổ to lớn.

Vương Vi Phạm lại đem khỏi những thứ khác mấy phần hồ sơ, đều không ngoại lệ tất cả trong hình thi thể đều là cái dạng này.

"Thầy khô? Cái này cùng đem một dạng có quan hệ gì?" Vương Vi Phạm không rõ, Tô Thiên Úc tra một đêm, cuối cùng tra được thầy khô mặt trên?

Trương Kinh vội ho một tiếng, tựa hồ có hơi xấu hổ, trầm giọng nhắc nhở: "Người không có chú ý tới trên thi thể y phục sao?"

Trải qua Trương kinh nhắc nhở, Vương Vi Phạm vội vàng nhìn về phía thi thể mặc quần áo.

Hầu như tất cả trên thi thể y phục đều đã rách mướp, thậm chí có chút căn bản nhìn không ra dáng dấp ban đầu, hầu như chính là một ít vải nối liền cùng một chỗ, nhưng Vương Vi Phạm vẫn là xem xảy ra vấn đề — những thứ này thầy khô y phục trên người rõ ràng đều là hiện đại.

Ninh Nguyệt Hương cũng lại gần, nghi hoặc nói ra: "Những người này chết khốn khiếp thật kỳ quái, thế nào thấy như là bị hút khô tiên huyết giống nhau?"

Cái này vừa nói Vương Vi Phạm nhất thời phản ứng kịp.

Không sai, đây mới là vấn đề chỗ ở. Trước khi hấn chẳng qua là cảm thấy thi thể như là thầy khô, liền trực tiếp liên tưởng đến thầy khô mặt trên, tuy nhiên lại quên một điểm, tất cả thầy khô da thịt nhan sắc tuyệt đối sẽ không quá cạn, mà những hình này lên thi thể mặc dù coi như cùng thầy khô không giống, nhưng da thịt lại có vẻ cực kỳ tái nhợt, hiển nhiên ảnh chụp vô xuống thời điểm cái này người mới vừa vừa mới chết vong không lâu sau.

"Những người này đều là ở gần một tháng bên trong tử vong, mỗi người trước khi chết có người nói cũng nghe được thủ thò đồng dao, mà đang nghe qua thủ thò đồng dao trong vòng một tuần lễ, cái này nhân loại sẽ chết vong, cho tới bây giờ còn không có ngoại lệ."

Tô Thiên Úc thanh âm lạnh như băng ở vang lên bên tai, khiến Vương Vi Phạm như rớt vào hầm băng.

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 33: Mọi::

"Thế nhưng không đúng." Ninh Nguyệt Hương chỉ vào ảnh chụp nói ra: "Quý chỉ có thể hút nhân dương khí cùng tinh phách, căn bản không có thể hút huyết dịch, chẳng lẽ Dạ Từ là cương thi hay sao?"

Mới vừa nói xong, Ninh Nguyệt Hương liền biết tự mình nói sai, vội vàng khoát tay giải thích: "Tô tỷ tỷ, ta không phải ý đó, chỉ là . . . Chỉ là . . ."

"Giết người không phải Dạ Từ ." Tô Thiên Úc không có tức giận, ngược lại có vẻ hơi thất vọng, hơi lắc đầu, đem một tấm hình để lên bàn: "Tiểu cô nương này tên là Diệp Văn văn, nữ danh là Diệp Từ, một tháng trước chết ở phòng ngủ của mình trung, bị phát hiện thời điểm thi thể của nàng đã bắt đầu hư thối ."

"Làm sao có thể ?" Vương Vĩ Phàm vô ý thức nói rằng .

Mặc dù là ở mùa hè nóng bức, thi thể cũng cần chỉ ít hai ba ngày mới sẽ bắt đầu hư thối, mà một đứa tám tuổi tiểu cô nương, dù cho gia trưởng muốn tận lực bồi dưỡng của nàng độc lập ý thức, cũng không khả năng theo đuổi nàng chừng mấy ngày mặc kệ .

Bị phát hiện thời điểm thi thể đã bắt đầu hư thối, cái này chỉ có thể nói rõ . . . Vương Vĩ Phàm nào hải đột nhiên sáng ngời, thốt ra: "Quên!"

Đúng, quên!

Chỉ có như vậy mới có thể có giải thích hợp lý .

Tiểu cô nương một mình ngủ ở một cái phòng, một tháng trước buổi tối phát sinh không muốn người biết sự tình đưa tới tiểu cô nương Từ Vong, phụ mẫu nàng lại quên nữ nhi mình tồn tại, thẳng đến trong lúc bắt chợt giật mình tỉnh giấc, mới phát hiện tại con gái của mình đã sớm chết chừng mấy ngày .

Cúi đầu nhìn về phía tấm hình kia, Vương Vĩ Phàm da đầu căng thẳng: "Cái này búp bê vải . . ."

Ở tiểu cô nương thi thể hai bên trái phải nằm một cái búp bê vải, búp bê vải trên người cũng không có dính tiên huyết, thoát nhìn cùng tâm thường búp bê vải không có gì khác biệt, nhưng lập tức liền xuyên thấu qua ảnh chụp, Vương Vĩ Phàm đều cảm giác được búp bê vải ánh mắt âm lạnh phảng phất bắn ở trên người của mình, hắn rất khẳng định cái này búp bê vải chính là mình nhìn thấy một cái .

Trương Kinh ánh mắt thâm trầm nhìn trong hình búp bê vải nói ra: "Cái này búp bê vải chỉ ở cảnh sát lần đầu tiên thăm dò hiện trường thời điểm xuất hiện qua, sau lại liền biến mất, nếu như không phải có tấm hình này làm chứng, sợ rằng đều sẽ không cho là ở hiện trường xuất hiện qua như vậy một cái búp bê vải . Theo bé gái phụ mẫu nói, bọn họ chưa bao giờ mua cho nàng quá loại này búp bê vải, cũng không biết cái này búp bê vải đến từ đâu cùng là lúc nào, thế nào xuất hiện ở bé gái gian phòng ."

"Nói cách khác, ta gặp được tiểu cô nương nhưng thật ra là cái này Diệp Văn văn, mà không phải Tô Thiên Dạ ?" Vương Vĩ Phàm cúi đầu hỏi. Trong hình thi thể hư thối phải đã thấy không rõ lắm tướng mạo, nàng đương nhiên không nhận ra .

Tô Thiên Úc gật đầu: "Có khả năng rất lớn, bất quá cũng không bài trừ ban đêm chết có khả năng, nhưng bất kể có phải hay không là, chúng ta một lần này mục tiêu đều không phải là người nhìn thấy tiểu cô nương, mà là cái này búp bê vải ."

Ngón tay nhỏ nhắn điểm ở trong hình, Vương Vĩ Phàm phảng phất chứng kiến trong hình búp bê vải nhếch miệng lên một cái nụ cười quỷ dị,

Lộ ra miệng đầy răng nanh, dường như muốn hút khô Tô Thiên Úc dòng máu giống nhau, hắn vô ý thức nắm Tô Thiên Úc tay, mang rời khỏi mờ tấm hình kia .

Tô Thiên Úc bắt mình sở dĩ địa mắt nhìn Vương Vĩ Phàm, nghiêm nghị ánh mắt khiến thân thể hắn cứng đờ, sản xuất nỗi buồn ra Tô Thiên Úc tay .

Ninh Nguyệt Hương ngoẹo đầu ngẫm lại, hỏi "Là mục tiêu gì là búp bê vải ? Lễ nào các người nhận thức là tất cả đều là cái này búp bê vải giờ trò quỷ ?"

Một tiếng cười khê từ Vương Vĩ Phàm trong miệng nhô ra, nhìn thấy Ninh Nguyệt Hương bất mãn nguyệt hắn một cái, vội vàng thu hồi nụ cười, nghiêm túc nói ra: "Ngoại trừ nhân vật chính những người còn lại hãy cùng ngu ngốc giống nhau, kịch ti vi này cũng quá giả . . ."

Những lời này Ninh Nguyệt Hương đem qua mới nói quá, ngày hôm nay bị Vương Vĩ Phàm đem ra châm chọc bản thân, nàng rất tức tối, thờ phỉ phò nhìn chăm chăm Vương Vĩ Phàm: "Vĩ Phàm ca Ca, người quá đáng ghét, ta cũng không để ý tới người nữa ."

Wương Vĩ Phàm đắc ý cười .

Trong ngày thường cánh bị tiểu nha đầu này khi dễ, ngày hôm nay xem như có cơ hội khi dễ trở về .

"Được, đừng làm rộn ." Tô Thiên Úc cắt đứt bọn họ: "Cái này búp bê vải ta nhớ được, ở cô nhi viện thời điểm nó là ta và Dạ Từ duy nhất món đồ chơi, sau lại Dạ Từ tiêu thất, búp bê vải cũng không biết tung tích, ta lúc đó đều ở đây Dạ Từ trên người, cũng liền quên búp bê vải tồn tại, thẳng đến ngày hôm qua Vương Vĩ Phàm nói lên búp bê vải ta mới nhớ ."

Sự tình mấy có lẽ đã đơn giản rõ ràng, bị người quên lãng búp bê vải không biết làm sao sinh ra linh trí, bây giờ trở về đến báo thù .

Kỳ thực nói thật, Vương Vĩ Phàm rất lý giải cái kia búp bê vải, đồng dạng đã từng làm bị quên tồn tại, hắn hiểu được cái loại này khắc sâu ở trong lòng cô độc, nhưng lý giải không có nghĩa là có thể tha thứ .

Tiếp nhĩ liền tam hại nhiều như vậy cái nhân mạng, hiện tại lại đem chủ ý đánh tới hắn Vương Vĩ Phàm trên đầu, hắn nhất định phải đem điều này búp bê vải bắt trở lại đưa đến Âm Phủ đi Thẩm Phán!

"Sở dĩ, lúc này đây liền do Vương Vĩ Phàm làm mồi, những người khác tùy thời mà phát động." Tô Thiên Úc phân phó nói.

Wương Vĩ Phàm nhất thời ngăn ra: "Cái gì? Để cho ta làm mồi? Đây không phải là đùa giỡn hay sao?"

Hắn mới trở thành vài ngày, đỉnh đầu có thể vận dụng đạo cụ cũng chính là hồng tuyến, Bãi Độ Bình, bề ngoài là « Anderson cổ tích » thư cùng với Lôi Kích Mộc làm thành Mộc Kiếm, thủ đoạn cũng chỉ có câu hồn chuông, còn như diệt oán khẩu quyết... Ngoại trừ hơi có chút oán khí quý, người nào ác quỷ sẽ cho người cơ hội niệm diệt oán khẩu quyết?

Nhỏ như vậy năng lực, chống lại cái kia búp bê vải, vẫn không thể trong nháy mắt bị hấp thành người khô?

Ninh Nguyệt Hương cười hắc hắc, lại gần nói ra: "Vĩ Phàm ca Ca, người có phải hay không sợ à? Nếu như sợ ta có thể cùng người cùng nhau nha."

Sợ? Vương Vĩ Phàm khoe miệng giật một cái, ta chính là sợ thế nào... Thế nhưng lời này làm sao có thể ngay trước mặt Tô Thiên Úc nói ra, lập tức ưỡn ngực một cái bờ: "Ta biết sợ? Đùa gì thế!"

"Vậy cứ như thế quyết định, ta và Trương Kinh trở về chuẩn bị một cái, tối hôm nay hành động... Nguyệt Hương, người thông báo một chút các người tổ lý hai người khác, để cho bọn họ chuẩn bị sẵn sàng." Tô Thiên Úc nói xong, cũng không có dừng lại lâu, giống như Trương Kinh cùng rời đi.

Chờ bọn hắn sau khi rời đi, Vương Vĩ Phàm quay đầu, hung tợn nhìn Ninh Nguyệt Hương nói ra: "Người có phải là cố ý hay không?"

Ninh Nguyệt Hương căn bản không phản ứng đến hắn cái này tra, trực tiếp nhảy đến một cái khác trọng tâm câu chuyện, cười đều hỏi "Vĩ Phàm ca Ca,, người có phải hay không thích Tô tỷ tỷ?"

Ách... Muốn không nên nói phải thẳng như vậy bạch sao?

"Người nghĩ nhiều, nàng cao như vậy lạnh một người, ta làm sao có thể thích nàng."

Wương Vĩ Phàm giả vờ trấn định cảm lấy ly nước uống miếng nước, sau đó chợt nghe Ninh Nguyệt Hương nói chuyện, nhất thời chưa nuốt xuống một hơi thủy liền phun ra ngoài.

"Vậy người không thích nàng, tại sao muốn uống nàng đã uống thủy đây?"

Ho kịch liệt vài tiếng, thật vất vả hơi khí trở lại, nhìn trên ly nước nhàn nhạt dấu môi son, Vương Vĩ Phàm mặt đỏ tới mang tai địa đem về ngoại thất, lưu lại Ninh Nguyệt Hương ở phía sau cuồng tiếu không ngớt.

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Nhất Tiến Song Điều::

Buổi tối nhận được Tô Thiên Úc điện thoại, để cho bọn họ đi thành phố một ít, hai người chuẩn bị một chút, mang theo đuôi quý gia hỏa liền thẳng đến thành phố một ít đi.

Chỗ ở của bọn hắn khoảng cách thành phố một ít cũng không xa, đại khái chỉ có hơn mười phút lộ trình, Vương Vĩ Phàm sắc mặt nặng nề mà nghĩ nói một hồi nên ứng đối như thế nào, nhãn thần lo lắng liếc hạ thời gian, thân thể đột lại chính là chấn động.

"11 điểm?"

Tô Thiên Úc gọi điện thoại cho bọn hắn thời điểm bắt quá mới 10 điểm, bắt tri bắt giác lại nhưng đã qua một giờ, hơn nữa bọn họ còn chưa tới thành phố một ít.

Trọng yếu hơn chính là Ninh Nguyệt Hương dĩ nhiên không có chút nào phát hiện!

Hắn vẫn đang suy nghĩ chuyện gì không có chú ý tới cũng liền thôi, thế nhưng Ninh Nguyệt Hương là đang lái xe, làm sao sẽ không có phát hiện không thích hợp?

Quay đầu hướng Ninh Nguyệt Hương nhìn sang, Vương Vĩ Phàm lần thứ hai chấn động .

Chỉ thấy Ninh Nguyệt Hương vừa lái xe, một bên ngủ gật, tựa như lúc nào cũng sẽ ngủ xu thế .

"Ngọa tào!" Vương Vĩ Phàm vô ý thức kêu một tiếng, vội vàng kêu Ninh Nguyệt Hương: "Nguyệt Hương, mau tỉnh lại, nguoi nếu như thực sự quá khốn liền đến lượt ta đến, nguoi cái trạng thái này thể nhưng ở cầm hai người chúng ta sinh mệnh nói đùa ."

Thanh âm của hắn không coi là nhỏ, lẽ ra Ninh Nguyệt Hương hẳn là lập tức liền tỉnh táo lại mới đúng, thể nhưng hết lần này tới lần khác sự tiến triển của tình hình chính là ngoài dự đoán mọi người, Ninh Nguyệt Hương dĩ nhiên chậm rãi nghiêng đầu, một bộ vừa mới tỉnh ngủ xu thế nhìn Vương Vĩ Phàm: "Vĩ Phàm ca Ca,, nguoi vừa mới nói cái gì?"

Thanh âm của nàng vốn là rất êm tai, mơ mơ màng màng thời điểm còn có chút nhu nhu cảm giác, Vương Vĩ Phàm nhưng không có tâm tư nghe, bởi vì ... này thời điểm xa đã bắt đầu lệch khỏi quỹ đạo Công Lộ, hướng một bên vòng bảo hộ dừng tới .

"Gặp quỷ!" Thầm mắng 1 tiếng, Vương Vĩ Phàm cấp bách vội vron tay ra tiếp tục tay lái, một bên lộ ra chân từ Ninh Nguyệt Hương dưới đùi đi vòng qua, nhẹ nhàng vừa nhắc chân đem Ninh Nguyệt Hương chân thoát ly chân ga, đồng thời đạp phanh lại .

Kèm theo tiếng thảng xe chói tai, màu đỏ Chevrolet ở hầu như dán lên vòng bảo hộ thời điểm, khó khăn lắm dừng lại .

Bởi quán tính tác dụng, hai người đều là đi phía trước một chèn, hảo ở trên người bọn họ đều hệ giây nịt an toàn, nhờ vậy mới không có bay thẳng đi ra ngoài, làm phòng ngừa Ninh Nguyệt Hương cái trán đụng vào trên tay lái mặt, Vương Vĩ Phàm còn tận lực dùng cánh tay đệm một cái .

Mặc dù có Vương Vĩ Phàm cánh tay của ứng tiền trước, nhưng lần này va chạm hẳn để cho Ninh Nguyệt Hương tỉnh táo lại, nàng có chút mờ mịt nhìn về phía Vương Vĩ Phàm: "Vĩ Phàm ca Ca,, xảy ra chuyện gì?"

Tựa hồ không có chút nào nhớ kỹ vừa rồi bản thân xảy ra vấn đề bộ dạng, Vương Vĩ Phàm trầm mặt nhìn ngoài cửa sổ xe, thanh âm trầm trọng: "Chúng ta đã đi một giờ, thể nhưng còn chưa tới thành phố một ít, hơn nữa nhìn xu thế chặng đường này đi ngay cả phân nửa cũng không có ."

"Điều này sao có thể?"

Ninh Nguyệt Hương so với Vương Vĩ Phàm ngay từ đầu phản ứng còn cường liệt hơn, dù sao nàng lái xe kia mà,

Cảm thụ cũng nhất rõ ràng, nhưng khi Vương Vĩ Phàm lấy điện thoại di động ra ở trước mặt nàng lắc lắc, chứng kiến mặt trên 11 điểm 0 phân chữ, khiếp sợ hơn cũng chỉ có thể tin tưởng .

Nếu như chỉ là trên xe thời gian không đúng còn có thể giải thích, nhưng không có khả năng ngay cả điện thoại di động lên thời gian đều có thể thác loạn .

Ngoại trừ thời gian ở ngoài, Ninh Nguyệt Hương còn chú ý tới trên điện thoại di động căn bản không có tín hiệu, nói cách khác bọn họ khẳng định rơi vào quỹ dị tình trạng trung, còn không còn cách nào gọi điện thoại thông tri những người khác qua đây, trọng yếu hơn chính là hai người bọn họ dĩ nhiên không ai nhận thấy được .

Cắt điện thoại di động, Vương Vĩ Phàm một vừa quan sát hoàn cảnh chung quanh, vừa nói: "Nguoi vừa rồi làm sao một bộ phải ngủ bộ dạng?"

"Không có a ." Ninh Nguyệt Hương bĩu môi: "Ta một mực chăm chú lái xe có được hay không ."

Chỉ nguoi ngáp không ngừng xu thế như là ở chăm chú lái xe ? Vương Vĩ Phàm khoe miệng giật một cái, cũng không có trong vấn đề này làm nhiều tính toán, dù sao hai người hiện tại không có việc gì, hướng hồ sự tình quá mức quý dị, Ninh Nguyệt Hương cảm giác cũng tình huống thật xuất hiện sai lệch cũng là bình thường.

Đẩy cửa xuống xe, Vương Vĩ Phàm một chân vừa mới đạp trên mặt đất, một cổ khí tức lạnh như băng liền theo lòng bàn chân truyền lên, hắn vô ý thức tựa muốn đem chân thu hồi đi, nhưng mà ngẩng đầu một cái thân thể liền cứng đờ .

Ở nơi này là cái gì phổ, rõ ràng là một gian cũ nát không chịu nổi phòng học, có tường đều đã sụp đổ, phòng học thoạt nhìn lung lay sắp đổ đáng đáp . Hắn cũng không có ngồi ở vị trí kế bên tài xế mặt, mà là ngồi ở hiện mấy có lẽ đã mục không chịu nổi ghế trên, mà trước mặt là hiện tràn đầy loang lổ vết khắc bàn học .

Tựa hồ hắn đến xúc động cái gì một dạng, ban bác bàn học mặt bàn một lần nữa trở nên sáng lên, trên vách tường rơi xuống tường da lại một lần nữa trở lại nguyên bản vị trí, hết thấy đều như là ở thời gian đảo lưu, trong chớp mắt phòng học liền khôi phục mới tinh đáng đáp .

Ký ức giống như là thủy triều trở về tuôn, Vương Vĩ Phàm trong nháy mắt liền nhớ lại đến cái chỗ này .

Lần trước rơi vào ác mộng thời điểm, hẳn chính là đi tới nơi này .

Có thể bất đồng chính là lần trước hẳn đích xác là ngủ, lúc này đây cũng thanh tỉnh, hẳn nếu không có ngủ, đương nhiên không biết là ác mộng, nói cách khác hẳn bây giờ thật là ở chỗ này .

Hỏi như vậy đề đến —— hẳn là làm sao tới được nơi này .

Tất cả cường đại quý có thể bỏ trí ra Kết Giới một loại đồng tây, cải biến hoàn cảnh chung quanh, nhưng trên thực tế mấy thứ này đều là hư vọng, nguyên bản cái gì cũng vẫn còn, chỉ bất quá thân ở Kết Giới nhân cảm quan bị che đậy, hoàn toàn không cách nào phát hiện .

Phòng học chính là phòng học, nhỏ như vậy nữ hài đây?

Vương Vĩ Phàm vô ý thức hướng hai bên trái phải nhìn lại . (www . uukanshu . Com)

Quả nhiên, cái kia tên là Diệp Tử tiểu cô nương như trước đứng ở bên cạnh hắn, đồng dạng là bộ kia người hiền lành đáng đáp, đồng dạng là tràn ngập ánh mắt nghi hoặc cùng biểu tình, cứ như vậy ngơ ngác nhìn hắn, cũng không nhúc nhích, khác biệt duy nhất đó là trong ngực nàng búp bê vải không gặp .

Theo Tô Thiên Úc từng nói, tiểu cô nương này cũng không phải mục tiêu, hơn nữa Vương Vĩ Phàm cũng có thể cảm giác được trên người cô bé không có nửa điểm oán khí, sở dĩ hắn cũng không có cảnh giác tiểu cô nương này, nhưng thủ vẫn là sờ về phía sau lưng Mộc Kiếm .

Con kia búp bê vải không biết đi nơi nào, hắn nhất định phải bảo trì cảnh giác mới có thể .

Cũng may từng trải hai lần trước sự tình, lúc này đây đề phòng ngoài ý muốn, hắn đem tất cả đạo cụ đều trực tiếp mang ở trên người . Cẩm Mộc Kiếm chuôi kiếm một khắc kia, hắn hơi chút thờ phào .

Mà vào lúc này, tiểu cô nương cũng mở miệng: "Đại ca ca, ngươi không sao chứ ?"

"Ta không sao ." Vương Vĩ Phàm vô ý thức trở về một câu, đột nhiên nhận thấy được nhất đạo khí tức lạnh như băng đập vào mặt, mục tiêu cũng không phải hắn, mà là trước mặt Diệp Tử .

"Cẩn thận!"

Kinh hô 1 tiếng, Vương Vĩ Phàm cơ hồ là phản xạ có điều kiện vậy đánh về phía Diệp Tử .

Nếu như là người thường, cho dù có thể chứng kiến Diệp Tử cũng vô pháp đưa nàng gục cứu hắn, nhưng Vương Vĩ Phàm có Âm Dương Nhãn, có Âm Dương Nhãn nhân là có thể tiếp xúc được quý .

Mái chèo một dạng đụng ngã một sát na kia, nhất đạo uyển như là lưỡi đao hơi thờ lạnh như băng đảo qua một cái, thậm chí ngay cả không khí đều phát sinh tiếng nổ .

Vương Vĩ Phàm không khỏi cảm thấy nghi mà sợ, nếu như không phải hắn vô ý thức đi cứu Diệp Tử, sợ rằng công kích này sẽ trực tiếp xuyên thấu Diệp Tử thân thể, tiếp tục sẽ rơi xuống trên người của hắn .

Xem bộ dáng như vậy, đối phương là muốn Nhất Tiễn Song Điều .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Nguy Cơ Tứ Phía::

Vừa mới tránh qua một lần công kích, còn chưa kịp chậm khẩu khí, lần công kích thứ hai đến lần nữa .

Lần công kích này tựa hồ so với trước kia còn nhanh hơn vài phần, Vương Vĩ Phàm muốn xoay người né tránh đã tới không kịp, hướng chi dưới thân còn che chở Diệp Tử, tránh né thời điểm rất có thể sẽ làm Diệp Tử đã bị công kích .

Khẽ cắn môi, Vương Vĩ Phàm gắng gượng thừa nhận một lần công kích .

"Ầm!"

Nhất thanh muện hưởng, Vương Vĩ Phàm chỉ cảm thấy lưng lòng đau xót, hầu như muốn bất tỉnh đi, cũng may hắn còn không có đem Mộc Kiếm từ phía

sau rút ra, lần công kích này bị Mộc Kiếm đỡ hơn phân nửa, nếu không... Hẳn có thể thì không phải là đau đến hôn mê, mà là trực tiếp liền đã hôn mê .

Chịu nhin đau nhức, hẳn vội vàng từ dưới đất bò dậy, lôi kéo Diệp Từ trốn được một bên góc .

Liên tục hai lần công kích hẳn đều còn không biết công kích người là của bọn họ người nào, điều này làm cho hẳn có chút căm tức . Bó lá cây hộ ở sau lưng góc, rút ra Mộc Kiếm một bộ nghênh địch bộ dạng .

Vừa mới chuẩn bị tư thế, nhất đạo công kích lần thứ hai xông tới mặt, lúc này đây Vương Vĩ Phàm thấy rõ, rõ ràng là nhất đạo hắc khí, âm trầm lãnh ý từ phía trên phát ra, khiến Vương Vĩ Phàm tâm đã lạnh cả người, nhưng hẳn vẫn không có lui bước .

Trên thực tế không phải hẳn không muốn lui, mà là hẳn không chỗ thối lui, cái này phòng học lại lớn như vậy, trốn đến nơi đâu cũng muốn thừa nhận công kích, cùng với như vậy làm cho đối phương chậm rãi tiêu hao, còn không bằng cứng rắn đứng một cái .

Quan trọng nhất là hẳn cũng không có thể lui .

Đối phương hai lần công kích đều là xông Diệp Từ mà đến, tuy là hẳn không rõ Diệp Từ cùng cái kia búp bê vải trong lúc đó xảy ra vấn đề gì, nhưng rất rõ ràng Diệp Từ nhất định là biết chút ít cái gì, e rằng chính là từ nơi này cách đi ra ngoài, nếu không... Đối phương không biết không phải muốn giết chết Diệp Từ .

Vương Vĩ Phàm đem Mộc Kiếm ngăn cản ở trước ngực, tùy thời chuẩn bị xuất thủ, nhưng sẽ ở đó đạo hắc khí vọt tới trước người một thước thời điểm, trong lúc bất chợt liền biến mất, ngay sau đó phòng học đột nhiên lay động, giống như là phát sinh dao động.

Bụi bặm, khối vụn từ đỉnh đầu liên tục hạ xuống, Vương Vĩ Phàm một bả ôm lấy Diệp Từ, liền hướng về phía ngoài cửa phóng đi .

Mặc kệ ngoài cửa là cái gì, tốt xấu so với ở chỗ này chờ bị chôn kĩ hiệu quả .

"Đất ."

Một cước đạp ở ngoài cửa trên mặt đất, Vương Vĩ Phàm nhất thời ngơ ngẩn .

Ngoài cửa là một mảnh bóng đêm, dưới bóng đêm đậu một chiếc màu đỏ Chevrolet, Chevrolet đứng bên cạnh một cái kiểu tiểu bóng người, chính là vẻ mặt lo lắng Ninh Nguyệt Hương . Mà ở cách đó không xa mã giữa đường, một con cả người trần ngực máu tươi búp bê vải đang đứng ở nơi đó .

Ninh Nguyệt Hương cùng búp bê vải . . . Quý dị này hòa bình khiến Vương Vĩ Phàm có chút sờ không tới đầu não, càng là như lâm đại địch, hẳn mái chèo một dạng chăm chú ôm vào trong ngực, một tay nắm Mộc Kiếm cảnh giác, tiểu tâm đức đức hướng Ninh Nguyệt Hương phương hướng đi tới .

Chỉ là một bước đi ra, càng nói đúng ra hẳn cái chân còn lại vừa mới bước ra cửa phòng học, đột nhiên "Xoẹt" 1 tiếng,

Cái kia búp bê vải trên người nhất thời nhiều một vết thương, ngay sau đó búp bê vải liền bay rớt ra ngoài, "Phanh " 1 tiếng đánh vào Chevrolet mặt trên, Chevrolet cửa xe nhất thời lồm xồm một khối .

Cái này đkm tình huống gì ?

Vương Vĩ Phàm ngơ ngác nhìn búp bê vải, trong lúc nhất thời có chút sờ không tới đầu não .

Hẳn còn đang đề phòng cái kia búp bê vải đột nhiên phát động công kích, lại không nghĩ rằng chính nó bay ra ngoài, hơn nữa nhìn xu thế còn bị thương không nhẹ xu thế .

Búp bê vải ngã xuống đất, sau đó chậm rãi đứng lên, phảng phất đối với vết thương trên người không thèm để ý chút nào . Sau đó Vương Vĩ Phàm liền thấy búp bê vải xoay người lại, đen kịt lạnh như băng con người nhìn hẳn, sau đó miệng nói tiếng người, nói ra một câu khiến Vương Vĩ Phàm rớt mất kiếng: "Ngoạ tào, người một cái ngu xuẩn, lão tử làm ơn cố sức cứu người, con mẹ nó người còn ma ma tức tức, người là muốn hại chết lão tử sao?"

Ngoạ tào! Cái này đkm họa phong không đúng!

Búp bê vải có thể miệng nói tiếng người cũng liền thôi, dầu gì cũng là sinh ra linh trí, có ý thức của mình, có thể nói chuyện không có chuyện gì ngạc nhiên, thế nhưng cái miệng này chính là miệng đầy thô tục, còn luôn miệng là cứu mình, cái này tình huống gì ?

Người đầy người máu tươi xu thế, nhìn về phía ánh mắt của ta trần ngực băng lãnh cùng độc ác, lại nói là đang cứu ta, cái này nói ra chính người tin tưởng sao ?

Vương Vĩ Phàm thực sự không có biện pháp sọi sạch manh mối .

Bị hẳn ôm vào trong ngực lá cây đẩy tay của hẳn ra cánh tay, từ trên người hẳn xuống tới, hướng búp bê vải chạy tới, ôm búp bê vải tả khán hữu khán, một bộ giọng ân cần: "Phàm Phàm, người như thế nào đây?"

"Không có việc gì, tiểu tử thói này nếu nhiều làm lỡ một chút, ta liền nhin không được ." Búp bê vải một bộ không nhin được giọng nói, nhưng không có đẩy ra Diệp Từ tay, tùy ý nằng ôm cùng với chính mình .

Ninh Nguyệt Hương cũng là chậm chậm đi tới, ân cần nói: "Vĩ Phàm ca Ca,, người không có bị thương chứ ?"

"Hoàn hảo ." Vương Vĩ Phàm hơi lắc đầu, nhìn về phía búp bê vải Phàm Phàm bên kia: "Đây là chuyện gì xảy ra ?"

Ninh Nguyệt Hương bĩu môi, có chút đáng vẻ ủy khuất: "Ta thấy người vừa xuống xe sẽ không cách nhìn, vội vàng từ trong xe chạy đến, sau đó liền thấy Diệp Từ cùng cái kia quý dị búp bê vải, ta tưởng bọn họ giờ trở quý, liền trực tiếp xuất thủ, thế nhưng cái kia búp bê vải nói là tới cứu người."

"Sau đó người liền dừng tay ?" Vương Vĩ Phàm hơi kinh ngạc, nhân gia nói cái gì thur cái gì, cái này không giống như là Ninh Nguyệt Hương có thể làm được sự tình a, nàng cũng không phải cái loại này người không có đầu óc .

"Nào có!"

Ninh Nguyệt Hương thở phì phò giậm chân một cái, quay đầu tức giận nhìn chằm chằm búp bê vải Phàm Phàm: "Nó cứ như vậy vung tay lên Diệp Từ sẽ không cách nhìn, ta giống như nó đánh nhau, kết quả, kết quả công kích của ta rơi vào trên người của nó căn bản là không có dùng, ngay cả Bãi Độ Bình đều thu không nó, người nói ta còn có thể làm sao ?"

"Áy. . ."

Công kích của nàng thủ đoạn vô hiệu, cũng liền ý nghĩa Vương Vĩ Phàm đối với búp bê vải cũng không có biện pháp gì, phương pháp của hắn mặc dù nhiều, nhưng tương tự cũng đều là dùng để khắc chế Quỷ Vật.

Vương Vĩ Phàm trầm mặc không nói, bên kia Phàm Phàm cũng hướng hắn hô: "Xú tiểu tử, qua đây ."

Cái này một bộ đại gia giọng nói, khiến Vương Vĩ Phàm xạm mặt lại, nhưng vẫn là đi tới .

Búp bê vải vết thương trên người đã bị Diệp Từ vá được, nhưng Diệp Từ dù sao cũng là một sáu bảy tuổi tiểu cô nương, căn bản không có vá quá đông tây, vết thương kia bị vá phải thật là vô cùng thâm .

Diệp Từ quần giầy, quay đầu nhìn về phía Vương Vĩ Phàm: "Đại ca ca, có thể hay không cho người mượn thủ dùng một chút ?"

Đối với búp bê vải Vương Vĩ Phàm vẫn có cảnh giác, nhưng nhìn tràn đầy là đơn thuần lá cây hắn thực sự sinh không dậy nổi cự tuyệt ý niệm trong đầu, không thể làm gì khác hơn là đem vụn tay ra, sau đó liền trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Diệp Từ mở cái miệng nhỏ nhắn, lập tức ngậm hắn ngón giữa .

Không có ướt át trơn nhẵn cảm giác, ngược lại là một trận băng lạnh, nhưng vẫn là khiến Vương Vĩ Phàm mặt đỏ không ngớt .

Hắn một cái hơn hai mươi tuổi đại tiểu hòa tử, bị một cái sáu bảy tuổi tiểu cô nương hàm chứa ngón tay, thấy thế nào đều cảm thấy quái dị, hơn nữa hắn đã cảm giác được cách đó không xa Ninh Nguyệt Hương lộ ra khiếp sợ ánh mắt .

Theo bản năng Vương Vĩ Phàm sẽ rút tay về được, nhưng còn chưa kịp thu hồi, cũng cảm giác đầu ngón tay đột nhiên đau xót .

"Tao!"

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Dạ Tử cố sự::

Ngón giữa đầu ngón tay huyết ẩn chứa số lớn dương khí, dùng để về bù làm nguyên rủa nói hiệu quả so với dùng Chu Sa các loại tài liệu phải mạnh hơn không phải một điểm nửa điểm, nhưng cùng lúc lại hàm có người tình khí, nếu như là bị quý trực tiếp hút, sẽ tăng quý âm khí, mà người cũng sẽ bởi vì mất đi máu huyết uể oải không phấn chấn .

Vương Vĩ Phàm đối với Diệp Từ không có nửa điểm phòng bị, lần này đột nhiên bị giáo phá ngón tay khiến hắn có chút trở tay không kịp, không ngừng bận rộn thì đi rút kiếm, sau đó liền thấy Diệp Từ đã buông ra cửa, lôi kéo tay hắn tiến đến Phàm Phàm miệng vết thương, bài trừ tiên huyết ở phía trên lau xuống.

Tiền huyết bồi ở Phàm Phàm miệng vết thương, nhất thời hồng quang lóe lên .

Hồng quang có chút gai mắt, Vương Vĩ Phàm nâng lên rút kiếm thủ nhất thời biến hóa tư thế, ngăn cản ở trước mắt của mình .

Chờ đến hồng quang tiêu thất, Phàm Phàm nguyên bản bị vá phải khó coi vết thương đã biến mất, thay vào đó là hoàn toàn đỏ ngầu .

Đkm còn có thể như vậy ?

Vương Vĩ Phàm Thấy vậy khoe miệng quát thẳng tới .

Không ngờ như thế cái này búp bê vải trên người huyết đều là như thế tới, nếu là như vậy cái này khắp người tiền huyết phải có quá nhiều thiếu vết thương ? Nếu như không có như vậy năng lực khôi phục, chỉ sợ sớm đã rách mướp đi.

Đinh chỉ nhỏ nước bọt, Vương Vĩ Phàm đem lấy tay về, trên ngón giữa vết thương thật rất nhỏ, cái này lúc sau đã không chảy máu, hơn nữa hấn cũng không còn cảm thấy có tính lực tổn thất, xem ra Diệp Tử cùng Phàm Phàm đối với hấn đích xác không có địch ý .

"Hồngбет!" Vương Vĩ Phàm đột nhiên vỗ ót một cái, vội vàng lấy điện thoại di động ra gọi Tô Thiển Úc điện thoại của .

Làm lỡ thời gian dài như vậy, sợ rằng Tô Thiển Úc bọn họ đã sớm sốt ruột chờ, trên điện thoại di động mặc dù không có chưa tiếp cùng tin nhắn ngắn, nhưng nhất định là trước khi không có tín hiệu không tiếp thu được .

"Ngài khỏe chứ, số điện thoại ngài gọi không đang phục vụ khu . . ."

Lạnh như băng gợi ý của hệ thống thanh âm truyền đến, Vương Vĩ Phàm ngón tay cứng đờ .

Không đang phục vụ khu, cái này chỉ có thể nói rõ Tô Thiển Úc bọn họ khẳng định rơi vào chuyện quỷ dị ở giữa .

"Lên xe ."

Vương Vĩ Phàm hô một tiếng, vội vội vàng vàng liền hướng trên xe chạy đi .

Ninh Nguyệt Hương chứng kiến Vương Vĩ Phàm lấy điện thoại di động ra thời điểm cũng biết là cấp cho Tô Thiển Úc bọn họ gọi điện thoại, nhưng ngay sau đó sắc mặt thay đổi nàng liền ý thức được không hay, ở Vương Vĩ Phàm mở miệng lúc sau đã trước hướng bên cạnh xe đi tới .

Hai người mới vừa lên xe, còn chưa kịp phát động, chợt nghe cửa sau "Phanh " 1 tiếng, Vương Vĩ Phàm vừa quay đầu lại, kếm chút đánh lên Phàm Phàm dính đầy máu tươi khuôn mặt .

Thấy Vương Vĩ Phàm kinh ngạc nhìn bản thân, Phàm Phàm một cái tát không khách khí chút nào vỗ vào ót của hấn: "Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua đại gia đẹp trai như vậy búp bê vải sao? Nhanh lái xe!"

Vương Vĩ Phàm khoe miệng giật một cái, không nói quay người lại thế .

Vừa mới còn làm phiền chi phí, hiện tại lại lớn gia, cái này búp bê vải cũng không biết từ đâu nhi học được một hơi thô tục . Bất quá để cho hấn im lặng vẫn là câu nói sau cùng kia —— nhanh lái xe ? Mở em gái người a,

Chưa từng ngồi xe thế nào, không thấy được ta là ngồi ở vị trí kế bên tài xế ?

Lái xe tới đến thành phố một ít, hai người một quý một búp bê vải xuống xe, đứng ở cửa trường học cũng đã nhận thấy được quỷ dị .

Mặc dù nhưng đã là buổi tối, nhưng trường học có chút quá mức vắng vẻ, thậm chí tiếng côn trùng kêu vang đều nghe không được . Cửa trường học Cảnh Vệ thất đen đèn, Vương Vĩ Phàm đi lên trước đập đập cửa sổ, lại không có người trả lời .

"Chúng ta là ở chỗ này chờ, vẫn là vào đi tìm bọn họ ?" Nhìn một mảnh đen nhánh Giáo Viên, Ninh Nguyệt Hương không khỏi đánh cái rùng mình, quay đầu hỏi Vương Vĩ Phàm .

Vương Vĩ Phàm không có trực tiếp trả lời, mà là nhìn về phía búp bê vải: "Phàm Phàm . . ."

"Phàm phàm là người có thể gọi sao? Gọi Phàm ca ."

Than bần!

Một cái búp bê vải đã vậy còn quá kiêu ngạo!

Bất quá Vương Vĩ Phàm tuy là khoe mất quát thẳng tới, nhưng vẫn là nhịn xuống, ai bảo hấn không phải Phàm Phàm đối thủ đây, nếu có thể đánh qua Phàm Phàm, bị kéo vào cái kia phòng học thời điểm còn sợ bị công kích sao?

Đôi mắt Phàm Phàm ánh mắt lạnh như băng, Vương Vĩ Phàm nuốt nước miếng một cái, hô: "Phàm . . . Phàm ca ."

Mụ đàn, làm sao cảm giác như vậy không được tự nhiên đây!

"Chuyện gì nói đi ." Phàm Phàm ưu tai du tai nói rằng .

Nghe giọng điệu này nếu như đổi thành một người, ước đoán chính là nằm trên ghế sa lon, chân trần hai chân tréo nguẩy, một tay đào cứt mũi, còn vẽ mặt khinh thường cái loại này .

"Phàm ca, người có thể nói một chút kết quả này là chuyện gì xảy ra không ?"

Vương Vi Phàm đến bây giờ còn là không hiểu ra sao, đầu tiên là mặc danh kỳ diệu nghe được đồng dao, tiếp tục lại đụng tới Diệp Tử cùng Phàm Phàm, đang lúc bọn hắn hoài nghi hết thảy đều là búp bê vải Phàm Phàm ra tay thời điểm, rồi lại bị nó cấp cứu, cái này thật đúng là là biến đổi bất ngờ .

Phàm Phàm thở dài: "Nói rất dài dòng . . ."

"Vậy nói ngắn gọn ." Vương Vi Phàm sợ đối phương thao thao bất tuyệt, cấp bách vội mở miệng cắt đứt, sau đó đã bị Phàm Phàm một ánh mắt chấn trụ, nhất thời thay một bộ khuôn mặt tươi cười: "Người nói người nói ."

Phàm Phàm ngừng đầu nhìn về phía bầu trời đêm, rơi vào trong hồi ức .

Chuyện xưa mới đầu vẫn là phải trở về 20 năm trước, Tô Thiên Dạ biến mất một đêm kia .

Khi đó Tô Thiên Úc cùng Tô Thiên Dạ hai tỷ muội người niên kỷ cùng Diệp Văn vẫn không sai biệt lắm, chính là cần quan ái thời điểm, nhưng hai người từ sinh ra liền bị vứt bỏ, vẫn ở ở cô nhi viện, căn bản không cảm giác được quan ái, sở dĩ Phàm Phàm cái này duy nhất búp bê vải tự thành bọn họ tình cảm duy nhất ký thác .

Vạn vật có linh, mà người là tất cả sinh vật bên trong có linh tính nhất, huống chi Tô Thiên Dạ còn có Tiên Thiên Âm Dương Nhân, linh khí càng là sự thừa, ngắn ngủi thời gian mấy năm Phàm Phàm liền sản sinh ý thức của mình, nhưng này ý thức vô cùng yếu ớt, còn chưa đủ để lấy khiến nó khống chế thân thể tự do hoạt động, thế nhưng đêm hôm đó lại đột nhiên xuất hiện biến hóa .

"Đại Thổ Tử, Nhị Thổ Tử nhìn . . ."

Kinh khủng này đồng dao xuất hiện trong nháy mắt, nằm góc giường Phàm Phàm cũng cảm giác được một cỗ bàng bạc âm khí tràn ngập ra, này cỗ âm khí ở tiếp xúc được thân thể hắn trong nháy mắt, ý thức của nó như bình tĩnh Hà Đường đột nhiên bị rót vào bàng bạc nước sông một dạng, trong chớp mắt tự thành vừa được đủ để khống chế thân thể trình độ .

Nhưng theo tới còn có một cái vấn đề —— âm khí tràn đầy số lớn tâm tình tiêu cực, Phàm Phàm ý thức trưởng thành trong nháy mắt đã bị cái này số lớn tâm tình tiêu cực nuốt mất .

Vừa đúng lúc này, đi nhà cầu hai tỷ muội trở về, Tô Thiên Dạ tay nhỏ bé nhẹ khế đặt ở Phàm Phàm trên thân thể, một cỗ đặc biệt bình tĩnh khí tức dọc theo tay nhỏ bé truyền vào Phàm Phàm thân thể, rất nhanh Phàm Phàm liền khôi phục ý thức của mình .

Có ý thức tự chủ Phàm Phàm cũng không có lộn xộn, thứ nhất ý thức vừa mới trưởng thành, nó khống chế đối với thân thể còn không quen tất, thứ hai cũng là sợ hù được hai tỷ muội .

Ngay Phàm Phàm chậm rãi quen thuộc thân thể thời điểm, Tô Thiên Dạ đột nhiên có động tác, nhẹ nhàng từng bước từ trên giường đứng lên, ôm Phàm Phàm từng bước đi ra ngoài .

Tô Thiên Dạ có Tiên Thiên Âm Dương Nhân, Phàm Phàm còn lấy là ý thức của mình bị phát hiện, nàng là phải đem bản thân mất, trong lúc nhất thời có chút kinh hoàng, nhưng rất nhanh nó liền phát hiện mình sai, bởi vì nó rõ ràng cảm giác được Tô Thiên Dạ thân thể nho nhỏ đang đang không ngừng run .

Run, ý nghĩa sợ .

Bởi vì sợ, nàng mới có thể ôm Phàm Phàm .

Thế nhưng, nếu cảm thấy sợ, nàng còn phải ra ngoài làm cái gì ?

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Ác quỷ::

Chương 37: Nguyên nhân gây ra: Trời sinh Âm Nhân

Phạm Phạm chỉ là mới sinh ý thường thức, tuy là có thể nói chuyện cũng có ý nghĩ của chính mình, nhưng những phương diện khác vẫn là như hải đồng một dạng, đối với Tô Thiên Dạ quái dị đi làm căn bản không hiểu .

Tô Thiên Dạ ôm Phạm Phạm đi ra ngoài, ngoài cửa là cái kia ngọn đèn mờ tối hành lang, lúc này hành lang đã bị âm khí tràn đầy, hầu như đều phải nùng đến hóa thành thực chất tình trạng .

Xoay người lại đóng cửa cho kỹ, Tô Thiên Dạ nhìn hành lang ở chỗ sâu trong hỏi "Người sẽ cùng ta, đúng không ?"

Trên hành lang căn bản không có một bóng người, Phạm Phạm không biết nàng ở nói chuyện với người nào, thẳng đến Tô Thiên Dạ lại hỏi một câu, nó mới kinh ngạc nhìn đánh ngắc đầu, không quá quen thuộc địa giờ ngón tay hướng mình: "Người đang nói chuyện với ta ?"

"Ừm."

Tô Thiên Dạ cúi đầu đáp một tiếng, thanh âm mấy không thể nghe thấy, phạm là Phạm vẫn là xác định thật sự của nàng là lại nói chuyện với chính mình . Do dự một chút, Phạm Phạm từ nàng trong lòng nhảy xuống, trên mặt đất đi vài bước, ngẩng đầu nhìn Tô Thiên Dạ: "Người không sợ ?"

"Người không phải Phạm Phạm sao?" Tô Thiên Dạ không có trực tiếp trả lời, mà là phản vấn .

"Ừm." Phạm Phạm cúi đầu đáp một tiếng .

Ở Tô Thiên Dạ hỏi ra cái vấn đề này thời điểm, nó đã đoán được kế tiếp Tô Thiên Dạ muốn nói gì .

Quả nhiên, Tô Thiên Dạ vui vẻ cười cười: "Ta đây tại sao phải sợ ?"

Đương nhiên giọng nói khiến Phạm Phạm trở nên ngẩn ra, sau đó liền cười rộ lên .

Đúng, nó là Phạm Phạm, cho dù đã có ý thức của mình, nó vẫn như cũ Phạm Phạm, Tô Thiên Dạ là nó Tiểu Chủ Nhân, tại sao phải sợ nó đây?

Ánh đèn mờ mờ đánh vào Phạm Phạm thân thể nhỏ nhỏ thương, ban bác quang ảnh có vẻ hơi đáng sợ, hơn nữa vậy có chút kinh người nụ cười, càng là có vẻ khủng bố, nhưng Tô Thiên Dạ phảng phất không nhìn thấy một dạng, đem Phạm Phạm ôm, liền giống thường ngày, không chút nào xa cách .

Phạm Phạm an tâm, sau đó lại lần nữa nghe được Tô Thiên Dạ vấn đề kia, bất quá lúc này đây lại nhiều một cái tên: "Phạm Phạm, người sẽ cùng ta chứ ?"

"Ừm." Không hỏi theo nàng đi nơi nào, Phạm Phạm trực tiếp liền đáp ứng .

Đạt được đáp án, Tô Thiên Dạ giờ chân lên bắt đầu đi ra ngoài .

Hành lang một đầu là trống rỗng tường, một đầu khác đó là tiến vào môn, Tô Thiên Dạ đi phương hướng chính là cái cửa này . Môn thoạt nhìn cùng bình thường không có gì khác biệt, hơn nữa còn là thông hướng phía ngoài, nhưng không biết tại sao, Phạm Phạm cảm thấy vô cùng bất an .

Bất kể là hài nhi hay là cái gì khác, mới sinh linh trí sinh vật luôn luôn đối với quỷ dị đồng tâm đặc biệt miễn cảm . Phạm Phạm cảm giác được cánh cửa kia phía sau dường như cất dấu to lớn khủng bố, chỉ cần bước vào đi sẽ rất khó trở ra .

Nó thân thể nhỏ nhỏ có chút run rẩy .

Một cái tay nhỏ vỗ nhẹ phách phía sau lưng của nó, sau đó bên tai truyền đến Tô Thiên Dạ thanh âm bình tĩnh: "Không cần phải sợ .

"

Rất kỳ quái, chính là đơn giản như vậy vài, Phạm Phạm tâm liền bình tĩnh trở lại, phần kia không khỏi bất an trong lúc bắt chợt liền tan biến không còn dấu tích .

Tô Thiên Dạ bước chân của không có đình chỉ, cự ly này Đạo Môn càng ngày càng gần .

Phạm Phạm cúi đầu nhìn Tô Thiên Dạ tay nhỏ bé, hỏi "Tại sao muốn đi vào trong đó ?"

Thanh âm của nó rất nhẹ, tựa hồ sợ xúc động cái gì.

Tô Thiên Dạ đứng ở cạnh cửa, nhìn đạo này đã có chút cũ nát cửa gỗ, tựa hồ có hơi do dự . Phạm Phạm có thể rõ ràng cảm giác được nàng tim đang

đập nhanh hơn, hô hấp cũng biến thành ô ô .

Nửa phút trôi qua, Tô Thiên Dạ từ từ khôi phục lại bình tĩnh, một tay phóng tới chốt cửa thượng, đẩy cửa ra trong nháy mắt đó, cũng trả lời Phàm Phàm vấn đề: "Bởi vì có người nói cho ta biết, ta phải muốn tới nơi này ."

...

Dạ Phong nhẹ nhàng thổi qua, Phàm Phàm tự thuật ở chỗ này dừng lại .

Vương Vi Phàm cùng Ninh Nguyệt Hương đang nghe được chăm chú, lại phát hiện chỉ nói là một cái mới đầu, Phàm Phàm dừng nói, lập tức nghi ngờ nói: "Phía sau đây?"

Phàm Phàm ánh mắt từ bầu trời đêm rơi xuống đen nhánh trong sân trường, thanh âm rất là trầm trọng: "Thời gian muốn không kịp ."

"Thập . . ."

Vương Vi Phàm chỉ tới kịp nói một chữ, một trận tiếng gió gào thét liền từ đỉnh đầu truyền đến, tiếp tục liền thấy Phàm Phàm sắc mặt thay đổi, nguyên bản là rất đáng sợ mặt mũi càng thêm dữ tợn .

Mảnh khảnh cánh tay xa xa nhất chiêu, Vương Vi Phàm cũng cảm giác được một cỗ lực lượng tác dụng ở trên người mình, không tự chủ được đi phía trước thối đi, mà bên cạnh Ninh Nguyệt Hương cũng là như vậy .

"Hô ."

Một giây kế tiếp, hai người đã xuất hiện ở Phàm Phàm bên người, ngay sau đó liền nghe được "Phanh " một tiếng vang thật lớn, một cỗ khí lãng liền từ phía sau lưng kéo tới .

Cơ hồ là theo bản năng, Vương Vi Phàm một bả kéo qua Ninh Nguyệt Hương, cúi đầu đưa nàng cùng Diệp Tử, Phàm Phàm che ở trước ngực . Phía sau một trận "Lộc cộc " động tĩnh, thỉnh thoảng có cục đá các loại đông tây lấp bắp đến phía sau lưng của hắn, đánh cho làm đau .

Chờ đến thanh âm dần ngừng lại, Vương Vi Phàm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tảng đá lớn rơi vào hắn nguyên bản đứng yên địa phương, cự thạch hạ bộ phận đã hoàn toàn khảm vào trong mặt đất .

Vương Vi Phàm không khỏi cảm thấy sợ .

Nếu như không phải Phàm Phàm đưa bọn họ kéo qua đây, chỉ sợ sớm đã bị đá lớn ép thành nhục bính .

Ninh Nguyệt Hương quay đầu nhìn khối này đá lớn, chân hạ một cái lão đảo, kém chút ngã nhào trên đất .

"Đi vào trước ." Phàm Phàm thanh âm vội vàng truyền đến .

Trường học chạy bằng điện môn cũng không cao, mấy người trực tiếp liền lật qua . Một đi vào trường học, một cỗ băng lãnh thấu xương khí tức liền đập vào mặt, hầu như muốn đem huyết dịch đều đông cứng, phàm là Phàm sắc mặt của lại hơi chút thư giãn một ít, (www . uukanshu . Com) đối với những khác người rất nhanh giải thích: "Cánh cửa kia phía sau phong ấn một cái cường đại ác quỷ, nguyên nhân vì thời gian lâu lắm Phong Ấn có chút buông lỏng, ác quỷ liền động tâm . Đêm hôm đó vốn là muốn dụ dỗ nhọt nhọt, cướp đoạt năng còn chưa thức tỉnh Âm Dương Nhân, tăng cường thực lực của chính mình, nhưng là bởi vì Dạ Tử quan hệ, nó lại một lần nữa bị phong ấn ."

"Dạ Tử không phải cũng có Âm Dương Nhân sao, vì sao không có bị cướp đoạt ? Hơn nữa năng khi đó niên kỷ nhỏ như vậy, là thế nào Phong Ấn ác quỷ ?" Ninh Nguyệt Hương nói lên vấn đề cũng chính là Vương Vi Phàm muốn biết .

Nghe vấn đề này, Phàm Phàm đột nhiên trầm mặc xuống, sau một hồi lâu mới lên tiếng: "Ta cũng không biết năng là thế nào phong ấn, năng vẫn nói là có người nói cho năng biết, nhưng chưa từng có nói qua người nọ là ai . Còn như ngươi vấn đề thứ nhất, rất đơn giản, bởi vì Dạ Tử Âm Dương Nhân trời sinh chính là giác tỉnh trạng thái, hoàn toàn thức tỉnh Âm Dương Nhân không chỉ có không còn cách nào tăng cường ác quỷ thực lực, ngược lại sẽ khiến nó thực lực đại tổn ."

Mấy người vừa nói một bên đi vào bên trong, rất nhanh thì đi tới một cái nhà giáo học lâu trước cửa, mọi người dừng bước lại, Vương Vi Phàm người cuối cùng cần gấp biết đến vấn đề: "Vậy lần này nó là muốn cướp đoạt ta Âm Dương Nhân sao? Có thể là của ta Âm Dương Nhân đã giác tỉnh, nó đoạt đi thì có ích lợi gì ?"

"Âm Dương Nhân ?" Phàm Phàm ngẩng đầu xem Vương Vi Phàm liếc mắt, lắc đầu chỉ vào Ninh Nguyệt Hương hỏi "Ngươi có thể thấy năng đầu vai Tam Trần Đẳng sao? Âm Nhân có thể chứng kiến âm khí, dương nhân có thể nhìn thấy Dương Hỏa, ngươi chỉ có thể nhìn được âm khí quý quý nhìn không thấy Dương Hỏa, đã nói lên ngươi chỉ là Âm Nhân, mà không phải Âm Dương Nhân ."

Vương Vi Phàm lắc đầu, Phàm Phàm tiếp tục nói: "Ngươi thật sự là Âm Dương Nhân, nhưng dương nhân còn chưa mở, chỉ có Âm Nhân, đối với cái kia ác quỷ mà nói chính là Đại Bồ Chi Vật ."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phù Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Kiếp nạn::

"Sở dĩ đây chính là ta đại kiếp sao? Mà các người gặp phải chính là vì nhắc nhở ta?" Vương Vĩ Phàm nhìn Phàm Phàm, giữa lông mày nghi hoặc vẫn không có tiêu thất: "Thế nhưng vì sao không trực tiếp nói cho ta biết, ngược lại đem ta dẫn vào cái loại này quỷ dị môi trường?"

Nếu như trực tiếp nói rõ tình huống, không phải có thể tốt hơn ứng đối sao?

Phàm Phàm liếc Vương Vĩ Phàm liếc mắt, lúc này đây dĩ nhiên không có nói nửa thô tục: "Người nghĩ rằng ta không muốn nhắc nhở người? Thế nhưng ta mặc dù nói cho người biết, người lại làm sao có thể nhớ kỹ? Chỉ cần không có ở bên cạnh ta, rất nhanh người sẽ đem lời nói của ta quên, tựa như người rơi vào ác mộng một lần kia, không cũng thiếu chút nữa liền quên sao? Mặt khác, đem người dẫn vào quỷ dị hoàn cảnh không phải ta, mà là cái kia nhân vật đáng sợ."

Nói như vậy vô ý thức quên mất cái loại này Đặc Tính, quả nhiên là đến từ Phàm Phàm trên người sao? Thế nhưng ——

"Ta rất muốn biết, người đã có năng lực cứu ta, vì sao không đem phía trước mấy người cũng cứu? Người đã sẽ cùng với Diệp Tử, người nên đã sớm ra đi?" Đã có cái loại này khiến người ta quên mất năng lực, trực tiếp hiện thân cứu người đều có thể chứ?

"Bản Đại Gia làm như thế nào sự tình còn đến phiên người tới khoa tay múa chân?"

Ngoa tào, tranh này gió giấy biến a! Thật không biết con này búp bê vải vẫn cùng người nào cùng một chỗ, ngoài miệng thì không thể sạch sẽ một chút . . . Không đúng, nó không phải cùng với Tô Thiên Dạ sao, trả thế nào sẽ có tật xấu này?

Wương Vĩ Phàm xạm mặt lại, nổi giận dùng dùng đạo: "Người . . . Thấy chết mà không cứu được!"

"Thấy chết mà không cứu được thì thế nào? Đám kia đóng cặn bã làm sao đáng giá đại gia đi cứu!"

Mất thấy hai người dữ sảo dữ liệt, Ninh Nguyệt Hương đột nhiên biến sắc, ngón tay lên trước mặt giáo học lâu hô: "Các người chớ quấy rầy, mau nhìn!"

Giáo học lâu như trước một mảnh đen nhánh, nhưng quanh quẩn ở tầng ngoài âm khí cũng đột nhiên đại thịnh .

"Đây là . . ." Vương Vĩ Phàm kinh ngạc nhìn giáo học lâu, không rõ phát sinh cái gì .

Phàm Phàm biến sắc, trầm giọng nói ra: "Lại người chết, xem tình huống này cũng còn là ngày Âm giờ Âm ra đời người ."

"Ngày Âm giờ Âm ra đời?"

"Không sai, nếu như không có tìm được thích hợp Âm Dương Nhân, ngày Âm giờ Âm ra đời người chính là cao nhất thuốc bổ, hơn nữa bọn họ cũng không phải bình thường Tử Vong, oán khí rất lớn, càng thêm có thể tăng cường ác quỷ thực lực, hơn nữa xem ra Dạ Tử bên kia dường như không hay ."

"Vậy còn chờ gì, đi mau ." Vương Vĩ Phàm xung trận ngựa lên trước vọt vào đại lâu, mấy người còn lại theo sát phía sau .

Tiến nhập đại lâu, bên trong đen kịt một màu, Vương Vĩ Phàm vỗ hai cái công tắc, đèn lại không có bất kỳ phản ứng, bất quá cũng may hắn và Ninh Nguyệt Hương đều có Âm Dương Nhân, miễn cưỡng có thể thấy rõ ràng, mà Phàm Phàm cùng Diệp Tử căn bản không cần ngọn đèn .

Lúc này vấn đề duy nhất là giáo học lâu tổng cộng có Thất Tầng, một tầng một tầng tìm đi qua thực sự quá lãng phí thời gian, Tô Thiên Úc bọn họ hiện tại còn không biết như thế nào đây,

Thời gian không cho phép lãng phí .

"Làm sao bây giờ?" Ninh Nguyệt Hương cau mày hỏi.

Wương Vĩ Phàm đứng ở cửa thang lầu, nhìn một mảnh đen nhánh thang lầu, trầm giọng nói: "Không có cách nào chỉ có thể xa nhau . Nguyệt Hương người và Diệp Tử ở lầu một tìm kiếm, Phàm Phàm đi lầu ba, ta đi năm tầng, người nào tìm được liền kêu những người khác, giáo học lâu yên tĩnh như vậy, mặc dù cách xa nhau vài tầng vậy cũng có thể nghe được . Nếu như không có tìm được liền lên một tầng, hai tầng tìm khắp quá còn không có liền trực tiếp đi Thất Tầng nhập khẩu, đến lúc đó ở hội họp ."

Lúc này đây coi như là phương pháp tốt nhất, Diệp Từ không có sức chiến đấu, Ninh Nguyệt Hương lại là nữ nhân, thấp nhất hai tầng có nguy hiểm có khả năng nhỏ nhất, từ các năng tìm kiếm lại không quá thích hợp, Phàm Phàm năng lực rất mạnh không cần lo lắng, về phần hấn bản thân . . . Hấn vốn chính là ác quỷ mục tiêu, mặc kệ ở tầng nào nguy hiểm cũng sẽ không Tiếu, sở dĩ cũng không có gì sai biệt .

Mọi người cũng không có ý kiến, chỉ có Ninh Nguyệt Hương lo lắng Vương Vĩ Phàm an toàn, nhưng vẫn là bị hấn khuyên nhủ .

Mấy người ở một tầng lầu cửa thang lầu xa nhau, Vương Vĩ Phàm cùng Phàm Phàm cùng nhau đi lên nổi, leo đến tầng ba thời điểm, Vương Vĩ Phàm đồng thời cùng Phàm Phàm dừng bước lại, cúi đầu nhìn Phàm Phàm hỏi "Người và Diệp Từ là thế nào nhận thức ?"

"Ta từ chỗ đó vừa ra tới ngay nhà nàng, làm sao ?"

"Không có gì."

Khoát khoát tay, Vương Vĩ Phàm tiếp tục đi lên đi, trong lòng cũng nghi hoặc trùng điệp .

Tô Thiển Dạ nhiều năm như vậy vẫn đứng ở Phong Ấn ác quỷ địa phương, mặc kệ Phàm Phàm từ nơi này học được miệng đầy thô tục, hai người đều là ở chung với nhau, như vậy Phàm Phàm liên tục đối không thể là thấy chết mà không cứu được cái chủng loại kia người, đã như vậy hấn nên đi cứu mấy người kia kia mà, thế nhưng vì sao không nói thẳng ra đây? Nếu như là bởi vì có chút nguyên nhân không có đi cứu, vì sao lại không biện giải đây?

Còn có Diệp Từ, nàng xem ra dường như rất ý lại cũng rất quan tâm Phàm Phàm, khi hấn cùng Phàm Phàm gây gổ thời điểm, Diệp Từ vì sao không đứng ra biện giải ? Mặc dù không biết nguyên nhân, miệng biện giải hai câu cũng là nên .

Nói như vậy, hai người dường như đều đang giấu giếm cái gì .

Vừa nghĩ, Vương Vĩ Phàm chạy tới năm tầng .

Năm tầng thoạt nhìn cùng lầu một không có gì bất đồng, một dạng đen kịt, yên tĩnh giống nhau không tiếng động, chỉ có nồng đậm âm khí, nhưng thật giống như đột nhiên trở thành nhạt không ít .

Lòng mang nghi hoặc, Vương Vĩ Phàm từng cái phòng học kiểm tra .

Năm tầng tổng cộng có thập gian phòng học, rất nhanh thì kiểm tra xong, không có phát hiện bất luận cái gì dấu vết đánh nhau, thậm chí Tô Thiển Úc bọn họ đã tới vết tích cũng không có .

Lẽ nào bọn họ chưa có tới nơi đây ?

Một ít cũng chỉ có một tòa này giáo học lầu, hấn ở trong ác mộng thấy lại là phòng học, sở dĩ đi vào trường học phía sau liền thẳng đến giáo học lầu đến, thế nhưng từ tiến nhập giáo học lầu liền không có nghe được có thanh âm đánh nhau, hiện tại hấn tìm hết một cái tầng trệt, những người khác hấn là cũng không kém, cũng không có kêu những người khác nói rõ đều không có tìm được manh mối, Tô Thiển Úc bọn họ ở chỗ này có khả năng đã rất nhỏ .

Nhưng bất kể nói thế nào, vẫn là phải tìm hết mới có thể xác định .

Bước vào lầu sáu, một cái gầy nhỏ bóng người đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, Vương Vĩ Phàm đang muốn động thủ, bóng người kia đã nhào tới, ngay sau đó liền vang lên một cái thanh âm quen thuộc: "Đại ca a ."

"Diệp Từ ?" Nhìn nhào vào trong lòng ngực mình thân ảnh kiều tiểu, Vương Vĩ Phàm thở phào, buông ra cầm sét đánh kiếm thủ, ôm lấy Diệp Từ, hướng bốn phía nhìn một chút, cũng không có phát hiện những người khác thân ảnh, nghi hoặc hỏi "Nguyệt Hương tỷ tỷ đây?"

Diệp Văn vẫn lôi kéo Vương Vĩ Phàm lại lên một tầng, giờ lên ngón tay út hướng đi thông lầu bảy cuối hành lang, nơi đó có một cái thông hướng lầu chót thang đây: "Tỷ tỷ tìm hết phần dưới phía sau liền mang theo ta lên, chờ một lát các người chưa từng đến, nàng để ta ở chỗ này chờ các người, bản thân đi lên trước ."

"Lên lầu chót ?" Vương Vĩ Phàm ngăn ra .

Trước khi phân phối nhiệm vụ thời điểm, hấn áp căn bản không hề nhớ tới còn có mái nhà chuyện này, chỉ phân phó mọi người ở Thất Tầng nhập khẩu tập hợp, Ninh Nguyệt Hương không phải cái loại này không biết nặng nhẹ người, không nên sẽ một mình chạy lên a . Hơn nữa hấn mới tìm kiếm hết một tầng lầu, Ninh Nguyệt Hương làm sao có thể lục soát xong hai tầng ?

Trọng yếu hơn chính là, hấn căn bản không có nghe có người lên lầu thanh âm!

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại Truyencv.com .

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Tập kích::

Không có nghe được có người lên lầu, nhưng xem Diệp Văn vẫn bộ dạng lại không giống như là đang nói láo, do dự một chút, Vương Vĩ Phàm vẫn là có ý định đi lên xem một chút, ngược lại som muộn cũng phải đi tới, điểm tâm sáng tối nay lại không có gì.

"Nguyệt Hương, người tại hay không tại mặt trên?" Đi tới thang dây phần dưới, trước là hướng về phía mặt trên kêu vài tiếng, không có nghe được Ninh Nguyệt Hương trả lời, Vương Vĩ Phàm không khỏi nhíu mày, hơi có chút lo lắng, hướng về phía Diệp Văn vẫn nói ra: "Diệp Tử, ta đi lên xem một chút, người liền ở chỗ này chờ, một hồi Phàm Phàm hẳn là liền lên đến."

Diệp Văn vẫn lắc đầu, ôm Vương Vĩ Phàm cánh tay ủy khuất nói: "Diệp Tử không muốn một người ở tại chỗ này, đại ca ca, ta với người cùng tiến lên đi có được hay không."

Ngẫm lại, Vương Vĩ Phàm cảm thấy để cho nàng một người ở tại chỗ này quả thực không thích hợp, cũng liền đáp ứng.

Bò lên lầu chót, hẳn đầu tiên là xông bốn phía nhìn.

Trên sân thượng trống rỗng, ngoại trừ thang dây nơi đây xây một cái căn phòng nhỏ bên ngoài, có nữa chính là cách đó không xa tháp nước, địa phương khác liếc mắt có thể chứng kiến bên.

"Nguyệt Hương, người có ở nhà hay không?"

Wương Vĩ Phàm lại hô một tiếng, như trước không có người trả lời, nghĩ Ninh Nguyệt Hương có phải hay không chỉ nói là đi lên, nhưng là lại ở lầu bảy dừng lại, thế nhưng nghĩ lại cũng không đúng, nếu như Ninh Nguyệt Hương ở lầu bảy, đồng dạng có thể nghe được tiếng la của hắn, không có khả năng không trả lời nàng a.

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên một cỗ mùi máu tươi thổi qua đến, mà bay tới phương hướng, chính là tháp nước bên kia.

Trong lòng cả kinh, Vương Vĩ Phàm vội vàng hướng bên kia chạy đi.

Hắn vốn có khoảng cách tháp nước cũng chỉ có mười mấy thước khoảng cách, rất nhanh thì đi tới tháp nước bên cạnh, đi vòng qua phía sau vừa nhìn, trên mặt đất một bãi chưa khô vết máu ở dưới ánh trăng phản xạ đỏ thẫm quang mang.

Wương Vĩ Phàm tâm trong đột nhiên chấn động.

Lẽ nào Ninh Nguyệt Hương thực sự gặp chuyện không may?

Còn chưa kịp ngẫm nghĩ, phía sau đột nhiên "Phanh" 1 tiếng, phảng phất là đóng cửa thanh âm, Vương Vĩ Phàm quay đầu hướng thang dây bên kia phòng nhỏ nhìn lại, chỉ bất quá mới vừa quay đầu, Diệp Văn vẫn liền hướng hắn nhào tới.

"Đại ca ca, tỷ tỷ có phải hay không gặp chuyện không may? Ta phải sợ."

Ngọt nhu thanh âm ở trong ngực vang lên, Vương Vĩ Phàm vỗ vỗ Diệp Văn vẫn sau lưng của, an ủi: "Đừng. . ."

Chỉ là vừa mới vừa nói ra một chữ, ngực đột nhiên tê rần, Vương Vĩ Phàm nhất thời bay rót ra ngoài, người còn ở giữa không trung đã phun ra một ngụm tiên huyết.

Va chạm ngực lực lượng không nhỏ, may mắn tháp nước khoảng cách đại lâu sát biên giới không tính là gần, nếu không... Sợ rằng lần này hắn liền sẽ trực tiếp bay ra mái nhà, đến lúc đó ai cũng cứu không hắn.

"Àm!"

Ngã rầm trên mặt đất, Vương Vĩ Phàm gắng gượng đứng lên, trầm mặt nhìn cách đó không xa Phàm Phàm hỏi "Vĩ sao?" May mắn hắn đem quyền kia « Anderson cổ tích » đặt ở ngực, bằng không lần này chỉ sợ cũng không phải chấn thương, mà là trực tiếp lấy mạng của hắn.

"Đại ca ca, người Âm Dương Nhân đối với đại tỷ tỷ quá trọng yếu, đại tỷ tỷ bang Diệp Tử báo thù, Diệp Tử cũng phải giúp đại tỷ tỷ chiếu cố mới được nha." Diệp Văn vẫn như trước một bộ đơn thuần ngây thơ đáng đáp, ngoại trừ chứng kiến Vương Vĩ Phàm còn có thể lúc đứng lên lộ ra sảo nhò bé thần sắc kinh ngạc, nhãn thần vẫn luôn là bình tĩnh như vậy.

"Đại tỷ tỷ?" Vương Vĩ Phàm mặt mày đông lại một cái: "Người là nói cái kia ác quỷ?"

"Đại tỷ tỷ mới không phải là cái gì ác quỷ đây."

Không phải ác quỷ ?

Vương Vĩ Phàm ngẩn ra, không phải ác quỷ chẳng lẽ còn có thể là hảo quỷ sao ?

Đột nhiên, vài tấm hình trong đầu hiện lên, Vương Vĩ Phàm thần sắc cứng đờ: "Chẳng lẽ là cương thi ?"

Quý có thể hút nhân tinh phách cùng dương khí, cũng có thể hút nhân máu huyết, nhưng bị quý hút đi dương khí máu huyết nhân chỉ biết sắc mặt trắng bệch không có chút huyết sắc nào, chỉ có bị cương thi hút đi huyết dịch của cả người, mới có thể biến thành cái loại này thấy khô .

Diệp Văn vẫn cười ngọt ngào nổi, lại không trả lời Vương Vĩ Phàm ý tứ .

Nụ cười điểm mỹ rơi vào Vương Vĩ Phàm trong mắt của, lại phảng phất so với ác quỷ tăng thêm sự kinh khủng . Diệp Văn vẫn lợi dụng bề ngoài của mình lừa gạt bọn họ, cho tới bây giờ mới biểu lộ ra mục đích thực sự, thế nhưng năm ấy sáu bảy tuổi tiểu cô nương, làm sao có thể có tâm tư như thế, sau lưng của nàng nhất định có người nghĩ kế .

Người kia đến tột cùng là người nào ?

Ngoại trừ bị phong ấn chính là cái kia người hoặc là cương thi ở ngoài, chỉ có Phàm Phàm hiểm nghi lớn nhất .

Bất kể là cứu hấn vẫn về Dạ Từ sự tình, đều là Phàm Phàm một người nói, vừa không có người làm chứng, mặc dù Tô Thiên Úc nhận ra trong hình búp bê vải phàm là Phàm, điều này cũng không có thể chứng minh Phàm Phàm thân phận, dù sao búp bê vải không phải người, tương tự chính là búp bê vải thực sự nhiều lắm .

Nghĩ tới đây, Vương Vĩ Phàm càng ngày càng lo lắng, hấn lo lắng không phải là mình, mà là Ninh Nguyệt Hương . Tuy là hấn bị Diệp Văn vẫn đánh lên thụ thương, nhưng hiện nay còn nhìn không ra nàng có cường đại gì năng lực, ngược lại là Phàm Phàm năng lực hấn đã biết được, Ninh Nguyệt Hương tuyệt đối không phải là Phàm Phàm đối thủ .

"Làm sao bây giờ ?" Vương Vĩ Phàm cấp bách ra cả người toát mồ hôi lạnh, lại không có bất kỳ biện pháp nào .

Đi xuống lộ đã bị che lại, Diệp Văn vẫn chắc chắn sẽ không cho hấn thời gian mở cửa .

Còn không nghĩ ra biện pháp, bầu trời đột nhiên trở nên âm trầm, vốn cũng không sáng ngời Thiên Thai trở nên càng thêm âm u, Diệp Văn vẫn ngửa đầu mắt nhìn bị mây đen che kín bầu trời, lầm bầm nói: "Muốn không có thời gian ."

Nghe lời này một cái Vương Vĩ Phàm cũng biết không hay, vội vàng đem Lôi Kích Mộc kiếm rút ra, trước hướng Diệp Văn Văn Tiên tiến lên . tiên hạ thủ vi cường, Hậu Hạ Thủ Tao Ương, làm lâu như vậy trò chơi đại luyện, hấn rất rõ ràng đạo lý này .

Mộc Kiếm từ giữa không trung xẹt qua, mặt trên ẩn chứa dương khí phá vỡ nồng đậm âm khí, vọt thẳng nổi Diệp Văn vẫn ngực đâm tới .

Quý bị đâm trúng ngực không biết nguy hiểm cho tính mệnh, nhưng tương tự sẽ bị thương nặng, chỉ cần một kiếm này bị thương nặng Diệp Văn vẫn, hấn có thể trực tiếp dùng Bãi Độ Bình đem nàng lấy đi .

Là một kích tất trúng, Vương Vĩ Phàm tốc độ rất nhanh, nhưng hấn dù sao cũng là người, vẫn là một cái vừa mới học được bắt quỷ không lâu người, trong người thủ phương diện còn sai, chỉ thấy Diệp Văn vẫn chỉ là nhẹ nhàng né tránh một cái, thuận tay bắn ra một đoàn hắc khí, đánh vào Mộc Kiếm thân kiếm, một trận tiếng nổ trung, Mộc Kiếm hướng về một bên chênh lệch đi qua .

Vương Vĩ Phàm dùng một cái, ngạnh sinh sinh ngừng Mộc Kiếm thế đi, xoay người lại liền hướng nổi Diệp Văn vẫn chém tới .

"Àm!"

Công kích lại một lần nữa bị Diệp Văn vẫn ngăn trở, sau đó chỉ thấy nàng hướng về phía Vương Vĩ Phàm bắn ra một cái trong suốt tiểu cầu, như một cái thủy tinh cầu một dạng, ngay sau đó Diệp Văn vẫn bứt ra vừa lui .

Nhìn thấy Diệp Văn vẫn lui về phía sau đi, Vương Vĩ Phàm lần thứ hai cấp bách xông lên trước, giờ kiếm hướng về phía cái kia trong suốt tiểu cầu liền vồ xuống .

"Ba!"

Giống là vật gì tan vỡ thanh âm, ngay sau đó là bùm bùm một trận động tĩnh, bị Mộc Kiếm bổ trúng tiểu cầu nhất thời vỡ ra được, so với chu vi còn muốn dày đặc gấp mấy lần âm khí đột nhiên bạo phát chỗ đến, uyển thực chất yếu một dạng, ở Vương Vĩ Phàm chu vi hình thành một tầng sương mù dày đặc .

Âm khí bùng nổ sát na, Vương Vĩ Phàm mất một trận đau đớn, vô ý thức liền nhắm lại đến, tiếp tục một đôi tay nhỏ bé liền xoa cổ của hấn, ngọt rồi lại âm lãnh dưới thanh âm khoanh khắc ở vang lên bên tai: "Đại ca ca, tái kiến ."

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại

Bạn đang đọc truyện *Âm Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Khổ chiến::

Tái kiến, cũng không gặp lại .

Vương Vi Phàm rất rõ ràng Diệp Văn vẫn ý tứ .

Hắn sau khi bị giết chết sẽ bị lấy đi Âm Dương Nhân, hóa thành Quỷ Hồn chỉ sợ cũng phải trở thành thuốc bổ bị ăn sạch .

Tay trái còn vẫn duy trì xuất kiếm tư thế, không kịp thu hồi, Vương Vi Phàm vội vàng lộ ra tay phải, tâm lý mặc niệm câu hồn chuông khẩu quyết, bao quanh hắc khí từ lòng bàn tay trái toát ra, bay thẳng hướng ghé vào sau lưng hắn Diệp Văn vẫn .

Mắt thấy hắc khí sẽ mái chèo Văn Văn quần quanh, cái cổ đột nhiên đau xót, lạnh như băng khí tức theo huyết quản chui vào thân thể hắn, thân thể cứng đờ, câu hồn chuông bị cắt đứt .

Trời sinh Âm Dương Nhân nhân không dễ dàng đã bị âm khí tập kích, nhưng đó là ở dưới tình huống bình thường, như bây giờ trực tiếp tiếp xúc, âm khí trực tiếp tiến nhập tứ chi bách hài của hắn, cả người không ngừng đánh lạnh run, ý thức cũng bắt đầu xuất hiện không rõ .

Ngoa tào, thật vất vả mấy ngày nữa cuộc sống của người có tiền, lẽ nào cứ như vậy bị một tên tiểu quỷ giết chết sao?

Vương Vi Phàm rất không cam tâm!

Tựa hồ cảm giác được hắn không cam lòng một dạng, ngực « Anderson cổ tích » đột nhiên truyền tới một trận nhiệt lượng, lạnh như băng âm khí nhất thời biến mất, Vương Vi Phàm hét lớn một tiếng, một cái tát hung hăng vỗ vào Diệp Văn vẫn cái trán .

" Con mẹ nó, đi chết đi!"

Một chương này lực đạo mười phần, trực tiếp mái chèo Văn Văn đánh bay ra ngoài .

Vương Vi Phàm nơi cổ một trận như tê liệt đau đớn, tiên huyết nhất thời theo cái cổ chảy xuống, nhưng hắn vẫn là nhỏ bé khẽ thờ phào một cái .

Đừng nói là bị cắn xuống đi một miếng thịt, chính là thụ thương nặng hơn điểm, cũng hầu như so với trực tiếp bị hút khô tinh khí tốt.

Xoay người lại, Vương Vi Phàm đứng dịp thấy Diệp Văn vẫn đem căn khối thịt kia nuốt vào, lửa giận trong đôi mắt càng thêm thịnh vượng . Ta hảo ý đối với người, người lại muốn tính mạng của ta, vậy cũng quái ta hạ thủ không lưu tình .

Đương nhiên, hắn vẫn sẽ không có thủ hạ lưu tình .

« Anderson cổ tích » bị hắn từ trong lòng ngực móc ra, để phòng bất trắc, tay kia nắm Lôi Kích Mộc kiếm hướng về phía Diệp Văn vẫn xông lên .

Lôi Kích Mộc trên thân kiếm ẩn chứa rất nặng dương khí, Diệp Văn vẫn không dám đón đỡ, vội vàng né tránh .

Khỏe môi nhếch lên tiên huyết, sắc mặt trắng bệch, lúc này Diệp Văn vẫn rốt cục có điểm lệ quỷ bộ dạng, tránh được Vương Vi Phàm công kích phía sau, thét lên đi vòng qua phía sau hắn .

Hừ, chiêu thức giống nhau còn muốn sử dụng lần thứ hai sao?

Cảm thụ được sau lưng âm khí càng ngày càng gần, Vương Vi Phàm cười lạnh xoay người, giờ lên « Anderson cổ tích » chiếu phía sau liền vỗ xuống .

"Ầm!"

« Anderson cổ tích » thoát nhìn chính là bản thông thường sách vở, nhưng đối với quỷ quái lại có rất lực sát thương lớn, Diệp Văn vẫn lập tức bị đánh trúng, thân hình nhất thời nhật vài phần, tức giận nhìn Vương Vi Phàm kêu lên: "Người đi chết đi! Đi tìm chết!"

Dưới con thịnh nộ,

Diệp Văn văn công kích đã không có cách thức, không muốn sống địa hướng Vương Vĩ Phàm đánh ra từng đạo hắc khí, ngay cả Vương Vĩ Phàm giờ lên Lôi Kích Mộc kiếm và « Anderson cổ tích » ngăn cản công kích, nàng cũng không chút do dự trực tiếp cứng đối cứng .

Trong lúc nhất thời Vương Vĩ Phàm phải chật vật lui lại .

Bởi vì là sử dụng tự thân âm khí công kích, mỗi một lần cũng đều bị Vương Vĩ Phàm ngăn trở trực tiếp tiêu hao hết, Diệp Văn văn thân hình càng lúc càng mờ nhạt, nhưng không biết tại sao, Vương Vĩ Phàm tâm trong lại lặng yên mọc lên một cỗ bất an .

"Rầm rầm rầm!"

Liên tục đón đỡ ba lần công kích, Vương Vĩ Phàm đã thối lui đến đại lâu sát biên giới, lui thêm bước nữa liền sẽ trực tiếp diệt xuất đại lâu .

"Đi chết đi!"

Nguyên bản đơn thuần khả ái mặt mũi đã kinh biến đến mức dữ tợn, trong tròng mắt lộ ra quỷ dị quang mang .

Diệp Văn văn trong điên cuồng tựa hồ sớm liền định được, thấy Vương Vĩ Phàm không thể lui được nữa, thân thể một trận bắt đầu khởi động, mấy đạo hắc khí từ trên người nàng hiện ra đến, hóa thành từng cây một màu đen thâm dài, hướng Vương Vĩ Phàm bắn nhanh mà tới.

"Ngọa tào, cái này đkm thật là muốn chết!"

Nhiều như vậy đạo âm khí, ngoại trừ phía sau hắn đã tránh cũng không thể tránh, cần phải lui về phía sau tránh cũng chỉ có thể nhảy lùi, đến lúc đó vẫn là một con đường chết, nếu như không né những hắc khí này đánh vào trên người của hắn, không chết cũng sẽ xóa nửa cái mạng .

Đúng lúc này, thang dây bên kia đột nhiên truyền đến một kích đòn nghiêm trọng: "Ầm!"

Một tiếng vang này động lập tức âm khí Diệp Văn văn chú ý, hắc sắc thâm dài ở giữa không trung hơi đình trệ xuống.

"Cơ hội tốt!"

Vương Vĩ Phàm lợi dụng đúng cơ hội, một cái chặt vật cho vay nặng lãi liền hướng hai bên trái phải lật cút đi, lúc này Diệp Văn văn cũng vừa may phục hồi tinh thần lại, Hắc châm bật người quay lại phương hướng, nhất tề hướng Vương Vĩ Phàm phóng tới .

"Phốc phốc phốc —— "

Châm đâm vào nhục thân thanh âm không ngừng truyền đến, nếu như những kim này là thực chất, Vương Vĩ Phàm sau lưng của lúc này đều đã biến thành nhím .

To lớn đau đớn cùng lực đánh vào khiến Vương Vĩ Phàm trực tiếp quỳ rạp trên mặt đất, "Oa " phun ra một hơi máu đen .

Nhìn trên mặt đất bãi kia máu đen, Vương Vĩ Phàm cười khổ một hồi .

Quả nhiên là đại kiếp a, máu đen đều phun ra, đây chính là âm khí xâm thể dấu hiệu, hơn nữa xâm nhập bên trong cơ thể âm khí cũng không ít, nếu như trễ cứu trị, chỉ sợ cũng chỉ có thể chết ở chỗ này .

Ninh Nguyệt Hương sống chết không rõ, Tô Thiên Úc đám người còn không biết ở nơi nào, Diệp Văn văn ở bên cạnh nhìn mình như cùng ở tại xem một người chết, Phàm Phàm . . . Sợ rằng đã đuổi theo giết Tô Thiên Úc bọn họ .

Nghĩ như vậy, Vương Vĩ Phàm dần dần sinh ra tâm tình tuyệt vọng .

Tựa hồ bị bên này tình trạng ảnh hưởng, thang dây bên kia tiếng đánh càng ngày càng nhanh, "Rầm rầm rầm " thanh âm bên tai không dứt .

Nghe không ngừng tiếng đánh, Vương Vĩ Phàm đột nhiên hai mắt tỏa sáng .

Không đúng, nếu quả như thật giống hần nghĩ như vậy, kia tiếng đánh từ đâu tới ?

Tuy là va chạm thang dây phòng nhỏ của người từ đầu đến cuối không nói gì, nhưng từ Diệp Văn văn biểu hiện đến xem, người này nhất định cùng nàng không phải một phe .

Chẳng lẽ là ——

"Lưu Toàn Thông cùng Dương Vĩ ?" Vương Vĩ Phàm thốt ra .

Ban ngày Tô Thiên Úc đi rồi, Ninh Nguyệt Hương liền thông tri hai người kia ở cửa trường học tập hợp, bọn họ ở trên đường đụng tới điểm tình trạng không có đúng lúc tới rồi, đến sau đó cũng không có thấy Lưu Toàn Thông cùng Dương Vĩ, thậm chí không nhìn thấy chiếc kia mặc dù đại tu quá như trước vô cùng cũ nát ngưu Cú ấu Hồng Quang .

Điều này nói rõ bọn họ không ở nơi này .

Có thể bọn họ đồng dạng bởi vì chuyện gì làm lỡ, lúc này mới chạy tới, lấy Dương Vĩ cái loại này xung động tính cách, nghe được Thiên Thai có tiếng đánh nhau nhất định sẽ được đến kiểm tra .

Nếu quả như thật là bọn hắn thì dễ làm, chỉ cần tha trụ Diệp Văn văn . . . Ai ? Diệp Văn văn đây?

Vừa rồi chỉ lo suy nghĩ chuyện, lại quên Diệp Văn văn tồn tại, lúc này quay đầu nhìn lại, Diệp Văn văn nhưng không thấy .

"Nàng sẽ tốt vụng như vậy buông tha bản thân ?"

Vương Vĩ Phàm hơi nghi hoặc một chút mà nghĩ nổi, chống thân thể sẽ đứng lên, kết quả vừa mới đứng lên phân nửa, trên người đau nhức để thân thể hần mềm nhũn, lại một lần nữa ngã nhào trên đất, đồng thời phun ra chiếc thứ hai máu đen .

Lau khước miệng máu đen, Vương Vĩ Phàm cơ hồ là hơi thở mong manh: " Con mẹ nó, hảo tâm cái rắm, theo ta cái dạng này, bỏ ở nơi này không hay là chờ chết."

Đang nghĩ ngợi, chỉ thấy Diệp Văn văn từ đằng xa thổi qua đến, trên người lệ khí đã biến mất, nhặt đi thân hình cũng ngưng thật rất nhiều, hầu như đều phải biến đổi đến mức thực chất hóa.

Không kịp nghi hoặc, Diệp Văn văn đã tới Vương Vĩ Phàm trước mặt của, hướng về phía hắn lộ ra cả người lẫn vật nụ cười vô hại, sau đó giơ tay nhỏ bé đem hắn nhắc tới, bay tới thiên thai bên ngoài .

hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Cập Nhật Nhanh Nhất Tại TruyenCV.com .

Bạn đang đọc truyện *Ám Phủ Tạm Thời Làm Việc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.